

PERSFOCUS

NEGENTIENDE JAARGANG NUMMER 11 - NOVEMBER 2003

KNIPSELKRANT VAN VERENIGING MARTIJN
OVER KINDEREN, VOLWASSENEN EN SEKSUALITEIT

JOS COLLIGNON
JOUAN 14-11



In dit nummer:

Gay Krant en Panorama moeten rectificeren over 'Dossier Anne Frankplantsoen'	pag. 2
Zaak Fons S. uitgesteld	pag. 9
Aanklacht tegen Michael J.	pag. 12
Ontucht van de maand	pag. 21
Valselijk beschuldigd?	pag. 25
De strijd tegen kinderporno, pedofilie en ander misbruik	pag. 26
Professor Greer valt op haarloos naakt	pag. 30
De schone kunsten	pag. 39
Jeugd en seks: 't blijft tobben	pag. 41
Achtergrond	pag. 44

PERSEFOCUS

WEEKENDEN WAGONS NUMMER 11 - NOVEMBER 2003
OVER HET VERBOD VAN VERBODEN WAGONS
OVER HET VERBOD VAN VERBODEN WAGONS



000
11
2003

In de zomer
van 2003
zijn er
veel
wagons
gevoerd
over
het
verbod
van
verboden
wagons
over
het
verbod
van
verboden
wagons

PERSFOCUS, NEGENTIENDE JAARGANG, NUMMER 11, NOVEMBER 2003

Met knipsels uit:

Volkskrant	Vk
Telegraaf	Tel
Algemeen Dagblad	AD
NRC Handelsblad	NRC
Trouw	Tr
Het Parool	Par
Sp!ts	
Metro	
Dagblad van het Noorden	DvhN
De Stentor	St.
Amersfoortse Courant	AC
Gooi en Eemlander	G+E
VPRO-gids	VPRO
NCRV Gids	
HP/De Tijd	
De Nieuwe Sekstant	DNS
Maandblad Geestelijke Volksgezondheid	MGV
De Journalist	
Zorg+Welzijn	Z+W
Gay Krant	GK
De Nieuwe Sekstant	DNS
Opzij	
Uit Duitsland:	
Der Tagesspiegel	
Uit België:	
HUMO	
Uit Engeland:	
The Guardian	Gua
The Daily Telegraph	TDT
The Observer	OBS
The Daily Mirror	
BBC News	
Uit Oostenrijk:	
Voralberger Nachrichten	
Uit de Verenigde Staten:	
CNN.com	
Plus:	
Diversen internet	

Abonnementen op Persfocus kosten € 43,- per jaar.
Losse nummers € 5,-.

Giro 5459646 van Vereniging Martijn
Postbus 93.548
1090 EA Amsterdam

Topambtenaar pleegde geen ontucht

Panorama en Gay Krant: Bronnen zijn onbetrouwbaar gebleken

De hoofdredacties van weekblad Panorama en de Gay Krant hebben het boetepleegde aangehouden na hun aantijgingen dat een topambtenaar van Justitie zich schuldig zou hebben gemaakt aan ontucht met minderjarige jongens. Met een rectificatie in de bladen hebben de beide hoofdredacteurs de ernstige beschuldigingen ingetrokken. Volgens hen zijn de bronnen waarop de 24 pagina's tellende reportages waren gebaseerd, achteraf onbetrouwbaar gebleken. Eerder bleek al dat de 28-jarige man, die samen met Gaykrant-hoofdredacteur Henk Krol en Frank Hitzert (Panorama) nu dat „onze oorspronkelijke bronnen op basis waarvan de indruk werd gewekt dat hij zich schuldig heeft gemaakt aan onoorbaar gedrag onbetrouwbaar zijn gebleken”.

De nieuwe bronnen waar het om gaat worden met name gevormd door een AIVD-onderzoek van „ruim een jaar geleden” dat voorafging aan de benoeming van de ambtenaar op een toppositie. „De duur en zwaarte van dit onderzoek hingen in dit geval samen met de geruchten en aantijgingen die ook destijds de ronde deden. Anders dan ons is verteld, heeft de AIVD uiteindelijk geconcludeerd dat die geruchten ongegrond waren.”

De anoniem gebleven, maar uit het artikel voor intimi herkenbare topambtenaar werd een maand geleden in een coproductie genaamd



• Henk Krol... voorzichtig... samen met Gaykrant-hoofdredacteur Henk Krol en Frank Hitzert (Panorama) nu dat „onze oorspronkelijke bronnen op basis waarvan de indruk werd gewekt dat hij zich schuldig heeft gemaakt aan onoorbaar gedrag onbetrouwbaar zijn gebleken”.

Rehabilitatie voor topambtenaar

Gay Krant en Panorama trekken beschuldigingen in

Van onze verslaggever Peter de Graaf EINDHOVEN/DEN HAAG

Het tijdschrift *Gay Krant* en het weekblad *Panorama* hebben zich in hun artikel over de vermeende betrokkenheid van een topambtenaar van Justitie bij de ontuchtaffaire rond het Anne Frankplantsoen gebaseerd op 'onbetrouwbare bronnen'.

Dat schrijven de hoofdredacteurs Krol en Hitzert deze week in een commentaar in beide bladen. Volgens beide bladen bestaat er geen aanleiding om de integriteit van de topambtenaar in twijfel te trekken.

De rectificatie, vervat in een commentaar, volgt op een overleg tussen beide hoofdredacteurs en de topambtenaar. 'De inhoud van de commentaren was ons bekend. Daarover is een vorm van overleg geweest', bevestigt advocaat Harro Knijff.

De topambtenaar van het ministerie van Justitie beschouwt de commentaren als een rehabilitatie en ziet af van juridische stappen

tegen beide bladen. 'We sluiten het dossier', aldus Knijff. In het omstreden artikel werd geïnnueerd dat de topambtenaar seks met minderjarige jongens bedreef.

Volgens Krol en Hitzert zijn 'onze verslaggevers tijdens hun vervolgonderzoek van de afgelopen weken op nieuwe bronnen gestuit die een ander licht werpen op dit hoofdstuk in ons journalistieke dossier waarin de wandel werd beschreven van de topambtenaar van het ministerie van Justitie'.

Ook het AIVD-onderzoek naar de levenswandel van de topambtenaar, dat voorafging aan zijn benoeming vorig jaar, leverde geen belastende feiten op. 'Anders dan ons is verteld, heeft de AIVD uiteindelijk vastgesteld dat die geruchten ongegrond waren', aldus de *Gay Krant* en *Panorama*.

Minister Donner is tevreden met de publieke rehabilitatie van de man. Hij verweet beide bladen direct na hun publicatie rooljournalistiek te bedrijven.

Vermoedelijk reageerde de minister zo fel omdat hij opnieuw dezelfde verhalen zag opduiken

als de geruchten waarvan de AIVD een jaar eerder al had geconcludeerd dat ze niet op waarheid berusten.

De bewindsman hoopt dat ook andere media die in de affaire 'voluit' zijn gegaan en daarmee het imago van het ministerie hebben aangetast, tot rectificatie zullen overgaan. Volgens een woordvoerder, die met name SBS en Nova noemde, zijn juridische stappen tegen deze media niet uitgesloten.

Hoofdredacteur Krol van de *Gay Krant* wil geen commentaar geven op de rectificatie. Zijn collega Hitzert van *Panorama* noemt het 'geen rectificatie, maar een aanvulling op de berichtgeving'. Hij bevestigt dat de topambtenaar en zijn advocaat het hoofdredactionele commentaar, in beide bladen gelijkluidend, van tevoren hebben ingezien.

Hebben zij het ook expliciet goedgekeurd? Hitzert: 'Dat doet niet ter zake.' Maar de indruk wordt toch gewekt dat met deze 'rectificatie' een schikking buiten de rechtszaal is getroffen? 'Daar zeg ik niks over.'

Aantijgingen van Gay Krant ingetrokken

Door een onzer redacteurs ROTTERDAM, 5 NOV. De *Gay Krant* en *Panorama* nemen afstand van hun publicaties over ontucht met minderjarige jongens door een 'topambtenaar' op Justitie.

In een hoofdredactioneel commentaar, dat deze week in beide bladen verschijnt, schrijven ze dat „nieuwe bronnen een ander licht werpen op het hoofdstuk in ons journalistieke dossier waarin zijn handel en wandel werd beschreven”.

Uit deze 'nieuwe bronnen' en ook „naar aanleiding van gesprekken met de topambtenaar in kwestie” concluderen Henk Krol (*Gay Krant*) en Frank Hitzert (*Panorama*) nu dat „onze oorspronkelijke bronnen op basis waarvan de indruk werd gewekt dat hij zich schuldig heeft gemaakt aan onoorbaar gedrag onbetrouwbaar zijn gebleken”.

De nieuwe bronnen waar het om gaat worden met name gevormd door een AIVD-onderzoek van „ruim een jaar geleden” dat voorafging aan de benoeming van de ambtenaar op een toppositie. „De duur en zwaarte van dit onderzoek hingen in dit geval samen met de geruchten en aantijgingen die ook destijds de ronde deden. Anders dan ons is verteld, heeft de AIVD uiteindelijk geconcludeerd dat die geruchten ongegrond waren.”

De anoniem gebleven, maar uit het artikel voor intimi herkenbare topambtenaar werd een maand geleden in een coproductie genaamd

'Het complete Anne Frankplantsoen' beticht van het hebben van betaalde seks met minderjarige jongens in het Anne Frankplantsoen in Eindhoven en in Praag (Tsjechië). De publicatie leidde tot een aangifte tegen de topambtenaar door een professionele prostitute, die enkele dagen later vals bleek.

Advocaat H.J.A. Knijff (Brau, Blackstone, Westbroek) van de topambtenaar noemt het „verheugend dat beide bladen nu het standpunt van mijn cliënt blijken te delen” en „sportief dat ze dat opschrijven”. Van een mogelijke schadeclaim waarmee de topambtenaar had bedreigd is geen sprake meer. Volgens de advocaat is over de hoogte van deze mogelijke schadeclaim overigens „niet gepraat”.

De hoofdredacteurs van *Gay Krant* en *Panorama* onthouden zich van verder commentaar. Afgesproken is dat „de tekst voor zichzelf spreekt”, aldus Henk Krol.

Behalve de topambtenaar van Justitie heeft ook de oud-deken van Weert, Wim van der Valk, een advocaat in de arm genomen wegens de publicaties. Van der Valk eist rectificatie en een schadevergoeding van € 50.000 per blad. De uitspraak in deze zaak is eind deze week.

Beschuldigingen tegen ambtenaar ingetrokken

De ambtenaar is tevreden met de rectificatie en ziet af van verdere stappen tegen de bladen. Dat heeft zijn advocaat H. Knijff gisteren gezegd. De hoofdredacteurs F. Hitzert van *Panorama* en H. Krol van de *Gay Krant* concluderen in het hoofdredactioneel commentaar dat uit nieuwe informatie blijkt dat de verhalen over seks met minderjarige jongens niet klopten en dat de bronnen waar de verhalen op stoelden onbetrouwbaar zijn gebleken. Mede na een gesprek met de ambtenaren kwamen de hoofdredacteurs terug op hun eerdere beschuldigingen. Ook schreven de hoofdredacteurs dat uit onderzoek van de Algemene Inlichtingen- en Veiligheidsdienst (AIVD) blijkt dat de geruchten die over de ambtenaar de ronde deden ongegrond waren. De ambtenaar is volgens de regels benoemd, aldus de twee. *Panorama*-hoofdredacteur Hitzert ziet zijn hoofdredactioneel niet als een rectificatie, maar als een aanvulling op de eerdere berichtgeving. „Het is tot stand gekomen op basis van nieuwe bronnen en persoonlijke gesprekken die *Gay Krant*-hoofdredacteur Henk Krol en ik intussen met de topambtenaar in kwestie hebben gevoerd. Die informatie was weliswaar geen nieuw artikel waard, maar ik vond dat die uit oogpunt van volledigheid wel vermeld diende te worden. Vandaar mijn keuze voor een hoofdredactioneel commentaar.”

„Dat *Panorama* afstand zou hebben genomen van alle bronnen die destijds voor ons artikel zijn geraadpleegd, is een verkeerde voorstelling van zaken. Wel nemen wij afstand van die bronnen die de suggestie van ongeoorloofd gedrag, ofwel seksueel contact met minderjarigen, hebben gewekt”, aldus Hitzert. Hij doet geen mededelingen over wat in de persoonlijke gesprekken met de topambtenaar aan de orde is gekomen. Minister Donner van Justitie is blij met de publieke rehabilitatie van zijn ambtenaar. Hij hoopt dat andere media die de beschuldigingen hebben overgenomen, ook tot rectificatie overgaan. (ANP)

Bisschop Wiertz haalt uit naar media

ROERMOND — Bisschop Wiertz van Roermond is voor het eerst publiekelijk opgekomen voor de in opspraak geraakte ex-deken Van der Valk van Weert. De *Gay Krant* en *Panorama* suggereerden onlangs dat Van der Valk ontucht zou hebben gepleegd.

Wiertz stelt in het informatiebulletin van het bisdom Roermond Keerpunt dat Van der Valk „via de media werd geconfronteerd met een boosaardig weefsel van beelden”. Vandaag doet de rechtbank in Den Bosch uitspraak in het kort geding dat Van der Valk aanspande tegen de *Gay Krant* en *Panorama*. (ANP)

Bladen trekken aantijging tegen topambtenaar in

Van onze correspondent EINDHOVEN, donderdag

De hoofdredacties van weekblad *Panorama* en de *Gay Krant* hebben het boetepleegde aangehouden na hun aantijgingen dat een topambtenaar van Justitie zich schuldig zou hebben gemaakt aan ontucht met minderjarige jongens. Met een rectificatie in de bladen hebben de beide hoofdredacteurs de ernstige beschuldigingen ingetrokken. Volgens hen zijn de bronnen waarop de 24 pagina's tellende reportages waren gebaseerd, achteraf onbetrouwbaar gebleken. Eerder bleek al dat de 28-jarige man, die samen met Gaykrant-hoofdredacteur Henk Krol en Frank Hitzert (Panorama) nu dat „onze oorspronkelijke bronnen op basis waarvan de indruk werd gewekt dat hij zich schuldig heeft gemaakt aan onoorbaar gedrag onbetrouwbaar zijn gebleken”.

Uit deze 'nieuwe bronnen' en ook „naar aanleiding van gesprekken met de topambtenaar in kwestie” concluderen Henk Krol (*Gay Krant*) en Frank Hitzert (*Panorama*) nu dat „onze oorspronkelijke bronnen op basis waarvan de indruk werd gewekt dat hij zich schuldig heeft gemaakt aan onoorbaar gedrag onbetrouwbaar zijn gebleken”.

De nieuwe bronnen waar het om gaat worden met name gevormd door een AIVD-onderzoek van „ruim een jaar geleden” dat voorafging aan de benoeming van de ambtenaar op een toppositie. „De duur en zwaarte van dit onderzoek hingen in dit geval samen met de geruchten en aantijgingen die ook destijds de ronde deden. Anders dan ons is verteld, heeft de AIVD uiteindelijk geconcludeerd dat die geruchten ongegrond waren.”

De anoniem gebleven, maar uit het artikel voor intimi herkenbare topambtenaar werd een maand geleden in een coproductie genaamd

'Het complete Anne Frankplantsoen' beticht van het hebben van betaalde seks met minderjarige jongens in het Anne Frankplantsoen in Eindhoven en in Praag (Tsjechië). De publicatie leidde tot een aangifte tegen de topambtenaar door een professionele prostitute, die enkele dagen later vals bleek.

Advocaat H.J.A. Knijff (Brau, Blackstone, Westbroek) van de topambtenaar noemt het „verheugend dat beide bladen nu het standpunt van mijn cliënt blijken te delen” en „sportief dat ze dat opschrijven”. Van een mogelijke schadeclaim waarmee de topambtenaar had bedreigd is geen sprake meer. Volgens de advocaat is over de hoogte van deze mogelijke schadeclaim overigens „niet gepraat”.

De hoofdredacteurs van *Gay Krant* en *Panorama* onthouden zich van verder commentaar. Afgesproken is dat „de tekst voor zichzelf spreekt”, aldus Henk Krol.

Behalve de topambtenaar van Justitie heeft ook de oud-deken van Weert, Wim van der Valk, een advocaat in de arm genomen wegens de publicaties. Van der Valk eist rectificatie en een schadevergoeding van € 50.000 per blad. De uitspraak in deze zaak is eind deze week.

De ambtenaar is tevreden met de rectificatie en ziet af van verdere stappen tegen de bladen. Dat heeft zijn advocaat H. Knijff gisteren gezegd. De hoofdredacteurs F. Hitzert van *Panorama* en H. Krol van de *Gay Krant* concluderen in het hoofdredactioneel commentaar dat uit nieuwe informatie blijkt dat de verhalen over seks met minderjarige jongens niet klopten en dat de bronnen waar de verhalen op stoelden onbetrouwbaar zijn gebleken. Mede na een gesprek met de ambtenaren kwamen de hoofdredacteurs terug op hun eerdere beschuldigingen. Ook schreven de hoofdredacteurs dat uit onderzoek van de Algemene Inlichtingen- en Veiligheidsdienst (AIVD) blijkt dat de geruchten die over de ambtenaar de ronde deden ongegrond waren. De ambtenaar is volgens de regels benoemd, aldus de twee. *Panorama*-hoofdredacteur Hitzert ziet zijn hoofdredactioneel niet als een rectificatie, maar als een aanvulling op de eerdere berichtgeving. „Het is tot stand gekomen op basis van nieuwe bronnen en persoonlijke gesprekken die *Gay Krant*-hoofdredacteur Henk Krol en ik intussen met de topambtenaar in kwestie hebben gevoerd. Die informatie was weliswaar geen nieuw artikel waard, maar ik vond dat die uit oogpunt van volledigheid wel vermeld diende te worden. Vandaar mijn keuze voor een hoofdredactioneel commentaar.”

„Dat *Panorama* afstand zou hebben genomen van alle bronnen die destijds voor ons artikel zijn geraadpleegd, is een verkeerde voorstelling van zaken. Wel nemen wij afstand van die bronnen die de suggestie van ongeoorloofd gedrag, ofwel seksueel contact met minderjarigen, hebben gewekt”, aldus Hitzert. Hij doet geen mededelingen over wat in de persoonlijke gesprekken met de topambtenaar aan de orde is gekomen. Minister Donner van Justitie is blij met de publieke rehabilitatie van zijn ambtenaar. Hij hoopt dat andere media die de beschuldigingen hebben overgenomen, ook tot rectificatie overgaan. (ANP)

Bisschop Wiertz haalt uit naar media

ROERMOND — Bisschop Wiertz van Roermond is voor het eerst publiekelijk opgekomen voor de in opspraak geraakte ex-deken Van der Valk van Weert. De *Gay Krant* en *Panorama* suggereerden onlangs dat Van der Valk ontucht zou hebben gepleegd.

Wiertz stelt in het informatiebulletin van het bisdom Roermond Keerpunt dat Van der Valk „via de media werd geconfronteerd met een boosaardig weefsel van beelden”. Vandaag doet de rechtbank in Den Bosch uitspraak in het kort geding dat Van der Valk aanspande tegen de *Gay Krant* en *Panorama*. (ANP)

LJN-nummer: AN7740 Zaaknr:
101588 / KG ZA 03-711

Bron: Rechtbank 's-Hertogenbosch
Datum uitspraak: 7-11-2003
Soort zaak: civiel

RECHTBANK 'S-HERTOGENBOSCH

VONNIS IN KORT GEDING

Zaaknummer: 101588 / KG ZA 03-711
Datum uitspraak: 7 november 2003

Vonnis in kort geding van de
voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Hertogenbosch in de zaak van:

[eiser],

wonende te [woonplaats],

eiser bij exploiten van dagvaarding van
20 oktober 2003,

procureur mr. J. van Zinnicq Bergmann,
advocaat mr. J.M. Pals te Roermond,

tegen:

1. de besloten vennootschap Best
Publishing Group B.V., uitgeefster van
de "Gay Krant", gevestigd te Best,
2. de besloten vennootschap Sanoma
Uitgevers B.V., uitgeefster van
"Panorama", gevestigd te Hoofddorp,
3. [gedaagde sub 3], hoofdredacteur
van de "Gay Krant", wonende te
Eindhoven,

4. [gedaagde sub 4], hoofdredacteur
van "Panorama", kantoorhoudende te
Hoofddorp,
gedaagden bij gemeld exploit,
procureur mr. J.E. Benner,
advocaat mr. Elisabeth M. Polak te
Amsterdam.

Eiser zal hierna ook wel "[eiser]",
gedaagden sub 1 en 3 zullen ook de
"Gay Krant" en gedaagden sub 2 en 4
ook "Panorama" worden genoemd.

De procedure

[Eiser] heeft in kort geding gesteld en
gevorderd zoals hierna verkort is
weergegeven.

De advocaat van [eiser] heeft de
vordering ter terechtzitting toegelicht,
mede aan de hand van de door hem
overgelegde pleitnotities met producties.

De advocaat van Panorama en Gay
Krant heeft verweer gevoerd, mede aan
de hand van de door haar overgelegde
pleitnotities met producties.

Na gevoerd debat hebben partijen
vonnis gevraagd.

2. Inleiding, de vorderingen en het
geschied

2.1. In mei 2003 kwam in de pers naar
buiten dat een zekere Fons Spooren,
een in Eindhoven bekende

sportbestuurder, was gearresteerd en
strafrechtelijk werd vervolgd op
verdenking van strafbare feiten in de
sfeer van ontucht met te jeugdige

jongens, gepleegd in het Anne
Frankplantsoen te Eindhoven. Hierna
zal ook gesproken worden over "de
zaak Anne Frankplantsoen".

2.2. In oktober 2003 besteedden
Panorama en de Gay Krant in beide
bladen in een gezamenlijk tot stand
gekomen en woordelijk identiek artikel
van meer dan 15 pagina's tekst en foto's
onder de titels "Het Sexshandaal & de
doofpot" (Panorama) en "Het complete
dossier Anne Frankplantsoen" (Gay
Krant) uitvoerig aandacht aan deze
zaak. Strecking van het artikel, de grote
lijn ervan, was dat Fons Spooren werd
vervolgd om andere bezoekers van het
Anne Frankplantsoen, aangeduid als
'hoge omes', uit de wind te houden die
voor soortgelijk gedrag niet werden
vervolgd. De hoofdredacteurs vatten
die strekking van hun artikel in hun
"Verantwoording" aan het slot ervan
kernachtig samen in het woord:
"Klassenjustitie".

Het artikel valt globaal in drie
onderscheiden onderdelen uiteen:
- enkele pagina's inleiding over de
lotgevallen van Fons Spooren en de
eerdere onderzoeken;

- enkele pagina's over een mogelijke
betrokkenheid van [eiser];
- een groter aantal pagina's over een
mogelijke betrokkenheid van ene
"Pieter-Jan".

De onderdelen worden in Panorama
typografisch meer zichtbaar dan in de
Gay Krant van elkaar gescheiden door
foto's over twee pagina's, maar ook in
de Gay Krant zijn de drie onderdelen,
waaronder het onderdeel dat betrekking
heeft op [eiser], duidelijk afzonderlijk
herkenbaar.

2.3. In het eerste, algemene deel van
het artikel wordt, voor zover voor dit
geding van belang, eerst gerelateerd
dat bezoekers van het Anne
Frankplantsoen in de richting van Weert
wijzen waar sexfeesten met
buitenlandse jongens worden
georganiseerd waarbij een
"vooraanstaand politicus en een
kerkelijk leider uit Weert" zijn betrokken.
Bij de beschrijving van de voortgang
van het onderzoek heet het dat de

verwijzingen naar Weert steeds sterker
worden. Gemeld wordt dat drie mannen
uit Weert worden gearresteerd. Daarvan
worden twee verdachte particuliere
ondernemers beschreven, die worden
verdacht van: "...seks met jonge
knapen, mensenhandel en het bezit van
kinderporno..." en bij wie ook de feesten
zouden zijn gehouden.

2.4. Vervolgens brengt het artikel [eiser]
ter sprake. [Eiser] was tot de zomer van
2003 de plaatselijk deken te Weert, dat
is: een functionaris van de RK-kerk die
naast de zorg voor zijn eigen parochie
ook een in organisatorische zin
leidinggevende functie heeft over de
parochies in zijn stad en/of regio. De
deken staat daarbij tussen de bisschop
en de pastores.

De opbouw van dit op [eiser] betrekking
hebbende onderdeel van het artikel is
als volgt:
Eerst wordt een aantal anekdotes
verteld waaruit moet blijken dat [eiser] in
het recente verleden openlijk stelling
had genomen tegen homoseksualiteit.
Vervolgens wordt op basis van een
Weertse geruchtcircuit gesuggereerd
dat [eiser] zelf homoseksueel is. Ook
wordt gesuggereerd dat zijn
onverwachte optreden in de zomer van
2003 verband houdt met de zaak Anne
Frankplantsoen en dat zijn naam uit het
politiedossier van die zaak is geschrapt.
Daarbij wordt in den brede en met foto's
aandacht geschonken aan een
vakantieverblijf van [eiser] in augustus
2003 met "jonge knapen", "zijn
accolieten" aan de Spaanse Costa
Brava.

2.5. [Eiser] stelt, samenvattend:
Het artikel legt met deze onware
mededelingen en de bewoordingen
waarin zij zijn gesteld op onrechtmatige
wijze een verband tussen zijn persoon
en strafbare feiten, te weten:
jeugdprostitutie in het Anne
Frankplantsoen, mensenhandel en
sexfeesten met jonge jongens in Weert.
Dusdoende brengt het artikel aan [eiser]
schade toe, die des te erger is gegeven
zijn maatschappelijke positie als oud-
deken.

Op grond daarvan vordert hij, zakelijk
weergegeven:
A. een rectificatie;
B. het terughalen van de nog niet
verkochte exemplaren van de beide
tijdschriften;
C. een bevel aan gedaagden om zich in
de toekomst volledig te onthouden van
verdere publicaties waarin [eiser] in
verband wordt gebracht met genoemde
strafbare feiten;
D. betaling door elk van beide groepen

gedaagden (Panorama en Gay Krant)
van een voorschot van € 50.000 op de
door hem geleden materiële en
immateriële schade;
E. veroordeling van gedaagden in de
proceskosten.
2.6. Gedaagden hebben eensluidend
gemotiveerd verweer gevoerd. Op
hetgeen zij daartoe aanvoerden zal,
waar nodig bij de beoordeling worden
ingegaan.
3. De beoordeling

3.1. Ook in deze zaak staan aan beide
zijden ieder voor zich hoogwaardige
maatschappelijke belangen tegenover
elkaar: aan de ene kant de belangen dat
individuele burgers niet door publicaties
in de pers worden blootgesteld aan
lichtvaardige verdachtmakingen en dat
de pers geen inbreuk maakt op de
persoonlijke levenssfeer van individuele
burgers; aan de andere kant het belang
dat niet, door gebrek aan bekendheid bij
het grote publiek, misstanden die de
samenleving raken, kunnen blijven
voortbestaan.
De misstand die de beide
hoofdredacteurs met hun artikel aan
de kaak hebben willen stellen hebben zij
zelf omschreven als: Klassenjustitie.
Concreet bestaat die naar hun oordeel
in het wel vervolgen van een kleine vis
als Fons Spooren en het buiten schot
laten van hooggeplaatste anderen. Bij
het aan de kaak stellen van de misstand
"Klassenjustitie" kan het onvermijdelijk
zijn om de verdenking en vervolging die
ook anderen ten deel zouden behoren
te vallen, op gepaste wijze naar voren te
brengen. In het artikel hebben
gedaagden, door [eiser] met naam en
functie prominent en onder toevoeging
van herkenbare foto's ter sprake te
brengen in een artikel over
Klassenjustitie in verband met het Anne
Frankplantsoen hem onvermijdelijk
publiekelijk te kijk gezet als potentieel
verdachte van de misdrijven waarvoor
onder meer Fons Spooren en de twee
ondernemers uit Weert in verband met
het Anne Frankplantsoen worden
vervolgd, te weten: sex met
minderjarige prostituees in het Anne
Frankplantsoen, sexfeesten te Weert
met te jonge jongens en/of
mensenhandel.

3.2. Bij de behandeling van deze zaak is
genoegzaam aannemelijk geworden dat
er geen enkele verdenking en geen
enkele grond voor een mogelijke
verdenking bestaat dat [eiser] zich aan
strafbare feiten schuldig zou hebben
gemaakt. Geen enkele door gedaagden
geen belang meer en behoeven geen

aangedragen bron wijst daarop.
Desgevraagd heeft de raadvrouw van
gedaagden ter zitting ook toegegeven
dat gedaagden in het artikel niet
bedoeld hebben [eiser] te beschuldigen
van betrokkenheid bij strafbare feiten
zoals die in het onderzoek omtrent de
misstanden in het Anne Frankplantsoen
naar voren zijn gekomen. Maar, zo
concludeert de rechter, dan had het ook
geen enkele zin om [eiser] in een artikel
ter bestrijding van klassenjustitie ten
tonele te voeren: wie geen strafbare
feiten pleegt, kan geen argument voor
klassenjustitie geven.

De conclusie op dit punt is dat
gedaagden in hun artikel [eiser] op
buitengewoon lichtvaardige wijze, enkel
gebaseerd op beeldend naar voren
gebrachte vermoedens en geruchten
omtrent zijn seksuele geaardheid
(dewelke, zo al waar, niet predisponeert
tot dergelijk crimineel gedrag, zoals
meer in het bijzonder de Gay Krant zou
moeten weten) hem publiekelijk hebben
blootgesteld aan de verdachtmaking dat
hij strafbare feiten met minderjarige
jongens of erger zou hebben begaan.
Zulks is zonder meer onrechtmatig.

3.3. Door de rechter gevraagd naar een
maatschappelijke misstand anders dan
"Klassenjustitie" die gedaagden met het
ter sprake brengen van [eiser] in het
artikel wellicht nog beoogden te
bestrijden, konden gedaagden
uitsluitend wijzen op de hypocrisie van
[eiser] ten aanzien van
homoseksualiteit. Dat is niet een
maatschappelijke misstand die ook
maar in de verste verten een zodanig
ernstige beschadiging van [eiser] en
inbreuk op zijn persoonlijke levenssfeer
als door het artikel veroorzaakt,
rechtvaardigt.

3.4. Na het voorgaande behoeven de
mededelingen in het artikel over de
vermeende rol in 1992 van [eiser] bij het
ontslag van bisschop Bär, over de
indrukken die een mededeling van hem
tijdens een uitvaart in 1998 op
aanwezige homoseksuele katholieken al
dan niet gemaakt kan hebben, en over
zijn rol bij het vormsel in 2000, geen
verdere bespreking. Zij maken geen
onderdeel uit van de gevraagde
rectificatie en hebben, gedateerd als zij
zijn, ook niets van doen met
Klassenjustitie of misstanden in en rond
het Anne Frankplantsoen.

3.5. Na het in 3.2 en 3.3 overwogene
zijn ook de geruchten omtrent de
geaardheid van [eiser] voor de
beoordeling van zijn vorderingen van
geen belang meer en behoeven geen

nader onderzoek. 's Mensen geaardheid
behoort geen voorwerp van onderzoek
door de rechter te zijn. De juistheid of
onjuistheid van hetgeen daaromtrent in
het artikel wordt geschreven doet niet
toe of af aan de hiervoor in 3.2
vastgestelde reeds zeer ernstige
onrechtmatigheid van dat artikel.
Geruchten omtrent iemands geaardheid
behoren tot zijn persoonlijke levenssfeer
en dienen, behoudens uitzonderingen,
waarvan, zoals reeds werd overwogen,
in casu geen sprake is, niet publiek
gemaakt te worden.

3.6. Bijzondere aandacht verdient nog
de berichtgeving in het artikel omtrent
de vakanties van [eiser] aan de Costa
Brava in gezelschap van enkele
jongvolwassen parochiemedewerkers.
Voorop staat dat reeds het verspreiden
van deze foto's een inbreuk vormt op de
persoonlijke levenssfeer van [eiser], die,
het zij wederom herhaald, door niets
wordt gerechtvaardigd.

Het daaromtrent door gedaagden
gevoerde verweer dat zij slechts het feit
van de vakanties van een zich ziek
gemeld hebbende maar weinig ziek
ogende functionaris zouden hebben
willen melden, moet als onaannemelijk
en onwaarachtig worden verworpen. Te
duidelijk wordt in dit onderdeel van het
artikel gesuggereerd dat deze vakantie
verband houdt met de vermeende
geaardheid van [eiser]. De aanduiding
van zijn gezelschap als "jonge knapen",
het onherkenbaar maken van de
gezichten van de parochiemedewerkers
alsof zij betrokken zijn bij onbehoorlijk
gedrag, dat alles suggereert dat aan die
vakantie onbetamelijke aspecten
kleefden, waaromtrent gedaagden
echter niets naar voren hebben kunnen
brengen. Dat is lasterlijk en beledigend.
Onaannemelijk is de stelling van de
betrokken hoofdredacteurs dat zij zich
dat effect niet hebben gerealiseerd: juist
het onherkenbaar maken van de
gezichten van de parochiemedewerkers
wijst er op dat gedaagden dezen willens
en wetens hebben willen "beschermen"
tegen een bewust voorziene implicatie
van onoorbaarheid.

3.7. Tenslotte is genoegzaam
aannemelijk geworden dat het
neerleggen door [eiser] van zijn functie
niets te maken had met de publiciteit in
de zaak Anne Frankplantsoen en
daarmede slechts bij toeval in de tijd
samenviel. In welke bewoordingen de
bisschop van Roermond en [eiser] die
coïncidentie wellicht besproken hebben
in hun gesprek over de wens van [eiser]
om zijn ambt neer te leggen, is verder
irrelevant. Het door gedaagden

overgelegde gespreksverslag tussen [gedaagde sub 3] en bisschop Wiertz houdt het woord "waarschuwing" niet in; die term suggereert dat er iets te waarschuwen viel, is méér dan een vrije vertaling van "ergens rekening mee houden" en had in de weergave van het gesprek in het artikel dan ook niet mogen vallen.

3.8. Het hiervoor overwogene leidt er toe dat de in onderdeel A (en F) van de vorderingen gevorderde rectificatie in beginsel kan worden toegewezen. Wel hebben gedaagden gelijk met hun verweer dat de rechter hun niet kan opdragen iets te erkennen of betrouwen. Ook verontschuldigen op straffe van dwangsom zijn inhoudsloos; gedaagden kunnen overwegen dat eigener beweging te doen. Op die punten dient de voorgestelde redactie te worden aangepast. Verder valt de voorgestelde tekst te veel in herhaling en zijn een aantal frasen niet geheel in overeenstemming met de feiten of de hiervoor gegeven oordelen. Op de subsidiaire vordering van dit onderdeel stelt de rechter, de door eiser voorgestelde tekst zo veel mogelijk volgend, de navolgende rectificatie vast:

"RECTIFICATIE VAN HET ARTIKEL over [eiser], oud-deken te Weert

Rectificatie wegens onrechtmatige publicatie

De Voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Hertogenbosch heeft ons bij vonnis van 7 november 2003 veroordeeld om op straffe van een dwangsom de onderstaande rectificatie te plaatsen:

In de Panorama nummer 42 (8-15 oktober 2003) en in de Gay Krant nummer 493 (11-24 oktober 2003) hebben wij een artikel gepubliceerd onder de titels respectievelijk "Het sekschandaal en de doofpot" en "Het complete dossier Anne Frankplantsoen".

In dat artikel hebben wij beschuldigingen en verdenskingen opgenomen over mogelijke betrokkenheid van anderen dan de reeds bekende verdachten van de strafbare feiten: misbruik van jongensprostitutie, sexfeesten en mensenhandel. In dat verband hebben wij ten onrechte in een groot deel van de tekst en door het plaatsen van afbeeldingen enige vorm van betrokkenheid van oud-deken [eiser] bij dergelijke strafbare feiten gesuggereerd en geïnsinueerd. Dat was lichtvaardig, misplaatst en onrechtmatig.

Naar het oordeel van de rechter bestaat er geen enkele steun in de feiten voor de over [eiser] gedane beweringen, suggesties en insinuaties:

- Er is geen enkele grond voor enig vermoeden van betrokkenheid van [eiser] bij mogelijke strafbare feiten of andere misstanden in het Anne Frankplantsoen te Eindhoven of bij sexfeesten te Weert, laat staan mensenhandel.

- De suggestie dat Fons Spooren en [eiser] elkaar geregeld tegenkomen en elkaar persoonlijk kennen, berust niet op feiten.

- Er bestaat geen enkel aantoonbaar verband tussen het terugtrekken van [eiser] als deken in Weert en het in de publiciteit gekomen zijn van de misstanden in het Anne Frankplantsoen. Van een "waarschuwing" door de bisschop in verband met het moment van terugtrekken, is geen sprake.

- De bewering dat de naam van [eiser] na de arrestatie van Fons Spooren uit het politiedossier is geschrapt, vindt geen steun in enig feit.

De rechter oordeelde de beweringen over de geartheid van [eiser] als onrechtmatig. Ook was de berichtgeving over zijn vakantie aan de Costa Brava binnen de context van het artikel misleidend en waren de daarvan uitgaande insinuaties misplaatst en onnodig grievend voor hem en voor de betreffende acollieten.

Naar het oordeel van de rechter valt er in de feiten van de zaak geen enkele rechtvaardiging te vinden voor het op deze wijze noemen in het artikel van de naam van [eiser] of voor de bespreking van zijn persoon. Het valt te betreuren dat ondanks de betrokkenheid van twee hoofdredacteuren en verscheidene journalisten niet voorkomen is dat in het artikel [eiser] op lichtvaardige wijze in verband is gebracht met misstanden rond het Anne Frankplantsoen.

Sanoma Uitgevers B.V. uitgever van Panorama
Best Publishing Group B.V. uitgever van de Gay Krant
[eiser sub 4] hoofdredacteur van de Panorama
[eiser sub 3] hoofdredacteur van de Gay Krant"

De rechter kan en moet niet op de stoel van de typograaf gaan zitten.

Voldoende is een bevel om de rectificatiebladvullend en enkel vet omkaderd in het gebruikelijke lettertype van het tijdschrift op een gehele pagina in één van de eerste zes pagina's te

doen zetten, in opmaak voor het overige aansluitend op de opmaak hiervoor in dit vonnis (waarvan de bladspegel toekennen).

Voor een inschatting van de hoogte van die schade zijn van belang:

- in de eerste plaats: de bijzonder grote ernst van de misdrijven waarmee gedaagden in hun artikel [eiser] hebben geassocieerd, de opmerkelijk lichtvaardige onadenkendheid waarmee zij dat deden als zij dat, zoals zij ter zitting naar voren brachten, niet zouden hebben beoogd, en de zeer kwetsende aard van die associatie;

- in de tweede plaats: de buitengewoon ernstige gevolgen van deze beschuldigingen gelet op de persoon van [eiser] en zijn maatschappelijke positie, die maken dat de beschuldigingen harder aankomen en in zijn omgeving meer onrust verwekken dan bij anderen veelal het geval had kunnen zijn;

- in de derde plaats: de omstandigheid dat de vastgestelde inbreuken op de persoonlijke levenssfeer van [eiser] op geen enkele manier hebben kunnen bijdragen aan het aan de kaak stellen van klassenjustitie of van enige andere maatschappelijke misstand;

- in de vierde plaats: de kenmerkende gedaagden met deze prikkelende vorm van publicatie beoogde extra omzet en extra winst die hetzij rechtstreeks door toepassing te geven aan artikel 6:104 BW hetzij bij de begroting van ideële schade op basis van artikel 6:106 BW in de beslissing omtrent de hoogte van de schade kan worden betrokken.

Daarnaast heeft [eiser] terecht doen aanvoeren dat te verwachten valt dat de betreffende nummers van de tijdschriften nog geruime tijd in een veelheid van wachtkamers en leesportefeuilles onder de ogen van het publiek zullen komen, en dat dan op tijdstippen dat de herinnering aan deze rectificatie zal zijn vervaagd. Alles afwegende en bij oriëntatie op wat de bodemrechter in vergelijkbare gevallen pleegt toe te kennen, acht de rechter het billijk dat aan [eiser] een voorschot op immateriële schadevergoeding wordt toegekend van € 10.000,00.

3.12. De rechter ziet geen enkele grond voor het in tweevoud formuleren van een dictum. Noch eiser, noch gedaagden hebben onderscheid tussen de gedaagden gemaakt terwijl de leesbaarheid en de executie van dit vonnis wint bij één veroordeling van alle gedaagden.

3.13. Gedaagden dienen als de overwegend in het ongelijk gestelde

Zijn immateriële schade is evident. De rechter zal daarvoor een voorschot toekennen.

Voor een inschatting van de hoogte van die schade zijn van belang:

- in de eerste plaats: de bijzonder grote ernst van de misdrijven waarmee gedaagden in hun artikel [eiser] hebben geassocieerd, de opmerkelijk lichtvaardige onadenkendheid waarmee zij dat deden als zij dat, zoals zij ter zitting naar voren brachten, niet zouden hebben beoogd, en de zeer kwetsende aard van die associatie;

- in de tweede plaats: de buitengewoon ernstige gevolgen van deze beschuldigingen gelet op de persoon van [eiser] en zijn maatschappelijke positie, die maken dat de beschuldigingen harder aankomen en in zijn omgeving meer onrust verwekken dan bij anderen veelal het geval had kunnen zijn;

- in de derde plaats: de omstandigheid dat de vastgestelde inbreuken op de persoonlijke levenssfeer van [eiser] op geen enkele manier hebben kunnen bijdragen aan het aan de kaak stellen van klassenjustitie of van enige andere maatschappelijke misstand;

- in de vierde plaats: de kenmerkende gedaagden met deze prikkelende vorm van publicatie beoogde extra omzet en extra winst die hetzij rechtstreeks door toepassing te geven aan artikel 6:104 BW hetzij bij de begroting van ideële schade op basis van artikel 6:106 BW in de beslissing omtrent de hoogte van de schade kan worden betrokken.

Daarnaast heeft [eiser] terecht doen aanvoeren dat te verwachten valt dat de betreffende nummers van de tijdschriften nog geruime tijd in een veelheid van wachtkamers en leesportefeuilles onder de ogen van het publiek zullen komen, en dat dan op tijdstippen dat de herinnering aan deze rectificatie zal zijn vervaagd. Alles afwegende en bij oriëntatie op wat de bodemrechter in vergelijkbare gevallen pleegt toe te kennen, acht de rechter het billijk dat aan [eiser] een voorschot op immateriële schadevergoeding wordt toegekend van € 10.000,00.

3.12. De rechter ziet geen enkele grond voor het in tweevoud formuleren van een dictum. Noch eiser, noch gedaagden hebben onderscheid tussen de gedaagden gemaakt terwijl de leesbaarheid en de executie van dit vonnis wint bij één veroordeling van alle gedaagden.

3.13. Gedaagden dienen als de overwegend in het ongelijk gestelde

partij te worden aangemerkt; daaraan doet het door [eiser] wel erg hoge gevorderde voorschot op de schadevergoeding, waarover het debat ter zitting nauwelijks is gegaan, niet af. Gedaagden dienen op die grond in de kosten van [eiser] te worden veroordeeld. In de bijzondere omstandigheden van de zaak, waarbij een individuele burger ongevraagd kosten heeft moeten maken om zich te weer te stellen tegen lichtvaardige beschuldigingen, vindt de rechter grond om de proceskostenveroordeling dichter dan gebruikelijk bij de door hem geschatte werkelijke kosten voor rechtsbijstand te laten komen. Slechts de aan hem te berekenen hogere griffierechten als gevolg van de hoge voorschotvordering moeten als nodeloos veroorzaakt voor zijn rekening van blijven.

4. De beslissing

De voorzieningenrechter:

1. beveelt gedaagden ieder voor zich om:

a. zo mogelijk in de eerstvolgende editie na dit vonnis van de Gay Krant en van de Panorama, of anders, ten laatste, in de direct daaropvolgende editie van genoemde tijdschriften, op één van de pagina's 2 tot en met 6 een paginagrote rectificatie te plaatsen die woordelijk gelijk is aan de rectificatie opgenomen in rechtsoverweging 3.8 van dit vonnis, de rectificatie qua typografie en lettergrootte bladvuilend en enkel vet omkaderd in het gebruikelijke lettertype van het tijdschrift, in opmaak voor het overige aansluitend op de opmaak hiervoor in dit vonnis op een wijze zoals een goed typograaf zou doen, zonder dat bij of om die rectificatie of elders in dat nummer enig commentaar, uittaling of afbeelding wordt toegevoegd die verband houdt met het gewraakte artikel;

b. op de voorpagina van die nummers in verzorgde opmaak, in een lettergrootte overeenkomend met die van de aankondiging op de voorpagina's van de nummers waarin het gewraakte artikel stond, en in sterk contrast met de achtergrond de tekst te plaatsen: Rectificatie inzake [eiser];

c. binnen twee dagen na betekening van dit vonnis op de homepage van ieders website dezelfde rectificatie te plaatsen, het lichaam van de tekst in de gebruikelijke letter en lettergrootte van die website, de kop dienovereenkomstig groter en alles in behoorlijk verzorgde opmaak, en die rectificatie aldaar gedurende twee weken ononderbroken

geplaatst te houden; met veroordeling van de Gay Krant onderscheidenlijk Panorama om aan [eiser] een dwangsom te betalen van € 2.500,00 per dag voor iedere dag dat zij na betekening van dit vonnis met betrekking tot hun tijdschrift in gebreke zijn om aan deze veroordeling te voldoen en onder bepaling dat deze dwangsom sanctie vatbaar zal zijn voor matiging door de rechter, voorzover handhaving daarvan naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar zou zijn, in aanmerking genomen de mate waarin aan het vonnis is voldaan, de ernst van de overtreding en de mate van verwijtbaarheid van de overtreding;

2. veroordeelt gedaagden hoofdelijk, des dat de één betalende de anderen zullen zijn bevrijd, om aan [eiser] bij schadevergoeding te betalen de somme van TIENDUIZEND EURO (€ 10.000,00);

3. veroordeelt gedaagden in de kosten van het geding aan de zijde van [eiser] begroot op € 3.381,40, waarvan € 381,40 verschotten en € 3.000,00 salaris;

4. verklaart dit vonnis tot zover uitvoerbaar bij voorraad;

5. wijst af het meer of anders gevorderde.

Dit vonnis is gewezen door mr. J.H.W. Rullmann, voorzieningenrechter, en uitgesproken ter openbare terechtzitting van 7 november 2003 in tegenwoordigheid van de griffier.

Jitspraak Kort Geding
GK, 11/7/2003 1:34:34 PM, door Redactie

De rechtbank van Den Bosch heeft de Gay Krant en Panorama veroordeeld tot een rectificatie en een boete in verband met de publicatie over een Limburgse geestelijke, die in verband werd gebracht met het Anne Frankplantsoen. De verhalen en geruchten die over hem werden verteld hadden niet publiek gemaakt mogen worden. Het afdrucken van foto's tijdens zijn vakantie zijn, zo oordeelt de rechter, een inbreuk op zijn privacy.

De bladen zijn veroordeeld tot de kosten van het Kort Geding en moeten aan de geestelijke € 10.000,- (elk van de bladen € 5.000,-) betalen. In de komende nummers van Gay Krant en Panorama dient een rectificatie geplaatst te worden.

De redactie heeft al na afloop van de zitting, vorige week, laten weten dat ze haar handelwijze betreurt en zal daarom alles doen de schade voor de betrokkene zoveel mogelijk te beperken.

Rectificatie wegens onrechtmatige publicatie
GK, 11/7/2003 3:22:38 PM, door Redactie

Rectificatie van het artikel over Mgr. Wim van der Valk, oud-deken te Weert
De Voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Hertogenbosch heeft ons bij vonnis van 7 november 2003 veroordeeld om op straffe van een dwangsom de onderstaande rectificatie te plaatsen:

In de Panorama nummer 42 (8-15 oktober 2003) en in de Gay Krant nummer 493 (11-24 oktober 2003) hebben wij een artikel gepubliceerd onder de titels respectievelijk 'Het sekschandaal en de doofpot' en 'Het complete dossier Anne Frankplantsoen'. In dat artikel hebben wij beschuldigingen en verdenkingen opgenomen over mogelijke betrokkenheid van anderen dan de reeds bekende verdachten van strafbare feiten: misbruik van jongensprostitutie, seksfeesten en mensenhandel. In dat verband hebben wij ten onrechte in een groot deel van de tekst en door het plaatsen van afbeeldingen enige vorm van betrokkenheid van oud-deken mgr. W. van der Valk bij dergelijke strafbare feiten gesuggereerd en geïnsinueerd. Dat was lichtvaardig, misplaatst en onrechtmatig.

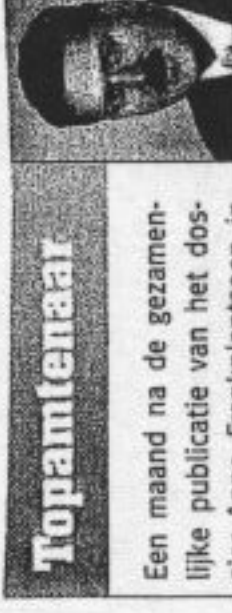
Naar het oordeel van de rechter bestaat er geen enkele steun in de feiten voor de over mgr. Van der Valk gedane beweringen, suggesties en insinuaties:

- Er is geen enkele grond voor enig vermoeden van betrokkenheid van deken Van der Valk bij mogelijke strafbare feiten of andere misstanden in het Anne Frankplantsoen te Eindhoven of bij seksfeesten te Weert, laat staan mensenhandel.
- De suggestie dat Fons Spooren en deken Van der Valk elkaar geregeld tegenkomen en elkaar persoonlijk kennen, berust niet op feiten.
- Er bestaat geen enkel aantoonbaar verband tussen het terugtrekken van mgr. Van der Valk als deken van Weert en het in de publiciteit gekomen zijn van de misstanden in het Anne Frankplantsoen. Van een waarschuwing door de bisschop in verband met het moment van terugtrekken is geen sprake.

- De beweringen dat de naam van deken Van der Valk na de arrestatie van Fons Spooren uit het politiedossier is geschrapt, vindt geen steun in enig feit. De rechter oordeelde de beweringen over de geaardheid van deken Van der Valk als onrechtmatig. Ook was de berichtgeving over zijn vakantie aan de Costa Brava binnen de context van het artikel misleidend en waren de daarvan uitgaande insinuaties misplaatst en onnodig grievend voor hem en voor de betreffende acolieten.

Naar het oordeel van de rechter valt er in de feiten van de zaak geen enkele rechtvaardiging te vinden voor het op deze wijze noemen in het artikel van de naam van mgr. Van der Valk of voor de bespreking van zijn persoon. Het valt te betreuren dat ondanks de betrokkenheid van twee hoofdredacteuren en verscheidene journalisten niet voorkomen is dat in het artikel mgr. Van der Valk op lichtvaardige wijze in verband is gebracht met misstanden rond het Anne Frankplantsoen.

Sanoma Uitgevers B.V. - uitgever van Panorama
Best Publishing Group B.V. - uitgever van de Gay Krant
Frank Hitzert - hoofdredacteur van Panorama
Henk Krol - hoofdredacteur van de Gay Krant



Topambtenaar
Een maand na de gezamenlijke publicatie van het dossier Anne Frankplantsoen in Panorama en de Gay Krant is het tijd dat wij u bijpraten. Vooral ook omdat onze verslaggevers tijdens hun vervolgonderzoek van de afgelopen weken op nieuwe bronnen zijn gestuit die een ander licht werpen op dat hoofdstuk in ons journalistieke dossier waarin de wandel werd beschreven van topambtenaar Pieter-Jan van het ministerie van Justitie.

Zo is ons inmiddels duidelijk geworden dat er ruim een jaar geleden - in verband met de voorgenomen benoeming van de topambtenaar tot diens huidige positie - een uitgebreid onderzoek door de AIVD (Algemene Inlichtingen- en Veiligheidsdienst; de vroegere BVD) heeft plaatsgevonden. De duur en zwaarte van het onderzoek hing in dit geval samen met de geruchten en aantijgingen die ook destijds de ronde deden. Anders dan ons is verteld, heeft de AIVD uiteindelijk vastgesteld dat die geruchten ongegrond waren. Deze topambtenaar is geheel volgens de regels - dus mét de vereiste verklaring van geen bezwaar - benoemd, zoals ons inmiddels is gebleken.

In dat licht zal ook de felle reactie van minister Donner van Justitie in de week van onze publicatie aan het adres van Panorama en de Gay Krant moeten worden gezien: hij zag plotseling voor een deel dezelfde verhalen opduiken als die waarvan de AIVD ruim een jaar eerder al had geconcludeerd dat ze niet op waarheid beruisten.

Maar Panorama en de Gay Krant zijn bij hun publicatie toch niet over één nacht ijs gegaan? Natuurlijk niet. Maar op grond van nieuwe informatie die ons ná de publicatie heeft bereikt en ook naar aanleiding van gesprekken die Panoramahoofdredacteur Frank Hitzert en ik inmiddels met de topambtenaar in kwestie hebben gevoerd, moeten wij concluderen dat onze oorspronkelijke bronnen op basis waarvan de indruk werd gewekt dat hij zich schuldig heeft gemaakt aan onoorbaar gedrag onbetrouwbaar zijn gebleken. Voor zover de integriteit van deze topambtenaar daardoor onderwerp van discussie is geworden, bestaat hiervoor geen aanleiding. In het kader van volledige berichtgeving dient dit gezegd te zijn.

GK 11/11
Spreek Krol

Vanavond in NOVA/Den Haag
Vandaag, 5 november 2003

Gay Krant
De Gay Krant en Panorama hebben hun beschuldigingen over een topambtenaar van Justitie ingetrokken. De bladen meldten eerder dat de ambtenaar ontucht zou hebben gepleegd met minderjarige jongens tegen betaling. De hoofdredacteuren schrijven dat uit nieuwe informatie blijkt dat hun bronnen onbetrouwbaar waren. **Otto Scholten**, universitair docent
Communicatiewetenschap en Gerard Schuijt, universitair docent
Informatierecht praten erover.

Vragen
11/5/2003 9:29:16 AM, Door Henk Krol
Henkkrol.nl

De laatste weken zit ik met een aantal onbeantwoorde vragen.
Waarom is de wetswijziging, doorgevoerd onder druk van Europa, waarbij de leeftijdsgrens voor prostitutie werd verlaagd van 18 naar 16 jaar nauwelijks gecommuniceerd? Ik val niet op zo jong, dus ik heb er geen last van gehad. Anderen, voor 95% hetero's, wél. Die dachten dat ze zich aan de wet hielden, maar bleken - als ze na alle ophef over het Anne Frankplantsoen tenminste begripen dat dit ook voor hen geldt - in overtreding. Wanneer zij straks schuldig worden bevonden, zijn de wetgevers die hun regels onvoldoende bekend hebben gemaakt dan medeschuldig?

Er zijn meer vrouwelijke dan mannelijke prostituees (waarom worden die laatste steeds stigmatiserend aangeduid als 'schandknappen'?). Samen hebben ze meer dan 100.000 klanten. Een handjevol zit vast, wanneer worden de anderen opgepakt? Waarom krijgt menige zware crimineel slechts een paar maanden straf en worden enkele verdachten in de Eindhovense kwestie al veel langer in voorarrest gehouden? En dat terwijl ze daardoor niet alleen zelf worden gestraft, maar ook hun gezinnen, familie en vrienden?
Realiseren rechters zich dat 99% van de mensenhandel vrouwenhandel is? En begrijpen ze dat die 1% handel in jongemannen en kinderen vooral te maken heeft met erg jonge kinderen, die niet voor de seks naar Europa worden gehaald? Ze worden weggerukt uit hun omgeving en gescheiden van hun familie. Waarom?
Om hier te voetballen in elftallen zoals bijvoorbeeld van PSV.
En als er straks écht mensen worden veroordeeld mag Rob de Nijs dan nooit meer die prachtige tekst van Joost

Nuissl zingen? Ik was 16 en jij was 28. En van de liefde wist ik nog niet veel. Je bent zo jong nog en weet niet wat je moet. Wees maar niet bang, de nacht zal het je leren. Kom dichterbij me.

Als het Openbaar Ministerie consequent is, moeten ze dat beschouwen als aanzetten tot een strafbaar feit. Maar misschien denken ze dat dit lied werd geschreven over een heterorelatie. Ze vergissen zich. Joost schreef dit bekronnende gedicht, waar hij niet slecht mee verdiende, over een jongen en jonge man.

Bisschop Wiertz neemt het op voor deken
GK, 11/6/2003 12:20:52 PM, door redactie geestelijk leven

In bisdomblad 'Keerpunt' neemt bisschop Frans Wiertz van Roermond het op voor de in opspraak geraakte ex-deken Wim van der Valk van Weert. De Gay Krant en Panorama wilden in het artikel 'Het complete dossier Anne

Frankplantsoen' de hypocrisie aantonen van de voormalige deken, die vanwege een burn-out onlangs zijn werk neeflegde, ten opzichte van het thema homoseksualiteit. Van der Valk eist rectificatie van het artikel.
Bisschop Wiertz stelt nu in het wekelijkse verschijnend informatiebulletin 'Keerpunt' dat Van der Valk 'via de media werd geconfronteerd met een boosaardig weefsel van beelden en suggestieve opmerkingen'.

In zijn column schrijft Wiertz: "Zo lang de mensheid bestaat, is er ook roddel en achterklap. Wij mensen vinden het kennelijk interessant om het wel en wee van anderen te bespreken. Daarbij vaak suggestief verhalen dóór te vertellen die anderen in een kwaad daglicht stellen. Dat is een kwaadaardig trekje in ons mensen. We mogen allen ons geweten daarop eens nazien. Ronduit vernietigend, ja dodelijk, wordt het als we beschuldigingen uit waartegen je niet kunt weren, die via media breed worden verspreid over alle mensen rondom. Dat overkwam onlangs oud-deken Van der Valk, die via de media werd geconfronteerd met een boosaardig weefsel van beelden en suggestieve opmerkingen. Het is goed dat een juridische procedure wordt gevoerd - waar ik het volste vertrouwen in heb - opdat de onwaarheid van de suggesties blijkt." Wiertz vindt dat iedereen voorzichtig moet zijn om niet te vervallen in achterklap en roddel. "Het is beter goed te spreken van iemand, dan met een giftige tong", aldus de bisschop van Roermond.

Deken wint 3/4 van Panorama en Gay Krant

DEN BOSCH - Het weekblad Panorama en de Gay Krant moeten hun beschuldigingen aan het adres van ex-deken W.A. van der Valk van Weert rechtzetten. Ze zijn veroordeeld tot plaatsing van een rectificatie waaruit blijkt dat de geestelijke niets te maken heeft met seksfeesten of seksueel misbruik in het Eindhovense Anne Frankplantsoen.

Dit heeft de voorzieningenrechter in Den Bosch vandaag bepaald. De bladen zijn veroordeeld tot de betaling van elk vijftiend euro smartengeld aan monsigneur Van der Valk. De rechter merkte in zijn vonnis op dat Panorama en de Gay Krant niet hard hebben kunnen maken dat de oud-deken van Weert zich schuldig heeft gemaakt aan strafbare feiten.

Hoofdredacteur Hitzert van Panorama kwalificeert de uitspraak als 'een geweldige draai om de oren'. Volgens Hitzert hebben Panorama en de Gay Krant het risico van de publicatie van te voren gewogen en ingecalculeerd. De hoofdredacteur bestrijdt de opvatting van de rechter dat er 'lichtvaardig' is omgesprongen met de beschuldigingen. Eerder rectificeerden beide bladen soortgelijke beschuldigingen over een topambtenaar op het ministerie van Justitie. (ANP)

Topambtenaar 8-11 klaagt Journaal aan

DEN HAAG - De topambtenaar van justitie die in verband is gebracht met seksueel misbruik van minderjarigen in het Eindhovense Anne Frankplantsoen, daagt het NOS-journaal voor de Raad voor de Journalistiek. Hoewel de publicatiebladen Panorama en de Gay Krant hun beschuldigingen hebben ingetrokken, heeft het Journaal op 5 november toch gesuggereerd dat de ambtenaar seks heeft gehad met minderjarigen, zei zijn advocaat mr. H. Knijffgisteren. (ANP)

Ophef om 'seksambtenaar'

Publicaties over pedofiele activiteiten topfunctionaris wekken woede minister

van onze redactie binnenland
EINDHOVEN/DEN HAAG - Van de beweringen in de Gay Krant en in het weekblad Panorama over pedofiele en homoseksuele uitspattingen van een topambtenaar klopt niets. Dat beweren minister van justitie Donner, het Openbaar Ministerie en de advocaat van een in het verhaal geïdentificeerde 'koppelaar'.

Deze 39-jarige man uit Weert zou de topambtenaar van het ministerie van justitie in de gelegenheid hebben gesteld om seksuele contacten met jongens te hebben. Zijn advocaat, J. Kuijpers, eist bewijzen. Deze ambtenaar zou volgens de bladen betrokken zijn bij de Eindhovense affaire rond seksuele contacten met minderjarige jongens in het Anne Frankplantsoen. Kuipers noemt dat 'kol-

der'. Ook justitie en het Openbaar Ministerie zeggen hiervoor geen enkele aanwijzing te hebben. De hoge justitieambtenaar zou zich sinds 1994 regelmatig met zijn dienstauto naar het park hebben laten rijden om contact te zoeken met minderjarige prostitueés. Ook zou hij een Tsjechische homobar hebben bezocht waar zich 'erg jonge jongens' aanbieden. Het Openbaar Ministerie in Den Bosch deed de afgelopen zomer al onderzoek naar aanhoudende beweringen van onder meer Kuijpers en Gay Krant-hoofdredacteur Krol over de betrokkenheid van hooggeplaatste personen bij de ontuchtaffaire. Dat leverde geen enkel bewijs op, evenmin als onderzoek van justitie in Roermond naar vermeende seksfeesten met vooraanstaande personen in Weert.

Kuijpers is 'stomverbaasd' over het verhaal in de twee bladen. Hoewel zijn cliënt wordt opgevoerd in het verhaal, wist hij niets van de publicatie. 'Als ik dat wel had geweten, had ik een kort geding aangespannen om dit te voorkomen. Wat over mijn cliënt wordt gesuggereerd, dat hij voor mannen contacten zou leggen met jongens is absoluut niet waar.' Als de Gay Krant en Panorama niet met bewijzen over de Weertenaar kunnen komen, dan eist Kuijpers rectificatie. De bladen stellen zich te batesen op getuigenverklaringen die ze bij een notaris hebben ondergebracht. Dat zegt volgens minister Donner van justitie, die gisteren laaiend reageerde op het verhaal, echter niets over de betrouwbaarheid ervan. Zowel het ministerie als het OM zien geen enkele aanleiding voor verder strafrechtelijk of intern onderzoek. 'Dat zou een jacht op sporen worden. Daarvoor moeten politie en OM zich niet lenen.'

De bladen stellen zich te batesen op getuigenverklaringen die ze bij een notaris hebben ondergebracht. Dat zegt volgens minister Donner van justitie, die gisteren laaiend reageerde op het verhaal, echter niets over de betrouwbaarheid ervan. Zowel het ministerie als het OM zien geen enkele aanleiding voor verder strafrechtelijk of intern onderzoek. 'Dat zou een jacht op sporen worden. Daarvoor moeten politie en OM zich niet lenen.'

Oud-deken Weert beschuldigt bladen van 'zinloos mediageweld'

GTE 30-10

voor seksfeesten die zich zouden hebben afgespeeld, laat staan voor de betrokkenheid van mijn cliënt daarbij. Dat zegt genoeg."

Pals meent dat lichtvaardig en in strijd met de journalistieke gedragscode is gepubliceerd. Zo werd het principe van hoor en wederhoor niet toegepast. Advocaat Polak van de Gay Krant en de Panorama zegt dat een journalist van Panorama drie keer heeft geprobeerd Van der Valk te bereiken voor commentaar, maar dat lukte steeds niet. De rechtbank probeert donderdag 6 november uitspraak te doen.

Spaanse kust werd gesignaleerd in het gezelschap van een groep 'jonge knapen', terwijl hij officieel in Antwerpen verbleef om te herstellen van een burn-out. Volgens Pals betrof het een jaarlijks uitstapje met de misdienaren en zijn de suggesties die de bladen in bijschriften bij de foto's wekken pervers.

Het hele verhaal zou zijn gebaseerd op insinuaties en speculaties van anonieme, niet te achterhalen bronnen. Advocaat Pals: "Het openbaar ministerie in Roermond en dat in Den Bosch hebben de verdachtmakingen onderzocht en geen enkel aanknopingspunt kunnen vinden

catie in beide bladen en een schadevergoeding van tweemaal 50.000 euro als genoegdoening voor het 'door het slijk halen' van de eer en goede naam van de oud-deken. De Gay Krant en de Panorama zeggen tot publicatie te zijn overgegaan uit ergernis over de 'grenzeloze hypocrisie' van de oud-deken, die zich volgens de bladen vanaf de kans regelmatig anthonomoseksueel zou hebben uitgelaten terwijl hij in zijn privé-leven een 'gekend homo' zou zijn. Dat laatste ontken Van der Valk overigens met klem. In het gewraakte artikel wordt er melding van gemaakt dat de voormalig kerkleider kort na zijn aftreden aan de

DEN BOSCH/ANP - 'Zinloos mediageweld'. Die term is volgens advocaat Pals van oud-deken Van der Valk van de Rooms-Katholieke kerk in Weert van toepassing op publicaties eerder deze maand van de Gay Krant en de Panorama. In de reportages over het vermeende sekschandaal rond het Anne Frankplantsoen in Eindhoven wordt onder meer zijn functie neergelegd naar aanleiding van publicaties over seksfeesten in Weert.

Pals eiste gisteren in een kort geding bij de rechtbank in Den Bosch namens Van der Valk een uitgebreide rectificatie.

Topambtenaar justitie klaagt ook Journal aan

GTE 30-10

ven aangifte tegen de topambtenaar. Hij zei dat de ambtenaar hem, toen hij minderjarig was, in Tsjechië en Nederland had misbruikt. De man trok de aanklacht later in. Omdat justitie de totstandkoming van de valse aangifte nog onderzoekt, wordt de man bijgestaan door advocaat G. Hamer. Die vindt dat het OM opmerkelijk veel haast maakt om het dossier rondom de topambtenaar te sluiten. "Mijn cliënt wordt verdacht van het doen van een valse aangifte, maar de kern ervan is niet vals", zo stelt mijn cliënt. Het gaat hier om ontucht en dat is een ernstige beschuldiging. Laat justitie nou maar eens goed onderzoeken hoe jong mijn cliënt destijds nou eigenlijk was."

Naar aanleiding van de publicaties van de Gay Krant en Panorama doet de rechter vandaag uitspraak in een kort geding dat door oud-deken W. van der Valk tegen de bladen is aangespannen. De geestelijke is in de bladen in verband gebracht met de Eindhovense ontuchtaffaire. GTE 3-11

ingediend wegens smaad. Krol en Hitzert spraken met hem en concluderen in hun hoofdredactioneel commentaar dat uit nieuwe informatie blijkt dat de verhalen over seks met minderjarige jongens niet klopten. Daarmee was de kous af. Wat er in het gesprek met de justitie-topman is gezegd, blijft binnenskamers.

Voor Krol is het de tweede keer in korte tijd dat hij betrokken is bij een verhaal over seks met minderjarigen. Eerder dit jaar beweerde hij dat er in Weert 'dingen gebeuren die absoluut niet door de beugel kunnen'. Het zou gaan om seksfeesten met minderjarigen. Justitie kon niets bewijzen, maar Krol is er nog steeds van overtuigd dat de feesten er wel degelijk waren.

In de zaak met de topambtenaar ligt dat anders. "Dit is uitermate triest. Misschien is het een goed idee als ik er een poosje tussenuit ga." (GPD)

'Hij liegt dat-ie barst'

JOURN 31/10

'Janos' heeft de aangifte gedaan, ik niet. Gaykrant-hoofdredacteur Henk Krol zegt dat hij en SBS-verslaggeefster Colson 'niet inhoudelijk betrokken' waren bij de aangifte van seksueel misbruik van de 28-jarige 'Janos' tegen een topambtenaar van Justitie. Krol en Ilse Colson gingen met 'Janos' mee als 'vertrouwenpersonen'.

'Toen Janos het politiebureau uitliep was hij opgelucht', zegt Krol. Maar drie dagen later kwam het OM met het onheilspellende bericht over het aanzetten tot aangifte door een journalist. 'De grond zakte onder mijn voeten vandaan. De verdenking ging natuurlijk in mijn richting', vertelt de hoofdredacteur.

Samen met zijn jurist hield hij al rekening mee dat hij zijn koffers kon pakken voor een paar overnachtingen in de cel.

Maar al snel kwam het OM met het bericht dat het in ieder geval niet Krol was. Volgens voorlichtster Ilse Pol naar aanleiding van 'conclusies die werden getrokken' in de media.

Maar officier van justitie Charles van der Voort zegt dat Henk Krol zelf heeft gevraagd of het om hem ging. 'Krol voelde zich bedonderd en vroeg dat', zegt de officier. Krol reageert verbijsterd op deze uitspraak van Van der Voort. 'Hij liegt dat-ie barst. Ik heb nog nooit met hem gesproken. Ik denk dat hij bedoelt dat collega-journalisten dat gevraagd hebben, niet van de Gaykrant.'

De vraag of nu een journalist zich schuldig heeft gemaakt aan het aanzetten en omkopen van 'Janos' blijft onbeantwoord. Volgens Krol is het aan Van der Voort om die naam bekend te maken. Van der Voort: 'we willen in dit stadium nog geen journalist verdacht maken.' (AR)



DEN HAAG - "Ik heb een behoorlijke schram opgelopen." Hoofdredacteur Henk Krol van de Gay Krant heeft, samen met zijn collega van Panorama, gisteren de beschuldiging ingetrokken dat een topambtenaar van het ministerie van Justitie ontucht zou hebben gepleegd met een minderjarige. "We zijn door een heleboel mensen op het verkeerde been gezet." Krol is aangeslagen. Hij denkt lang na voor hij antwoordt. Hij heeft slapeloze nachten, zegt hij. Op 15 oktober pakten de Gay Krant en Panorama groot uit met het nieuws dat een topambtenaar van Justitie seks zou hebben gehad met minderjarige jongens. Hij zou daarvoor af en toe zelfs zijn dienstauto hebben gebruikt. Het artikel was geschreven door acht journalisten, onder wie Krol. "Het verhaal is heel afgewogen gemaakt. We hebben verschillende bronnen geraadpleegd. Allemaal kwamen ze met

Krol heeft 'flinke schram opgelopen'

PAR 6-11

hetzelfde verhaal, soms zelfs met aanvullingen op elkaar. De bronnen waren dermate hooggeplaatst, dat we geen enkele reden hadden te twijfelen"

Uit nieuwe informatie blijkt nu dat de verhalen over seks met minderjarige jongens niet klopten. De bronnen waren bovendien onbetrouwbaar. "Misschien hadden we toch wederhoor moeten toepassen en de ambtenaar moeten confronteren met onze bevindingen. Maar we dachten dat we heel zorgvuldig te werk waren gegaan."

Hoe kan het dan dat Krol en collega hoofdredacteur Frank Hitzert bijna een maand later met een verklaring moeten komen, waarin ze stellen dat er geen enkele reden is aan de integriteit van de betrokkene te twijfelen? Krol breekt er zijn hoofd over. Overigens weigeren hij en Hitzert te spreken van een rectificatie. "Ons artikel behoeft enige aanvulling."

"Uiteindelijk is de zaak te bizar om te verklaren," zegt Krol. "Of het moet zijn dat onwaarschijnlijk veel mensen niet de waarheid hebben verteld, en dat wij daar niet doorheen hebben geprikt."

Opvallend is dat de betreffende topambtenaar geen klacht heeft

dat gesprek 'achter gesloten deuren' wel heeft toegegeven dat hij seks heeft gehad met jonge mannen en dat hij niet altijd vroeg hoe oud ze waren. In een tweede, latere editie voegde het Journaal daar - na overleg met de raadsman van de ambtenaar - aan toe dat 'volgens de bladen van onoirbaar gedrag geen sprake was. Raadsman H. Knijff van de secretaris-generaal noemt het journaalonderwerp een 'kwalijk suggestie'. "Mijn cliënt ontkent dat er in dat vrouwelijke gesprek tussen de hoofdredacteurs en hem gesproken is over seks met minderjarigen of jonge jongens". De topambtenaar koos naar eigen zeggen voor de Raad voor de Journalistiek - en niet voor de rechtbank - omdat hij vindt dat er sprake is van een journalistiek geschil. Het Journaal stelt dat de redactie zorgvuldig te werk is gegaan.

EINDHOVEN/GPD - De secretaris-generaal van het ministerie van justitie eist dat ook het NOS-journaal, in navolging van Panorama, en de Gay Krant, de suggestie rechtzet dat hij seks met minderjarigen zou hebben gehad. De man heeft het Journaal voor de Raad voor de Journalistiek gedaagd.

De ambtenaar raakte in opspraak toen de twee tijdschriften hem in verband brachten met de ontuchtzaak rond het Eindhovense Anne Frankplantsoen. De man zou seks hebben gehad met 'jonge jongens'. Dat verhaal is deze week in een hoofdredactioneel commentaar in de twee bladen herroepen. Dit deden de hoofdredacteurs na - onder meer - een vertrouwelijk gesprek met de betrokken topambtenaar.

Het NOS-journaal meldde op 5 november 's avonds in een uitzending dat de ambtenaar in

Boetekleed lijkt Henk Krol niet te passen

Profiel | Met valse beschuldigingen verspeelt hoofdredacteur van de *Gay Krant* zijn goede naam

Wat bewoog Henk Krol?

Volgens vrienden ging het hem om gerechtigheid: waarom de PSV-directeur gepakt en niet andere hoge omes? Het zou dus iets persoonlijks zijn.

Echter: Krol kende de PSV-bestuurder niet. VK 7/11

Eind jaren tachtig deed Reon Nettenbreijers, kapper te Eindhoven, een gooi naar de titel *Mister Gay Krant*. Hij werd tweede. 'Maar ik ging er wel vandoor met de hoofdprijs.'

De hoofdprijs was en is nog steeds Henk Krol, welbeschouwd de enige echte *Mister Gay Krant* van Nederland en dan kun je het woord *krant* ook wel schrappen. Geen man heeft zich de laatste twintig jaar met meer hartstocht gestort op de homoseksuele zaak. Henk Krol zat altijd zo hoog te paard dat menigene hem er deze week met genoeg van af zag donderen.

Op de website die hij helemaal voor zichzelf heeft ingericht, trekt Henk Krol het boetekleed aan. De geruchtmakende publicatie over de ontucht plegende topambtenaar is op drijfzand gebouwd. Dat wil zeggen: is voorbarig geweest. Dat wil zeggen: had beter gekund. Wie het hoofdredactionele commentaar zorgvuldig leest, krijgt de indruk dat het boetekleed Henk Krol niet past.

Henk Beerten is voorzitter van het COC. Hem past geen leedvermaak, zegt hij, ook al is de verhouding tussen Krol en het homo-instituut niet altijd goed geweest. Henk Krol mocht zich er graag laatdunkend over uitlaten.

Maar Beerten kent Krol als een betrouwbare man. 'Ik heb ook altijd gedacht dat hij vrij sterk stond in deze zaak. Maar de conclusie moet toch zijn dat hij niet zorgvuldig genoeg is geweest. Als er strafbare feiten zijn gepleegd, moet dat aan de kaak worden gesteld. Maar juist in een zaak die voor homoseksuelen zo gevoelig ligt, moet je extra op je hoede zijn. Zeker Henk had dat moeten beseffen.'

Een maand geleden plaatsten *Panorama* en de *Gay Krant*, twee mannenbladen, het zogenoemde Anne Frank Dossier. Aanleiding was de aanhouding van Fons Spooren, de PSV-directeur die in gelijkgenamde plantsoen seks had met jongens; minderjarige jongens volgens de politie. In dat dossier trachtte Krol, als een van de twee verslaggevers, duidelijk te maken dat er sprake was van klassenjustitie. 'Waarom is hij wel opgepakt en andere hoge omes niet?'

Wat dreef Henk Krol? Groot gevoel voor gerechtigheid, zeggen Nettenbreijers en Hans van Velde, redacteur van de *Gay Krant*. De laatste: 'Henk voelde zich er persoonlijk bij betrokken. Nadat de zaak van Fons Spooren in de pu-

bliciteit was gekomen, is hij door veel mensen benaderd die hem vertelden over seksuele uitpattingen. Henk is dan toch de man die dat serieus neemt, erachter aan gaat, ook al was hij op dat moment doodziek.' De eerste: 'Henk kon het niet hebben dat Fons daarvoor alleen moest bloeden.'

'Iemand zo zeer beschadigen, valt mij van hem tegen'

Dat suggereert een persoonlijke betrokkenheid, ook al omdat beiden in Eindhoven wonen. Maar volgens Nettenbreijers was daarvan geen sprake. 'We hebben Fons wel eens ontmoet, maar we kenden hem niet.'

Henk Krol werd 57 jaar geleden geboren in Tilburg en is Noord-Brabant eigenlijk altijd trouw gebleven. De redactie van de *Gay Krant* is ook gevestigd in Best. Hij trad voor het eerst op de voorgrond als voorlichter van de VVD-

fractie. Hans Wiegel nam Krol aan, ook al had deze bevend bekend homoseksueel te zijn. Wiegel: 'Ik antwoordde dat ik ook wat te bekennen had, namelijk dat ik heteroseksueel was. Daarmee was voor mij de zaak afgedaan.'

Wiegel heeft altijd prettig met Krol samengewerkt. 'Ik geef iemand mijn vertrouwen totdat het tegendeel blijkt en daarvan is bij Henk Krol nooit sprake geweest.' Ook Ed Nijpels, die in de jaren tachtig de VVD-fractie leidde, heeft prettige herinneringen. 'Een creatieve man, onorthodox in zijn voorlichting. Ik had met Kamer-voorzitter Vondeling een conflict over een stemming tijdens carnaval. We hebben toen een liedje opgenomen, *Hé, ik ben mijn stem kwijt*. Voor dat soort dingen moest je bij Krol zijn.'

In 1989 begon Henk Krol de *Gay Krant*, aanvankelijk een uit de hand gelopen grap van Eindhovense cafévrienden. Nu, bijna 25 jaar later, is het een van de meest gelezen homobladen ter wereld met een oplage van dertigduizend exemplaren.

'Opiniebladen zullen jaloers op ons zijn', zegt Hans van Velde en dat is te danken aan Henk Krol. Nettenbreijers: 'Dat harde werken heeft hij van thuis meegekregen. Van de zestien uur die een mens wakker is, werkt Henk er twaalf. Als we op vakantie zijn geweest, vraagt de redactie zich angstig af met welke plannen hij nu weer thuis komt.'

Hoe druk ook, Krol lijkt altijd tijd te hebben voor tv of radio, en is er bovendien altijd voor gekleed. Nijpels: 'Henk is erg op publiciteit gericht, maar bij hem dient publiciteit altijd een doel. Hij weet verrekke goed hoe dat werkt en, ja, dan word je gauw ijdel gevonden in Nederland.'



Henk Krol

FOTO KIPPA

Behalve een bevlogen en betrokken journalist is Henk Krol ook een handig zakenman. De homoseksuele medemens kan bij hem voor van alles terecht: telefonisch babbelen, zich verlustigen aan papieren naaktmodellen, en tot voor kort ook gay reizen. De laatste service is onlangs beëindigd wegens tegenvallende inkomsten. 'Maar Henk heeft zijn zaakjes goed voor elkaar', zegt Nijpels.

'Ik heb nooit getwijfeld aan zijn integriteit', zegt Beerten. Daaraan is nu een einde gekomen en niet alleen voor Beerten. Hans Wiegel: 'Het mag kennelijk geen rectificatie heten, maar iemand op die manier beschadigen, dat valt mij van hem tegen.' Ed Nijpels: 'Ik snap niet welk belang hij hiermee denkt te dienen.' Hans van Velde: 'Het ging ons om de hypocrisie.' Reon Nettenbreijers: 'Gelijk hebben en gelijk krijgen zijn twee verschillende dingen.'

Bart Jungman

Uitspraak in geding seksplantsoen

Vandaag doet de Bossche rechter uitspraak in een kort geding dat de voormalige deken van Weert heeft aangespannen tegen de *Gay Krant* en *Panorama*. Beide bladen brachten hem in hun omstreken, gezamenlijk geschreven artikel 'het complete dossier Anne Frankplantsoen' in verband met jongensprostitutie. De geestelijke werd daarin zelfs met naam en toenaam genoemd. De voormalige deken eist naast

rectificatie een schadevergoeding van vijftigduizend euro van elk van de bladen. Hoofdredacteur Krol van de *Gay Krant* heeft al erkend dat sommige dingen over de deken niet zo opgeschreven hadden mogen worden. Gisteren heeft toegegeven dat hij seks heeft gehad met jonge mannen en dat hij niet altijd vroeg hoe oud ze waren.

Boete Gay Krant en Panorama

Door een onzer redacteurs DEN BOSCH, 7 NOV. De *Gay Krant* en *Panorama* moeten hun berichtgeving over de voormalig deken van Weert, Wim van der Valk, rectificeren. De rechtbank in Den Bosch heeft de twee bladen tevens veroordeeld tot het gezamenlijk betalen van een schadevergoeding van in totaal 10.000 euro aan Van der Valk. De rechter stelde vanmorgen in zijn vonnis dat „gedaagden in hun artikel monseigneur Van der Valk op buitengewoon lichtvaardige wijze, enkel gebaseerd op naar voren gebrachte vermoedens en geruchten omtrent zijn seksuele geaardheid, publiekelijk hebben blootgesteld aan de verdachtmaking dat hij strafbare feiten met minderjarige jongens of erger zou hebben begaan”. „Zulks is zonder meer onrechtmatig”, aldus de rechter.

De *Gay Krant* en *Panorama* zetten enkele weken geleden in een coproductie genaamd 'Het complete dossier Anne Frankplantsoen' enkele geruchten op een rij die tezamen de suggestie van betrokkenheid bij sekschandalen van de voormalig deken moesten aantonen. Kern van de beschuldigingen vormde de vermeende 'hypocrisie' van de voormalig deken, die volgens het artikel „enorme belangstelling” zou tonen „voor alles

wat met homoseksualiteit te maken heeft”.

De rechter laat in zijn vonnis niets heel van deze redenering. Als er „geen enkele verdenking en geen enkele grond voor een mogelijke verdenking van strafbare feiten bestaat”, redeneert de rechter, kan de voormalig deken ook niet worden opgevoerd in een artikel dat wil aantonen dat niet alleen de (aangehouden) voormalig PSV-directeur Fons Spooren schuldig is.

In het zeventien pagina's tellende 'Het complete dossier Anne Frankplantsoen' werd dezelfde journalistieke methode toegepast op een 'topambtenaar' op Justitie. In de zaak van de topambtenaar geven de twee bladen deze week eigen beweging toe dat hun bronnen „onbetrouwbaar” waren en „de geruchten ongegrond”. Advocaat H.J.A. Knijff van de topambtenaar maakte vanmiddag bekend dat hij een klacht indient bij de Raad voor de Journalistiek over de manier waarop het NOS Journaal hierover afgelopen woensdagavond berichtte. Het NOS Journaal vermeldde de rectificatie door *Gay Krant* en *Panorama*, maar wakte vervolgens toch de suggestie van seksuele contacten door de topambtenaar met minderjarigen, aldus de klacht van diens advocaat. [• Vervolg GAY KRANT: pagina 2]

'Bericht Journaal is onjuist'

[• Vervolg van pagina 1] Letterlijk werd woensdagavond op het NOS Journaal gezegd dat de topambtenaar „in gesprekken met *Panorama* en *Gay Krant* achter gesloten deuren heeft toegegeven dat hij seks heeft gehad met jonge mannen en dat hij niet altijd vroeg hoe oud ze waren.”

Omdat volgens advocaat Knijff van de topambtenaar „het Journaal zich op het standpunt stelt dat voor rectificatie geen ruimte is” dient hij nu een klacht in. De mededeling was „feitelijk onjuist”, aldus de advocaat, de suggestie „grievend” en ook „*Gay Krant* en *Panorama* hebben inmiddels ontkennd dat een dergelijke mededeling in hun aanwezigheid is gedaan”.

In de zaak Wim van der Valk versus *Gay Krant* en *Panorama* besteedde de rechter in Den Bosch vanmorgen speciale aandacht aan twee foto's bij het gewraakte artikel. Op de foto's in het blad drinkt Van der Valk op een terrasje aan de Costa Brava een biertje in het gezelschap van enkele jeugdige misdienaars.

De rechter: „De aanduiding van zijn gezelschap als 'jonge knapen', het onherkenbaar maken van de gezichten van deze parochiemedewerkers alsof zij betrokken zijn bij onbehoorlijk gedrag, dat alles suggereert dat aan die vakantie onbetamelijke aspecten kleefden, waaromtrent gedaagden echter niets naar voren hebben kunnen brengen.”

In de door de rechter voorgescreven rectificatie komt te staan dat de suggestie van betrokkenheid van Wim van der Valk bij sekschandalen „lichtvaardig, misplaatst en onrechtmatig” is.

Mannenbladen moeten boeten

Van onze verslaggever AMSTERDAM

Weekblad *Panorama* en de *Gay Krant* moeten samen een schadevergoeding van tienduizend euro betalen en hun beschuldigingen aan het adres van ex-deken W.A. van der Valk van Weert rechtzetten. De geestelijke heeft niets te maken met seksfeesten of seksueel misbruik in het Eindhovense Anne Frankplantsoen, zoals de bladen schreven. Dat heeft de voorzieningenrechter in Den Bosch vrijdag bepaald.

Omdat op geen enkele wijze strafbare feiten werden aangetoond, was er ook geen sprake van klassenjustitie. De bladen voerden dat argument juist aan als verdediging van de publicaties. De rechter tilt ook zwaar aan de foto's die bij de artikelen zijn gepubliceerd.

Zo zijn afbeeldingen geplaatst van de vakantie die de deken met jonge parochiemedewerkers doorbracht aan de Spaanse Costa Brava. Het gezicht van de jongens was daarop onherkenbaar gemaakt, wat de sfeer van een misdrijf oproept.

De rechter noemde dat lasterlijk

en beledigend. Hoofdredacteur Henk Krol van de *Gay Krant* was vrijdag onbereikbaar voor commentaar. Op de website van de *Gay Krant* stond een korte tekst met de veroordeling door de rechter.

Inmiddels heeft de advocaat van een andere hoofdrolspeler uit de publicaties, een topambtenaar van Justitie, gezegd een klacht in te dienen bij de Raad voor de Journalistiek tegen het NOS-Journaal.

De nieuwsrubriek meldde woensdag dat de ambtenaar aan *Panorama* en de *Gay Krant* zou hebben toegegeven dat hij seks had met jonge mannen. Volgens advocaat Knijff is er sprake van onzorgvuldige journalistiek. De suggestie van contact met minderjarigen noemt hij grievend.

Journaal-woordvoerder De Jong houdt echter vast aan de juistheid van de berichtgeving. 'Wij hebben betrokkenen gesproken en die houden vol dat de ambtenaar heeft toegegeven seks te hebben gehad met mannen van wie hij niet altijd wist hoe oud ze waren. Dat willen wij best aan de Raad voor de Journalistiek komen toelichten, maar rectificeren vinden wij niet nodig.'

Marcel van Dam | Satire en geruchtenjournalistiek

De aanval van de ministers Balkenende en Donner op satire over het koningshuis is om meerdere redenen ongepast. In de eerste plaats natuurlijk omdat de overheid geen mening behoort te hebben over de inhoud van artistieke prestaties, of het nu beeldende kunst betreft of tv-satire. En vertegenwoordigers van de overheid behoren daar in functie geen oordeel over te uiten. Al was het alleen maar om te voorkomen dat burgers daar een legitimatie in zien om sommige uitingen van kunst uit te drijven of van de politiek te eisen dat zij ingrijpt.

Dat klinkt overdreven, maar er zijn genoeg voorbeelden van pleidooien voor en pogingen tot preventieve censuur te vinden. Zo hoorde ik nota bene de hoofdredacteur van *Elsevier* opmerken dat politici wel degelijk het recht hebben dit soort uitspraken te doen, omdat een satirisch programma als dat van BNN uit belastinggeld wordt betaald. En politici gaan over de bestedingen van het belastinggeld, dus... De redenering kan maar tot een conclusie leiden: dus gaan ze uiteindelijk ook over de inhoud van de programma's. Pas die redenering

maar toe op alle vormen van cultuuruitingen die door de overheid worden (mee)gefinancierd, en praktisch alle musea en podiumkunsten kunnen onder censuur van de politiek worden gebracht.

In de tweede plaats omdat de uitzonderingspositie die zij voor het koningshuis claimen als het om satire gaat nergens op slaat. Cabaretiers die satire bedrijven kan toch niet worden verweten dat leden van het koningshuis in ons staatsbestel in een onmogelijke positie verkeren? Het is toch onzinnig om in een democratie, waarin vrijheid van meningsuiting een van de belangrijkste grondrechten is, van cabaretiers te vragen zelfcensuur te betrachten omdat het koningshuis in die democratie een anachronisme is? Dat vraagt juist om satire.

Minister Donner legde bij zijn kritiek op satire over het koningshuis ook een rechtstreeks verband met negatieve journalistieke uitingen over het koningshuis, zoals in de affaire Mabel Wisse Smit. Door satire en journalistiek op een hoop te gooien probeert hij mee te liften op de toenemende kritiek op de media. Daardoor dreigt hij steun te verwerven die hij niet verdient.



Want er is bij tijd en wijle alle reden kritiek te hebben op de berichtgeving in de media.

In het functioneren van de media zijn twee ontwikkelingen te bespeuren die soms hele negatieve maatschappelijke gevolgen kunnen hebben. Beide ontwikkelingen zijn het gevolg van de sterke groei van het aantal elektronische media en de toenemende concurrentie die daarvan het gevolg is. Ook die tussen geschreven media, want die volgen de trends die door de elektronische media worden gezet.

In de eerste plaats het verschijnsel dat nieuws steeds vaker op hol slaat. Vooral als er iets gebeurt dat dichtbij de mensen staat krijgen emoties, gewekt door over elkaar tuimelende media, zoveel lading dat de grens van de hysterie wordt bereikt. Tragische gebeurtenissen rondom bekende persoonlijkheden, zoals prinses Diana of Pim Fortuyn, zijn daar sprekeerde voorbeelden van. In dat soort situaties hoeft er maar iets onvoorspelbaars te gebeuren of de vlam slaat in de pan. Veel te makkelijk ontlopen de media de verantwoordelijkheid voor zulke situaties door te ontkennen dat de werkelijkheid die zij zeggen te verslaan voor een groot deel door hen zelf is gecreëerd.

In de tweede plaats heeft de journalistieke norm dat alleen de waarheid voor publicatie in aanmerking komt sterk aan betekenis ingeboet. Het is gewoon geworden geruchten als nieuws te beschouwen, zonder de verplichting te voelen om na te gaan of het gerucht op waarheid berust. Vooral de bescherming van de persoonlijke levenssfeer legt het loodje.

Recent zijn de secretaris-generaal van het ministerie van Justitie en de deken van de rooms-katholieke kerk in Weert slachtoffer geworden van de nieuwe trend. Alle kranten hebben uitvoerig bericht over de verhalen van hun vermeende seksuele contacten met minderjarigen en vervolgens over de rechtszaken die zij hadden aangespannen. In beide zaken moesten de bladen die de verhalen hadden gebracht bakzeil halen. Maar de twee slachtoffers zijn voor het leven getekend.

In feite zijn mensen rechteloos als ze slachtoffer worden van geruchtenjournalistiek. De gang naar de rechter betekent meer ongewenste publiciteit en hogere verkoopcijfers voor de bladen die worden aangeklaagd. En ook als je wint wordt er als het zo uitkomt tien jaar later nog geschreven dat je tien jaar geleden in opspraak bent gekomen.

Wat meer harde satire over de journalistiek zou wat mij betreft mogen. En ook zulke hoge schadeloosstellingen voor de slachtoffers van geruchtenjournalistiek dat de media er wel tien keer over nadenken voordat zij eer en goede naam van mensen te grabbel gooien. Want geruchtenjournalistiek is veel destructiever dan satire. Omdat je journalistiek serieus neemt, satire niet.

Schuld

Journalistiek 31/10

Journalisten delven soms feiten op die het lijdend voorwerp onwelgevallig zijn. Om rotnieuws niet te laten doorrotten, volgen we principes na: naam en toenaam, hoor en wederhoor, *check* en *dubbelcheck*. Moeilijk wordt het wanneer we leed veroorzaken. Is het onderwerp het waard? Moeten we ons daar niets van aantrekken? Als we het fout doen krijgen we terecht de schuld. Anders zijn (of 'is', in nieuwspreek) De Media evengoed de gebeten hond, maar daar trekken we ons dan terecht niets van aan. Al tellen we onze zegeningen als iemand *zélf mea culpa* zegt – zoals Schiphols Gerlach Cerfontaine ('Foutje bedankt', blz. 13). Aan journalisten moet het in ieder geval niet liggen. De aandacht voor onderzoeksjournalistiek (blz. 27) is een teken dat het vak zich blijft ontwikkelen om zo betrouwbaar mogelijk nieuws te belichten. Ouderwets handwerk verrichtte Peter R. de Vries met zijn interviews over Mabel W.S. en de faxen waarin zij haar geschipper bevestigde. Dat de monarchie bibberde is niet zijn schuld, maar van de politiek die Mabel zover liet komen.

Voor de tweede keer viel het woord schuld ten onrechte, na de ontvoering van een jongen: pa stond hoog op Quote's rijkenlijst. Alsof een boef (beginneling of recidivist) niet even vreselijk op het idee gebracht kan worden door kapitale functies. Of mogen die voortaan de krant niet meer halen?

Een derde keer schuld roept de primeur op van Gay Krant en Panorama, die 'een topambtenaar van Justitie' brandmerkten als pederast zonder meer. Het kon alleen maar om de s-g gaan, terwijl hij zich niet kon verdedigen omdat hij al was zwartgemaakt; als hij zich al had móeten verdedigen tegen ongefundeerde verdenkingen. Ook als de man veroordeeld zou worden geeft het geen pas om ranzigheid met ranzigheid te bestrijden.

Schuld. En boete? Veel redacties denken hun boontjes zelf wel te doppen. Gelukkig is er voor grenzen in de journalistiek ook de Raad (blz. 24) – verguisd als papieren tijger, maar aanjager van het debat over de mores van het vak.

Joost Divendal
jdivendal@dejournalist.nl

'HET CITAAT' JOURNAL 14/11
'Ik heb een behoorlijke schram opgelopen. (...) Misschien is het een goed idee als ik er een poosje tussenuit ga.'

Henk Kral in GPD-interview over ontuchtzaak in Het Parool, 6 november 2003

Gebruik anonieme bronnen is riskant

Maar 'om veiligheidsredenen zijn de namen van de vrouwen veranderd'. Meestal gaat het om reportages die zicht willen geven op de problemen aan de onderkant van de samenleving: illegalen, krakers, zwerwers, enzovoorts. Een keer duiken fictieve namen op in een verhaal over het moderne leven van de flitsgeneratie (sms-flirt). Alleen bij de slachtoffers van

heten ze anders', meldt het onderschrift. Op 18 oktober heeft de krant een paginagroot verhaal over flirten per sms. Annette, Mila en Linda hebben wel leeftijden en beroepen, maar de namen zijn 'op hun verzoek gefingeerd'. Op 20 oktober vertellen Froukje, Joke, Wilma, Inez, de nonnen Bep en Bernadette, dominee Gilhuis en nog enkele anderen het levensverhaal van de vermoorde Anja Goois. 'Sommige personen in dit verhaal wilden niet met hun achternaam in de krant'. Op 27 oktober publiceert de krant een portret van Erica Terpstra, de nieuwe NOC*NSF-voorzitter. Over haar periode als staatssecretaris zegt 'een ingewijde op het ministerie' dat 'ze er een puinhoop van gemaakt heeft, hoewel er ook gematigder oordelen bestaan'. Wie vernietigende oordeel is gebaseerd blijft duister.

Op 3 november maken we kennis met Roman, een uitgeprocedeerde asielzoeker van 14 jaar, die geen achternaam heeft, maar wel traceerbaar is via het gezin in Emmen dat hem huisvest. De krant van 8 november brengt een verhaal over vrouwenhandel. Twee slachtoffers komen aan het woord: Merina en Majlin-achternaam kunnen geven als hij een wetswijziging bekritiseert? Als hij dat niet wil, dan maar geen citaat. En die ambtenaar van VWS die alleen anoniem lelijke dingen over Erica Terpstra wil zeggen, is sowieso onbetrouwbaar. Laat die onder eigen naam controleerbare feiten geven of anders zijn mond houden.



DE KRANT ACHTERAF

wrouwenhandel is het risico van bedreiging met geweld – een van de gronden die het Stijlboek noemt – evident. In de andere gevallen lijkt de gehele of gedeeltelijke anonimisering niet strikt nodig, maar meer middel om mensen aan de praat te krijgen die niet herkenbaar in de krant willen. Dat verschijnsel is niet nieuw. M.J. Brusse, die honderd jaar geleden zijn rubriek 'Onder de men-

den' begon, citeerde al havenarbeiders, landlopers en prostituees zonder hun (achter)naam te noemen. Eigenlijk is de rubriek 'Dag van Frits Abrahams' daar een moderne variant van, bijvoorbeeld als hij een conversatie tussen naamloze zwerwers in Amsterdam weer-geeft. Niemand zal er aan twijfelen dat die conversatie (ongeveer) zo verlopen is. Toch schuilt er ook een gevaar in de anonimisering, zeker als deze doordringt in gewone nieuws- en achtergrondverhalen. Misschien heet 'kraker Bart' in werkelijkheid Filip Jansen. Of misschien zijn er in het pand twee krakers met dezelfde voornaam. Mensen kunnen ook makkelijker feiten verdraaien, omdat ze toch niet traceerbaar zijn. Wie weet heeft Mila helemaal niet zoveel sms-vriendjes. Je zult ook niet gauw correcties lezen op zulke verhalen; het is toch maar anonimiteit.

Helaas zijn ook niet alle journalisten bestand tegen de verleiding hun verhaal iets mooier te maken met fantasierijke citaten. Het is enkele jaren geleden de *Volkskrant* overkomen met uit de duim gezongen verhalen van een freelancejournalist. Dit jaar moest de hoofdredacteur van de *New York Times* af-treden, omdat onder zijn bewind

Piet Hagen, oud-hoofdredacteur van 'De Journalist', blikt eens in de veertien dagen kritisch terug op de berichtgeving in NRC Handelsblad. Alle eerdere bijdragen op www.nrc.nl/krantachteraf

achternaam kunnen geven als hij een wetswijziging bekritiseert? Als hij dat niet wil, dan maar geen citaat. En die ambtenaar van VWS die alleen anoniem lelijke dingen over Erica Terpstra wil zeggen, is sowieso onbetrouwbaar. Laat die onder eigen naam controleerbare feiten geven of anders zijn mond houden.

Nu zijn regels zonder uitzonderingen in de journalistiek weinig zinvol. Van geval tot geval moet afgezworen worden of namen echt verzwegen of veranderd moeten worden. Als iemand door publicatie in levensgevaar komt, is naamvermelding bijna misdadig. Maar waarom zou kraker Bart niet zijn

makkelijker wordt'. Het Stijlboek van Wesley en Danny, jongeren die op het criminele pad dreigen te raken en daarom intensief begeleid worden. 'In het echt de verhalen treden naamloze personen op. Vooral in reportages met een menselijk gezicht lijkt het aantal geciteerden zonder achternaam of met gefingeerde namen toe te nemen. Dat is nodig 'uit een oogpunt van rechtsbescherming van de krant' en om na te gaan of 'informatie niet op andere manier kan worden verkregen'. Maar ook in minder onthullende verhalen treden naamloze personen op. Vooral in reportages met een menselijk gezicht lijkt het aantal geciteerden zonder achternaam of met gefingeerde namen toe

Piet Hagen 14/11

Het Stijlboek van NRC Handelsblad waarschuwt tegen het gebruik van anonieme bronnen. Dat kan alleen in uitzonderlijke gevallen en onder strenge voorwaarden. Toch citeert de krant in reportages vaak bronnen die alleen een voornaam hebben, die slechts een gefingeerde naam hebben of die helemaal naamloos blijven. Er zijn gevallen waarin de toepassing van de regel uit het stijlboek geen probleem oplevert. Bij onthullingen over misstanden is het soms nodig informanten anonimiteit te garanderen, omdat zij anders te grote risico's lopen. Volgens het Stijlboek moet de betrokken redacteur de naam van die bronnen dan wel aan de hoofdredacteur en de rubriekschef melden. Dat is nodig 'uit een oogpunt van rechtsbescherming van de krant' en om na te gaan of 'informatie niet op andere manier kan worden verkregen'.

lectief voyeurisme en exhibitionisme. De advocaat Eric Daalder ontdekt zelfs het bestaan van een grondrecht op vrije nieuwsgaring. Heijden verwarren journalisten met de toememende mate hun eigen opvattingen in de berichtgeving met de feitelijkeheden. „De vrije media”, meldt een andere jurist, Aart Hendriks, „dreigen thans geheel op te gaan in het enterrainen van de nuchtere Nederlanders”. Hij beroept zich voor deze klacht op prof. mr. Pessers die al eerder had vastgesteld dat ‘de’ media doortrokken zijn geraakt van col-

aan de pers ongestraft: iedere uitdaging uit zijn context mag halen”. Arme politici, arme juristen: volgens de hooggeleerde Paul van der Heijden verwarren journalisten „in toenemende mate” hun eigen opvattingen in de berichtgeving met de feitelijkeheden. „De vrije media”, meldt een andere jurist, Aart Hendriks, „dreigen thans geheel op te gaan in het enterrainen van de nuchtere Nederlanders”. Hij beroept zich voor deze klacht op prof. mr. Pessers die al eerder had vastgesteld dat ‘de’ media doortrokken zijn geraakt van col-

voorkomen dat zo’n geschillencommissie in de praktijk uitdraait op een soort persraad en de journalistiek onderwerpt aan een vorm van tuchtrecht dat uniforme journalistieke normen gaat stellen. Dat zou onverniegbaar zijn met de journalistieke onafhankelijkheid, de pluriformiteit in de media en vooral de vrijheid om informatie en denkbeelden te verspreiden die (om met het Europese Hof voor de rechten van de mens te spreken) aanstoot geven, schokkeren of verwarring zaaien. Enkele rechtsgeleerden die in het Juristenblad hun wijsheid spuilen, spreken zich zonder omhaal uit voor een ‘persbreidel’ en een ‘gedragscode’; sommige auteurs geven blijk van een volledig onbegrip voor het verschil tussen nieuwsfeiten, interpretatie en commentaar.

Generaliserend spreken over ‘de’ media als te bedwingen vijand geeft weinig reden tot gerustheid. Zo betrof NJB-redacteur Maurits Barendrecht dat politici, bestuurders en ondernemers „onevenredige aandacht (moeten) besteden aan het voorkomen van negatieve publiciteit” en dat Nederlandse politici niet vrijuit kunnen denken, spreken en debatteren, „om-



Tekening mr. Marc Rendkens

Rechtszaak tegen Fons Spooren uitgesteld

EINDHOVEN ■ De rechtszaak tegen voormalig PSV-directeur Fons Spooren (39), verdacht van betaalde seks met jongens in het Eindhovense Anne-Frankplantsoen, is voor onbepaalde tijd uitgesteld. Zowel de verdediging als het Openbaar Ministerie hebben om uitstel gevraagd. Beide kampen willen nog getuigen verhoren.

Spooren is in afwachting van het proces vrij, op voorwaarde dat hij samen met zijn vrouw therapie volgt. Dat gaat goed volgens een van zijn twee advocaten, B. de Rooij. De voormalige PSV-directeur heeft volgens De Rooij gemengde gevoelens over het uitstel. „Hij vindt dat alles goed uitgezocht moet worden, maar wil de zaak ook graag afronden. Mijn ervaring met de rechtbankplan-

ningen is dat het nu wel weer drie maanden kan duren voordat de zaak weer ingepland wordt”.

Getuigen

De verdediging van Spooren heeft gisteren, net als vorige week, nog vier getuigen verhoord. Daarna komen volgens De Rooij nog drie betrokkenen aan het woord. Het gaat om politiemensen, andere verdachten en de aangevers van de ontucht. De verhoren verlopen volgens de raadsman goed. „We zijn niet ontevreden over de uitkomsten.”

Ook de zaak tegen een achttienjarige jongen, zowel verdachte als slachtoffer in de ontuchtzaak, is uitgesteld. De jongen zou anderen hebben aangezet zich ook te prostitueren in het park. (GPD)

PSV klaagt over tippelen vlak bij trainingscomplex

EINDHOVEN - PSV klaagt over de overlast van de pas aangewezen tippelzone aan de Achtweg, complex de Herdgang ligt. Volgens de voetbalclub werken veel prostituees hun klanten af op de lommerrijke weggetjes naast het sportcomplex. Daardoor stuiten ook de junioren regelmatig op gebruikte condooms en tissues.

De andere zeven verdachten verschijnen volgende week voor de Bossche rechtbank. Een 31-jarige Eindhovenaar is eerder al tot veertien maanden cel, waarvan zes voorwaardelijk, veroordeeld. Twee andere mannen worden niet vervolgd, gisteren werd bekend dat justitie ook afziet van vervolging van een 58-jarige man uit Huissen.

Meeste verdachten in zedenzaak Eindhoven hadden nauw contact

Van onze verslaggever **Peter de Graaf DEN BOSCH**

Tegen een 61-jarige Weertenaar is donderdag 24 maanden cel (waarvan zes voorwaardelijk) geëist voor ontucht met minderjarige jongens, bezit van kinderporno en mensenhandel. De eis tegen twee andere verdachten, een man uit Stramproy (57) en een man uit Eersel (43), luidde 240 uur werkstraf voor seks met minderjarigen tegen betaling.

Eerder deze week werden al celstraffen geëist tegen twee mannen uit Weert en Ittervoort. Tegen een 22-jarige verdachte uit Beek, die seks had met een 13-jarige jongen en daarvan opnames maakte die hij aan anderen stuurde, eiste het OM woensdag eveneens de maximale werkstraf van 240 uur.

Uit de zes rechtszaken in het kader van het Hades-onderzoek naar ontucht in het Anne Frankplantsoen in Eindhoven komen vooral de nauwe banden tussen de verdachten naar voren. Zij bezochten vaak dezelfde jongenshoeren in het plantsoen. Ook wilden ze foto's en video's uit.

Drie van hen gingen ook op seksreis naar Praag. Daar bezochten ze niet alleen jongensbordelen. Ook namen ze enkele meerderjarige jongensprostituees mee

naar Nederland. Volgens het OM hebben ze zich daarmee schuldig gemaakt aan mensenhandel. De verdachten zeggen echter dat de jongemannen zelf naar Nederland wilden voor een vakantie. Dat ze hier seks hadden met andere mannen, is niet hun verantwoordelijkheid, zei advocaat Kuijpers.

De meeste verdachten zijn aangehouden na aangifte door een jongenshoer, die 18 jaar is. Hij zegt met de mannen seks te hebben gehad vanaf zijn 16de. De Eindhovenaar is echter ook zelf verdachte, aangezien hij als pooier is opgetreden. Hij koppelde jonge jongens, vooral Marokkanen, aan begerige klanten.

Eigenlijk had voormalig PSV-directeur Fons Spooren deze week ook terecht moeten staan. Zijn rechtszaak is echter uitgesteld, omdat zowel het OM als de verdediging nog meer getuigen wil horen. Spooren wordt ontucht met minderjarigen en zware mishandeling (vanwege zijn HIV-besmetting) ten laste gelegd.

Er zitten nog drie andere verdachten in de wachtkamer. Een man is al veroordeeld. Daarmee heeft het Hades-onderzoek tot dusver twaalf verdachten opgeleverd. Volgens het OM had het aantal verdachten veel groter kunnen zijn, als meer jongenshoeren aangifte hadden gedaan dan enkel de 18-jarige Eindhovenaar.

VAN DE WEEK
NRC 11/11
Elsbeth Etty

Ratten en recht

van een rooms-katholieke geestelijken, de voormalige deken van Weert, tegen de *Gay Krant* en *Panorama*, die hem hadden beticht van betrokkenheid bij sekschandel. Of het hier louter roddels en geruchten betrof, moet de rechter nu uitmaken. Ik ben benieuwd of het verweer van de twee bladen – de inbreuk op de privacy van de deken was volgens hun advocaat gerechtvaardigd om „de hypocrisie in bepaalde kringen aan de kaak te stellen” – gehoor vindt.

Zonder daarop vooruit te lopen: het is walgelijk wat de *Gay Krant* en *Panorama* hebben gedaan. Niet alleen rechtsgeleerden, ook de meeste journalisten vinden dat de week speelde in Den Bosch de zaak journalistiek aan bepaalde fat-

kracht van argumenten dat de gang naar de burgerlijke rechter lang niet altijd een redmiddel is. Aan een rechtszaak zijn hoge kosten verbonden. De procedure kan zich lang voortslepen. Bovendien is het bij een zaak over schending van de privacy of laster vaak nodig om als benadeelde met allerlei informatie op de proppen te komen en dan is de remedie erger dan de kwaal.

Voor het aanspannen van een proces over een onrechtmatige publicatie is soms nogal wat moed nodig. Prins Claus heeft op dit gebied een goed voorbeeld gegeven, toen hij zonder aarzelen de roddelers juridisch aanpakte. Deze week speelde in Den Bosch de zaak journalistiek aan bepaalde fat-

voegt de redactie van het Juristenblad aan de vraag naar de te volgen modus operandi voor alle zekerheid toe: „zonder afbreuk te doen aan de kernwaarde van de vrijheid van meningsuiting”. Nu zijn die tekeningen niet per se maatgevend voor de opinie van rechtsgeleerde Nederland. Ties Prakken, hoogleraar in Maas-tricht, heeft bij voorbeeld maar acht woorden nodig voor een antwoord op de vraag hoe de media aan banden te leggen: „Dat kan niet en dat moet ook niet.” Elke controle op de media betekent immers een beperking van die zo braaf door de redactie aangeroepen vrijheid van meningsuiting en dat, constateert Prakken droog, is ongewenst. Wat uiteraard niet betekent dat zij alles toelicht wat de media produceren.

Er is natuurlijk wel degelijk een probleem. Ik laat de generaliserende en beleedigende gelijkstelling van journalisten met schade-lijk ongedierte verder maar terzijde. Het Juristenblad heeft een punt: de rechtsbescherming van personen die in publicaties het slachtoffer zijn van aanranding van hun reputatie of privacy laat te wensen over. Doel van Harinxma-thoe Slooten, specialist in het aansprakelijkheidsrecht, betrooft met

IK@NRC.NL
Discriminelen
Ze is negen, en de jongste in huis. Met de rest van de familie zit ze aan tafel. Ze eet pompoensoep, en is daar niet blij mee. Ondertussen is het *Journal* begonnen. Via gedroegerde kindsoldaten in Liberia.

een secretaris-generaal die met jonge jongens rommelt, Duitse moordenaars van een jongetje van elf en een meisje van acht, gaat het naar ama's die met eten en drinken op een dak zijn gaan zitten om iets gedaan te krijgen. Voor de zekerheid vraagt ze het maar even: „Zijn dat nou discriminelen?”
LEA TOEBAK
Bijdragen van lezers zijn welkom via een formulier op www.nrc.nl/ik

Rechtszaak uitgesteld tegen ex-PSV-directeur

DEN BOSCH - De rechtszaak tegen voormalig PSV-directeur Fons Spooren, die wordt verdacht van ontucht met minderjarige jongens en zware mishandeling (vanwege zijn HIV-besmetting), is uitgesteld. De zitting zou volgende week worden gehouden, maar is op verzoek van zowel het Openbaar Ministerie als zijn advocaat naar een nader te bepalen datum verschoven. Beide partijen willen nog een aantal getuigen horen.

Celstraf geëist tegen informant in Eindhovense zedenzaak

Van onze verslaggever **Peter de Graaf DEN BOSCH**

Het Openbaar Ministerie heeft dinsdag dertig maanden celstraf (waarvan zes voorwaardelijk) geëist tegen een 39-jarige Weertenaar wegens ontucht tegen betaling met minderjarige jongens, mensenhandel en het bezit van kinderporno.

Zijn advocaat vroeg vrijspraak. De Weertenaar is jarenlang politie-informant geweest over mogelijke strafbare handelingen in het Anne Frankplantsoen, de in opspraak geraakte homo-ontmoetingsplaats in Eindhoven. In die rol heeft hij vorig jaar onder meer de naam van voormalig PSV-directeur Fons Spooren doorgegeven als regelmatig bezoeker van het plantsoen.

Verdachte Jos K. bezocht het plantsoen eveneens regelmatig voor sekscontacten. Hij meldde dat ook aan zijn gesprekspartners bij de politie, maar deze zouden daar nooit moeilijk over gedaan hebben. Zij zeiden slechts in het algemeen dat K. geen strafbare feiten mocht begaan.

Officier van justitie Van Lenthe legt de verdachte ontucht tegen betaling met jongens tussen de 16 en 18 jaar ten laste. De verdachte zegt nooit te hebben geweten dat hij daarmee de wet overtrad. Seks met jongens vanaf 16 jaar is niet verboden. Alleen als een volwassene daarvoor betaald, pleegt hij een strafbaar feit. Voor prostitutie ligt de wettelijke grens bij 18 jaar.

Volgens het OM heeft Jos K. zich ook schuldig gemaakt aan mensenhandel. Hij heeft drie Tsjechische jongens, die hij in Praag had ontmoet in het homocircuit, naar Nederland meegenomen. De verdachte ontkent dat hij dat heeft gedaan met het oogmerk van homoprostitutie.

„Ze wilden zelf mee, om Nederland te verkennen. Het is niet onze bedoeling geweest om ze uit te zetten voor seksdiensten”, aldus Jos K. Volgens advocaat Kuijpers kan zijn cliënt niet verantwoordelijk worden gehouden voor wat de Tsjechische jongens, die meerderjarig zijn, in Nederland uitspoken.

Bij Jos K. thuis is ook kinderporno aangetroffen, zowel op de computer als op videobanden. Volgens hem betreft de kinderporno op de pc vooral ongevraagde ‘spam’. Een belastende videoband zou hij als politie-informant hebben vergaard.

Ook bij een andere verdachte die gisteren terecht stond in de Eindhovense zedenaffaire, is kinderporno op de computer gevonden. Hij kwam weliswaar niet in het plantsoen. Maar de andere verdachte, Jos K., had bij hem thuis plaatjes van jonge jongens op de computer gezien. Omdat deze verdachte al drie keer eerder is veroordeeld voor het bezit van kinderporno, eiste het OM een zware straf: 20 maanden onvoorwaardelijke celstraf. Uitspraak in beide zaken: 2 december.

Eerste eis in zaak Anne Franklantsoen: *Gay Krant 1990 (2003)*

Dertig maanden cel

Daar zat hij dan, Marco D. Hij had de twijfelachtige eer als eerste verdachte in de Eindhovense ontuchtzaak voor te mogen komen. In feite was het een heel vaak voorkomende kwestie, maar door de enorme media-aandacht werd het voor D. toch nog een heel bijzondere rechtszitting. Officier van Justitie mevrouw F. van Lenthe eiste de ongekend hoge straf van dertig maanden - waarvan tien voorwaardelijk - en bovendien een verplichte behandeling.

TEKST HENK KROL

De advocaat van de 32-jarige Marco D, mr. P. van de Laar, vroeg zichzelf hardop af of de politie en andere betrokkenen niet erg onzorgvuldig waren geweest. Hij gaf daarvan enkele frappante voorbeelden. Zijn cliënt zocht, voeger vaak en de laatste tijd af en toe, seksuele contacten in het Eindhovense Anne Frankplantsoen. Marco viel op jonge jongens, maar omdat hij eerder met justitie in aanraking was gekomen en hij bovendien voor zijn pedoseksuele gevoelens was geholpen, had hij zijn lat geleegd bij de leeftijdsgrens van 16 jaar. Alleen jongens die ouder waren, kwamen bij hem in aanmerking. Marco zei tijdens de zitting dat hij niet wist dat in geval van prostitutie seks pas vanaf 18 jaar is toegestaan. Uit de vele telefoontjes en e-mails die bij de redactie van de Gay Krant binnenkomen, blijkt dat hij niet de enige is die daarvan niet op de hoogte is. Marco maakte alleen gebruik van jongens die zichzelf voor geld aanboden. Van dwang was dus geen sprake. Dat hij zich bewust aan de regels wilde houden, blijkt ook uit het volgende voorval. Twee jaar geleden werd hem door een jonge Marokkaanse jongen seks aangeboden met een nog jongere knaap. Toen Marco de knul achter op zijn brommertje had zitten en hoorde dat hij pas 14 was, reed hij regelrecht naar het Eindhovense hoofd bureau van politie om er te vragen wat hij hiermee aanmoest. De dienstdoende agenten stuurden hem vervolgens met een kluitje in het riet en deden verder niets.

Helemaal onbegrijpelijk vond Van de Laar het dat maar enkele mannen nu worden aangepakt, terwijl er honderden mannen kwamen die je van dezelfde feiten kunt beschuldigen. "Vanwaar die willekeur?", wilde de advocaat weten.

Foto's

Marco D. wordt ook verweten dat hij kinderporno op zijn pc's bewaarde. De politie spreekt van ruim 27.000 documenten. Enkele van de foto's worden in geuren en kleuren besproken. Het zijn soms stuitende plaatjes waarop kinderen vanaf zes jaar worden gepenetreerd. Marco meent dat het gaat om één flimpje en zo'n driehonderd foto's. Na zijn vorige behandeling zou hij zijn pedoseksuele neiging goed in de hand hebben kunnen houden. Dat lukt hem vooral omdat hij bij het opkopen van zijn verlangens naar die plaatjes keek en zo zelf kon voorkomen op straat op zoek te gaan.

Net als erg veel andere pedoseksuelen is Marco zelf tussen zijn tiende en zeventiende door een achterbuurman wekelijks misbruikt.

De uitspraak in de zaak Marco D. volgt op 2 september. Inmiddels heeft het OM besloten twee van de twaalf verdachten niet te vervolgen wegens gebrek aan bewijs. De zaak van oud-PSV-directeur Fons Spooren komt in oktober voor de rechter.

De Gay Krant volgt deze zaak actueel op haar website www.gaykrant.nl

Andere behandeling voor Fons Spooren *Gay Krant 1991 (2003)*

De pro forma-zitting

"Ik hou niet van voetbal. En al helemaal niet van PSV." Ze zei het met stemverheffing. Bijna schreeuwde ze. Mevrouw mr. M. Klinkenbijl, de officier van Justitie in de zaak tegen Fons Spooren liet overduidelijk blijken dat ze zeer geïrriteerd was. In Nova en in De Telegraaf had de PSV-directeur, die ervan wordt verdacht in het Anne Frankplantsoen met minderjarige prostitués onbeschermd seks te hebben gehad, zich laten ontvallen dat hij zich onnodig beschadigd voelde door het Openbaar Ministerie. Hij vreesde voor een oneerlijk proces. In dat verband gebruikte hij de term 'klassenjustitie'.

TEKST HENK KROL

Wellicht had hij beter kunnen duidelijk maken vier doopnamen, zijn volledige woonadres en dat hij bang was dat hij als Bekende Nederlander misschien toch wat anders - en in dit geval negatiever - behandeld werd dan de gemiddelde verdachte. Mevrouw Klinkenbijl beaamde dat, maar zij wees daarbij vooral op het feit dat Spooren bij de pro-formazitting op zijn kosten liefst twee advocaten kon meenemen. En dat die de rechtbank oversteipten met documenten. Feit blijft dat dit natuurlijk het goed recht is van een verdachte. Bovendien bleek het een doeltreffend middel. Spooren kreeg te horen wat hij wilde: hij mocht de volgende dag naar huis om te kunnen werken aan de relatie met zijn vrouw en zijn twee kinderen.

Gek eigenlijk dat de rechtbankhotemetoten zo elitaire zijn. Als de rechters binnenkomen roept een bodde: "De Rechtbank" en iedereen gaat staan. Normale mensen zouden zich dan even voorstellen. Vergeet het maar bij rechters en officieren van justitie. Wie de rechter is zul je moeten natrekken bij de persofficier of je moet het moeten opzoeken op 'de rol', een lijst met zaken die dienen. Wie de andere rechters zijn, blijft al helemaal een raadsel. Ook de officier van justitie heeft niet de primaire beleefdheid om zich even bekend te maken. Geen wonder dat de enkele journalisten vertwijfeld aan elkaar vroegen: "Wie is die kloon van Chazia Mourali?" In schril contrast wordt er omgesprongen met de gegevens van de verdachte. "U bent meneer Spooren?", vraagt de rechter inclusief al zijn

Uiterst indrukwekkend was de mededeling van reclasseringsambtenaar B. Aarts die op verzoek van Fons Spooren aan de rechtbank kon melden dat diens vrouw, ondanks alles wat er was gebeurd, toch wil proberen met haar man verder te gaan. "Ik weet niet waar ik dat aan heb verdiend", verzuchtte Spooren berouwvol. Tijdens de rechtszitting werd ook pijnlijk duidelijk dat de bekendmaking van de hiv-status van Fons Spooren op zijn minst merkwaardige kantjes heeft en zeker geen schoonsheidspruis verdient. Hierdoor werden wel de

Arnold Oudshoorn, Utrecht

Twee maten *GK nr 492*
Met stomme verbazing las ik in een aantal kranten een stukje dat in zeven, acht regels was weggepakt. Een man is veroordeeld omdat hij een meisje heeft verkracht waardoor zij al op dertienjarige leeftijd twee kinderen heeft. Hoe oud was dat meisje dan toen die man met zijn praktijken begon? Het is verbazingwekkend te lezen hoe de media zoiets afwerken tot een miniem berichtje en in de rij staan om breeduit Fons Spooren in de schijnwerpers te zetten. Terwijl die contact had met aanzienlijk oudere jongens, die bovendien nog eens uit vrije wil naar het Anne Frankplantsoen kwamen. Wie kan nog standhouden dat er niet met twee maten wordt gemeten door de heteroseksuele media?

Arnold Oudshoorn, Utrecht

ene roddel na de andere. Mensen die op vakantie gaan, worden ineens gezien als daders die vluchten voor de politie en openlijke homo's die wel eens in het Anne Frankplantsoen kwamen, zijn ineens uiterst verdacht. Het wordt tijd dat Justitie eindelijk eens duidelijkheid verschaft. Zo kunnen mensen die nu beschuldigde vingers in hun richting voelen prikken, worden gezuiverd.

In dit nummer van de Gay Krant wordt een reconstructie geschetst die menig wenkbrauw zal doen fronsen. Waarom deed de politie al jarenlang onderzoek en is er tot nu toe nog maar zo weinig naar buiten gekomen? Het lijkt er zelfs op dat de politie helemaal niet van plan is de zaak tot een goed einde te brengen. In Weert werden twee verdachten gearresteerd. Bij een van hen nam de recherche ook de thuiscomputer mee om deze te controleren op kinderporno. De zakelijke pc bleef echter onaangeroerd. Je kunt er donder op zeggen dat daar nu niets meer te vinden zal zijn. Waarom maakt de politie zulke blunders?

Zelf kreeg ik een briefje op mijn voordeur geplakt. De inhoud is op z'n minst opmerkelijk. Ik heb het dezelfde dag aan de Eindhovense politie gemeld. Die vond het niet eens nodig ernaar te kijken. De collega's uit Weert wél. Maar uit niets blijkt dat die twee korpsen onderling hartelijk met elkaar samenwerken.

Het zou goed zijn als de politiek zich met deze zaak zou gaan bemoeien, maar ja, de Kamerleden zijn op reces en de super procureur-generaal, jonkheer Joan de Wijkerslooth de Weerdsteijn, meldt afgelopen weekend in NRC/Handelsblad, dat de politiek zich juist niet met justitie moet bemoeien. Zelfs de minister zou minder macht moeten krijgen. En ik maar denken dat de politiek er nu net was om overheidsdienaren te controleren.

Als de dames en heren politici straks van vakantie terugkomen, moeten ze zich ook eens buigen over de nieuwe leeftijdsgrenzen. Vroeger was prostitutie toegestaan vanaf 16 jaar. Onder druk van Europa is dat onlangs verhoogd tot 18 jaar. Op zichzelf een sympathieke gedachte kinderen te beschermen. Maar in de praktijk een regel die alleen maar criminaliteit en chantage in de hand werkt. Dat lijkt me niet de bedoeling...

waarbij de leeftijdsgrens voor prostitutie werd verlaagd van 18 naar 16 jaar nauwelijks gecommuniceerd? Ik val niet op zo jong, dus ik heb er geen last van gehad. Anderen, voor 95% hetero's, wél. Die dachten dat ze zich aan de wet hielden, maar bleken - als ze na alle ophef over het Anne Frankplantsoen tenminste begripen dat dit ook voor hen geldt - in overtreding. Wanneer zij straks schuldig worden bevonden, zijn de wetgevers die hun regels onvoldoende bekend hebben gemaakt dan medeschuldig?

Er zijn meer vrouwelijke dan mannelijke prostituees (waarom worden die laatste steeds stigmatiseerd aangeduid als 'schandknepen'). Samen hebben ze meer dan 100.000 klanten. Een handjevol zit vast, wanneer worden de anderen opgepakt? Waarom krijgt menige zware crimineel slechts een paar maanden straf en worden enkele verdachten in de Eindhovense kwestie al veel langer in voorarrest gehouden? En dat terwijl ze daardoor niet alleen zelf worden gestraft, maar ook hun gezinnen, familie en vrienden?

Realiseren rechters zich dat 99% van de mensenhandel vrouwenhandel is? En begrijpen ze dat die 1% handel in jongemannen en kinderen vooral te maken heeft met erg jonge kinderen, die niet voor de seks naar Europa worden gehaald? Ze worden weggerukt uit hun omgeving en gescheiden van hun familie. Waarom? Om hier te voetballen in elftallen zoals bijvoorbeeld van PSV.

En als er straks écht mensen worden veroordeeld mag Rob de Nijs dan nooit meer die prachtige tekst van Joost Nuissel zingen? Ik was 16 en jij was 28. En van de liefde wist ik nog niet veel. Je bent zo jong nog en weet niet wat je moet. Wees maar niet bang, de nacht zal het je leren. Kom dichterbij me. Als het Openbaar Ministerie consequent is, moeten ze dat beschouwen als aanzetten tot een strafbaar feit. Maar misschien denken ze dat dit lied werd geschreven over een heterorelatie. Ze vergissen zich. Joost schreef dit bekroonde gedicht, waar hij niet slecht mee verdelende, over een jongen en jonge man.

Het plantsoen
11/18/2003 11:12:45 PM, Door Henk Krol
henkkrol.nl
De kwestie rond het Eindhovense Stadswandelpark krijgt iets bizars. Zoals bij elke zedenzaak ontstaat de

Maar je hebt homoseksuele gevoelens... Tja, dat's lastig. Dan pas je immers niet in het profiel van een voetbalbons. Je staat dan voor een moeilijke keuze. Of je homoseksualiteit verbloemen, of je sportieve hobby prijsgeven. Bij de redactie van de Gay Krant zijn minstens zes namen van spelers en bestuurders uit de wereld van de topvoetbal bekend, die niet voor hun geaardheid uit durven komen. Vroeg of laat gaat dat fout. Kijk naar PSV. De directeur van deze kampioensploeg is twee weken geleden opgepakt en is inmiddels ontslagen. Wat is er van hem bekend? Hij is een groot sportliefhebber, een succesvol zakenman, een organisator zoals er maar weinig bestaan en daarnaast is hij ook nog eens een aimabel mens met een leuke zangstem en een liefhebber van musical, songfestival en... jongens. Dat laatste was een publiek geheim. Toch moest hij, om zich in de topvoetbalwereld staande te houden, zich voordoen als gelukkig getrouwd huisvader. Het moet voor zijn vrouw, zijn kinderen en voor hemzelf niet makkelijk zijn geweest. Als de berichten en de verhalen die in Eindhoven de ronde doen waar zijn, zocht hij af en toe een uitlaatklep. Dan studeert hij 's avonds laat door het struidsplantsoen. Daar ging zijn voorkeur uit naar jongere Marokkaanse jongens. Soms werd hij herkend. Dit maakte hem chantage. Helemaal toen hij eens aanliep tegen een jongen die zich ouder voordeed, maar die achteraf minderjarig bleek.

Fons S. is opgepakt. Hij zit achter slot en grendel. Hij, de man die mede zorgde voor het succes van PSV, die het stadion vernieuwde, de ormet meer dan verdubbelde en de club opnieuw tot leven bracht, wordt in de pers afgeschilderd als een crimineel. Hoe zou dat zijn gegaan als homoseksualiteit in het topvoetbal geen taboe was? Dan was Fons S. waarschijnlijk een gelukkig levende homo. We kenden hem als Fons Spoorren, de sympathieke vrijgezel of die leuke knul samen met zijn vriend. Gerespecteerd om wat werkelijk telt: zijn inzet en verdienste voor de club en de samenleving.

Vragen
11/18/2003 11:12:09 PM, Door Henk Krol
henkkrol.nl
De laatste weken zit ik met een aantal onbeantwoorde vragen. Waarom is de wetswijziging, doorgevoerd onder druk van Europa,

week maandag nog een 22-jarige Marokkaanse Eindhovenaar uit de wijk Woensel aangehouden voor eenzelfde rol. Binnen kleine, homoseksuele, kring in de regio blijkt al jaren bekend te zijn dat de met een vrouw getrouwde Fons Spoorren homoseksuele contacten had. Naast seks in en rond het Eindhovense Anne Frankplantsoen en homo-ontmoetingsplaatsen op parkeerterreinen in de regio, zou Fons Spoorren gebruik hebben gemaakt van escortservices om contact te leggen met mannelijke prostituees, liefst van Marokkaanse afkomst. De regionale recherche heeft in ieder geval de handel en wandel van mannen in en rond het Eindhovense park gevolgd. Daarbij zou ook Fons Spoorren zijn signaleerd. Naast eigen bezoeken, die hij volgens justitie tenminste twee keer heeft afgelegd, zou Fons Spoorren anderen contact hebben laten leggen. Onder andere de achttienjarige en 22-jarige Eindhovenaar zouden daarbij bemiddeld hebben. Die twee verdachten zouden voor meer mannen contacten hebben gezocht met zestien- en zeventienjarige jongens. Prostitutie is in Nederland pas legaal boven de achttien. Zestien en zeventienjarige mogen wel seks hebben, maar niet tegen betaling. De merendeels Marokkaanse jongeren zouden tot hanggroepen behoren die zich doorgaans ophouden rond het Eindhovense winkelcentrum Vaartbroek en de flats in de wijk Genderdal. De advocaat van Spoorren ontkent zowel de beschuldiging als zou zijn cliënt minderjarigen hebben misbruikt als het feit dat hij onbeschermd seks zou hebben gehad.

Hoewel dit een ander licht werpt op deze zaak, blijft de kern van mijn betoog overeind, vandaar toch de complete tekst: Politiek en bedrijfsleven hebben de laatste twintig jaar erg gewonnen omdat openlijke homoseksuelen er niet meer worden gediscrimineerd. In de periode daarvoor was die vrijheid er alleen in de artistieke wereld. Hoe anders is dat in de top van de diverse teamsporten. Daar worden mensen nog steeds veroordeeld tot een dubbelleven. Stel je voor: je houdt van voetbal en ijshockey. Daarnaast blijkt dat je uitstekende commerciële capaciteiten hebt. Je bent dan geknipt voor een bestuursfunctie in het betaalde voetbal. Toch?

Justitie kijkt met vertrouwen naar uitspraak ontuchtzaak Eindhoven

DEN BOSCH/GPD - De politie had eerder moeten ingrijpen in de ontuchtzaak rond het Eindhovense Anne Frankplantsoen. Dat concludeert plaatsvervangend hoofdofficier van justitie Van der Voort na afloop van de zes rechtszaken die deze week tegen ontuchtverdachten zijn gevoerd. De politie ondernam na de eerste aangifte destijds geen actie omdat er onvoldoende harde bewijzen waren. Die waren in een grootschalig onderzoek zoals dat een jaar geleden wel is begonnen, vermoedelijk wel gevonden, denkt Van der Voort nu. De plaatsvervangend hoofdofficier ging gisteren voor het eerst dieper in op het onderzoek. Het

OM en de politie kijken volgens hem met spanning én vertrouwen uit naar de uitspraken op 2 december. Van der Voort wijst wel op de moeilijkheden die justitie en politie hebben gehad met het onderzoek en het opstellen van de dagvaardingen. Bijna alle aanklachten zijn op de aangiften van een inmiddels negentienjarige jongensprostituee gebaseerd. Dit is opvallend, met name omdat enkele verdachten zelf hebben verklaard dat ze soms al jaren geleden contacten hadden met andere minderjarigen in het park. Die jongens zijn volgens Van der Voort ook gehoord, maar willen veelal uit schaamte of angst voor de gevolgen geen aangifte doen.

Omdat het OM met de verklaringen van de negentienjarige voldoende bewijs van ontucht had om de mannen voor de rechter te brengen, heeft officier van justitie F. van Lenthe de andere getuigenissen alleen laten meewegen in de strafzaken. De andere slachtoffers worden zo beschermd tegen een publieke strafzitting. De negentienjarige aangever zelf wordt ook verdacht, en we van het aanzetten van andere jongens tot prostitutie. Justitie worstelt momenteel met het dilemma of ze in dit geval de verklaringen daarover van de andere minderjarigen toch moet gebruiken. Anders gaat de verdachte wegens gebrek aan bewijs vrijuit.

DEN BOSCH ■ Het openbaar ministerie (OM) in Den Bosch heeft gisteren forse celstraffen geëist tegen twee verdachten in de Eindhovense ontuchtzaak rond het Anne Frankplantsoen. Officier van justitie F. van Lenthe schetste

in de twee zittingen tegen een 37-jarige man uit Ittervoort en een 39-jarige inwoner van Weert een beeld van een groep mannen die elkaar kinderporno en jonge mannen 'toeschoven'. De man uit Weert hoorde 2,5 jaar cel tegen zich eisen, waarvan zes maanden voor

waardelijk. Hij wordt verdacht van mensenhandel, ontucht en kinderporno. Tegen de verdachte uit Ittervoort werd twintig maanden onvoorwaardelijke celstraf geëist voor het bezit van duizenden afbeeldingen met volgens de politie 'zeer schokkende kinderporno'. Op en-

Fons S. 1 juni 2003
11/18/2003 11:13:36 PM, Door Henk Krol
henkkrol.nl

Onderstaand commentaar schreef ik op zaterdag 31 mei. Vier dagen later, op woensdag 4 juni, maakte het Openbaar Ministerie bekend dat de 39-jarige Fons Spoorren ervan wordt verdacht verschillende keren onbeschermd seks te hebben gehad met jongens, terwijl hij wist dat hij HIV-besmet was. Het is overigens erg opmerkelijk dat het Openbaar Ministerie mededelingen doet over de HIV-status van een verdachte. De regiopolitie Eindhoven zou actief zijn gaan zoeken naar de seksuele contacten van Spoorren. Het resultaat van dat onderzoek, dat nog loopt, is onbekend.

In de zaak zijn inmiddels meer mensen aangehouden, van wie justitie de identiteit en verdenking tegen hen nog stil houdt. Zij zouden net als Fons Spoorren - al dan niet zijdelings - zijn betrokken. Eerder maakte justitie openbaar dat er al enkele weken een achttienjarige Eindhovenaar vast zit voor betrokkenheid. Daarnaast is vorige

kele plaatjes staan vierjarige kinderen, op andere zijn jeugdigen - en hun geslachtsdelen - vastgebonden. Ook moet hij als het aan het OM ligt 180 dagen celstraf uitzitten die hij eerder voorwaardelijk kreeg opgelegd. (GPD) *D'UN 19/11*

Schandknepen
Ik wil de dames en heren journalisten in Nederland vragen op te houden de term 'schandknep' te gebruiken voor minderjarige mannelijke prostituees. Prostitutie met minderjarige mannen is wat mij betreft inderdaad een schande, maar dat is prostitutie met minderjarige vrouwen ook. En jullie hebben het ook niet over schandmeiden. Ik begrijp dat de term schandknepen nog stamt uit een tijd dat homoseksualiteit op zichzelf al als een schand werd gezien, maar die tijden lijken me toch voorbij. We hebben het tenslotte ook niet meer over negerzoenen en jodenneuzen.

Otto de Beehr, Amsterdam

Vader Michael Jackson gebruikte slechts de zweep

AP LONDEN

Joe Jackson, de vader van Michael Jackson, heeft zijn zoon nooit geslagen, maar hem er alleen met de zweep en de broekriem van langs gegeven.

Joe Jackson zegt dat in een interview dat Louis Theroux van de BBC met hem heeft gehouden. Het interview wordt zondag uitgezonden.

De zweep erover leggen is iets heel anders dan je kind slaan, zegt Jackson. 'Slaan doe je met een stok.' Michael Jackson zegt al jaren in interviews dat zijn vader hem in zijn jeugd ernstig heeft mishandeld.

Het interview vond plaats op een hotelkamer ergens in de VS. Aanwezig bij het gesprek is een zekere Majestik Magnificent, die zegt dat hij Michaels persoonlijkje magier is.

'Majestik' bemoeit zich regelmatig met het interview. The-roux, bekend om zijn tongue-in-cheek interviews, vraagt onder meer of Michael 'een vriend of een vriendin' heeft. 'Wat bedoel je daarmee, dat Michael homo is?' reageert Majestik. En vader Jackson: 'Wij geloven niet in homo's.'

Louis, Martin and Michael wordt zondag om 22.00 uur uitgezonden op BBC 2.

Arrestatiebevel Michael Jackson

WASHINGTON - Popster Michael Jackson (45) zal zich vandaag overgeven aan de politie in Californië. Dat meldt nieuwszender CNN op gezag van mensen uit de nabije omgeving van de zanger. De politie van Santa Barbara County in Californië verdenkt Jackson van 'meerdere' onachtzame handelingen met een kind onder de veertien en heeft een arrestatiebevel uitgevaardigd. De popster ontkent de nieuwe aantijgingen en noemt ze 'gemeen' en 'schadelijk'. Tien jaar geleden kwam het niet tot een aanklacht tegen de beroemde en rijke zanger omdat het vermeende slachtoffer weigerde te getuigen na een miljoenendeal met Jackson.

Arrestatiebevel tegen Michael Jackson

AP, Reuters SANTA BARBARA

Tegen Michael Jackson is woensdag in Santa Barbara, Californië, een arrestatiebevel uitgevaardigd. De popzanger wordt gezocht wegens kindermishandeling. Waarschijnlijk gaat het om seksueel misbruik.

Jackson was gisteravond in Las Vegas voor video-opnames. Volgens de politie werd met hem onderhandeld over zijn arrestatie. Hij hoeft niet in voorarrest als hij een borgsom van 3 miljoen dollar betaalt.

Amerikaanse media melden dat een 12-jarige jongen tegen Jackson een aanklacht wegens seksueel misbruik heeft ingediend. De zanger heeft via zijn advocaten alles ontkend. Tien jaar geleden liet hij het in een soortgelijke aanklacht tot een schikking komen.

Huiszoeking bij Michael Jackson

Santa Barbara - De Amerikaanse politie heeft gisteren huiszoeking verricht op het landgoed Neverland van de zanger Michael Jackson. Volgens een politiewoordvoerder moest de woning van de 45-jarige musicus worden onderzocht 'als onderdeel van een lopend strafrechtelijk onderzoek'. Zijn woordvoerder wilde geen commentaar geven. De zender Court TV meldde dat het onderzoek verband zou houden met een aanklacht van een 12-jarige jongen wegens seksueel misbruik door Jackson.

Michael Jackson weer in opspraak

SANTA BARBARA - De Amerikaanse politie heeft huiszoeking verricht op het landgoed Neverland van de zanger Michael Jackson. De woning werd doorzocht 'als onderdeel van een lopend strafrechtelijk onderzoek'. Court TV meldde dat het onderzoek verband houdt met een aanklacht van een 12-jarige jongen wegens seksueel misbruik.

Investigators search Michael Jackson ranch Tuesday, November 18, 2003 Posted: 4:05 PM EST (2105 GMT) cnn.com

(CNN) - Investigators from the Santa Barbara County District Attorney's Office and Sheriff's Department searched entertainer Michael Jackson's Neverland Ranch in California Tuesday as part of an "ongoing criminal investigation," a spokesman said.

The nature of the investigation -- or what they were searching for -- was not disclosed.

Stuart Backerman, a spokesman for Jackson, said the singer was up all night shooting a video in Las Vegas and as of 12:30 p.m. PT (3:30 p.m. ET) was resting, so "he doesn't know about it [the search] yet."

SANTA BARBARA, California (CNN) - Authorities said Wednesday that an arrest warrant had been issued for Michael Jackson on multiple counts of child molestation, and called on him to turn himself in immediately and hand over his passport.

At a news conference Wednesday, Santa Barbara County District Attorney Tom Sneddon and Sheriff Jim Anderson said Jackson's bail was set at \$3 million. The pop star will be charged under Section 288(a) of the California Penal Code that prohibits "lewd and lascivious acts" with a child under the age of 14, Santa Barbara County officials said.

A statement issued on Jackson's behalf said he allegations are false and criticized the "levity of the environment surrounding the announcement of these very serious charges."

This is an edited transcript of the news conference.

ANDERSON: Good morning, ladies and gentlemen. Yesterday morning at around 8:30 a.m., investigators from the Santa Barbara Sheriff's Department served a search warrant at Neverland Ranch.

Simultaneous to the service of the warrant at Neverland Ranch two search warrants were also served in southern California. Approximately 70 investigators from the sheriff's department and district attorney's office were involved in the service of this warrant at Neverland Ranch. The operation was concluded around 11 p.m. PT last night. The service of the warrants was part of an ongoing investigation alleging criminal misconduct on the part of Michael Jackson.

The basis for this investigation regarding Mr. Jackson involves allegations of child molestation 288(a) of the California penal code. Additionally, an arrest warrant for Mr. Jackson has been issued on multiple counts of child molestation. The bail amount on the warrant has been set at \$3 million.

At this point in time, Mr. Jackson's been given an opportunity to surrender himself to the custody of the Santa Barbara Sheriff's Department within a specified period of time. We are currently working with Mr. Jackson's legal representation on this matter. Mr. Jackson has also been directed to surrender his passport when he's taken into custody.

While we appreciate the level of interest generated by this case, the Santa Barbara Sheriff's Department is committed to maintaining the integrity

of this investigation with respects to both legal and ethical considerations. We will not be commenting on issues specific to the investigation beyond what has already been released.

SNEDDON: Thank you, Jim. Let me just add a few things to what the sheriff has said from the perspective of the district attorney's office, and we do have some releases in writing that you can get -- either they've been passed around already or you can get them afterward.

Commonly, in these kinds of cases -- let me clarify something, because some of you are not lawyers, and I don't want you to get it wrong. There's a 288 and a 288(a) ... which is the child-molestering section. ... Just so we all understand, we're talking about a violation of 288(a), child molesting, not oral copulation of an adult -- or of children. OK, so I want to clarify that so that you understand that.

Secondly, ordinarily, sometimes either myself or my staff are asked in cases like this what the penalties are. In California, we have a determinant sentence. Determinant sentence, meaning the legislature set a time frame upon conviction if, worst case scenario, the judge decides to send a person to state prison. In this particular case, the triad is three year, six years and eight years. So minimum would be three, the maximum would be eight for the single count. We are filing multiple counts.

So ... if we get to the point where there is a conviction and sentencing, the judge would have the discretion at that point to give multiple consecutive sentences, and the limits on the judge at that point are one-third of the middle term, which would be an additional two years. You can do the math. For each additional one consecutive, and it's not mandatory, it's discretionary. I'm not suggesting to you any of this could happen, but I'm asked routinely what is the outside worst-case scenario. I don't want anybody to imply from anything that I've said or any remarks I've said that any one of those things is going to happen, but that's just what the sentencing time frames are.

One thing I want to emphasize, and I'm saying this because I couldn't resist the temptation to watch a little bit of some of this coverage last night on TV. And I heard a lot of apologists for Mr. Jackson saying some things that I think we can -- the sheriff and I -- can talk about that I think are important for you, as the media, and for the public, who is going to hear these things, to be told.

And, in fact, we were going to execute these warrants several weeks ago but had to put it off because of all the visitors we had come up here, the 50,000 people who came in for Halloween.

So it really has nothing to do with his album or whatever else he's doing in his life. ... We don't track him. So I think it is important for people to know that we've been ready to do this for some period of time and it was just an operational thing within the sheriff's department because of the tremendous manpower, person-power that they had to put out for the Halloween thing.

And the last question, before we'll open it up, is I know you'll probably ask some questions about child protective services. Both in Los Angeles and Santa Barbara.

Child protective services at this point in time is not involved in these investigations. There were some previous contacts by folks in the Los Angeles child protective services involving some other things that came out when the -- don't assume from that I'm talking about the same family. I'm just telling you there was child protective services involved in other allegations involving Mr. Jackson in Los Angeles.

There has been no involvement on either one of those departments and any one of those things -- involving any of that information. This has solely been an operation run by the Santa Barbara Sheriff's Department, and I've been advising them and members of my staff have been advising them on the legal issues involved in the investigation.

Whether they will get involved, obviously, there's going to be -- at least the local Santa Barbara people, where it's pertinent, will be notified of it and what they do, they do. ... We will not be involved. There will be separate counsel appointed to represent the Department of Child Services in Santa Barbara. Sheriff, do you have anything to add, before we open it up?

ANDERSON: Just that we have copies of the news release this morning to provide to you, both from the sheriff's department and district attorney's office. Now we'll open it up for questions.

QUESTION: Why are you waiting to file charges? Are you waiting to see if in fact he cooperates and surrenders, vis-a-vis, you have to go arrest him? Is that why you're waiting to file the charges?

SNEDDON: The filing of the charges had nothing to do with that. I know it -- it seems simple to people to get together a search warrant for several different places and stuff like that, but it's just a matter of a decision we made to do a ... warrant, an affidavit, get a judicial authorization, and that give us time to go back and do the formal charging another time. That's all it was.

QUESTION: Could Michael Jackson's children be taken away from him?

SNEDDON: That's a decision that would be made by a juvenile court. ...

QUESTION: You mentioned two other search warrants ... ?

ANDERSON: I'm not going to get into the detail of those. But we did serve two in Southern California and we did acquire additional property ...

QUESTION: Can you talk about what, when where, why?

ANDERSON: It was yesterday, the same time the search warrant was served here in Santa Barbara County.

QUESTION: In general terms, sir, can you just talk about in general what you all were looking for?

ANDERSON: Items of evidence that would corroborate the victim's statements.

QUESTION: As much as you can talk about, can you say what you all believe happened and why the evidence was compelling enough to issue an arrest warrant?

ANDERSON: We're not going to get into the specifics of the case.

SNEDDON: We want to -- we want to clarify something. There is an affidavit in this particular occasion. That affidavit has been sealed for 45 days and will not be released for 45 days. In order for us to complete the investigation.

QUESTION: When did this start? When did this 12-year-old's parents come forward and notify you?

SNEDDON: You assume things we haven't said, OK. So we are not going to answer that question.

QUESTION: We heard that it was attorney Larry Feldman who caused the boy to come to the sheriff's office and talk to the D.A.'s office. Can you confirm your office has had discussions with attorney Larry Feldman?

SNEDDON: No.

QUESTION: ... How realistically do you think it is he might flee overseas?

ANDERSON: There's always that possibility. But I believe he's willing to cooperate with us and turn over his passport at this point.

QUESTION: Is Mr. [Mark] Geragos representing Mr. Jackson ... ?

ANDERSON: I believe that is correct.

victim. Beyond that, I think it's a sad thing for all the people involved in this thing, quite frankly.

QUESTION: Does the law call for them to be taken into protective custody as a matter of course if his father's under arrest for molestation charges if he returns to California?

SNEDDON: Not necessarily. Not at this point in time, no.

QUESTION: Wait a minute. You can have a father charged with sexual abuse of a minor and leave the children in the home with that father?

SNEDDON: Everyone is innocent until convicted.

QUESTION: Is the child involved a boy or a girl?

SNEDDON: I'm not going to talk about that. You can tell from the charges it has to be a child.

QUESTION: Sheriff, I'm a little confused. If you had 70 guys out on his ranch, you didn't know where Michael Jackson was yesterday. And if you consider this to be a possible flight risk, why would you not have known?

ANDERSON: We had an idea where he might be. That wasn't confirmed yesterday morning. Yesterday evening, there -- there was additional information that came to our attention that he was coming back to the state of California. But beyond that we have no additional information at this point in time.

QUESTION: Will you prosecute this yourself?

SNEDDON: Yes, but not by myself. There will be another lawyer from my office assigned to the case.

QUESTION: Would you be the lead chair on a case like this? I know your retirement's coming up. Would this be the last big case for you?

SNEDDON: Not necessarily. And I wouldn't be the lead attorney. When I do things with people in my office, which I've done before, we do it as counsel, as colleagues. ...

QUESTION: Mr. Anderson, have you sent sheriff deputies to Las Vegas?

ANDERSON: No, we have not. We have been in communication with Las Vegas, but our personnel are not there at this time.

QUESTION: Is this going to be an expensive prosecution-investigation for your county? How are you going to handle that given the state's problems?

SNEDDON: It's our job.

QUESTION: If Michael Jackson's watching this right now or his people, it's your opportunity to tell him what you'd like -- should he contact authorities immediately? What's your message to him?

SNEDDON: Get over here and get checked in.

QUESTION: Have you questioned people close to Michael Jackson about their association with this victim that came forward?

SNEDDON: I'm not going to comment on the specifics of the investigation.

QUESTION: Excuse me, I haven't asked a question yet. Sheriff, are you going to be serving us members of the media lunch after this press conference?

ANDERSON: You evidently don't know about the budget crisis.

SNEDDON: Yes, we have a budget problem.

QUESTION: What's the next step after arraignment? What's the time frame?

SNEDDON: I'll talk to you generically because there is some give and take in these things. So I don't want anybody to take this as an absolute thing that's set in concrete.

Ordinarily -- let's just put this case aside and talk generically about situations where we've allowed people to surrender themselves before with their lawyers and get booked and fingerprinted -- is that they're given -- and if they make the bail that's set by the judge. Then they are cited to appear in court on a certain date in the future and that citation date can be anywhere from probably 30 days to 45 days.

At that point, then, the district attorney's office must have on file a formal criminal charging document at the time the individual's brought -- or comes to court pursuant to that citation released. That is the initial date for appearance for arraignment.

And as many of you who cover other notorious cases in the past or that are going on in future know, that in many instances the defendant and his attorney will appear for the first time and continue the and not enter a plea immediately, but do so as a subsequent date.

That's generic. That's what happens generically. I cannot tell you what's going to happen at this point because Mr. Jackson is not in custody.

QUESTION: Will there be a condition of Mr. Jackson's bail that he not have contact with minors after he's taken into custody, if he makes bail, assuming?

SNEDDON: That will be one of the things that will probably be brought up at the bail hearing if there's a bail hearing.

SNEDDON: I can't comment on that at this point in time. But we are continuing a criminal investigation.

QUESTION: Have you questioned warrants executed?

ANDERSON: It's not completed at this point. It's an ongoing investigation. We're following up information in as we speak.

QUESTION: What about a search warrant? Is there a possibility?

ANDERSON: There's always the possibility.

QUESTION: Sir, how long could Mr. Jackson go to jail for in total?

ANDERSON: Well it depends whether or not he's convicted, No. 1. And, No. 2, whether he's convicted of and how many counts, and, you know, all those things have to be factored in. It can go anywhere from three to eight years, I think.

QUESTION: Have you made arrangements for Jackson's incarceration?

ANDERSON: Not at this point, no.

QUESTION: Is it just one victim?

SNEDDON: We won't answer that either.

QUESTION: Where is the press release you keep referring to that you're going to be passing out?

ANDERSON: Our press information officer, Chris Pappas, has that information. He's here in the room somewhere. So we'll get that to you.

QUESTION: I want to make sure this is correct. Would it be fair to say based on what you said before that you have not ruled out charging other people? Is that a fair statement?

ANDERSON: Yes. Anything is possible.

SNEDDON: Are you aware of other civil cases that have been handled outside of the media since 1993 that were kept quiet?

ANDERSON: Not to my knowledge.

QUESTION: Really?

ANDERSON: Yes.

SNEDDON: Well, I am.

QUESTION: How many?

SNEDDON: Ask Diane, she knows everything about Michael Jackson. [LAUGHTER]

QUESTION: I'm just curious if the parents of the current accuser were aware of the allegations against Michael Jackson 10 years ago.

ANDERSON: I really couldn't tell you.

QUESTION: I couldn't tell you either. I don't know. Last question.

QUESTION: What do you say to parents who let their children go to Neverland Ranch on sleep overs? ...

ANDERSON: My advice is don't do it. [LAUGHTER]

Inval FBI in Jacksons 'Neverland'

'King of pop' weer beticht van kinderseks

Van onze medewerker **Diederik van Hoogstraten** NEW YORK

VK
20/11

De FBI heeft dinsdag een inval gedaan in Neverland, het huis van popster Michael Jackson in Californië. De Amerikaanse opsporingsdienst had huiszoekings- en arrestatiebevelen voor Jackson omdat een 12-jarige jongen hem beschuldigt van seksueel misbruik.

De 45-jarige *king of pop* was niet thuis: hij is een tv-programma in Las Vegas aan het opnemen. De

FBI gaf geen toelichting op het bezoek. Een woordvoerder zei alleen dat 'het huiszoekingsbevel onderdeel is van een voortgaand strafrechtelijk onderzoek'. De televisiestations NBC en Court TV meldden later dat er ook een arrestatiebevel loopt tegen Jackson.

De zanger ontkende dinsdag in een verklaring, kort voor de FBI verscheen, dat hij iets verkeerd heeft gedaan. 'Deze types lijken altijd te voorschijn te komen met een verschrikkelijke beschuldiging als er net een nieuw project, een album, een video uitkomt.' Dinsdag verscheen een verse *greatest hits*-collectie, met de nieuwe

single *One More Chance*.

Zijn advocaat Brian Oxman voegde toe: 'Dit hebben we eerder gezien. Onze reactie is: "Hier gaan we weer".' Volgens Oxman laat de ster zich 24 uur per dag in de gaten gehouden, juist om dit soort klachten te voorkomen.

De juridische zender Court TV onthulde dinsdag dat de jongen uit Los Angeles aangifte heeft gedaan. Details over de aanklacht zijn niet bekend, behalve dat de jongen in therapie zit.

In februari gaf Jackson in een interview met een Britse journalist toe dat hij soms de slaapkamer deelt met jongens die zijn sprookjesachtige Neverland bezoeken.

Daar zijn een dierenruimte en kermissen attracties, die Jackson nu en dan openstelt voor groepen kinderen. Van seks is geen sprake, zei hij toen. Het zou puur om een soort broederlijke liefde gaan.

Jackson kampt al ruim een decennium met verdenkingen van kinderseks. In 1994 trof hij een schikking met een 14-jarige jongen die eveneens beweerde dat de popster hem had misbruikt. Jackson betaalde de eiser miljoenen dollars, en er kwam nooit een onderzoek of een strafzaak.

De ster is de afgelopen jaren veel in het nieuws, maar zelden vanwege zijn muziek. Zijn plastische chirurgie en steeds wittere

gelaatskleur zijn voer voor de roddelbladen. Een jaar geleden haalde hij de wereldpers toen hij in Berlijn, staand op een balkon, zijn baby hoog boven de grond liet bungelen.

En in juni van dit jaar schikte hij een zaak met een voormalige adviseur voor twaalf miljoen dollar. Hij was destijds bezorgd dat de boze ex-werknemer financiële details over zijn imperium naar buiten zou brengen.

November 19, 2003
From Stuart Backerman
Official Spokesman for Michael Jackson
Statement on Behalf of Michael Jackson

The outrageous allegations against Michael Jackson are false. Michael would never harm a child in any way. These scurrilous and totally unfounded allegations will be proven false in a courtroom. Naturally, the implications are distressing to everyone who hears them, which is precisely the point.

We are disturbed by the levity of the environment surrounding the announcement of these very serious charges. When the evidence is presented and the allegations proven to be malicious and wholly unfounded, Michael will be able to put this nightmare behind him.

Michael through his attorneys, led by Mark Geragos, has already made arrangements with the District Attorney to return to Santa Barbara to immediately confront and prove these charges unfounded.

November 20, 2003
From Stuart Backerman
Official Spokesman for Michael Jackson
Statement on Behalf of Michael Jackson

The big lie against Michael Jackson is anchored in the most vicious allegation imaginable, one that resonates across every culture: the spectacle of harming a child. That spectacle invites outrage, and it should. But this spectacle is rooted in a lie.

Michael said, "Lies run sprints, but the truth runs marathons. The truth will win this marathon in court."

Michael is going to defend himself with the force of his spirit, as would anyone falsely accused of something so monstrous.

November 25, 2003
From Stuart Backerman
Official Spokesman for Michael Jackson
Michael Jackson Wins Court Order on Illegal Videotape

LOS ANGELES - Los Angeles County Superior Court Judge David Yaffe granted Michael Jackson a court order against the aircraft company XtraJet, safeguarding his family and his name.

website to serve as a source of official communications on my case. Any statement that does not appear on this website must be considered unauthorized.

You are right to be skeptical of some of the individuals who are being identified in the mass media as my friends, spokespeople, and attorneys. With few exceptions, most of them are simply filling a desperate void in our culture that equates visibility with insight. We will not engage in speculation. We will not provide running commentary on every new development or allegation du jour. We intend to try our case in the courtroom, not in the public or the media.

I thank you all for your support and understanding.

God bless you, Michael Jackson

November 18, 2003
From Stuart Backerman
Official Spokesman for Michael Jackson
Michael Jackson Responds to Media Uproar

Over Search of Neverland Ranch And a Who's Who of Hucksters Preying on His Name
LOS ANGELES - We cannot comment on law enforcement's investigation because we do not yet know what it is about.

We can comment on the malignant horde of media hounds claiming to speak for Michael on this and many other issues. A rogue's gallery of hucksters and self-styled "inside sources" have dominated the airwaves since reports of a search of Neverland broke, speculating, guessing and fabricating information about an investigation they couldn't possibly know about.

Michael himself said, "I've seen lawyers who do not represent me and spokespeople who do not know me speaking for me. These characters always seem to surface with a dreadful allegation just as another project, an album, a video, is being released."

Michael will, as always, cooperate fully with authorities in any investigation even as it is conducted, yet again, while he is not home.

<http://mjnews.us/>

'Arrestatiebevel voor Jackson'

De politie die het landgoed van de Amerikaanse popster Michael Jackson in de Santa Ynez Valley bij Santa Barbara doorzocht, had een arrestatiebevel bij zich.

MERAN 20/11

Dat heeft het Amerikaanse televisiestation NBC gisteren gemeld. De televisie citeerde "veel bronnen" die zeiden een arrestatiebevel voor Jackson te hebben gezien. De huiszoeking op het landgoed

Neverland van de zanger begon dinsdag en ging gisteren nog door. Volgens een lokale radiozender was Jackson zelf niet aanwezig bij de huiszoeking. De 45-jarige zanger zou in Las Vegas verblijven voor video-opnames.

De politie deed de huiszoeking als "onderdeel van een strafrechtelijk onderzoek". De politie wilde verder geen commentaar geven. De zender Court TV berichtte dat

het onderzoek verband houdt met een aanklacht van een 12-jarige jongen wegens seksueel misbruik door Jackson.

De zanger gaf in een documentaire eerder dit jaar toe dat hij geregeld het bed heeft gedeeld met de 12-jarige Gavin, maar ontkende dat hij daarbij kwaad heeft gedaan. De advocaat van Jackson, Brian Oxman, bevestigde dat de huiszoeking te maken heeft met

nieuwe beschuldigingen van kindermisbruik. Op het huiszoekingsbevel staat volgens de advocaat dat een 12-jarige jongen zegt dat hij is gemolesteerd.

Dinsdag kwam Jacksons verzameling grootste hits uit op de cd *Number Ones*. Neverland bestaat niet alleen uit Jacksons woning. De zanger heeft er ook een pretpark, een dierenruimte en een spoorlijntje. (ANP/AFP)

To my fans, friends and family:

As you know, the charges recently directed at me are terribly serious. They are, however, predicated on a big lie. This will be shown in court, and we will be able to put this horrible time behind us.

Because the charges are so serious, I hope you all will understand, on the advice of my attorneys, I will be limited in what I can say about the situation. There will be times when I cannot comment at all. No doubt, this will be frustrating for all of us.

For that reason, I have set up this

SNEDDON: None of our kids were there. Thank you very much.
ANDERSON: Thank you.

Weer aanklacht tegen Michael Jackson
19-11-2003, AD

De Amerikaanse politie heeft gisteren huiszoeking verricht op het landgoed Neverland van de zanger Michael Jackson (45). Het landgoed ligt in de Santa Ynez Valley bij Santa Barbara. Dat gebeurde 'als onderdeel van een lopend strafrechtelijk onderzoek'.

De zender Court TV meldt dat het onderzoek verband zou houden met een aanklacht van een 12-jarige jongen wegens seksueel misbruik door Jackson. De zanger gaf in een documentaire eerder dit jaar toe dat hij geregeld het bed heeft gedeeld met de 12-jarige Gavin, maar ontkende dat hij daarbij kwaad heeft gedaan.

De advocaat van de familie Jackson, Brian Oxman, bevestigde later dat de huiszoeking inderdaad verband houdt met nieuwe aanklachten inzake misbruik. Op het huiszoekingsbevel staat dat een 12-jarige jongen zegt dat hij is gemolesteerd, aldus Oxman.

Volgens een lokale radiozender was Jackson zelf niet aanwezig bij de huiszoeking. Hij zou in Las Vegas verblijven voor video-opnames. Gisteren kwam zijn verzameling grootste hits uit op de cd *Number Ones*.

Neverland bestaat niet alleen uit Jacksons woning. De zanger heeft er ook een pretpark, een dierenruimte en een spoorlijntje.

Michael Jackson werd 10 jaar geleden beschuldigd van misbruik van een 14-jarige jongen, maar die aanklacht is nooit voor de rechter gekomen. Volgens onbevestigde berichten zou de schatrijke zanger een schikking met de jongen hebben getroffen. Zelf heeft hij altijd volgehouden onschuldig te zijn. De affaire beschadigde echter wel Jacksons naam en zijn carrière raakte daarna in het slop. (anp, reuters, afp)

Seksueel misbruik kinderen Aanklacht tegen popster Jackson

LOS ANGELES/SANTA BARBARA, 20 NOV. De Amerikaanse popster Michael Jackson (45) wordt vervolgd op verdenking van verscheidene gevallen van seksueel misbruik van kinderen. Jackson ontkent en zou zich vandaag melden bij de politie.

Justitie heeft dinsdag met zeventig politieagenten meer dan veertien uur lang huiszoeking gedaan op Jacksons landgoed Neverland bij Santa Barbara. Daarbij zijn videobanden, computers en correspondentie tussen de zanger en een 12-jarige jongen in beslag genomen. Dat heeft de sheriff van het Californische Santa Barbara gisteren bekendgemaakt. De politieagenten hadden een arrestatiebevel bij zich, maar de zanger was niet thuis. Hij was in Las Vegas in de staat Nevada voor de opname van een videoclip.

De politie heeft Jackson, in overleg met diens advocaten, „een bepaalde periode” gegeven om zich aan te geven en zijn paspoort in te leveren. Jackson heeft de nieuwe beschuldigingen van seksueel misbruik als gemeen en smadelijk afgewezen. In een schriftelijke ver-

klaring geeft hij aan zo spoedig mogelijk naar Californië terug te keren. Jackson is tien jaar geleden ook beschuldigd van misbruik, toen van een 14-jarige jongen. Die aanklacht is nooit voor de rechter gekomen, omdat de jongen weigerde te getuigen. Vervolgens is er voor vele miljoenen een schikking getroffen met de familie van de jongen. Inmiddels is echter de wet aangescherpt; ook zou een van de slachtoffers willen getuigen. Elke aanklacht kan Jackson komen te staan op 8 jaar gevangenisstraf.

Jackson hoeft niet in voorarrest als hij een borgsom van 3 miljoen dollar betaalt. Hij zou een schuld hebben van zo'n 170 miljoen dollar. In februari van dit jaar leidde een documentaire tot kritiek, waarin Jackson bekende met kinderen in één bed te hebben gel-

pen. (ANP)

LYNCHPARTIJ

Jacksons broer Jermaine reageerde woedend op de gebeurtenissen. „Mijn broer is niet excentriek. We hadden een ongelofelijke, schitterende kindertijd. Wat ze nu doen is hem ten gronde richten met datgene waar hij van hield. Uiteindelijk is dit niets anders dan een moderne lynchpartij”, aldus Jermaine Jackson.

Het is de tweede maal in zijn carrière dat Jackson van ontucht wordt beschuldigd. Ditmaal zal hij niet aan vervolging kunnen ontkomen door een schikking te treffen met het slachtoffer. Dat stelt Tom Sneddon, de openbaar aanklager van Santa Barbara, die Jackson gisteren op een persconferentie oppriep zich zo snel mogelijk te melden.

Dinsdag deden zo'n zeventig agenten huiszoeking in Neverland, het landgoed van Michael Jackson in Los Olivos. De huiszoeking duurde de hele dag. Ook op twee andere niet nader genoemde locaties in het zuiden van Californië zijn invallen gedaan. Justitie riep Jackson, die niet thuis was, op zich over te geven aan de politie.

Gavin Arvizo, de 12-jarige jongen die in de IVV1-documentaire van de Britse journalist Martin Bashir glimlend vertelde over zijn „grote vriendschap” met Michael Jackson (45), heeft gisteren in tranen verklaard dat de superster hem „regelmatig met wijn dronken voerde, slaappillen te slikken gaf en zich aan hem vergreep”.

Tientallen miljoenen televisiekijkers wereldwijd konden enige maanden geleden zien hoe Jackson Gavin liefdevol knuffelde. Ook de kinderen bij Gavin op school, die, zo vertelde het ventje, hem er sindsdien voortdurend mee treiterden. Ten einde raad vertelde

Jackson (45) verleidde doodziek joch (12) met drank en pillen

■ De King of Pop is voor de tweede maal in één week van seksueel misbruik beschuldigd.



hij gisteren aan een psychiater wat zich op Neverland, het landgoed van Jackson, afspeelde. Gavin ontmoette Jackson een paar jaar geleden, nadat de arts kanker bij de jongen hadden geconstateerd. Gavin had nog één grote wens had: Michael Jackson ontmoeten.

Jackson was zo gecharmeerd van de jongen, dat hij de kostbare behandelingen voor Gavins ziekte betaalde en de financiële zorg van de ouders op zich nam. Gavin verbleef geregeld op Neverland en sliep bij

de ster in bed. Ook ging hij regelmatig met de King of Pop in bad, waarbij Jackson handtastelijk was. De kostbare behandelingen tegen de kanker waren hoopvol en Gavin ging zienderogen vooruit. Momenteel heeft hij een enorme terugval en laat zijn gezondheid ernstig te wensen over. Gavin is de tweede jongen die Jackson nu aanklaagt. Gisteren werd Jackson gearresteerd en op borgtocht van 3 miljoen dollar direct weer vrijgelaten, nadat een 13-jarige knaap Wacko Jacko had beticht van seksueel misbruik.

Jackson ontkent de aantijgingen en noemt ze „weezinwekkend”.

Michael Jackson in de boeien

AD, 21-11-2003

Van een onzer verslaggevers Opgewacht door hordes journalisten en cameraploegen heeft Michael Jackson zich gistermiddag op de luchthaven van de Californische plaats Santa Barbara aangegeven bij de politie. Na aankomst op het politiebureau werd hij gearresteerd, geboeid en overgebracht naar de plaatselijke gevangenis. Fans en familie twijfelen niet aan de onschuld van de 45-jarige kindervriend. Meppelaar Tim Sjollema van de Official Dutch Jackson Fanclub denkt dat er een complot zit achter het zoveelste schandaal rond de zelfbenoemde King of Pop. Als het niet van een op geld belust 'slachtoffer' komt, dan zit wellicht Tommy Mottola erachter, de ex-baas van Sony met wie Jackson een hooglopende ruzie heeft, is zijn theorie.

Sjollema koestert dat vermoeden, omdat de huiszoeking bij Michael Jackson eerder deze week precies op de dag viel dat in Amerika zijn nieuwste cd verscheen. Dat was tevens zijn laatste voor Sony. Voor Sony is de megaster al jaren een blok aan het been. Terwijl zijn platen minder verkochten, kwam hij steeds vaker in opspraak. Een eerdere aanklacht wegens seksueel misbruik van een 14-jarige jongen in 1993 kocht Jackson af

In de gevangenis van Santa Barbara is Michael Jackson formeel aangeklaagd. Hij heeft er zijn paspoort ingeleverd en als hij de eerder bepaalde borgsom van 3 miljoen dollar betaalt, kan hij voorlopig naar huis.

met een schikking. Volgens de openbaar aanklager van Santa Barbara, Tom Sneddon, zal de zanger deze keer niet ontkomen aan vervolging.

Michael Jackson mag op borgtocht vrij

LOS ANGELES (AP) - Michael Jackson heeft zich gisteren in Californië aangegeven bij de politie. Na het betalen van de borgsom van drie miljoen dollar mocht hij weer vertrekken.

De popster wordt verdacht van seksueel misbruik van een minderjarige. Jackson landde gisteren rond de middag met een privé-jet op de luchthaven van Santa Barbara. Hij werd meteen in de handboeien geslagen en overgebracht naar de gevangenis.

Jackson keerde terug uit Las Vegas waar hij de afgelopen dagen werkte aan opnames voor een videoclip. Hij moest zijn paspoort inleveren om te verhinderen dat hij naar het buitenland vlucht. Zijn advocaat Mark Geragos zei dat Jackson zich had aangegeven om de beschuldigingen aan te vechten. Hij is erg kwaad over de aanklacht. Hij beschouwt het als een grote leu-

deur. Het verschil met de vorige keer is dat we nu een getuige hebben die meewerkt”, zegt officier van justitie Thomas Sneddon.

Tien jaar geleden kwam het niet tot een aanklacht tegen de beroemde en rijke zanger omdat het vermeende slachtoffer weigerde te getuigen na een miljoenendeal met Jackson.

Dinsdag deden zo'n zeventig agenten huiszoeking in Neverland, het landgoed van Michael Jackson in Los Olivos. De huiszoeking duurde de hele dag. Ook op twee andere niet nader genoemde locaties in het zuiden van Californië zijn invallen gedaan. Justitie riep Jackson, die niet thuis was, op zich over te geven aan de politie.

Jackson - wiens huid is gebleekt en gezicht verbouwd - zou als een soort Peter Pan in zijn eigen wereldje leven. Foto: AP

bruik. Jackson sloot in 1994 een financiële overeenkomst met een toen 14-jarige jongen die daarna weigerde te getuigen. Het kwam vervolgens niet tot een strafklacht. De wet in Californië is inmiddels veranderd, waardoor een slachtoffer gedwongen kan worden te getuigen, aldus de officier van justitie. Ook al bekende Jackson destijds geen schuld, zijn carrière kwam na het schandaal wel in een neerwaartse spiraal terecht.

In een Britse documentaire gaf Jackson begin dit jaar toe kinderen in zijn bed te laten slapen, maar daarbij speelde zich volgens hem niets seksueels af. „Ik stop ze in”, zei hij. Jackson - wiens huid is gebleekt en gezicht verbouwd - zou als een soort Peter Pan in zijn eigen wereldje leven, waarin kinderen een belangrijke rol spelen. Zijn meer dan duizend hectare grote landgoed heeft een kermis en dierentuin en er worden regelmatig kinderfeestjes gegeven.

Hotelraam Michael Jackson heeft drie kinderen, en schokte de wereld vorig jaar door zijn jongste (Prince Michael II) uit een hotelraam te laten bungelen. Hij is afgeschilderd als een 'ongeluk dat staat

te gebeuren' en 'extreem naïef'. Maar Randy Taraborrelli, schrijver van een boek over Jackson, waarschuwde gisteren dat achter het kinderlijke imago en de excentrieke publiciteitsstunts een slimme zakenman schuilt die verantwoordelijk is voor zijn eigen gedrag. Jackson wees eerder deze week de berichtgeving boos van de hand: „Ik heb advocaten gezien die niet namens mij optreden en woordvoerders die niet namens mijn spreken. Deze lieden lijken altijd op te duiken met verschrikkelijke beschuldigingen als er weer een nieuwe project, een album of video, uitgebracht wordt”, zei hij in zijn schriftelijke verklaring. Er is dinsdag net een nieuwe cd met zijn grootste hits en een nieuwe single (Number Ones) uitgekomen. Het openbaar ministerie in Santa Barbara zei zich daar bij de planning van de invallen niet van bewust te zijn geweest. De popster zelf zou zich de afgelopen drie weken met zijn drie kinderen in Las Vegas hebben bevonden, druk met het opnemen van een nieuwe videoclip. Het is niet duidelijk wat er na zijn arrestatie met zijn dochter en twee zonen gebeurt.

Door Ans Bouwmans, correspondent in de VS

WASHINGTON ■ Opnieuw ligt Michael Jackson (45) onder vuur wegens kindermisbruik. De politie van Santa Barbara County in Californië verdenkt hem van 'meerdere' ontuchtige handelingen met een kind onder de veertien en heeft een arrestatiebevel uitgevaardigd.

Court TV, een kabelzender in de VS die het nieuws over de huiszoeking als eerste bracht, berichtte op basis van anonieme bronnen dat het om een 12-jarige jongen uit Los Angeles zou gaan. Volgens tv-show Celebrity Justice zou de jongen in therapie zijn geweest, en de psychotherapeut naar de politie zijn gestapt.

Een jurist die zei al veertien jaar namens de familie van Jackson op te treden, Brian Oxman, verklaarde dat de zaak al twee maanden liep. De familie is overstuurd en ziet Michael als een gemakkelijk doelwit, aldus Oxman. Tegen zender NBC zei hij dat Jackson 24 uur per dag is omringd door mensen



Michael Jackson, met gebleekte huid en verbouwd neus, zou als een soort Peter Pan in zijn eigen wereldje leven. Foto: AP

die een oogje op hem houden om hem tegen dit soort beschuldigingen te beschermen.

Tien jaar geleden waren er eveneens beschuldigingen van kindermis-

Michael Jackson op borgtocht vrijgelaten

Popster Michael Jackson is gisteravond teruggereisd naar Las Vegas, nadat hij op borgtocht was vrijgelaten uit het huis van bewaring in Santa Barbara. Jackson had zich eerder op de dag gemeld bij de politie van de Californische plaats. Tegen de 45-jarige zanger was een arrestatiebevel uitgevaardigd. Hij wordt van seksueel misbruik van kinderen beschuldigd. Jackson was op het politiebureau van Santa Barbara gearresteerd en daarna geboeid overgebracht naar de plaatselijke gevangenis voor registratie. Hij werd daar ook formeel aangeklaagd voor „obsceen gedrag met een kind onder de 14 jaar”. Volgens de

Amerikaanse zender CBS kan Jackson daarvoor drie tot acht jaar cel krijgen. Nadat de zanger zijn paspoort had ingeleverd en de al eerder bepaalde borgsom van drie miljoen dollar had betaald, mocht hij naar huis. Volgens een woordvoerder van de politie moet Jackson 9 januari voorkomen. Na het verlaten van de gevangenis maakte Jackson het vredesteken. Hij reisde meteen terug naar Las Vegas in de staat Nevada, waar hij een videoclip aan het opnemen is. Zijn advocaat Mark Geragos zei dat Jackson zich had aangegeven om de beschuldigingen aan te vechten. „Hij is erg kwaad over

de aanklacht. Hij beschouwt het als een grote leugen”, aldus Geragos. „Hij begrijpt dat mensen boos zijn want als deze beschuldigingen waar zouden zijn, zou Michael de eerste zijn om zijn afschuw te tonen.” Jacksons broer Jermaine reageerde woedend op de gebeurtenissen. „Mijn broer is niet excentriek. We hadden een ongelofelijke, schitterende kindertijd. Wat ze nu doen is hem ten gronde richten met datgene waar hij van hield. Uiteindelijk is dit niets anders dan een moderne lynchpartij”, aldus Jermaine Jackson. Volgens berichten in de Amerikaanse media is de zaak tegen Jackson begonnen, na-

dat een 12-jarige jongen bij de psychiater over de zanger had geklaagd. Dinsdag berichtte de politie huiszoeking op het landgoed van Jackson, Neverland. Het is niet bekend waar zij naar zocht en wat zij uiteindelijk heeft meegenomen. Michael Jackson werd tien jaar geleden al beschuldigd van misbruik van een 14-jarige jongen, maar die aanklacht is nooit voor de rechter gekomen. De affaire beschadigde echter wel zijn naam en zijn carrière raakte daarna in het slop. De laatste tijd duiken steeds meer berichten op dat ook zijn financiële situatie niet al te rooskleurig is. ANP-AFP-AP

'Laat Michael toch lekker excentriek zijn'

Fans woedend na nieuwe beschuldigingen

Voor de één is Michael Jackson een gevaarlijke gek die niet van tieners kan afblijven, voor de ander blijft hij een ongenaakbare popartiest. Nederlandse fans zijn er in elk geval heilig van overtuigd dat hun idool onschuldig is.

Zeg Willy Gijsman vooral niet dat Michael Jackson ontucht heeft gepleegd met kleine kinderen. Woedend is de voorzitter van de fanclub na de zoveelste verdenking dat haar idool niet van tieners kan afblijven. Iedereen praat elkaar maar na, zegt ze, en is er helemaal geen bewijs dat hij ook echt met kinderen rotzooit. „Voor mij staat vast dat Michael Jackson onschuldig is.”

Kenneren uit de muziekwereld weten dat Jackson al jaren een team om zich heen heeft geformeerd dat speciaal belast is met vermeende zedenzaken van de popheld. Twee jaar geleden werden al dergelijke aanklachten verwacht, zeggen insiders.

Volgens een internationale internet-enquête denkt 76 procent dat Jackson wel degelijk kinderen misbruikt, maar duizenden Jackson-fans die elkaar ook ontmoeten op het internet, zijn pislidig. Niettemin zijn ze inmiddels gewend geraakt aan de negatieve publiciteit rond hun held.

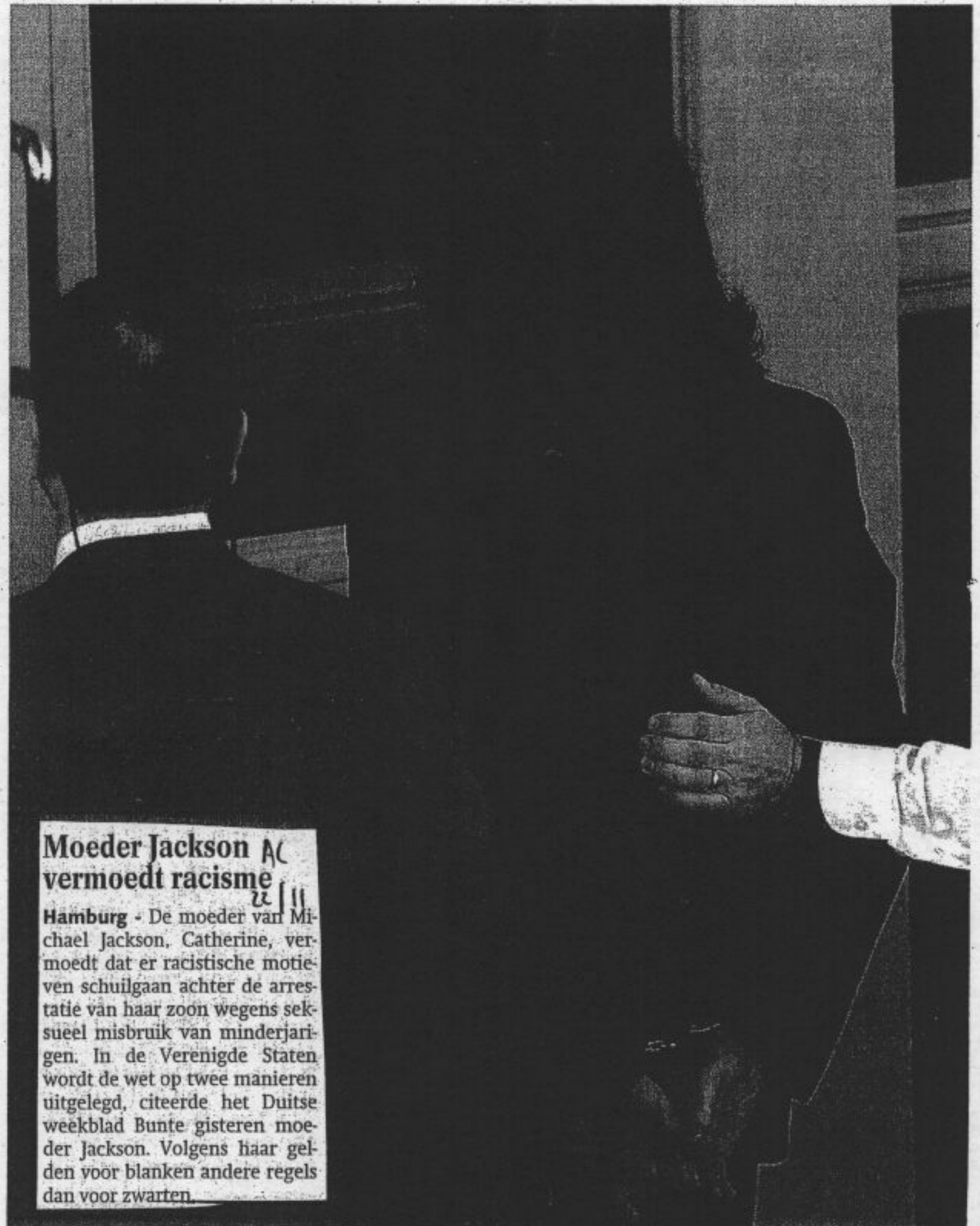
Tien jaar geleden werd de artiest voor het eerst in verband gebracht met vermeende pedofiele handelingen en toen sloeg dat bericht nog in als een bom.

De inmiddels 45-jarige vader van drie kinderen zou het dreigende proces toen hebben afgekocht met een flinke zak geld. „Niet omdat hij schuldig was”, zegt Gijsman, „maar gewoon als vergoe-

ding voor de schade die het vermeende slachtoffer in de media heeft opgelopen. En nu ruikt men geld, omdat Jackson net een nieuw album heeft uitgebracht.” Gijsman stelt dat er nooit overtuigend bewijs is gevonden. „Dat zal ook nu niet gevonden worden. Er zouden best kinderfoto's boven water komen kunnen komen op het landgoed van Jackson, maar als dat een bewijs is voor seksueel misbruik van minderjarigen, dan is half Nederland pedofiel.”

Jackson is nog altijd een fenomeen in de hedendaagse muziekwereld. Kenners zeggen dat hij hogere verkoopcijfers haalt dan tieneridool Justin Timberlake, die wel de nieuwe Jackson wordt genoemd. Jacksons imago heeft wel een flinke deuk opgelopen door alle negatieve publiciteit, weet popjournalist Job de Wit. „Maar dat werkt hij zelf in de hand”, zegt hij. Volgens De Wit staat op Jacksons nieuwste cd, die deze week is uitgebracht, een lied dat geschreven en geproduceerd is door R. Kelly. Deze R&B-zanger staat volgend jaar zelf terecht voor vermeend seksueel contact met een 14-jarige. Niet slim van Jackson om met zo iemand in zee te gaan, vindt De Wit. „Zo roep je de problemen over je af.”

De negatieve berichten hebben niets afgedaan aan de liefde van Willy Gijsman voor de artiest wiens muziek zij al 22 jaar adoreert. Het kan haar ook niets schelen dat Jackson door alle veranderingen aan zijn uiterlijk volgens het grote publiek is veranderd in een 'freak'. „Laat hem toch lekker excentriek zijn. Daar is toch niets mis mee?” Ze gaat het weekeinde zelfs met de fanclub een videoboodschap opnemen om hem een hart onder de riem te steken.



Moeder Jackson AC vermoedt racisme

Hamburg - De moeder van Michael Jackson, Catherine, vermoedt dat er racistische motieven schuilgaan achter de arrestatie van haar zoon wegens seksueel misbruik van minderjarigen. In de Verenigde Staten wordt de wet op twee manieren uitgelegd, citeerde het Duitse weekblad Bunte gisteren moeder Jackson. Volgens haar gelden voor blanken andere regels dan voor zwarten.

Toch is ook Gijsman niet blind voor de realiteit. Als bewezen wordt dat Jackson inderdaad seks heeft gehad met kinderen, dan heeft de 'King of Pop', hoe goed zijn muziek voor haar zal blijven,

voorgoed afgedaan. „Dan is hij een klootzak en mag hij wegrotten in de gevangenis.”

Micha Jacobs

Michael Jackson landde gisteren met een privé-jet op de luchthaven van Santa Barbara. Hij werd in de handboeien geslagen en naar de gevangenis gebracht. Na betaling van 3 miljoen dollar borgsom mocht hij weer gaan. Foto: AFP



Affaires

Michael Jackson is bij een groot aantal affaires betrokken geweest, waarbij het steeds om kleine kinderen ging. Twee van die kinderen beweren dat ze door hem seksueel zijn misbruikt.

Het begint met Jacksons bekentenis in 1993 dat hij zijn gezicht drastisch heeft laten veranderen om er anders uit te zien dan zijn vader, die hem en zijn broers zou hebben mishandeld. Enkele maanden later beschuldigt de 13-jarige Jordy Chandler Michael Jackson van seksueel misbruik. De politie doet daarna huiszoeking op Jacksons landgoed. Ook vijf voormalige lijfwachten klagen de pop-

ster aan. Ze zouden zijn ontslagen omdat ze te veel wisten van zijn nachtelijke bezoeken aan jonge jongens. Jackson ontkent, is daarna vrijwel constant ziek en gelast een tournee af.

Begin 1994 treft hij een schikking met de advocaten van Chandler in ruil voor het intrekken van de aanklacht. Jackson zou 25 miljoen dollar hebben betaald om de zaak af te kopen. In datzelfde jaar trouwt Jackson met de dochter van Elvis Presley, Lisa Marie, van wie hij twee jaar later alweer scheidt. In november van datzelfde jaar trouwt hij met Debbie Ro-

we, een 37-jarige verpleegkundige. Zij krijgen twee kinderen: Prince Michael en Paris Michael Katherine. Dit huwelijk strandt in 1999, waarna de twee kinderen bij Jackson blijven. In 2002 krijgt hij nog een derde zoon, van wie de moeder onbekend is. Tijdens een optreden in Berlijn schrikt iedereen zich een ongeluk als Jackson het kind uit een hotelraam hangt om aan zijn fans te laten zien.

Begin dit jaar geeft Jackson een groot televisie-interview, waarin hij bekent met kinderen te hebben geslagen. Hij zegt echter nooit kinderen te hebben misbruikt.

Michael Jackson leeft al tientallen jaren in een eigen droomwereld

2011/13 de Standaard

Michael Jackson - wiens huid is gebleekt en gezicht verbouwd - zou als een soort Peter Pan in zijn eigen wereldje leven, waar in kinderen een belangrijke rol spelen. Zijn meer dan duizend hectare grote landgoed heeft een kermis en dierenpark en er worden regelmatig kinderfeestjes gegeven.

Michael Jackson heeft drie kinderen, en schokte de wereld vorig jaar door zijn jongste (Prince Michael II) uit een hotelraam te laten bungelen. Hij is afgeschilderd als een 'ongeluk dat staat te gebeuren' en 'extreem naïef'. Maar Randy Taraborrelli, schrijver van een boek over Jackson, waarschuwt gisteren dat achter het achter kinderlijke imago en de excentrieke publiciteitsstunts een slimme zakenman schuilt die verantwoordelijk is voor zijn eigen gedrag.

Michael Jackson zegt te beschikken over filmmateriaal waarop Martin Bashir, maker van de controversiële documentaire

over het leven van de popster, Jacksons vaardigheden als ouder uitgebreid roemt. In de Bashir film, die dit voorjaar in Nederland en in de Verenigde Staten op tv te zien was, zet de filmmaker vraagtekens bij Jacksons kwaliteiten als ouder. Bovendien spreekt hij zijn bezorgdheid uit over logeetjes die op het landgoed Neverland met Jackson het bed delen.

Na de vertoning van 'Living with Michael Jackson' in de VS kwam er een storm van protest op gang. Advocaten kondigden aan de King of Pop opnieuw te laten vervolgen voor kindermisbruik. Jackson betichtte Bashir na de vertoning van misleiding. De Britse journalist zou hem moedwillig in een negatief daglicht hebben geplaatst. Bovendien heeft de documentairemaker, volgens de zanger tegen de afspraken in zijn kinderen in beeld gebracht.

Jackson sloeg terug met materiaal dat zijn eigen cameraman

tijdens de opnames van de documentaire heeft gemaakt van Bashir. Daarin zou Bashir onder meer zeggen dat hij Michaels capaciteiten als vader zo spectaculair vindt dat het hem bijna tot tranen roert.

Bashir zegt in 'Living with Michael Jackson' dat hij in Berlijn, waar Jackson zijn zoon uit een hotelraam liet bungelen, bezorgd begon te raken over de manier waarop de popster het ouderschap uitoefent. In het videomateriaal van Jackson zou Bashir echter meerdere malen verklaren dat hij het jammer vindt dat de wereld altijd zo snel klaarstaat om de popster te veroordelen.

Michael Jackson ontkende in de documentaire dat hij een reeks cosmetische operaties had ondergaan. Plastisch chirurg Jan Stanek verklaarde echter dat Michael minstens vijftig maal onder het mes was gegaan.

Michael Jackson opnieuw in opspraak	
1984: Jacksons haar vat vlam tijdens de opnames van een Pepsi-commercial.	Avram beschuldigt Jackson van het zonder reden annuleren van twee concerten op Nieuwjaarsdag 1999.
1993: Beschuldigd van kindermisbruik - betaalde miljoenen om de zaak af te kopen - en houdt vol onschuldig te zijn.	19 nov: Jackson toont zijn baby, bijgenaamd 'Blanket', op een balkon op de vierde verdieping van een Duits hotel.
1994: Trouwt Lisa Marie Presley. Duur huwelijk: 17 maanden.	Feb. 2003: Jackson geeft in een documentaire toe dat hij zijn bed deelde met vele kinderen. "Het is niet seksueel. Ik stop ze in en we slapen. - Het is charmant en het is erg leuk", zegt de 45-jarige zanger.
1997: Trouwt Debbie Rowe. Zij krijgen een zoon: Prince Michael I.	Maart: Californische jury bepaalt dat Jackson aan Marcel Avram 5,3 miljoen dollar moet betalen.
1998: Dochter, Paris Michael Katherine.	Nov. 19: Politie-inval in de Neverland Ranch. Er is een arrestatiebevel op verdenking van seksueel misbruik van een aantal kinderen.
1999: Michael en Debbie Rowe scheiden.	
2001: Viert 30ste verjaardag in de showbizz met groot concert.	
Aug 2002: Derde kind, Prince Michael II, van een onbekende moeder.	
13 nov: Concertorganisator Marcel.	



PROFIEL | Zijn gedachtenkronkels

11/21/11

'Jacko' probeert idealen waar te maken

Door Liesbeth Buitink

Het leven van de nu 45-jarige Michael Jackson staat in het teken van de verwezenlijking van zijn idealen. Op zijn landgoed Neverland heeft hij een in zijn ogen perfecte omgeving geschapen, een reeks plastische chirurgen heeft gepoogd hem zijn gedroomde uiterlijk te geven en hij geeft zonder met zijn ogen te knippen enorme bedragen uit. Maar zelfs voor de King of Pop moet het nu duidelijk worden dat Utopia niet te koop is.

Michael was pas 4 jaar toen hij voor het eerst met de Jackson Five optrad. Hij werd de leadzanger van de vijf broers. De vertedering die hij veroorzaakte, droeg bij aan hun succes met nummers als *I Want You Back* en *I'll Be There*. Vader Jackson oefende daarbij grote druk op zijn vijf zoons uit. "Mijn vader sloeg me. Het was moeilijk om te worden geslagen en dan het toneel op te gaan", zei Michael Jackson in een interview. *Jacko*, zoals zijn fans hem noemen, begon in 1970 een solo-carrière.

Hij trad naast Diana Ross op in de film *The Wiz* (1978) en begon toen zijn eerste vreemde trekjes

te vertonen. Hij genoot zo van zijn rol als vogelverschrikker dat hij naar huis ging zonder zich af te schinken.

De zwarte zanger veranderde in de loop van de jaren tachtig en negentig langzaam in een blanke man met een steeds kleinere neus. Hij wijt zijn veranderende huidskleur aan een pigmentziekte, maar erkende dat hij plastische chirurgie heeft ondergaan. Het succes van die reeks operaties wordt sterk in twijfel getrokken. Volgens het Amerikaanse showbizblad *Vanity Fair* zou het topje van zijn neus inmiddels een prothese zijn.

Advocate eist dat Michael Jackson geen vader mag zijn

ANP/Rtr/DPA Los Angeles

AL 24/11

De ophef rond de Amerikaanse zanger Michael Jackson lijkt over te slaan op zijn drie kinderen. Een bekende advocate in Los Angeles gaf vrijdag te kennen dat ze de kinderbescherming wil inschakelen om Jackson uit de ouderlijke macht te laten zetten.

Michael Jackson hebben vrijdag en zaterdag verontwaardigd gereageerd. Grammy-winnares Alicia Keys zei zich te ergeren aan alle aandacht van de media. "Michael Jackson heeft zoveel voor de Amerikaanse cultuur betekend en verdient daarom beter," meent de zangeres. Rapper LL Cool J staat achter Jackson, zolang zijn schuld niet is bewezen. "Plastische chirurgie betekent niet dat iemand ook pedofiel is. We moeten niemand op zijn uiterlijk beoordelen."

"De uithuisplaatsing van de kinderen van de heer Jackson hoeft niet, of zou niet plaats moeten hebben, pas nadat er uitspraak is gedaan in de strafrechtelijke zaak," aldus Gloria Allred. "De autoriteiten hebben het recht en de plicht kinderen die substantieel gevaar lopen, te beschermen, zelfs voordat iemand strafrechtelijk is veroordeeld of vrijgesproken," meent de juriste.

De kinderen van 3, 5 en 6 jaar oud zouden meteen elders moeten worden ondergebracht, vindt Allred. Het Openbaar Ministerie heeft laten weten dat alleen de kinderrechtster kan beslissen over ontzetting uit de ouderlijke macht en uithuisplaatsing.

Prominente vrienden van Michael Jackson hebben vrijdag en zaterdag verontwaardigd gereageerd.

Platenproducent Quincy Jones, die diverse keren met Jackson samenwerkte, zei niet te weten wat hij ervan moet denken. "Ik heb nog niet genoeg informatie." Nicole Richie, dochter van Lionel Richie en petekind van Michael Jackson, zei: "Het doet pijn te zien hoe zijn hele leven wordt verwoest." Nicole zei veel tijd op Jacksons Neverland te hebben doorgebracht.

Actrice Elizabeth Taylor, een jarenlange vriendin van Michael, zwijgt. Haar woordvoerder zegt in *The New York Times* dat ze niet mag spreken. Taylor stond Jackson in 1993 bij, toen een 13-jarige jongen hem aanklaagde.

Advocaat: kinderen bij Jackson weghalen

ANP LOS ANGELES

VK 24/11

Advocaat Gloria Allred in Los Angeles wil de kinderbescherming inschakelen om zanger Michael Jackson uit de ouderlijke macht te laten zetten. Jackson is aangeklaagd wegens misbruik van een destijds 12-jarige jongen op zijn landgoed Neverland. Hij

heeft kinderen van 3, 5 en 6 jaar. "De uithuisplaatsing van de kinderen van de heer Jackson hoeft niet of zou niet plaats moeten hebben, pas nadat er uitspraak is gedaan in de strafrechtelijke zaak", aldus Gloria Allred. "De autoriteiten hebben het recht en de plicht kinderen die substantieel gevaar lopen, te beschermen, zelfs voordat iemand strafrechtelijk is veroordeeld of vrijgesproken," meent de juriste.

Voor veel Amerikanen komt de wereld even tot stilstand door het nieuws over mogelijk seksueel misbruik door popidool Michael Jackson. Ook de serieuze Amerikaanse media kunnen niet er niet omheen.

Door onze redacteur

Nru

FLORIS-JAN VAN LUYN ROTTERDAM, 21 NOV. "Een uitloper van de laatste novemberstorm", zo noemt het Amerikaanse entertainmentblad *Variety* het nieuwe mediaspektakel dat op popicoon Michael Jackson is neergedaald. "De Jackson Show ligt klaar voor prime time [televisie] - maar ook voor overdag, 's ochtends vroeg of iedere andere tijd waarop de kijkcijfers kunnen worden aangejaagd", aldus *Variety*.

De 'Day of the Jacko', zoals het Britse boulevardblad *The Sun* de meervoudige aanklacht van seksueel misbruik van een twaalfjarig kind tegen de 45-jarige Jackson samenvatte, wordt door menigeen in en buiten de Verenigde Staten gezien als het ultieme nieuwsverhaal: over seks, popmuziek en plastische chirurgie.

Een reden voor vrijwel alle televisiestations in de Verenigde Staten om de programmering radicaal om te gooien. Grote zenders als ABC, CBS en NBC onderbreken hun lopende programma's en CNN, Fox News, MSNBC en het in de Verenigde Staten veel bekeken Court TV bespreken gisteren elk meer dan twee uur onafgebroken het die dag vergaarde beeld van het popidool, van achteren gefilmd, dat met geboeide handen het Sheriff's Office in het Californische Santa Barbara werd binnengeleid. Ook zijn afgeschermd vertrek enkele uren later, nadat hij drie miljoen dollar borgtocht had betaald, zijn terugkeer in Las Vegas, het zwarte voertuig waarmee hij zich door de straten van het gokparadijs ploegde, de gebouwen waar hij mogelijk verbleef; alles werd gefilmd en getoond, vanuit helikopters, rijdende auto's en via vaste cameraopstellingen.

Elders in de wereld deed president Bush Buckingham Palace aan, ontplofte bommen in Turkije en verkeerden Amerikaanse militairen in Irak in de problemen. Maar niet voordat Amerika had gehoord, gezien en gelezen over de hoed en de rand van de laatste episode uit het omstreden leven van 'Wacko Jacko'.

Het roept voor even weer herinneringen op uit 1995, toen heel Amerika en de wereld aan de buis gekluisterd zaten voor het proces tegen de Amerikaanse sportheld O.J. Simpson, verdacht van de moord op zijn ex-vrouw en een vriend. De helikopteropnamen van de politieachtervolging van Simpson in zijn witte 'Bronco' werden legendarisch. Zijn vrij-

spraak negen maanden later was het ultieme hoogtepunt van non-stop televisie. Wat er in de tussentijd in de wereld had gespeeld, leek weinigen van belang.

De serieuze media, die niet om het verhaal heen konden, wezen erop dat de kwestie Simpson over veel meer ging dan de schuldvraag - het was een openbare discussie over de verhouding tussen de rassen, geweld binnen het huwelijk, klassejustitie en politiecorruptie als algemene maatschappelijke verschijnselen.

Ook nu weer buitelen Amerikaanse experts over elkaar heen om uit te leggen waarom Michael Jackson alle (serieuze) media-aandacht verdient. Zij voorspellen Simpson-achtige tijden, ook al is er feitelijk nog niets gebeurd: de precieze aanklacht is nog niet bekend, Jackson heeft zich voorlopig vrijgekocht en het enige wat de wereld gisteren van de popster heeft gezien is zijn rug.

Maar de kwestie heeft een voorgeschiedenis en gaat, volgens die zelfde experts ook over de slagkracht van het Californische rechtsstelsel. Immers, in 1994 werd Jackson al beschuldigd van ontucht door een minderjarige. Maar die zaak werd nooit strafrechtelijk vervolgd omdat de schatrijke Jackson buiten de rechtszaal tot een financiële schikking kwam. De waarheid kwam nooit aan het licht.

Inmiddels is Jackson twee huwelijken, drie kinderen, vele geruchten en schandalen verder. Zo bekende hij dit jaar in een veel besproken Britse documentaire vaker het bed te hebben gedeeld met zijn minderjarige mannelijke gasten, niet voor seks, maar vanuit vriendschap. De openbare aanklager die de zaak tegen Jackson heeft opgenomen is vastbesloten dit keer de waarheid te achterhalen. De Californische wetgeving is veranderd en beschuldigingen door minderjarigen kunnen niet meer worden afgekocht.

"Het is een belangrijk verhaal", zegt Bob Long van de Californische nieuwszender KNBC in *Variety*, "maar het mag onze aandacht niet wegnemen van [de Californische politiek in] Sacramento. En, waarschuwt hij, "we moeten niet te snel oordelen. Ieder verhaal is een uitdaging, vooral een verhaal dat zich zo gemakkelijk leent voor boulevardjournalistiek."

door Esther Scholten

TR 22/11

Zijn fluisterende toon lijkt gemaakt voor het uitspreken van excuses. Een stem

die danst op het ritme van de verdediging, tenminste wanneer hij praat en niet zingt. Toch zal Michael Jackson nu, geheel tegen

zijn natuur in, de aanval kiezen. voorspelde vriend van de familie Steve Manning. "Hij is op oorlogspad en zal alle middelen gebruiken om zich te verweren."

Het 45-jarige popfenomeen heeft in het verleden al eens aangevoeld dat hij ook bad kan zijn. Het was de titel van zijn laatste succesvolle cd, het eerste album ooit dat vijf Amerikaanse nummer-één-hits bevatte. Die goede oude tijd. Het was 1987 en de dagen kenden nog geen zorgen om kleine jongetjes die hem openlijk van seksueel misbruik beschuldigden.

De nieuwste affaire rond Jackson illustreert de rare spagaat die zijn leven al sinds zijn jongste jaren kleurt. Buiten de deur werd het kindsterretje bejubeld, thuis wachtte het pak slaag van zijn vader. Muzikaal heeft de *king of pop* niets opzienbarends meer gepresteerd sinds 'Bad', maar de media aandacht is nooit minder geworden, getuige ook de laatste paar dagen.

Volgens uitvoerend producent David Corvo van NBC's 'Dateline', dat net als zo'n beetje alle programma's op de Amerikaanse televisie veel aandacht besteedde aan de arrestatie van Michael Jackson, zijn de mensen gefascineerd door de gebeurtenissen. In *USA Today* weet hij waarom:

"Jackson heeft meer platen verkocht dan wie ook en nu wordt hij beschuldigd van een vreselijke misdaad tegen juist de mensen die hem het meeste steunen."

Na een inval in Neverland, zijn ranch in Santa Barbara, volgde donderdag Jacksons overgave aan de politie. Gevolgd door een leger van journalisten, in de flank gesteund door helikopters bemand met camera's, mocht hij het bureau even later weer verlaten na een borgsom van drie miljoen dollar te hebben betaald. Een minderjarige jongen beschuldigt de zanger van seksueel misbruik. Hij ontkent.

Het nieuws domineerde de afgelopen week de Amerikaanse media. De bomaanslagen in Tur-

kije, het bezoek van president Bush aan Londen, de situatie in Irak; het was allemaal minder interessant, vonden de redacteurs en verslaggevers. „Michael Jackson is zo'n grote ster, zelfs iedere grootmoeder kent hem", meent Eri Moriyama, een Japane televisiecorrespondent in Los Angeles.

CNN, Fox News Channel, MSNBC en Court TV volgden donderdagmiddag ruim twee uur lang niets anders dan de Jackson-zaak. Krantenkoppen kenden vele letters. Eén ervan verschaftte Wacko Jacko een zoveelste bijnaam: Sicko.

Jermaine Jackson verdedigde zijn jongere broer in een telefonisch interview met CNN. Volgens hem zijn de beschuldigingen uitgelopen op 'niets anders dan een moderne lynchpartij'. „Mijn broer is niet excentriek. Wij hadden één ongelooflijke, mooie jeugd." Juist die toevoeging helpt niet, want onlangs heeft Michael zelf in een interview op televisie het tegenovergestelde beweerd. Het past wel in de familietraditie: een sluit van mystiek aantrekken, weinig zeggen en vooral geloven in je eigen zaak. Nee, dus, Michael Jackson heeft nauwelijks onder het chirurgische mes gelegen.

Het zijn deze ontkenningen die de interesse van publiek en media blijven voeden. Na de geruchtmakende documentaire van Martin Bashir 'Living with Michael Jackson' steeg in februari de verkoop van zijn cd's wereldwijd, tot zelfs vijfhonderd procent in Groot-Brittannië. En dat, terwijl het geschetste beeld allesbehalve rooskleurig was.

Jackson liet zijn negen maanden oude baby uit een hotelraam bungelen, om maar één voorbeeld te noemen, en gaf toe dat er soms kinderen, vooral jongens, in zijn bed slapen. Hij ligt er dan naast op de grond en in de uitzending verzekerde hij dat er niets onoorbaars gebeurt. „Waarom zou je je bed niet kunnen delen? Het is een van de meest liefdevolle dingen om dat te doen."

Ook zit hij in de film hand-in-hand met een boezemvriendje van twaalf. Het is deze jongen, onthulde de Los Angeles Times gisteren, die nu de gerechtelijke carroussel in werking heeft gezet. Zijn vader, die geen voogdij over zijn kinderen heeft omdat hij ze fysiek mishandelde, beschuldigt nu de moeder van onzorgvuldige zorg. Wie laat zijn kind nou bij Jackson overnachten?

Michael Jackson is immers al eens eerder van kindermishandeling beschuldigd. Maar in 1993 heeft hij de zaak geschikt, hetgeen zijn positie als beroemdheid nog kwetsbaarder maakte, voor een bedrag van minstens vijftien miljoen dollar.

De huidige aanklager van het Santa Barbara-district, Thomas Sneddon, is daar dit keer niet bang voor. Nu zal er een rechtszaak komen met getuige, zegt hij. Zijn vertrouwen uit zich in het maken van grapjes op de druk bezochte persconferenties. „Ik hoop dat jullie lang in onze plaats blijven en hier veel geld uitgeven, want dat hebben we nodig." De aanklager heeft de lachers op zijn hand. Samir Husni, professor in de journalistiek aan de universiteit van Mississippi, verklaart dat in USA Today: „We zijn een door beroemdheden geobsedeerde maatschappij. Hun leed is ons vermaak."

Amerikaanse talkshow-komiek drijven de spot met Michael Jackson. Weer bedreigt een aanklacht wegens kindermishandeling zijn carrière. Gisteren werd hij gearresteerd en vrijgelaten, nadat hij drie miljoen dollar borgtocht had betaald. Is het nu gedaan met de King of Pop? Door Diederik van Hoogstraten ^{vk}/_{lv}

Thomas Sneddon, de openbaar aanklager van het Santa Barbara-district in Californië, oogt als een goedmoedige huisvader. Hij vindt het zelf ook vreemd, dat hij 'een soort Michael Jackson-expert' is geworden. 'Mijn vrouw had het in ieder geval niet gedacht', merkte hij woensdag op. Op diezelfde dag bevestigde hij dat de popster werd gezocht wegens kindermishandeling. Sneddon klonk verontschuldigend toen hij tegen de horde reporters zijn expertise verklaarde: 'Ik bedoel, altijd als hij weer iets bizars doet, bellen jullie mij.'

Bizar is het woord voor de publiekelijke ontmanteling van een cultureel fenomeen, waar Jackson (45) als een vastbesloten doehet-zelver al jaren aan werkt. En de aanklager biedt hier en daar een helpende hand. Donderdag werd hij gearresteerd. Alweer. Een jongen van twaalf uit Los Angeles zegt dat hij seksueel is misbruikt. Hij betaalde meteen de borgtocht, drie miljoen dollar - een schijntje voor de verdachte, wiens vermogen op 150 miljoen dollar wordt geschat.

Van de jonge, swingende King of Pop die in de jaren tachtig miljoenen meishesharten veroverde en jongens aan de moonwalk en te korte broekspijpen hielp, is niet veel meer over. Het icoon van de jaren tachtig valt in duigen, en Amerika kijkt gefascineerd toe.

Door een reeks operaties veranderde zijn neus van vorm en zijn huid van kleur. Door herhaalde beschuldigingen van seksueel misbruik erodeerde zijn imago. Het huwelijk met Lisa Marie Presley, de dochter van de eerste King, was een twintig maanden durende nachtmerrie voor Jackson (en Presley), en een uitgemolken droom voor de roddelpers. Intussen werd zijn muziek er niet beter op. Wie kan een werkelijk denkwaardige plaat na *Thriller* (1982) noemen? Dat zijn baby nog leeft, mag een gelukkig toeval heten, nadat hij het kind eerder dit jaar vanuit een Berlijns kantoor hoog boven de grond liet bungelen.

En toen kwam dinsdag de inval in Neverland, zijn ranch in Santa Barbara. Het was de dag dat zijn *greatest hits*-album met de veelzeggende titel *One More Chance* verscheen. Woensdag volgde de ontkenning van Jackson. Diezelfde dag de oproep van aanklager Sneddon 'aan andere mogelijke slachtoffers' om zich te melden. Donderdag zijn overgave aan de politie. Tenzij er wordt geschikt, zal binnenkort de rechtszaak beginnen. Het kan wel eens een mediaspektakel worden dat de zaak-OJ Simpson (1995) doet verbleken.

Het 'baby-incident' in Duitsland was het moment waarop de Amerikaanse tabloids, altijd op zoek naar rijk en aansprekende kreten, de ster definitief Wacko Jacko gingen noemen. 'Jacko, zie hier maar eens uit te komen', kopte *The New York Post* donderdag op de voorpagina.

Tegelijkertijd besloten diverse Amerikaanse talkshow-komiek

in februari dat Jackson het eerste buitenaardse wezen op onze planeet moet zijn. 'Want zo ziet een mens er niet uit', zei David Letterman op filosofische toon, kijkend naar een close-up van Jacksons gezicht.

Letterman kreeg zelf een zoon deze maand, en kon de verleiding van alweer een Jackson-grap niet weerstaan: 'Ik weet het niet, misschien had ik het niet moeten doen. Zodra ik thuis was, heb ik hem even boven het balkon laten bungelen.' Op dat niveau is Jackson beland: dagelijks voer voor de late-night talkshows.

De degeneratie begon veel eerder dan het bungelincident. Maar eerst was er de verrijzenis van de ster. Het schattige jongetje met de zuivere stem schitterde in de jaren zestig en zeventig in de Jackson Five. Toen was hij nog zwart en trots op zijn enorme afro-kapsel. Hij was de meest getalenteerde, maar stond bekend als de ongelukkigste van de Jackson-kinderen. Meer dan de anderen zou hij hebben geleden onder het bewind van zijn mishandelende vader.

In de VS beginnen de journaals met Michael Jackson

'Er zit veel verdriet in mijn verleden', zei hij in 1993 tegen Oprah Winfrey. De harde hand van zijn vader wordt nu door de eindeloze processie van 'experts' op de Amerikaanse televisie aangevoerd als een mogelijke verklaring voor Jacksons vermoedelijke pedofilie.

Met zijn eerste solo-album *Got to Be There* werd hij - op 13-jarige leeftijd - de beste mannelijke zanger. In 1979 maakte hij de discoplaat *Off the Wall*, opnieuw een weergaloos succes. Kort daarna ontmoette hij de grote jazzman Quincy Jones, die *Thriller* mede produceerde. Dat werd met 41 miljoen de beste verkochte plaat aller tijden. De status van icoon, koning, grootste ster van ons tijdperk, enzovoort, was bereikt.

De albums *Bad* (1987, 20 miljoen exemplaren) en *Dangerous* (1992, 21 miljoen) waren redelijke successen. In 1991 tekende hij een contract met Sony, dat bekend staat als het lucratiefste in de muziekgeschiedenis. Details zijn nooit openbaar gemaakt, maar Sony heeft de opbrengst in de miljarden dollars geschat. Toen hij in 1985 het lied *We Are the World* schreef voor het goede doel, leek Jackson niet alleen een megarijke, maar ook een heilige ster.

Dat imago bekliefde niet. Want sindsdien was het niet zijn muziek maar zijn privé-leven dat de aandacht trok. Op het sprookjesachtige Neverland nodigde Jackson graag groepen kinderen uit. Eerder dit jaar gaf hij in een zeldzaam tv-interview met een Britse journalist toe dat hij wel eens in dezelfde kamer slaapt als zijn jonge gasten, vooral jongens. Nee, niks seksueels natuurlijk, zei Jackson.

Het verdwenen negerjongetje

Ziet er erger uit dan de Elefphant Man?" Het vreemde is dat, hoewel Jacksons gedaanteverwisseling zich onder het oog van de hele wereld voltrok, we toch iets gemist lijken te hebben. Ja, er is genoeg gezegd over de zelfmaat van zwarte Amerikanen, over de racistische samenleving die ze tot dit soort bizarre 'aanpassingspogingen' verleidde, over de persoonlijke tragedie van het mishandelde jongetje dat nooit een kind heeft mogen zijn en dat ook nu nog op geen enkele manier in contact staat met de werkelijkheid. Het is een fascinerende geschiedenis van grootheidswaan, zelfbedrog en de ontroerende neergang - Judy Garland, Lodewijk van Beieren of de latere Elvis zijn er niets bij - en het pelijk staat er ooit nog eens een schrijver op die dit tragische verhaal haal tot een grote roman of toneelstuk weet te verwerken, zonder gedoe met vervolgingswegens smaadt.

Maar heeft er iemand eigenlijk wel eens goed naar Jackson gekken? Beetje bij beetje heeft hij zich laten ombouwen tot iemand die niets heeft van een voorvassenaar maar nu semi-caucasische man (wat ook heel goed tot de technische mogelijkheden behoort). Nee, hij ziet eruit als een kruisrussen een klein kind en een clown, met twee grote, ronde ogen in een strak poppengezichtje, een poppenneusje en een klein rood mondje. Het is een imago dat ook gecultiveerd wordt op de officiële websites en fansites als www.mjjforum.com, waar een stripverhaal-achtige tekening op eens in één klap het ideaalbeeld verduidelijkt waar Jackson al die tijd naar streefde. En blijktbaar vinden kinderen hem niet angst-aanjagend, gezien het feit dat ze met tientallen tegelijk zijn landgoed bezoeken. Of Jackson zich dit uiterlijk heeft aangemeten om daar hij in zich in wezen nog een twaalftalig kind voelt, of omdat hij twaalftalige kinderen wil aantrekken, moet de komende rechtszaak maar uitwijzen.

In alle ongerustheid over Jacksons ongenegenheid voor kinderen

den dat Michael tot Wacko wordt omgedoopt. Zijn beste vrienden zijn Elizabeth Taylor en een chilm-panees. Hij verschanst zich op een landgoed dat hij Neverland doopt, naar het Never Never Land van Peter Pan, het jongetje dat niet wordt wassen wil worden. En daar no-digt hij andere kleine jongetjes uit om te komen spelen en blijven lo-geren.

Maar de documentaire veroorzaakte een storm van opwinding en verontwaardiging in de VS, want in 1993 was hij ook al aangeklaagd vanwege misbruik van een 13-jarige jongen. Van een proces kwam het nooit; de zaak werd destijds geschikt voor twintig miljoen dollar.

Ook tijdens zijn mislukte huwelijken met Presley en de verpleegster Debby Rowe bleef de schuld van kindermishandeling hangen. Zelf heeft hij overigens drie kinderen. De Britse documentaire kwam dit jaar zo hard aan, dat Jackson zich genooft zag om opnamen van Jackson vrij te geven. Jackson maakte, volgens Fox News, op de videoband een kalme en opgeruimde indruk.

Geragos waarschuwde gisteren op een persconferentie dat hij iedereen die 'de reputatie van Jackson probeert te besmeuren met het doel er zelf financieel beter van te worden', juridisch hard zal aanpakken. De oude school van Michael Jackson in Hollywood wil niets meer met zijn voormalige leerling te maken hebben. De school-directie liet de naamplaat van de artiest in de naar hem vernoemde aula met een houten plaat afdekken.

De schoolleiding reageerde op die manier op klachten van boze ouders. De aula was in 1989 Michael Jackson Auditorium gedoopt.

dat leidde tien jaar geleden al eens tot een rechtszaak, waarbij Jackson vervolging afrocht met, naar verluidt, 15 miljoen dollar. Door die zaak is de wetgeving op dit gebied nu veranderd. En het leidde dus tot het mugshot in de kranten van afgelopen week, dat een collectieve huivering de wereld deed rondgaan en een kennis van me de uitroep ontlokte: „Hij

voimt. En toen? Toen was et disco. Hoe-wel dat in 1978 nog een geweldige nummer oplevert als *Blame it on the Boogie*, is het nauwelijks meer *soul* te noemen. En ergens rond die tijd beginnen Michaels neusculegels aan een zwerftocht over zijn gezicht die ze steeds dichter bij elkaar zal brengen tot ze - voorlopig? - tot stilstand komen als twee minuscule driehoekjes in een verdwijnpunt ergens onder het, nu spitse, topje van zijn neus. Met *Thriller* neemt de spanning toe. De best verkochte plaat ooit, maar wat is er gebeurd met Michael? Eén conclusie is onontkombaar: de soul die zijn vroeger platen zo bijzonder maakte, is met chirurgische precisie weggesneden. Letterlijk missschien wel, want het lijkt erop dat zijn stem alleen maar hoger en piepender is geworden-neus, waarmee zijn vader langzaam wordt duidelijk: hier iets heel, heel griezeligs aan de hand is. Zijn publieke metamorfosen van zwart jongetje naar blanke engerd is pijnlijk om te aanschouwen. Maar dat is niet de enige re-

Maar de documentaire veroorzaakte een storm van opwinding en verontwaardiging in de VS, want in 1993 was hij ook al aangeklaagd vanwege misbruik van een 13-jarige jongen. Van een proces kwam het nooit; de zaak werd destijds geschikt voor twintig miljoen dollar.

Ook tijdens zijn mislukte huwelijken met Presley en de verpleegster Debby Rowe bleef de schuld van kindermishandeling hangen. Zelf heeft hij overigens drie kinderen. De Britse documentaire kwam dit jaar zo hard aan, dat Jackson zich genooft zag om opnamen van Jackson vrij te geven. Jackson maakte, volgens Fox News, op de videoband een kalme en opgeruimde indruk.

Geragos waarschuwde gisteren op een persconferentie dat hij iedereen die 'de reputatie van Jackson probeert te besmeuren met het doel er zelf financieel beter van te worden', juridisch hard zal aanpakken. De oude school van Michael Jackson in Hollywood wil niets meer met zijn voormalige leerling te maken hebben. De school-directie liet de naamplaat van de artiest in de naar hem vernoemde aula met een houten plaat afdekken.

De schoolleiding reageerde op die manier op klachten van boze ouders. De aula was in 1989 Michael Jackson Auditorium gedoopt.

dat leidde tien jaar geleden al eens tot een rechtszaak, waarbij Jackson vervolging afrocht met, naar verluidt, 15 miljoen dollar. Door die zaak is de wetgeving op dit gebied nu veranderd. En het leidde dus tot het mugshot in de kranten van afgelopen week, dat een collectieve huivering de wereld deed rondgaan en een kennis van me de uitroep ontlokte: „Hij

voimt. En toen? Toen was et disco. Hoe-wel dat in 1978 nog een geweldige nummer oplevert als *Blame it on the Boogie*, is het nauwelijks meer *soul* te noemen. En ergens rond die tijd beginnen Michaels neusculegels aan een zwerftocht over zijn gezicht die ze steeds dichter bij elkaar zal brengen tot ze - voorlopig? - tot stilstand komen als twee minuscule driehoekjes in een verdwijnpunt ergens onder het, nu spitse, topje van zijn neus. Met *Thriller* neemt de spanning toe. De best verkochte plaat ooit, maar wat is er gebeurd met Michael? Eén conclusie is onontkombaar: de soul die zijn vroeger platen zo bijzonder maakte, is met chirurgische precisie weggesneden. Letterlijk missschien wel, want het lijkt erop dat zijn stem alleen maar hoger en piepender is geworden-neus, waarmee zijn vader langzaam wordt duidelijk: hier iets heel, heel griezeligs aan de hand is. Zijn publieke metamorfosen van zwart jongetje naar blanke engerd is pijnlijk om te aanschouwen. Maar dat is niet de enige re-

Kom niet aan Michael Jackson ^{PAR}/_{26/11}
(Van onze kunstedactie) AMSTERDAM - Een Amerikaanse rechter heeft het de leasemaatschappij Xtrajet verboden de in het geheim gemaakte video-opnamen van popster Michael Jackson te verkopen. Tegen de zanger, die wordt verdacht van seksueel misbruik van kinderen, werd vorige week door de autoriteiten van Californië een arrestatiebevel uitgevaardigd. Jackson was toen in Las Vegas om een videoclip op te nemen. Xtrajet stelde het vliegtuig beschikbaar waarmee Jackson vrijwillig van Las Vegas naar Californië vloog.

CORINE VLOET

Het mugshot van Michael Jackson in de kranten deed een collectieve huivering de wereld rondgaan ^{NLC}/_{29/11}

VENROEG VK 21/11

een 'tegenvideo' uit te brengen. Daarin prees dezelfde interviewer juist Jacksons 'spectaculaire omgang met kinderen'.

In 2001 volgde nog wel een groots concert met Britney Spears, N'Sync en een reünie van de Jackson Five, om zijn dertig jaar in showbusiness te vieren. Maar zijn persoonlijke problemen, een serie rechtszaken van voormalige werknemers, geruchten over een mogelijk bankroet, zijn letterlijke gedaanteverwisseling en de beschuldigingen van pedofilie overstijgen zijn muzikale hoogtepunten meer en meer.

Dezer dagen is het beeld van Jackson androgyn, mysterieus, eigenaardig. Hij is nog altijd een lieveling van de Amerikaanse media. Die hadden donderdag ook president Bush in Londen, bom-aanslagen in Turkije en problemen in Irak te verslaan. Maar de journaals begonnen met Jackson.

Het zal zijn plan nooit geweest zijn, maar dit nieuwe schandaal leidt zo mogelijk tot nog meer naamsbekendheid. En tot prachtige kijkcijfers voor de tv-zenders. Donderdag besloot zender CBS een geplande special over Jackson, die hij deze week in Las Ve-

gas aan het filmen was, voorlopig niet uit te zenden. Dat lijkt een vergissing; juist nu zouden miljoenen thuisblijven om hun hernieuwde honger naar 'all Michael all the time' te stillen.

Net als Bill Clinton en andere grootheden, zegt Jackson dat hij zich zorgen maakt over zijn plaats in de geschiedenis. Als aanklager Shedden zijn zin krijgt, kan een encyclopedie in de toekomst onder het kopje 'Jackson, Michael' wel eens twee opmerkelijke feiten noemen. Eén wereldplaat en tien jaar celstraf wegens kindermishandeling.

Fanclub blijft geloven in onschuld Jackson

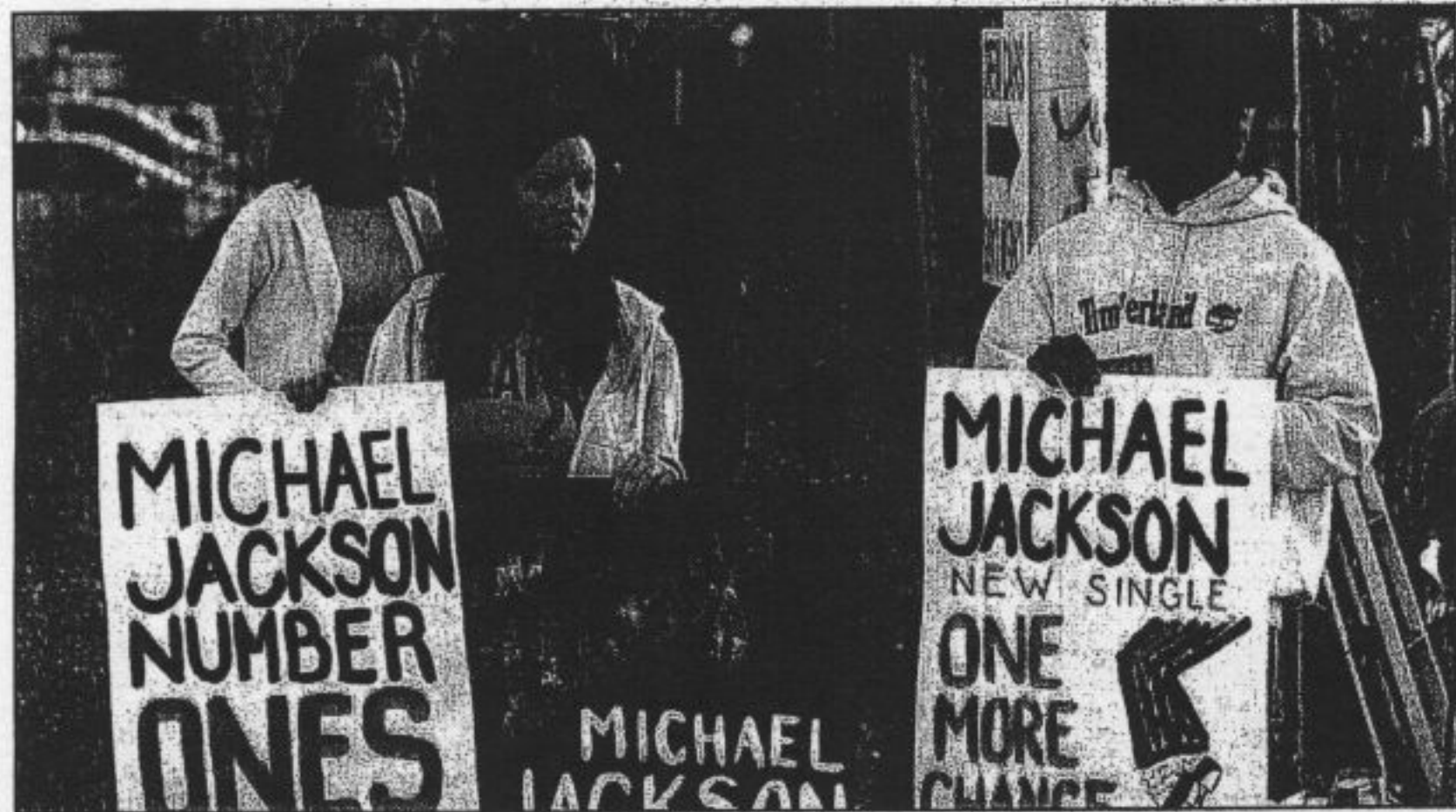
De fanclub van Michael Jackson gelooft niet dat de Amerikaanse popster zich schuldig heeft gemaakt aan seksueel misbruik.

Tegen Jackson loopt een arrestatiebevel. De Amerikaanse zender Court TV berichtte dat het politieonderzoek op het landgoed van de artiest met het misbruik van een

12-jarige jongen verband houdt. "Er zijn waarschijnlijk weer mensen die Michael geld afhandig willen maken", reageert Mark Wittenberg van de in Nederland gevestigde wereldwijde fanclub.

Hij wijst erop dat Jackson tien jaar geleden ook werd beschuldigd van misbruik, toen van een 14-jarige jongen, maar dat die aanklacht

nooit voor de rechter is gekomen. "Als er werkelijk wat aan de hand zou zijn geweest, had justitie hem nooit laten lopen." De fanclub wil Jackson het komend weekeinde tijdens de Verzamelaarsjaarbeurs in Utrecht een hart onder de riem steken. Ze maakt bij de eigen stand foto- en filmopnamen van fans en stuurt die naar de zanger toe. (ANP)



Vorontruste fans van Michael Jackson maken reclame voor zijn laatste verzamelcd 'Number Ones'.

De antistemming waait wel over, hoor

GPD Amsterdam

Achteruit dansen is zijn specialiteit. Djowin Zschuchen, de Nederlandse Michael Jackson, baalt ervan dat het publiek zijn idool de rug toekent. Nu de Amerikaanse popster het middelpunt is van een politieonderzoek, loopt de Amsterdamsse playbaker boekingen mis. „Slechter dan nu kan het niet.”

Daarvoor heeft de imitator zijn neus toch niet twee keer laten opereren? De Nederlandse Michael Jackson is 33 jaar. Op zijn vijftiende won hij de Playbackshow door zijn idool met zijn Thriller-act te imiteren. Dat leverde zo veel optredens op dat hij er jarenlang de kost mee kon verdienen. De laatste jaren liep het aantal boekingen al wat terug. Hij nam er een baan bij als vertegenwoordiger in textiel. „Maar toch zijn er nog veel feesten waar ze me boekten.” Nu de echte Michael Jackson beschuldigd wordt van ontucht met kinderen, is zijn roem andermaal twijfelachtig. „Daar kan ik echt

kwaad om worden. Want er is toch nog niks bewezen? Hij is gewoon gek op kinderen en geeft ze aandacht. Dat mag toch? Die ouders van de zogenaamde slachtoffers zijn alleen maar uit op het geld van Michael. En zijn die ouders ook niet verantwoordelijk als ze hun kind bij Michael laten logeren?”

Dure operaties

In kleding, in dansen en uiterlijk is de Amsterdamsse bijna Michael Jackson. „Heb ik in België laten doen. Twee dure operaties. Dat is niet helemaal goed gegaan. Ik kreeg ademhalingsmoeilijkheden. Er was een nieuwe operatie in Nederland voor nodig om weer een beetje lucht te krijgen.” Djowin Zschuchen vertrouwt op een goede afloop. „Deze anti-Michael-periode waait wel weer over, hoor. Nu iedereen het over Michael heeft, trekt het werk voor mij vast en zeker weer aan. Zo gaat dat met wereldsterren. Elvis kreeg het toch ook zo om zijn oren toen iedereen over zijn verslaving begon? Moet je zien hoeveel werk de Elvis-look-alikes nu hebben.”

Malle Pietje

Reactie op de aanklacht tegen Michael Jackson. D'4N26/11

Hij is weer in het nieuws: 'Wacko Jacko'. Amerika staat op z'n kop; de media smullen, Jacko ontkent. Ik stel me zo'n situatie in Nederland voor. Hoe serieus zouden wij nuchtere Nederlanders trouwens een zingende veertiger nemen die tientallen neuscortrecties heeft ondergaan en zelfs van huidskleur veranderd is? Iemand die zelden in het openbaar verschijnt en wiens bijnaam Malle Pietje is? Iemand die kinderfeestjes organiseert op zijn eigen 'Land van Nooit'? Nah... lachen toch! Totdat een 12-jarige jongen hem zou beschuldigen van seksueel misbruik. Dronken gevoerd door Malle Pietje en daarna misbruikt, zo luidt de aanklacht. Nederland is geschokt en de wereld gruwet mee. Pietje is bij voorbaat al veroordeeld en publiekelijk gevierendeeld. Waar rook is, is vuur! Bovendien is dit de tweede keer, ofschoon hij nooit officieel is veroordeeld. Toch vraag ik mij af: waarom lieten ouders hun kinderen dan nog steeds naar het Land van Nooit gaan? Stopten ze met hun stationcar bij de hoofdpoot, prenten hun kroost in: "zeg nooit nooit, hoor je!" en gingen ze vervolgens naar hun werk? Nederland zou op z'n achterste benen staan. De carrière van

Elizabeth Taylor springt in de bres voor Michael Jackson

ANP/Rtr

Los Angeles

Actrice Elizabeth Taylor heeft het zondag opgenomen voor de van seksueel misbruik verdachte popzanger Michael Jackson. Ze zei dat Jackson 'volstrekt onschuldig is' en 'eerherstel' moet krijgen.

In haar verklaring veegde Taylor de vloer aan met de media omdat die Jackson 'verschrikkelijk' zou hebben behandeld. De actrice stelde dat voor de media al vaststaat dat Jackson schuldig is, hoewel hij nog niet eens is veroordeeld. Taylor wil daarom voorlo-

SAMIRA EL

KANDOUSSI

Wacko Jacko

Als groot fan van de King of Pop heb ik de berichtgeving rondom Michael Jackson op de voet gevolgd. Vol verbijstering volgde ik de reacties van de zwarte gemeenschap in Amerika. 'De witte media zou Michael aan de schandpaal nagelen omdat hij zwart is'. Nou volgens mij is hij dat niet. En dan nog. Het witte mediabolkwerk spaart niemand. Ook 'de eigen soort' niet. Bill Clinton was geen neger en Mabel is volgens mij ook nooit zwart geweest. Die wandelt tegenwoordig met een groot etiket 'leugenaar' op haar voorhoofd door het leven. De krant met de grootste koppen verkoopt nu eenmaal beter.

Natuurlijk is Michael raar. Maar dat is juist zo gaaf aan hem. Sinds ik een kleuter was, volgde ik hem al op de voet, maar 'eng' vond ik hem zeker niet. Hij greep naar zijn kruis, gooide daarna een karatetrap in de lucht, zei 'hiehie' en 'oe' en greep daarna weer naar zijn kruis. Obsceen vond ik hem nooit. Nog steeds niet. Met zijn gouden sokjes en handschoentjes, het maffiahoedje en hoogwaterbroeken is hij voor mij het toppunt van individualisme, hij is excentriek, cool en gek. Kortom: een meesterlijke entertainer.

Ik zie het verschil niet meer tussen de sterren van tegenwoordig. Op de laatste MTV Europe Awards leek iedereen op elkaar. Iedereen koopt zijn outfit bij dezelfde designers. En iedereen danst hetzelfde. Dat komt omdat ze dezelfde choreograaf inhuren. In de jaren tachtig keek ik altijd naar Countdown en toen had je Bruce Springsteen met zijn zware stem en rode bandana, de springerige Cindy Lauper met geel haar en Prince vond ik ook een heerlijke verschijning. Die droeg hoge hakken en getailleerde jasjes omdat hij zo trots is op zijn wespenaai. Artiesten moet je kunnen tekenen. Het moeten karikaturen zijn. Maffe mensen die anders zijn dan de rest van de grijze massa.

Tegenwoordig hoeft je als artiest niet veel te kunnen. Wie mooi is kan beroemd worden. Een manager met veel geld die nog meer geld wil verdienen, zet een advertentie 'groepje leuke meiden gezocht'. Ze hoeven niet te kunnen zingen, dat wordt opgelost met de computer. Over hun imago hoeven de meiden niet na te denken, want de styliste wordt ingehuurd om een flitsend rebels pakje voor de studentes te kopen. Een stressbestendige choreograaf wordt erbij gehaald om pasjes te leren aan het houterige clubje. Voor de videoclip wordt een blik geile meiden en hete jongens geopend. Zo maak je een hit. Allemaal marketing. De echte artiesten worden voor 'gek' uitgemaakt en zitten werkloos op de bank. Geen platenmaatschappij die er brood in ziet. Een beetje respect voor 'rare' Michael. Van hem is er maar een. Dat hij graag met kinderen omgaat is misschien vreemd, maar ja: hij sliep ook in zuurstoftanks en zijn beste vriend was een aap met de naam Bubbles. Met kinderen slapen vind ik veel te ver gaan, maar dat je liever met kinderen omgaat dan met volwassenen begrijp ik goed. Kinderen zijn eerlijk en onschuldig. Volwassenen hebben meestal hun oordeel veel te snel klaarstaan en zijn niet altijd even oprecht. Michael Jackson is voor veel mensen een personificatie van Thriller geworden. Maar God, wat is dat een goed nummer.

Malle Pietje zou weer wat opleven, ellende verkoopt. De fans blijven trouw in GTST zullen we maar zeggen.

Hoewel ik zelf ook mijn bedenkingen heb, is het grote motto hier: 'guilty until proven innocent'. En bewijs maar dat het niet zo is. Dat deugt niet.

Musselkanaal, Marleen Wenneker

pig geen interviews meer geven. De autoriteiten in Californië verdenken Jackson van seksueel misbruik van kinderen en vaardigden woensdag een arrestatiebevel tegen hem uit.

De zanger zat toen echter in Las Vegas in Nevada om een videoclip op te nemen. Een dag later meldde hij zich bij de politie. Na het betalen van een borgtocht van 3 miljoen dollar mocht Jackson terugvliegen naar Las Vegas. Hij moet vermoedelijk in januari voor de rechter verschijnen om zich te verantwoorden. De ster zegt onschuldig te zijn aan de hem ten laste gelegde feiten.

AC 29/11

Kimberley Arends (14) uit Duiven op de Verzamelaarsbeurs in Utrecht. „Ik geloof helemaal niks van de dingen die nu over Michael Jackson worden gezegd. Ik vind het echt heel stom dat over hem schrijven, want hij lijkt me hartstikke aardig. Dus waarom zou hij zo iets doen?”

Kimberley is twee jaar echt fan van Michael Jackson. „Vroeger vond ik hem knap, maar nu vind ik hem te oud. Maar hij kan nog heel goed dansen en zingen, daarom ben ik fan. Ik heb posters op mijn kamer, verzamel programma's op videobanden en heb veel cd's. Ik wil gewoon alles over hem weten.”

Geheime opnamen

De leasemaatschappij Xrajel die het vliegtuig beschikbaar stelde waarmee Michael Jackson vorige week naar Californië vloog, mag van de rechter video-opnamen van de popster voorlopig niet verkopen. De opnamen zijn vorige week donderdag in het geheim gemaakt toen de 'King of Pop' van Las Vegas in Nevada naar het Californische Santa Barbara vloog om zich bij de politie aan te geven.

Naamplaat afgedekt

De oude school van Michael Jackson in Hollywood wil niets meer met de voormalige leerling te maken hebben. De directie liet de naamplaat van de artiest in de naar hem vernoemde aula met een houten plaat afdekken. De schoolleiding reageerde op klachten van boze ouders.

GPD-ANP-AFP

Michael Jackson moet uitgaven 'beperken'

64F 29/11

Moeder 'misbruikte' jongen pleitte popster eerder vrij

De moeder van de 12-jarige jongen die Michael Jackson beschuldigt van seksueel misbruik, heeft in februari een beëdigde verklaring ondertekend waarin ze de 'King of Pop' vrijpleit. Volgens de krant *The New York Daily News* wist de vrouw echter niet wat ze ondertekende.

Jacksons managers stelden de verklaring op na de uitzending van een documentaire over de popster. Daarin erkende Jackson het bed te delen met minderjarige jongens. De jongen werd daarop het voorwerp van spot op zijn school, wat zijn moeder ertoe bracht om bij Jackson te gaan klagen. „Michael gaf ze een paspoort en probeerde ze het land uit te krijgen“, citeert de krant een anonieme bron in de familie van de jongen.

Een detective in dienst van Jackson nam video-opnamen van de jongen en zijn moeder, die Michael lof toeswaaiden en hem 'een vaderfiguur' noemden. Gelijktijdig onderteken-

Een idool, bijna iedereen heeft er wel één gehad. En veel mensen zijn dus ook wel eens fan van iets of iemand geweest. Maar wat gebeurt er als 'jouw' artiest onder vuur ligt? Als jouw favoriet wordt aangeklaagd wegens kindermisbruik zoals Michael Jackson? Hoe ga je daarmee om? Stort je wereld ook in of blijf je voor 100 procent achter hem staan?

Marloes Orij

AC 29/11

Mark Wittenberg heeft de afgelopen weken vol afgrijzen het nieuws rond Michael Jackson gevolgd. De 26-jarige beheerder van de internationale Michael Jackson-fanclub is al meer dan 20 jaar fan. „Michael betekent ontzettend veel voor mij.“ Hij zet zich met ziel en zaligheid in voor de internationale fanclub van de popster. „Ik reis hem achterna wanneer ik kan. Ik ken de zéstig man personeel die voor Michael werken en heb geregeld contact met zijn management.“ Vanaf mijn vijfde ben ik er al mee bezig en dat zal nooit overgaan, dat weet ik zeker. Het is langzaam gegroeid. Het begon bij tv-programma's kijken en dingen verzamelen en nu beheert Jackson een groot deel van mijn leven. „Michael is een geweldige muzikant en danser. Hij geeft mij energie. Als ik slaap en ik hoor Michaels muziek, ben ik meteen wakker.“

Wat doet die kritiek met je als je zo'n grote fan bent? „Dat is natuurlijk niet leuk. Michael Jackson promoot al jarenlang vrede op de wereld en nu maken de media hem helemaal kapot. Met dezelfde drive als wij vóór Michael zijn, is er een grote groep mensen tegen hem.“

Toen Michael Jackson 4 jaar was debuteerde hij met zijn broers als de 'Jackson Five'. Sindsdien heeft hij heel wat kritiek over zich heen gekregen. Vanaf 1984 gaan er geruchten over plastische chirurgie. In 1993 wordt hij aangeklaagd wegens seksueel misbruik. Een paar maanden later wordt de aanklacht ingetrokken. Nu wordt de popster verdacht van seksueel misbruik van meerdere kinderen onder de 14 jaar. Vorige week viel de politie zijn landgoed 'Neverland' in en ging, kreeg hij een arrestatiebevel, waarop Jackson zichzelf aangaf. Op een borgtocht van drie miljoen dollar werd hij vrijgelaten. Op 9 januari moet hij voor de rechter verschijnen.

„Als ik weer eens een verhaal over Michael lees of hoor waarvan ik weet dat het niet waar is, vind ik het jammer en vervelend dat de media mij niet hebben gebeld. Veel kranten en programma's nemen alles klakkeloos van elkaar over, zoals het tv-programma RTL Boulevard. Ik zou graag nog een keer met hen praten om dingen uit te leggen.“

„Ik ben er nu het grootste gedeelte van de dag mee bezig.“ vertelt Mark. „Normaal luister ik naar zijn muziek en ga ik naar optredens en evenementen, maar nu heb ik heel veel contact met zijn personeel en management, verzamel ik alles uit de media over Michael, houden we met de fanservice fans op de hoogte en stellen we ze gerust over alle dingen die over hem worden geschreven.“

Ik heb niet het idee dat mensen in mijn omgeving raar tegen mij aankijken. Mensen die mij kennen, weten niet anders. Het hoort gewoon bij mij. Mijn ouders staan bijvoorbeeld helemaal achter me. Het is ook niet zo dat ik mezelf er he-

lemaal in verlies. Ik blijf er wel rustig onder, ben heel nuchter. Ik probeer dingen altijd van drie verschillende kanten te bekijken. Natuurlijk is het gaaf dat ik hem een keer gesproken heb en een handtekening heb, maar aan de andere kant vind ik het erg gaaf om van een afstand te kijken naar de gekte rondom Michael. Daarom kan ik zonder moeite toegeven dat sommige aanmerkingen over Michael wel waar zijn. Niemand is perfect, ook Michael niet. Zo heeft hij inderdaad zijn baby over de balkonrand laten bungelen. Hij wilde zijn kind aan iedereen laten zien, maar deed dat erg ongelukkig. Maar aan de andere kant zijn er ouders die hun kind boven hun hoofd opgobi-

en en vangen, dat lijkt me net zo gevaarlijk.“ Hij is er zeker van dat de zanger onschuldig is. „Ik geloof voor 100 procent in zijn onschuld, durf mijn handen ervoor in het vuur te steken.“ Schuld zal Jackson in de ogen van Mark Wittenberg niet bekennen. „Dat zal nooit gebeuren. Het is voor mij uitgesloten dat hij bekend voor de rechter, 'out of the question'. En dat zeg ik niet omdat ik een fan ben en hem blind vertrouw, maar omdat ik me er in heb verdiept. Ik volg hem al 20 jaar en ken al zijn medewerkers. Ik heb dus niet alleen een beeld van hem, maar ik krijg ook heel veel informatie over hem. Meer informatie dan mensen via de media krijgen. Daarom geloof ik Michael als hij zegt dat hij het niet gedaan heeft.“

TABEL SPJEGEL 30/11
VON RÜDIGER SCHÄPER

Doch jeder tötet, was er liebt. Oscar Wildes berühmter Vers aus „The Ballad of Reading Goal“ geht einem nicht mehr aus dem Kopf, hat man ihn einmal gelesen, in jugendlichem Alter, wenn man allmählich dahinterkommt, dass der Autor des „Gespensts von Canterville“ nicht nur ein Märchenerzähler war, für minderjährige Schüler im Englischunterricht.

Zwei Jahre litt das Genie in jenem englischen Zuchthaus von Reading, musste Zwangsarbeit verrichten und einmal auch die Exekution eines Mörders miterleben. Das Verbrechen des Dichters: Homosexualität. Nach seiner Entlassung lebte Wilde nicht mehr lange; ein gebrochener, gesundheitlich ruinierter Mann. Im Dezember 1900 starb er verarmt im Pariser Exil, nur 46 Jahre alt. Das Gesetz, das Männerliebe unter Strafe stellte und selbst eine Berühmtheit wie Wilde in den Kerker brachte, fiel erst in den Sechzigerjahren des 20. Jahrhunderts.

Yet each man kills the thing he loves. Das vielleicht stärkste, sich durch alle Fasern seines Werks und seines öffentlichen Auftretens ziehende Motiv war: Selbstliebe. Die Autokratie einer Künstlernatur, die nach Schönheit und Reinheit strebt. L'art pour l'art, Ästhetizismus: Es gibt viele Namen für das, was bis heute der verzehrende Versuch ist, eine erotische Gegenwart zu errichten. Oscar Wilde, der eine Ehefrau und Kinder hatte, fand und suchte jenes Höchste und Sublime in Gestalt junger Männer.

Doch jeder tötet, was er liebt. So dreht sich der Dolch gegen die eigene Brust, und jetzt liest man den Vers plötzlich als Bekenntnis der Selbstzerstörung. Von Reading nach Santa Barbara: Die bombastische Michael-Jackson-Schmier-Operette scheint das Drama um Wilde als Farce zu wiederholen. Oscar Wilde und Michael Jackson? Der Vergleich mag auf den ersten Blick wild und windig erscheinen. Doch es ist das genuine Wesen des Pop, dass er Remakes produziert. Und dass das Remake stets das Original zu überwiegen und zu banalisieren trachtet.

Was sie eint, ist die unermessliche Selbstliebe, die das Künstlertum als absolute Größe betrachtet, jenseits der bürgerlichen Gesetze, bis hin zur Selbstauflösung, in den Mythos. Wie der Traum von der ewigen Jugend,

bedrag moet over een aantal jaren zijn terugbetaald. Als onderpand dienen onder meer zijn pretpark-landgoed Neverland en de rechten op Beatles-nummers, waarvan Jackson de helft bezit. De andere helft is in handen van Sony Music Entertainment, die zegt het recht te hebben Jacksons deel te kopen als die zijn lening niet kan afbetalen.

Een groot deel van zijn leningen heeft Jackson afgesloten om oude schulden af te betalen, zegt de krant. Zo zou de ster in 1998 140 miljoen dollar hebben geleend om een oude schuld van 90 miljoen af te lossen. Vooral de talrijke rechtszaken tegen hem kosten Jackson een vermogen. In 1993 betaalde hij miljoenen schikking aan een 13-jarige jongen die hem van seksueel misbruik beschuldigde. Ook de nieuwe aanklacht kan hem miljoenen gaan kosten. Het is onduidelijk of hij de borgsom van 3 miljoen dollar voor zijn voorlopige vrijlating zelf heeft betaald.

den Oscar Wilde in seinem Roman „Das Bildnis des Dorian Gray“ beschwört, und dem Michael Jackson, der einstige Kinderstar, mit schönheitschirurgischen Orgien und Peter-Pan-Inkarnationen nachjagte. Er ist mit seinen 45 Jahren nicht viel älter, als Wilde war, als dieser vor Gericht stand. Allerdings: Wilde zählte zu den brilliantesten Köpfen der anbrechenden Moderne, während man es bei Jackson offensichtlich mit einem schweren Fall von Regression zu tun hat. Und sich auch noch erweisen muss, ob er in seiner geistigen Verfassung überhaupt straffähig wäre. Im Falle einer Verurteilung drohen ihm wenigstens drei Jahre Haft.

Muss Michael Jackson es nicht, in seiner göttergleichen Verblendung, als Blasphemie empfinden, dass man ihn, einst der erfolgreichste Pop-Artisten aller Zeiten, vor die Schranken eines weltlichen Gerichts zerrt?

Nach Oscar Wildes Verurteilung führten Londoner Prostituierte Freudentänze auf, „zur Feier dieses Triumphes der Heterosexualität“, wie es im Vorwort zu den Prozessakten heißt. Wer würde bei einer Verurteilung Jacksons tanzen? Bei ihm steht man vor dem Dilemma, dass ein möglicherweise bigotter, moralisch geifernder Strafverfolger das Unrecht natürlich nicht kleiner macht – falls Jackson überhaupt schuldig ist. Denn Homosexualität und Pädophilie sind nicht dasselbe. Oder wird Jackson mit seinen hollywoodgeprüften Anwälten und Detektiven die Schlacht um seine Glaubwürdigkeit gewinnen?

„Ein Mensch lässt sich nicht immer nach seinen Handlungen beurteilen. Er mag sich an die Gesetze halten und dennoch unwürdig sein. Er mag die Gesetze brechen und dennoch edel sein“, schrieb Oscar Wilde. Er schrieb es in dem Bewusstsein, dass seine Richter die größeren Sünder sind – und Feiglinge: „Bei jedem Gerichtsprozess geht es ums Leben.“

Soeben ist auf Deutsch zum ersten Mal die vollständige Niederschrift der Wilde-Prozesse erschienen, „Oscar Wilde im Kreuzverhör“ (Blessing Verlag, Merlin Holland, ein Enkel des verfolgten Dichters, hat das Dokument herausgegeben. Und es verspricht einem den Atem: wie der brillante, stolze Geist vom Kläger zum Angeklagten wird und schließlich zum Freiwilligen. Ein kleiner, feiner Vorgesmack auf das Jacko-Tribunal, das jetzt schon, im Vorfeld, das amerikanische Fernsehen zum Glühen bringt. (Irak-Krieg? Bushs Kreuzzug? War da was?) Der „Stern“ spricht in seiner Jacko-Titelgeschichte zu Recht vom „Jahrhundertskandal des Showgeschäfts“, und es ist gleichzeitig nicht übertrieben zu behaupten, dass es kaum je einen größeren literarisch-gesellschaftlichen Skandal gegeben hat als die Affäre Oscar Wilde.

Pop & Sex & Crime. Marvin Gaye, der Soul-Superstar, wurde von seinem eigenen Vater erschossen. Der Hyper-Produzent Phil Spector soll eine Frau ermordet haben. Und die strafrechtliche Auffälligkeit schwarzer Rapper gehört inzwischen zur Tagesordnung. Wie viele Rock-Legenden, von Jimi Hendrix bis Kurt Cobain, wurden zu Legenden, weil sie sich auf die eine oder andere Art selbst ums Leben brachten! Kinder freilich waren da nicht im Spiel.

Michael Jacksons Musik und seine Tänze haben stets eine märchenhafte Aura von Unschuld, Verspieltheit, Unberührbarkeit umgeben, trotz aller Zombie-Koketterie. Elvis, der von Jacko vorübergehend beerbt King – schließlich war Michael Jackson auch mal mit der Prinzessin Lisa-Marie Presley verheiratet – zog sich nach Graceland zurück, wurde immer massiger, zum Fast-Food-Buddha. Michael Jackson hat sich auf der elf Quadratkilometer großen Neverland-Ranch verbarrikadiert, seine Körper-

Jackson-fans Pim Delahye en Annelies Mulder ontmoeten elkaar op de Verzamelaarsbeurs. Pim Delhaye (29) uit Barneveld is al twintig jaar Michael Jackson-fan. „Ik vind zijn muziek en alles wat hij doet geweldig. Ik verzamel alles wat ik van hem kan vinden, mijn hele huis staat vol met Michael Jackson-spullen. Ik reis hem achterna en heb hem al een paar keer van dichtbij gezien en om een handtekening gevraagd. De kritiek die hij nu krijgt, is onrecht. Het is niet leuk, want hij verdient het zeker niet. En als Michael zegt dat hij het niet heeft gedaan, dan gelooven wij hem. Dat doe je nu eenmaal als fan, zo simpel is dat.“

Annelies Mulder (16) uit Apeldoorn is het met Pim eens. „Als Michael schuldig wordt bevonden, is hij voor ons nog steeds onschuld. En als hij bekend? Nee, dat zal gewoon nooit gebeuren.“ Annelies is 'pas drieënhalf jaar fan'. „Ik hoorde zijn muziek in een dans-theater en vond het meteen erg goed. Mijn hele slaapkamer hangt vol met plaatjes en posters en ik ga naar speciale Jackson-party's. Dan luisteren we naar en dansen op zijn muziek. We praten over hem en kopen Jackson-spullen van elkaar.“

lichkeit scheint im Schwinden, die Figur implodiert, als Künstler und als Mensch. Ein Abbild des Horrors, wie die Mutter-Sohn-Verschmelzung in Hitchcocks „Psycho“. Erst hat Jacko der eigene Mythos aufgesogen, nun platzt die mythische Blase, die ihn eigentlich hätte schützen sollen.

Michael Jacksons Show propagierte in ihren besten Zeiten Konformismus – während Oscar Wilde und (aus seinem Geist) so viele andere skandalisierte Rock- und Popexistenzen unserer Zeit mit der Subversion posierten. Do lautete der Kardinalsvorwurf, dem sich Oscar Wilde ausgesetzt sah. Das grausame Drama begann 1895 mit einem Billett des Marquis von Queensberry, der den Künstler beschuldigte, als „Sodomit zu posieren“. Lord Alfred „Bosie“ Douglas, der schöne Sohn des Marquis, war die große, fatale Liebe in Oscar Wildes Leben; wenn man die ganze Tragödie so vereinfachen kann. Für diesen zwanzig Jahre jüngeren Burschen hat Wilde viel gegeben, auch sehr viel Geld. Bosies Vater kämpfte gegen die Familienschande. Wilde ergriff, in Verkenning der gesellschaftlichen Verhältnisse, seinerzeit die Initiative und klagte wegen Verleumdung.

Die Dinge drehten sich sehr schnell gegen den Dichter. Edward Carson, der Anwalt des alten Queensberry, nahm Oscar Wilde vor Gericht mit einer teuflischen Akribie auseinander, während der Dichter und Dramatiker noch lange Zeit überzeugt war, den intelligenten Wadenbeißer und Moralapostel mit seinen unnachahmlichen Sottisen der Lächerlichkeit preisgeben zu können.

Auch Edward Carson hat einen Wiedergänger. Sein Name ist Thomas Sneddon, Bezirksstaatsanwalt von Santa Barbara, Kalifornien. Sneddon leitete – erfolglos – vor zehn Jahren die Untersuchung gegen Michael Jackson, der damals schon im Verdacht stand, sich an Jungen vergangen zu haben. Bekanntlich wurde die Sache damals mit einem schönen Päckchen Dollars geregelt, den die Familie des Jungen kassierte. Nun hat Sneddon, Vater von neun Kindern, wieder Blut geleckt. Offenbar hat es sich der 63-Jährige zum Lebensziel gesetzt, den längst verblassten Superstar des Pop, den, wie die „New York Times“ berichtet, 200 Millionen Dollar Schulden drücken, der in unzähligen Gesichtsoperationen seine Identität zerstört hat, dem lange schon kein Mega-Hit mehr glückt, endgültig in den Orkus zu stoßen.

Aber: Art und Ausmaß der strafrechtlichen Vorwürfe gegen Jackson sind erheblich. Äußerst schmerzlich. Es gilt aber, zumal bei einem vermeintlich schwerreichen Superstar, dessen Vermögen (und freigebige Art) Begehrlichkeiten weckt, immer noch die Unschuldsvermutung.

Eine große Frage drängt sich auf: Gibt es Gemeinsamkeiten zwischen der viktorianischen Gesellschaft Englands und den USA von heute? Die Viktorianer waren eben nicht nur die bizarren Betschwesteren und Moralapostel, sondern sie haben auch die industrielle Pornografie erfunden – und das Empire (zu weit) ausgedehnt. Die Briten waren die Vormacht der damaligen Welt.

Vor hundert Jahren ging es in Old Bailey um ein inzwischen überwundenen Tabu, sollte man meinen. Für den kommenden Präsidentschaftswahlkampf fürchten nun aber wieder Republikaner wie Demokraten ein bestimmtes Thema wie der Teufel das Weihwasser: nicht nur den Irak, sondern die Homo-Ehe. Die Vorwürfe gegen Michael Jackson berühren ein anderes Tabu. Das hingegen besteht zu Recht: Sex mit Minderjährigen.

Dabei hat man, zumal in den USA, Kinder

Brit krijgt 42 jaar voor misbruik

BANGKOK - Een Thaise rechter heeft een 24-jarige Brit tot 42 jaar cel veroordeeld voor seksueel misbruik van dakloze jongens. De rechter achtte bewezen dat de man tussen augustus 2002 en zijn arrestatie in januari 2003 seksueel contact had met acht Thaise jongens. De Brit maakte video-opnamen van zijn contacten met de jongens. Hij werd opgepakt na een tip van de Britse politie. Verscheidene opnamen waren op internet verschenen.

Mogelijk seksueel misbruik Alkmaar

Door een onzer redacteurs

ROTTERDAM, 1 NOV. De politie onderzoekt beschuldigingen van seksueel misbruik van leerlingen op de christelijke scholengemeenschap Jan Arentsz in Alkmaar. Volgens algemeen directeur L. Spaans zijn er twee aanklachten ingediend. Een daarvan gaat over een docent, de ander over de conciërge. Dat heeft Spaans gisteren in het Radio 1 Journaal gezegd. De twee beschuldigingen zijn volgens hem „los van elkaar, min of meer toevallig in dezelfde periode bij de school bekend geworden”.

De aanklacht tegen de docent dateert volgens de algemeen directeur uit 1995. Hij zei de inhoud van de beschuldigingen niet te kennen. De school heeft wel aangifte gedaan. Scholen zijn daartoe verplicht.

De andere beschuldiging heeft betrekking op de jaren tachtig, zei Spaans. De politie heeft volgens hem in verband daarmee inmiddels drie oud-leerlingen als getuige opgeroepen.

Een woordvoerder van de politie bevestigde dat er een aangifte is binnengekomen die te maken heeft met de scholengemeenschap. Het openbaar ministerie wilde niet op de zaak ingaan.

Ouders, leerlingen en personeelsleden van de school krijgen vandaag een brief waarin de directie hen op de hoogte stelt van de zaak. De beschuldigingen zijn voor de school, de oud-leerlingen en de betrokken medewerkers „echt een ramp”, zei Spaans voor de radio.

Het Noordhollands Dagblad meldt dat twee vrouwelijke leerlingen zeggen herhaaldelijk seksueel te zijn lastig gevallen en belaagd.

Volgens de krant heeft de school de kwestie pas openbaar gemaakt nadat het Noordhollands Dagblad de school confronteerde met de beschuldigingen. Hierop besloot de leiding om zelf met een persverklaring naar buiten te treden.

und Minderjährige längst als Wirtschaftsfaktor erkannt. Immer unverschämter spricht die Pop-Industrie ein Kinderpublikum an, mit Stars wie Britney Spears, Justin Timberlake, Christina Aguilera. Der Lockstoff ist: Sex. Und beim Geld ist man nicht moralisch.

Michael Jackson war auf diesem Gebiet der unschuldsvollen Anmaché der strahlende Pionier. Indem er seine Videos als Märchen inszenierte, trieb er die Infantilisierung des Pop voran. Er stellte schließliche Kinderarmen auf, um das Böse in der Welt symbolisch zu vertreiben.

Ein Kind geblieben, geht er sich am Ende selbst an die Wäsche. Das ist tragisch. Findet hier die Autonomie und selbstgesteuerte Selbstherrlichkeit des Künstlers, die im 19. Jahrhundert begann, ihr Ende? Die Pop-Industrie frisst nicht ihre Kinder, doch sie wechselt die Rattenfänger immer schneller aus.

Werkstraf geëist voor misbruik muziekbandlid

GTE 22/10

HILVERSUM - Een 31-jarige muziektrainer van een showband heeft voor seksueel misbruik van een zestienjarig bandlid uit Hilversum gisteren bij de rechtbank in Dordrecht 240 uur dienstverlening en zes maanden voorwaardelijke gevangenisstraf horen eisen.

De vanwege deze affaire oneervol ontslagen politieman uit Dordrecht was lid van een Dordtse showband. Het meisje was lid van het Hilversumse Beatrix.

In het Limburgse Kerkrade, waar de bands in de zomer van 2001 op concours waren, kroop de trainer, tevens kampstafmedewerker bij het orkestlid uit Hilversum in de slaapzak. Dat gebeurde in een tot slaapzaal omgetoverde sportzaal waar ook alle andere meisjes van de band sliepen.

De begeleider zoende en betastte het meisje, nadat hij haar bier had gegeven en had opgescheept over zijn politiewerk. De verdachte gaf dat toe. Het meisje was onder invloed. Later benaderde hij het meisje nog een keer in Hilversum toen haar ouders niet thuis waren. In april vorig jaar zou hij zich andermaal aan haar hebben opgedrongen tijdens een paaskamp in Roggel.

Volgens de Hilversumse kon zij geen weerstand bieden aan de opdringerigheid van de man, ondere andere omdat ze in de war was na de dood van haar moeder.

„In het begin vonden zij en haar vriendinnen de verdachte een 'toffe jongen'. Hij was populair bij de meisjes, maar hij ging uiteindelijk veel te ver”, stelde officier van justitie C.

Breman-Nagtegaal gisteren. De aanklager achtte ook bewezen dat de verdachte nog een ander meisje had gezoend tijdens een kamp.

De meisjes waren in de zin der wet niet minderjarig, maar waren wel 'aan zijn zorg toevertrouwd'. Omdat hij in het kamp als een soort muziekdocent en begeleider fungeerde, had hij geestelijk overwicht op de slachtoffers. De officier van justitie wil in dat verband dat de man ook wordt verplicht tot het ondergaan van een therapeutische behandeling die ruim twee jaar zou moeten duren.

De advocaat van de verdachte, G. Wiekamp, stelde dat de meisjes zich niet 'tegen hun zin' hadden laten zoenen en meende daarom dat vrijspraak op z'n plaats was. Uitspraak: 4 november.

Werkstraf voor ontucht met meisje

GTE 5/11

HILVERSUM - Een ex-politieman (31) van het regiokorps Haaglanden is gisteren conform de eis door de rechtbank in Dordrecht veroordeeld tot 240 uur dienstverlening en een half jaar voorwaardelijke gevangenisstraf. De rechter achtte bewezen dat de man zich vergreep aan een zestienjarig meisje van de Hilversumse show-muziekband Jong Beatrix. Dat gebeurde tijdens een concours in Kerkrade, later bij het meisje thuis en nog eens tijdens een paaskamp van Beatrix.

De muzikleraar had ook nog een ander meisje van vijftien jaar gezoend, zo achtte de rechtbank gisteren bewezen.

De man had volgens de rechtbank misbruik gemaakt van het vertrouwen dat in hem was gesteld en ook van zijn overwicht dat hij op de meisjes had door het verschil in leeftijd. De rechtbank gelastte gisteren tevens dat de verdachte een verplichte therapeutische behandeling moet ondergaan die ruim twee jaar duurt.

In de opgelegde straf was ook verdisconteerd dat de politieman munitie had verduisterd tijdens schietoefeningen. Door die verduistering raakte hij zijn baan kwijt.

Schoolkamp verpest door ontuchtzaak

Van een onzer verslaggevers Utrecht/Leusden

Het kamp van een school uit Nieuw-Vennep is verpest in het Leusdense zwembad Octopus. Daar zou de 32-jarige Amersfoortse S. T. zich hebben vergrepen aan zeven leerlingen.

Onschuldige spelletjes werden in het water en op de zonneweide gespeeld, zei de verdachte gisteren voor de rechtbank in Utrecht. Zes meisjes en een jongen, 11 of 12 jaar oud, hebben anders verklaard. Volgens hen betastte T. op 13 juni bij allen de geslachtsdelen.

Dat is ook de overtuiging van een politieman uit Almere, die in zijn vrije tijd Octopus bezocht. Hij hoorde de kinderen praten over de aanrakingen van de Amersfoortse. De verdachte, die van Ethiopische afkomst is, stelde dat racisme ten grondslag ligt aan de beschuldigingen.

Het bezoek aan het Leudense zwembad had de feestelijke afsluiting moeten zijn van het schoolkamp. Maar de stemming was in de bus op weg naar huis bedrukt. Sommige kinderen waren zwaar onder de indruk van het rumoer dat de spelletjes met T. hadden opgeleverd.

De man, tot voor kort een geregeld bezoeker van Octopus, vertelde dat hij de geslachtsdelen van de kinderen niet bewust had aangeraakt. Dat zou hoogstens per ongeluk zijn gebeurd. T.'s advocaat K. Krikke vroeg om vrijspraak, omdat het bewijs aan alle kanten zou rammelen.

Tegen de Amersfoortse werd een werkstraf van 180 uur geëist, plus drie maanden cel voorwaardelijk. De rechtbank doet uitspraak op 27 november.

Werkstraf na ontucht

ASSEN/BEILEN ■ Voor ontucht met een nichtje en haar vriendinnetje, veertien jaar geleden in Beilen, is de 61-jarige B.B. uit Groningen door de rechtbank in Assen veroordeeld tot 120 uur werkstraf en het betalen van 680 euro smartengeld. Tegen de man was 240 uur geëist. De straf pakte lager uit, omdat de ontucht lang geleden is gepleegd en de man de afgelopen tien jaar niets strafbaars heeft gedaan.

Celstraf en tbs geëist wegens ontucht leraar

DEN HAAG (ANP) - Het openbaar ministerie (OM) heeft gisteren voor de rechtbank in Den Haag een gevangenisstraf van dertig maanden en tbs met voorwaarden geëist tegen voormalig basisschoolleerling J. van G. uit Hillegom.

De man zou ontucht hebben gepleegd met veertien leerlingen van de Rembrandtschool uit Lisse.

Volgens het OM moet de verdachte na zijn vrijlating ook nog een dagbehandeling in een instelling volgen.

De leraar nam de jonge kinderen op schoot als hij ze voorlas en betastte ze dan op de meest intieme plaatsen. De andere kinderen waren getuige van de ontuchtige handelingen van de meester.

„Mijn dochttertje wilde op een gegeven moment alleen nog maar strakke kleding aan en alles moest in haar broek gestopt

Leraar vmbo Hilversum verdacht van ontucht

HILVERSUM - Een leraar van de Hilversumse vmbo-opleiding Savornin Lohmanschool wordt verdacht van ontucht met leerlingen. Drie vrouwen, die de school inmiddels hebben verlaten, hebben aangifte tegen de man gedaan. Een van hen is minderjarig. Justitie heeft de zaak in onderzoek. De leraar (49) zit in voorarrest.

De ontucht zou over een periode van zeventien jaar hebben plaatsgevonden. Een van de slachtoffers is inmiddels 31 jaar en was ten tijde van het vermeende seksueel misbruik

worden. Nu begrijp ik dat ze niet wilde dat haar leraar haar ging betasten”, vertelde een moeder aan de politie. Een jongetje uit de klas ging steeds vervelender tegen zijn meester doen, zodat hij niet meer op schoot hoefde te zitten bij de man.

De Hillegommer wist al dat hij pedofiele neigingen had toen hij in dienst trad bij de school, maar hij was nooit eerder tot misbruik van kinderen overgegaan. In juni 2002 betastte hij voor het eerst een 6-jarig meisje uit zijn klas. Hij ging steeds verder en meer kinderen werden de dupe.

In april dit jaar kwam de grootschalige ontucht aan het licht. „Eigenlijk heb ik bijna de hele klas misbruikt”, vertelde de man bij de politie.

De pedoseksueel heeft zelf drie jonge kinderen. Zijn vrouw is van plan om door te gaan met de relatie.

De rechtbank doet over twee weken uitspraak.

Celstraf na ontucht met 14 leerlingen tussen 6 en 8 jaar

NRA

DEN HAAG, 29 NOV. De rechtbank in Den Haag heeft gisteren een leraar van een basisschool uit Lisse veroordeeld tot een gevangenisstraf van 2,5 jaar wegens het plegen van ontucht met veertien leerlingen uit groep 4. De 44-jarige J. van G. uit Hillegom, vader van drie jonge kinderen, kreeg verder tbs met voorwaarden opgelegd. De slachtoffertjes van de man waren tussen de 6 en 8 jaar oud. De man moet een psychiatrische dagbehandeling volgen en onder controle blijven van instellingen als de reclassering. De rechtbank veroordeelde de man conform de eis van het openbaar ministerie. De leraar nam de leerlingen op schoot als hij ze voorlas en betastte ze dan op de intiemste plaatsen. De andere kinderen waren daar getuige van. De rechtbank nam het de leraar zeer kwalijk dat hij gedurende een lange periode misbruik had gemaakt van het overwicht dat hij als onderwijzer over de kinderen had. (ANP)

Ontuchtpleger veroordeeld

ASSEN/NIEUW-BUINEN ■ Voor het plegen van ontucht met twee minderjarige stiefkleindochters en een vriendin van de meisjes is de 51-jarige J.D. uit Nieuw-Buinen gisteren door de rechtbank in Assen veroordeeld tot 180 uur werkstraf en vier maanden voorwaardelijke celstraf. Een van de slachtoffers moet hij 1235 euro smartengeld betalen. De straf is gelijk aan de eis van de officier van justitie.

Werkstraf geëist wegens ontucht tijdens logeerpartijen

ASSEN/NIEUW-BUINEN ■ Voor het plegen van ontucht met twee stiefkleindochters, en een vriendin van de meisjes is gisteren voor de rechtbank in Assen 180 uur werkstraf, vier maanden voorwaardelijke celstraf en een verplichte reclassering geëist tegen de 51-jarige J.D. uit Nieuw-Buinen. Hij bekende de meisjes van 15 en 17 jaar tijdens logeerpar-

tijen meerdere keren seksueel te hebben betast. Volgens de slachtoffers ging D. beduidend verder.

De meisjes, die in Borger wonen, gingen destijds op zaterdagavond uit in Stadskanaal. Om de nachtelijke fietstocht terug te bekorten, werd bij stiefopa overnacht. Omdat de man klein was behuisd, deelden de meisjes

bij toerbeurt het bed met hem en daar vond de ontucht plaats.

De advocate van D. stelde dat het met de ontucht wel meeviel, omdat de meisjes nagenoeg elk weekeinde weer terugkwamen. Volgens de officier van justitie waren de meisjes bang niet te worden geloofd.

Uitspraak 25 november.

Opa herinnert zich niets van ontucht met kleinkinderen

ASSEN/EMMEN ■ Hij kon zich van de ontucht met zijn beide kleinkinderen niets herinneren. Alsof het nooit was gebeurd. "Als zij zeggen dat het waar is, dan is het zo. Die kinderen vertellen geen onzin", aldus de 66-jarige H.A.A. 't H. uit Emmen gisteren voor de rechtbank in Assen. De officier van justitie eiste dertig maanden celstraf, waarvan

tien maanden voorwaardelijk en het betalen van 2000 euro smartengeld. 't H. moest zich verantwoorden voor vergaande ontucht in de periode van januari 2001 tot januari 2003. De beide kleindochters waren toen negen en elf jaar. Ook werd hij verdacht van smaad. 't H. zou in juni van dit jaar in de buurt hebben rondge-

zuind dat zijn overbuurvrouw werkzaam is in de prostitutie. De vrouw pikte dit niet en deed aangifte bij de politie. Hoewel zijn kleindochters niet liegen, kon de Emmenaar zich niet voorstellen dat hij zich aan hen had vergrepen. "Ik heb al twintig jaar geen seks meer gehad. Ik heb daar helemaal geen behoefte

aan, laat staan met kleine kinderen." Waarop de rechter reageerde: "Waarom accepteert u deze beschuldigingen zo makkelijk als u helemaal geen seksuele gevoelens hebt?" De rechter herinnerde 't H. eraan dat er sterke geruchten zijn dat hij zijn dochters en zoon in het verleden ook seksueel heeft misbruikt. De Emmenaar ontkende ook

dat. Volgens de aanklager speelde 't H. zijn geheugenverlies. Hij nam het de man kwalijk, dat hij zichzelf als slachtoffer ziet. De advocaat van de Emmenaar wil dat zijn cliënt zo snel mogelijk wordt behandeld. De rechtbank weigerde de man onmiddellijk in vrijheid te stellen. Uitspraak 26 november.

Opa moet cel in wegens ontucht

ASSEN/EMMEN ■ De 66-jarige H.A.A. 't H. uit Emmen is gisteren door de Asser rechtbank veroordeeld tot een jaar cel, waarvan vier maanden voorwaardelijk en een verplichte reclassering. De man is schuldig bevonden aan ontucht met twee kleinkinderen van negen en elf jaar. Hij moet 2000 euro smartengeld betalen. 't H. werd vrijgesproken van smaad. De rechtbank achtte niet bewezen, dat hij zijn overbuurvrouw opzettelijk in een kwaad daglicht heeft gesteld.

Celstraf geëist voor betasten zwemsters

Van een onzer verslaggeefsters Utrecht/Soest

Wegens aanranding en poging tot aanranding van drie minderjarige meisjes in het zwembad in Soest, hoorde de 38-jarige Soester M.R. dinsdag voor de Utrechtse rechtbank 54 dagen celstraf tegen zich eisen, waarvan dertig dagen voorwaardelijk.

De meisjes waren afgelopen juni met hun Apeldoornse school op kamp in Soest. Op 3 juni gingen ze met hun klas naar het zwembad. R. beamde dat hij op dat moment ook met zijn vriendin in het zwembad was. Volgens een van de meisjes was zij op een gegeven moment door de vriendin van R. bij haar arm vastgepakt. R. zou haar vervolgens onder haar bikiniheuse hebben betast en geknepen. Twee vriendinnetjes van het meisje stelden dat zij door R. bij hun arm waren gepakt, en dat hij vervolgens had geprobeerd hun hand naar het kruis van zijn vriendin te brengen. Beide meisjes stelden dat zij hun hand tijdig hadden weten los te rukken. Maar R. ontkende dat van seksuele avances sprake was geweest. Hij zou die dag wel erg uitgelaten zijn geweest en hij en zijn vriendin hadden nogal openlijk hun liefde voor elkaar geuit. Ook zou

hij een meisje kopje onder hebben geduwd. Volgens R. was hij op dat moment ontremd, omdat hij dadelijks zo'n dertig kalmeringspillen slikte en aan de methadon verslaafd was. Dat zou ook de verklaring zijn waarom hij tegen de politie had gezegd dat hij zich niets van het voorval in het zwembad kon herinneren, maar dat de beschuldigingen vermoedelijk waar waren als de meisjes dat zeiden. Inmiddels, stelde hij, was hij grotendeels van de kalmeringsmiddelen af, en had hij ook de methadon afgezworen. Hij was er nu van overtuigd dat er niets waar was van de beschuldigingen. De officier van justitie hechtte echter meer waarde aan de verklaringen van de meisjes. De rechtbank doet uitspraak op 25 november.

FBI-agenten leren van veertienjarigen

De geheimtaal van veertienjarige pubermeisjes is vaak ondoordringelijk, zeker als zij met elkaar communiceren met instant messages. De afdeling van de FBI die pedofielen op het Internet opspoort, volgt daarom een cursus bij drie meisjes, Karen, Mary en Kristin. Zij leren de agenten hoe ze zich in het chatverkeer kunnen gedragen als volmaakte jongeren van deze tijd.

Het moeilijkst blijkt het ontkrachten van de vooroordelen van volwassenen. De meisjes moesten hun cursisten duidelijk maken dat Led Zeppelin echt niet meer kan. En wie nog steeds denkt dat Justin Timberlake populairder is dan Destiny's Child, heeft het ook al niet begrepen.

Werkstraf voor ontuchtpleger

Utrecht/Leusden - Voor ontucht in het Leusdense zwembad Octopus moet Amersfoorter S.T. 120 uur onbetaalde arbeid verrichten. De 32-jarige man heeft in juni aan de Baavoortseweg zeven kinderen van 11 en 12 jaar oud onzedelijk betast. Zij bezochten het bad toen ze in de buurt waren tijdens een schoolkamp. T. heeft gezegd dat hij alleen onschuldige spelletjes met de kinderen heeft gedaan. Tegen hem was een werkstraf van 180 uur geëist, plus drie maanden voorwaardelijke gevangenisstraf.

rechtbank rekening met het feit dat de Soester volgens gedragsdeskundigen zwakbegaafd is, waardoor hij verminderd toerekeningsvatbaar is. Omdat R. al 24 dagen in voorarrest heeft gezeten, hoeft hij niet alsnog naar de gevangenis. Bijzondere voorwaarde bij de straf is dat de man, die niet eerder voor soortgelijke feiten is veroordeeld, zich gedraagt naar aanwijzingen van de reclassering.

Agent vast voor zedenmisdrijf

Rotterdam De politie in Rotterdam heeft maandag een 48-jarige politiemans van het eigen korps aangehouden. De man wordt verdacht van een zedenmisdrijf en

een drugsdelict. Hij moest gisteren voor de rechter-commissaris verschijnen, en is volgens het Openbaar Ministerie voor tien dagen in bewaring gesteld.

Aanbidder meisje maakt gezin ziedend

Door Bas Kuit Nijkerk

Zijn dochter mag alleen onder begeleiding naar buiten. Ilker Korhan heeft dat nog niet verteld, of hij kijkt naar buiten en roept: „Daar is-ie weer. Kijk maar.”

Een man op een snorfiets komt aanrijden, remt en steekt vrijwel direct een hand in zijn broek. Hij haalt zijn geslachtsdeel tevoorschijn en gaat er met zijn hand een paar keer langs. Zijn mond vormt nog een paar keer een kus, voordat hij zijn weg vervolgt.

„Dit was de vijfde keer vandaag,” zegt Korhan, voordat hij de telefoon pakt. Opnieuw meldt hij de politie dat zijn gezin is lastiggevallen door de man die al maanden voor ophef zorgt in en om het Heemskerplantsoen in Nijkerk. „Blijkbaar heeft hij mijn auto niet zien staan. Want anders zou hij niet zo dichtbij zijn gekomen.” Veel kinderen uit de omgeving mogen niet meer alleen over straat. Maar zeker de 8-jarige dochter van Korhan niet.

Ellende

De schennispleger die de wijk in zijn ban houdt, grijpt tegenwoordig ook naar zijn kruis als hij andere meisjes op straat ziet lopen. Volgens alle buurtbewoners is de ellende begonnen toen de man een ongezone belangstelling aan de dag legde voor de dochter van Korhan. Hoe dat kwam? De vader kan er alleen naar gissen. „Ze is heel sociaal. Hij liep vaak buiten als de kinderen aan het spelen waren. Als de anderen zeiden dat hij gek was, deed zij daar niet aan mee.” In het voorjaar kreeg het 8-jarige meisje volgens Korhan briefjes met een erotische lading. Ze waren ondertekend door de

buurman. Toen de man te verstaan had gekregen dat hij moest ophouden, probeerde hij andere kinderen uit de buurt als koeriers te gebruiken. „Ik heb hem een paar keer bij zijn kraag gegrepen,” zegt Korhan. „Ik heb gezegd dat hij moest ophouden, dat hij veel te oud is voor haar.”

Broek

Het had geen effect. Later werden 's nachts steentjes gegooid tegen de ruit van haar slaapkamer. Als Korhan ging kijken wat er aan de hand was, zag hij dat de 33-jarige buurtbewoner stond te zwaaien. Of de man liet het licht van een sterke lantaarn naar binnen schijnen. In de zomer stond hij voor de deur, met zijn broek op de knieën, terwijl hij de naam van het door hem aanbeden meisje riep. Als de buurman was opgepakt, duurde het nooit lang voordat hij weer voor de deur stond. Het gezin Korhan, waar drie kinderen deel van uitmaken, gaat eraan onderdoor. „Hij vertelt ook nog eens aan mensen dat hij seks heeft gehad met mijn dochter. We worden hier gek van. We voelen ons niet veilig, maar niemand kan ons helpen.”

Op school gaat het niet goed met het oudste kind uit het gezin. Mogelijk komt het doordat de man haar daar geregeld staat op te wachten. Korhan: „Haar juf heeft me verteld dat ze problemen krijgt met leren. Ze luistert niet, ze kijkt naar buiten. Ze is steeds bang dat hij misschien in de buurt is.” Haar vader kan de hele dag aan niets anders denken. „Op mijn werk houdt het me bezig, omdat ik bang ben dat er iets gebeurt. Wat moet ik doen? Als er niets verandert, dan pak ik die man een keer. Het mag niet, maar ik pak hem wel. En niet zo zacht ook.”

Man bezorgt bewoners Nijkerkse wijk nog steeds overlast Schennis gaat verder na uitzetting

voerder wel aan een stevig dossier. De hoop is erop gevestigd dat de rechter de Nijkerker verplicht laat opnemen. De hulpverlening kan weinig bidden met de man, wiens huidige verblijfplaats onbekend is. Aan behandeling heeft hij zich in het afgelopen jaar telkens snel onttrokken. Het is alleen mogelijk iemand verplicht te laten opnemen, wanneer hij een direct gevaar is voor zichzelf of zijn omgeving.

maande. De burens van de man werd geadviseerd het recht niet in eigen hand te nemen. Er hebben zich een paar confrontaties voorgedaan, maar daarbij zijn geen klappen gevallen. De man is geregeld opgepakt, maar de politie kon hem steeds niet langer dan zes uur vasthouden voor ondervraging. Het is volgens de wet niet mogelijk iemand in voorlopige hechtenis te nemen voor schennispleging. De politie bouwt volgens een woord-

veel onrust heeft gezorgd. Na zijn vertrek uit de buurt is de man op sommige dagen meermalen teruggekomen. Telkens deed hij ten overstaan van anderen een greep in zijn kruis. De man valt vooral een 8-jarig meisje lastig. Het gezin waarvan zij deel uitmaakt, is ten einde raad. De gemeederen zijn in de wijk Schulpkamp af en toe hoog opgelopen. De situatie werd rond het Heemskerplantsoen zo explosief dat de politie tot kalme

Nijkerk - Een schennispleger veroorzaakt nog steeds overlast in de Nijkerkse wijk Schulpkamp. De politie zegt vrijwel niets te kunnen ondernemen tegen de 33-jarige, als hij zichzelf opnieuw in het openbaar bedreigt.

Ook nu zijn huis is ontruimd, duikt hij nog vaak op in de buurt. De woning van de man aan het Heemskerplantsoen is in de afgelopen week ontruimd. Dat gebeurde nadat de Woningstichting die in het laatste halfjaar voor

AC 27/11

Van een onzer verslaggevers

AC 13/11

AC 27/11

AC 13/11

AC 27/11

Potloodventer komt snel voor de rechter

Door Bas Kuit Nijkerk

AL 29/11

De Nijkerkse schennispleger komt in januari voor de rechter. Mogelijk is een gezin uit de wijk Schulpkamp daarna verlost van de man, die zich richt op een 8-jarig meisje. Burgemeester B. Vries heeft laten weten dat hij vooralsnog niets kan doen.

Vries heeft dat in een persoonlijk gesprek gemeld aan de vader van het meisje dat wordt lastiggevalen door de 33-jarige man. Ook deze week heeft de schennispleger zich geregeld bevredigd in de buurt van het huis van het gezin aan het Heemskerplantsoen. De gemeente heeft geen middelen om op te treden, maar zoekt daar wel naar.

De schennispleger, die de afgelopen maanden herhaaldelijk is opgepakt, moet op 12 januari voorkomen in Arnhem. Als hij een celstraf krijgt, levert dat het geplaagde gezin rust op. De mogelijkheid bestaat ook dat de man verplicht wordt opgenomen in een psychiatrische inrichting. Vrijwel ieder-

een die zich met de potloodventer heeft beziggehouden, is ervan overtuigd dat de man geestelijke zorg nodig heeft. Hij is ten minste één keer opgenomen, maar hij heeft de behandeling snel afgebroken.

De burgemeester kan op advies van een psychiater een bevel ondertekenen om hem onder behandeling te stellen. Dat gebeurt echter pas als het gedrag van de man direct gevaar oplevert voor zichzelf of voor zijn omgeving.

Het gezin heeft nog geen advocaat in de arm genomen. Mogelijk gebeurt dit binnenkort wel. Volgens de Harderwijkse advocaat P. van Oss is het simpel om de man in kort geding een straatverbod te laten opleggen. De politie kan hem telkens slechts zes uur vasthouden. Omdat de schennispleger herhaaldelijk voor overlast zorgt, zou hij via een civiele procedure kunnen worden verplicht weg te blijven bij het Heemskerplantsoen.

De vraag is of dit iets oplost. Op overtreding van een straatverbod wordt vrijwel altijd een dwangsom gezet. Waarschijnlijk is er niet veel te halen bij de man.

'Diepgaand onderzoek klassieke kinderlokker'

Door Jon van Schilt

D'W 13/11

ASSEN ■ "Het klassieke beeld van een kinderlokker." Zo typeerde officier van justitie M. van den Broek gisteren voor de rechtbank in Assen het handelen van de uit het Afrikaanse Guinee afkomstige Assenaar F.A.S. (20). Op 13 augustus van dit jaar probeerde S., zo bleek uit de verhalen van diverse getuigen, tot twee keer toe in de binnenstad van Assen aan de haal te gaan met een jong kind. De aanklager eiste (nog) geen straf, maar een nader onderzoek in het Pieter Baan Centrum (PBC). Dit werd door de rechtbank geweigerd.

N. ontkende in alle toonaarden iets met de kinderen van plan te zijn geweest. Hij was die dag naar eigen zeggen erg blij, want hij had telefonisch vernomen dat zijn zieke vader in Guinee weer helemaal was opgeknapt. "Tegen het jongetje zei ik: Hé jongen, hoe is het met jou? Ik sloeg m'n arm om hem heen en speelde wat met hem. Tegen het meisje zei ik alleen dat ik

haar een mooi kindje vond. Dat is alles."

Meerdere getuigen, onder wie een moeder en oma, hebben echter verklaard, dat S. de kinderen benaderde en vroeg of ze met hem mee wilden komen. Het meisje zou hij al hebben opgetild.

Dat S. een kinderlokker is, staat voor de aanklager vast. Dat de man ontkent, maakt het volgens hem alleen maar erger: "Daardoor weten we niet wat hij werkelijk van plan was. Ik ga uit van het allerergste, bijvoorbeeld seksueel misbruik." Omdat de aanklager nog veel vragen had over de geestelijke gesteldheid van de man, formuleerde hij geen strafeis. Hij wil dat S. eerst nader wordt onderzocht in het PBC. Na kort beraad wees de rechtbank dat verzoek af.

Advocaat L.S. Slinkman van S. pleitte voor vrijspraak. De raadsman verzette zich tegen nader onderzoek. Hij wil dat de zaak zo snel mogelijk wordt afgehandeld. Over twee weken doet de rechtbank uitspraak.

Celstraf agent na seksgesprek kind

GENT — Een Belgische politiemans zal een pikante internetchat met een meisje van twaalf jaar niet gauw vergeten. De man is veroordeeld tot een jaar cel, 5000 euro boete en hij mag tien jaar geen lid worden van verenigingen met kinderen.

De 31-jarige agent had met het kind pikante gesprekken gevoerd via een chatbox op internet. Hij had haar leren kennen tijdens een vakantie op Kreta. Zijn advocaat vindt de straf te zwaar, omdat de agent het kind nooit heeft aangerakt. 21/11 (ANP)

Jaar cel en boete na pikante chat

GENT - Een Belgische politiemans zal een pikante internetchat met een meisje van twaalf jaar niet gauw vergeten. De man is in Gent veroordeeld tot een jaar cel, 5000 euro boete en hij mag tien jaar geen lid worden van verenigingen met kinderen. De 31-jarige agent had met het kind pikante gesprekken gevoerd via een chatbox op internet. Hij had haar leren kennen tijdens een vakantie op Kreta.

Zijn advocaat vindt de straf te zwaar, omdat de agent het kind nooit heeft aangerakt, aldus de Vlaamse krant Het Laatste Nieuws gisteren. 21/11

Paedophile had the girls as young as 13

INTERNET pervert Douglas Lindsell compiled sickening lists on dozens of young girls he met through chatrooms, a court heard yesterday.

The sexual profiles included breast sizes, colour of hair, eyes and nipples and whether the girls, some as young as 13, had any sexual experience.

Sordid Lindsell, 64, also made notes of home addresses, phone numbers and where the girls went to school.

His scribbled lists detailed many of the 73 girls he contacted - 54 from Britain and another 19 in America, Africa and the Far East.

When police raided Lindsell's home, they also found eight pictures of pre-pubescent naked girls.

After the widower was jailed for five years yesterday, one of the officers in the case, PC Mick White, said: "Lindsell posed as a teenager in internet chatrooms.

"He contacted girls regularly by internet, phone and text messaging.

"His contacts with the girls were overtly sexual in nature and he

By RICHARD WHITE

continually tried to get them to meet him. This case should be a message to all parents of the level of threat the internet can pose to their children.

"It is not just children who spend hours on the internet. Mobile details, home phone details and even address details can be swapped in a very short session online."

Detective Chief Inspector Chris Watts added: "Lindsell had a system of meeting, grooming and attracting young girls with a clear intent, and that was to commit an act of indecent assault."

"He was obsessive in his pursuit of under-age girls, and continued to pursue them via an interactive cable channel which provided email facilities after we had confiscated his computer.

"I believe that if Lindsell had not been caught when he was, it is extremely likely he would have proceeded to successfully abduct and assault children. As we have seen tragically on too many occasions in the past, this kind of behaviour can have the worst consequences."

Lindsell had faced a maximum 10-year sentence but children's charities were outraged that he only got five years.

June Hall, of Mothers Against Murder and Aggression, said: "Grooming is a horrific crime. He should have got life, he will be out in no time."

Megan Bruns, of Kidscape, said: "Any adult who preys on children should be locked up for life."

NSPCC internet safety expert Chris Atkinson added: "This is the worst and most frightening case of internet grooming that we know of so far."

"It clearly shows the extraordinary lengths that sex abusers will go to to target and lure children for their own sexual gratification, and highlights the dangers of internet chatrooms.

A spokesman for ChildLine said: "Courts should

have the power to set indeterminate sentences for sex offenders who continue to pose a serious risk to children."

Lindsell, from Twickenham, South West London, was caught after his daughter, who is in her 20s, shopped him. Kingston crown court was told yesterday.

She wrote to the police after she discovered he had been trying to meet young girls he had groomed over the internet.

Rosina Cottage, prosecuting, told the court that Lindsell's methods appeared to follow a similar path.

He would pretend in a chatroom to be a young teenage boy - even using a picture of his own son - and sometimes said he had cancer. When the girls broke off contact on a couple of occasions, he bombarded them with up to 100 phone calls.

Ms Cottage said Lindsell, a

DAILY MIRROR 10/10

former postman, left his victims so terrified by the sexually-explicit messages, that some were too scared to open the front door. One mother found a naked picture of Lindsell that he had posted to her 13-year-old daughter in Greater Manchester.

Ms Cottage went on: "On girls aged 12 to 15 he role-played and enacted his sexual fantasies. He would ask for their breast size, sexual experience, school and home addresses. He arranged to meet a 14-year-old and attempted to encourage her into his car."

"He conducted a campaign of violent and sexually explicit letters to two girls who lived near his home. They were 13 and 16."

After he had been questioned by police, Lindsell contacted one of the girls he met on the internet and asked her to delete all the information she had about him.

He also began roaming chatrooms again using a digital TV after police confiscated his computer. Lindsell, who admitted the offences at an earlier hearing, was jailed for three years for the attempted abduction of a girl aged under 14, two years for two counts of stalking and three months for possessing indecent photos of children, all the sentences to run concurrently.

For attempting to pervert the course of justice, he was given six months, to run consecutively. He was also jailed for 18 months for incitement to gross indecency with a girl under 16, also to run consecutively.

Sentencing Lindsell, Judge Richard McGregor-Johnson told him: "Your obsession with young girls is a sexual obsession linked to an obsession about rape."

"Your actions stem from your own decisions and your own desires."

"Whatever unlocked that hitherto hidden side of your character was not the internet."

r.white@mirror.co.uk

TARGETED: Girl, 14 Monster told me he had cancer

THE VICTIMS

By JEFF EDWARDS

A GIRL of 14 told yesterday how pervert Douglas Lindsell tried to groom her on the internet by telling her he had cancer.

Lindsell, 64, pretending to be a teenager, tried to set up a meeting with the girl, who was 13 at the time.

The girl, who cannot be named for legal reasons, described how she met Lindsell in an MSN chatroom for teenagers.

She said: "He was trying to get my email address and phone number but after a while I thought he was weird."

"He started sending nasty emails, saying 'I'm gonna find you' and 'I'm gonna **** you'."

"So I stopped talking to him and blocked him from my account."

But Lindsell adopted a different email address and started sending "nice" messages.

The girl said: "He asked if he could ring me and told me he had cancer, so if I ever spoke to him on the phone and thought his voice was weird, it was because of the cancer steroids he was taking."

The girl's mother was aware her daughter was using chatrooms but even she was taken in by

Lindsell's cancer ruse. Her mother said: "After the rude and threatening emails, he started being nice and saying he was really sorry and he would never hurt her. He then said he had cancer."

"Even I was taken in and felt sorry for him when my daughter was calling him a freak - I thought he had cancer. If I was taken in, someone more vulnerable than my daughter would be easy prey."

A second young victim who lives in the same area as Lindsell, yesterday said she was left distraught by his perverted letters.

The 18-year-old - who was 17 when Lindsell first targeted her - said: "The letters made me feel sick. He should be locked up and the key thrown away."

Een jaar lang werd de 16-jarige Patrick Bosman op de Helderse vissersboot de Morgenster HD 29 ontgroend - tot aan een poging tot verkrachting toe. Voor het eerst vertelt Patrick zijn verhaal. "Ik weet zeker dat ik niet de enige ben." Door Sanne Groot Koerkamp m.m.v. Ger Post



A PAEDOPHILE branded the world's worst internet "groomer" was jailed for just five years yesterday.

Former postman Douglas Lindsell, 64, drew up sex profiles of 73 girls after extracting intimate details from them in chatrooms by pretending to be a cancer-stricken teenager. He then bombarded his

By RICHARD WHITE

innocent victims with explicit letters and hundreds of phone calls, leaving some too terrified to open their door.

Lindsell, who used a picture of his son to dupe girls into believing he was younger, tried to lure one youngster into his car.

He was caught after his

daughter tipped off police he was trying to set up meetings. The pervert, said to be obsessed by rape, was jailed in South West London for attempted abduction, gross indecency and sexual harassment. The Mothers Against Murder and Aggression group said last night: "He should have got life. He'll be out in no time."

FULL STORY: PAGES 4&5

agressief. Ook begon hij weer te stotteren, iets waar hij sinds zijn kindertijd geen last meer van had. Toen wist ik dat er wat mis was."

Moeder Gea deed tien dagen na de bekendnis van Patrick, half april 2003, aangifte van mishandeling van haar zoon. De politie oordeelde echter dat er sprake was van verkrachting. Zeker nadat bleek dat het incident met de banaan op videoband was opgenomen - nota bene met de digitale camera die Patrick van zijn moeder had gekregen om zijn vissersleven in beeld te brengen. Patrick en Gea hadden de band in hun bezit en lieten die als bewijs aan de politie zien.

Op 20 oktober 2003 werden hoofdverdachte Klaas (32) en medeplegers Martin (30) en Peter (26) veroordeeld tot een werkstraf van 100 uur en 'n dader/slachtoffer-leerprogramma van 40 uur. Daarnaast moeten zij Patrick 500 euro schadevergoeding betalen. Het Openbaar Ministerie had een gevangenisstraf van enkele maanden geëist. Twistpunt ter zitting was het verkrachtingsinstrument. Plastisch gezegd: hoe ver penetreerde de banaan Patrick. De vissers tekenden hoger beroep aan. Niet eens zozeer vanwege de straf maar vanwege hun strafblad, dat nu 'poging tot verkrachting' bevatte. Volgens hen was het immers niets anders dan een ontgroening.

Ook Gea en Patrick zien uit naar het hoger beroep dat over een half jaar dient. De straf is in hun ogen veel te laag. In de tussentijd denkt moeder Gea erover om een stichting op te richten die dergelijke ontgroeningsexcessen aan de kaak stelt. Rust is er voor moeder en zoon niet bij, ook niet na de rechtszaak. De vissersgemeenschap in Den Helder is namelijk diep verdeeld over de kwestie. Gea: "De mensen zien ons nu als verklikkers. Maar dat heb ik ervoor over. Het wordt tijd dat deze ontgroeningen stoppen."

Drie jaar geleden kregen de ouders van Patrick een ernstig auto-ongeluk. Zijn vader overleed ter plaatse. Moeder Gea loopt sindsdien erg moeilijk. De toen 13-jarige Patrick kon de nasleep van het ongeluk moeilijk verwerken en besloot te stoppen met zijn VMBO-opleiding - die toch al niet vlotte. Hij wilde visser worden. Zijn vader was zeeman, voer op olietankers de wereld rond. Patrick: "Ik heb de zee altijd prachtig gevonden."

Zijn moeder ging akkoord, niet in de laatste plaats omdat een groot deel van haar familie als marineman of visser werkt. De 15-jarige Patrick kon aan de slag bij een van Gea's broers die visser is in Denemarken. Gea: "Drie maanden heeft hij daar gevaren. Maar we misten elkaar - we hebben een hele sterke band. Patrick kreeg heimwee en wilde terug naar huis."

"In die tijd heb ik mijn tatoeage laten zetten," zegt Patrick en laat zijn arm zien. In sierlijke letters staat *mama* op de binnenkant van zijn onderarm. Gea kijkt vertederd naar haar zoon en zegt: "Omdat hij zo veel van zijn moeder tje houdt."

Na zijn terugkeer uit Denemarken zoekt Gea een baantje voor haar zoon. Ze klopt aan bij Klaas, die al jaren machinist is op de Morgenster HD 29. Eigenaar van de kotter is rederij Bakker, binnen de Helderse visserij een bekend bedrijf van een machtige familie. Gea: "Ik ken Klaas al 25 jaar. Vroeger verschoonde ik z'n luiers." Gea vertelde haar broer in Denemarken dat Patrick aan de slag kon op de Morgenster. De reactie van haar broer verbaasde haar. "Hij schrok en zei: 'Gea, doe dat nou niet.' Maar waarom zei hij niet precies. Ik wist dat er verhalen gingen over harde ontgroeningen op die boot, maar wat daar nou van waar was? Daarnaast vertrouwde ik Klaas mijn zoon wel toe."

Sterker nog: Gea drukte Klaas op het hart juist goed op haar zoon te letten. In plaats daarvan liet Klaas zichzelf - of anderen - filmen terwijl hij zich aftrok. Met de camera die Patrick van zijn moeder had gekregen. Soms richtte Klaas zich tijdens die opnamen tot Gea. Ze vertelt: "Kijk Gea, dit doen we met jongetjes die niet goed eten," zei hij dan terwijl hij macaroni in de oren en neusgaten van mijn kind propte. Daarna moest Patrick alles opruimen. Als hij weigerde, kreeg hij klappen. Dat hoorde en zag je op de video. We hebben

nog geprobeerd met Klaas te praten nadat mijn nieuwe man Ab en ik de videoband hadden gezien. Maar Klaas schold en dreigde alleen maar. 'Als je die videoband openbaar maakt, ga je er aan,' zei hij." Volgens Gea is het juist Klaas die op zijn tellen moet passen. Klaas en Gea's man Ab komen uit dezelfde Helderse wijk waar de mannen, toen ze een jaar of 18 waren, een eed aflegden binnen hun vriendengroep. Gea: "Ze zwoeren elkaar vrienden te blijven en nooit aan elkaars familie te komen. Degene die de afspraak ooit brak, zou dat betalen met zijn leven. Klaas is bang. Hij weet dat zijn oude maatjes hem op een dag zullen pakken voor wat hij ons heeft aangedaan."

Uiteindelijk splijt de affaire ook Gea's familie. Eén broer - ze heeft er drie - en zijn gezin heeft alle contacten met Gea verbroken. Klaas en zijn kornuiten hebben aanzien in de gemeenschap en bovendien zijn Gea's broer en Klaas vrienden. Zelfs Gea's ouders zijn niet blij met de kwestie - die vinden dat de visserswereld haar eigen zaakjes wel op kan knappen. Het gezin van Gea - Patrick heeft een 20-jarige zus Wendy en een 19-jarige stiefbroer Rik - en haar man Ab (43) houdt wel stand. Maar een groot deel van de havenstad ziet Patrick als een verrader. Patrick: "Het is een ongeschreven regel: over wat er op zee gebeurt praat je niet."

De Visbuurt in Den Helder is al lang de Visbuurt niet meer, valt in de kroegen aan de haven te beluisteren. Veel vissers verdienen goud geld en trokken weg naar grotere huizen in betere buurten. Maar de onmiskenbare vislucht hangt nog steeds boven de visafslag. Elke vrijdagochtend komen de boten binnen met hun vangst van de week. Nadat er is gelost, duiken de mannen vrijdagmiddag de kroeg in om er vaak zondagavond weer uit te rollen. Niet alle zeelul in de haven kennen de HD29 of Morgenster, maar zodra het woord 'ontgroening' valt, zeggen ze direct: "Ah, de bananenboot."

Ontgroenen hoort er gewoon bij, zoveel is duidelijk. Een jongen die net van de vissersschool komt, kan verwachten dat hij een keer wordt natgespoten. Of dat zijn geslachtsdelen worden ingesmeerd met sambal. Het zijn gewoon geintjes. Net als iemands gebit in een kabeljauw stoppen zodat die hem de volgende dag 'grijnzend' aankijkt. Maar dat geintje met de banaan ging te ver, daar is men het wel over eens.

Vervolgens lopen de meningen uiteen. Eén kamp neemt het de jongen - en vooral zijn moeder - kwalijk dat hij naar buiten is getreden met het voorval én de videoband. Volgens twee garnalenvissers "vertel je dat soort dingen niet." Een van hen: "Die jongen deed zelf ook mee aan die praktijken. Ik ken nog wel ergere. Nu wil die moeder geld zien met behulp van die videoband, maar juist die jongen staat voor lul."

Het feit dat Gea met haar gezin in de Visbuurt woont, maakt de situatie er niet makkelijker op. Sinds de aanklacht en rechtszaak wordt de familie geterroriseerd, zegt ze. Zo erg dat ze nauwelijks de straat meer op durft. Tijdens een weekend werd haar huis van boven tot onder besmeurd met mayonaise, chocopasta en boter. En dus schafte de familie op aandringen van de politie een kleine caravan aan waar ze de weekeinden vertoefden, als de vissers thuis zijn. Na verloop van tijd kocht de familie een nieuwe, grotere caravan die ze achter hun huis stalden. Maar op 28 september j.l. werd die in brand gestoken. De politie weet (nog) niet door wie.

In de visserskroegen durft bijna niemand, met naam, iets te zeggen. Bang om, net als de Nuyens, met de nek te worden aangekeken of erger nog: ook geterroriseerd te worden. Iedereen weet van de caravan en het bekladden van het huis maar niemand weet wie het gedaan heeft of durft dat hardop te zeggen. "Het hoeven niet per se zeelul te zijn," zegt een visser. "Het kan ook een andere groep uit Den Helder zijn die het leuk vindt om rottiigheid uit te halen en die weet dat anderen waarschijnlijk de schuld krijgen." Voor Patrick is het leventje dat hij ooit leidde voorgoed voorbij. Toen hij vorige week een

avondje wilde poolen, ging hij daarvoor speciaal naar een andere wijk. Hij wist dat hij narigheid zou krijgen als hij in zijn eigen buurt zou gaan stappen. "En ik wilde gewoon een ouderwets gezellige avond met m'n vrienden hebben." Maar ook daar gebeurde iets. "Terwijl ik in dat poolcafé op de wc sta te plassen, krijg ik opeens een klap in mijn nek. Iemand riep: 'Bananenboy.' Ik was zo kwaad dat ik een mes trok. Ja, om te gebruiken want ik ben er he-le-maal klaar mee. Wat moet ik anders? Ik ben blij dat mijn vrienden nog steeds met me op stap willen, want het is niet leuk meer om met mij uit te gaan. Er komen alleen maar problemen van."

Wie hem zo op zijn huid zitten, weet Patrick niet exact. Vermoedens heeft hij wel. "Aan het einde van de straat wonen jongens die familie zijn van de Bakkertjes - de eigenaren van de Morgenster. Die staan achter Klaas. Vorige week stonden ze hier voor het huis. Scholden ze mijn moeder uit voor oud wijf." Gea: "Dat ze me ook wel eens een banaan in mijn reet zouden duwen."

Patrick: "Ik kon mezelf niet meer in bedwang houden en ben naar buiten gerend met een mes."

Gea verbetert haar zoon: "Een broodmes. Ik heb de politie gebeld: 'Mijn zoon gaat iemand vermoorden.' Geloof mij, op zo'n moment moet je naar de moeder van een kind luisteren." Patrick: "Die jongens proberen me uit de tent te lokken. Zeggen tegen me dat ik gauw naast mijn vader kom te liggen. Ze gaan net zolang door tot ik een fout maak. Echt, als niemand me had tegengehouden had ik ze doodgemaakt. Ik weet dat er een dag zal zijn waarop ik de verkeerde tegenkom, iemand die op zo'n moment een pistool trekt. Dat zal me mijn leven kosten."

Toch is niet de hele vissersgemeenschap tegen Patrick en Gea gekant. Vissers Ben (34) en Peter (39) vertellen aan de bar van eetcafé Neptunus dat zij al zo'n twintig jaar varen, maar nog nooit zijn ontgroend. Ben: "Ze draaien het om. Dat die jongen in de wer zou zijn en zijn moeder geld zou willen, doet er niet toe. Waar het om gaat is dat het schandelijk is wat er is gebeurd. Wij hebben bij dezelfde rederij gevaren, maar hebben dit nog nooit meegemaakt."

De reden dat Ben en Peter zich zo duidelijk uitspreken over dit incident - "want dat is het wel" - is dat ook zij er op worden aangekeken. "In de stad komen er melden naar mij toe om te vragen of het normaal is. Zelfs mijn vriendin vroeg: 'Gebeurt dat op zee?'" Peter: "Ik durf bijna niet meer te zeggen dat ik zeeman ben. Vroeger waren mensen geïnteresseerd in het vak, maar nu gaat het alleen nog maar over die ontgroening." Een andere visser aan de bar zegt dat bij studentenverenigingen en in het leger op veel grotere schaal wordt ontgroend en dat dáár nooit over wordt geschreven. "Die wordt de hand boven het hoofd gehouden," zegt hij. Peter: "Het interesseert me geen reet wat er ergens anders gebeurt. Wat hebben wij daar nou mee te maken? Wij zijn vissers en wij doen dit soort dingen niet." Maar Patrick weet zeker dat zijn harde ontgroening geen incident is. Een aantal boten zou bekend zijn om 'het tuig' dat er op vaart. En hij weet van een visser die helemaal verbrand de boot afkwam. Patrick: "Hadden ze deodorant onder de wc-deur gespoten en er een aansteker bij gehouden."

De jongens die vóór Patrick op de Morgenster voeren willen niets zeggen. Een van hen, een vriend die Patrick meegenomen had op de boot, werd volgens Gea door Klaas gedwongen een zetje bij zich te laten inbrengen. En werd vervolgens ook nog geslagen met een zweepje.

Volgens Gea en Patrick is overmatig drugsgebruik aan boord de mogelijke oorzaak van allerlei excessen. Gea: "Die mannen werken 24 uur achter elkaar door. En dat dagen achtereen. Dat lukt alleen met behulp van drugs." Een garnalenvisser beaamt dat vis en drugs goed hand in hand gaan, alleen niet op zee. "In het weekeinde gaan sommige jongeren helemaal los. Om zo veel mogelijk tijd van het weekeinde te benutten, gebruiken ze cocaïne. Op zee merk je dat die jongens rond woensdag weer bijkomen, want dan hebben

ze een paar dagen lang goede kost gehad. Maar op de boten wordt niet gebruikt. Er is meestal zelfs geen alcohol aan boord."

Mr. Theunisse uit Den Helder, de advocaat van de daders, was tevreden met het eerste vonnis. Voor zijn verdediging had hij ter zitting een banaan bij zich. Hij zei dat hij zeker wist dat het technisch onmogelijk is het ding door een sluitspier te krijgen. Hij had het thuis uitgeprobeerd, beweerde hij. En de overige zaken vielen volgens hem onder het hoofdstuk ontgroening. "Ontgroend worden is nou eenmaal niet leuk," luidde zijn pleidooi. "Mijn keel is ook wel eens dichtgeknepen tijdens mijn studentenontgroening. Ik moest met een tandenborstel de winkelstraat schrobben. Vernerderend, maar geen mishandeling. Dat met die banaan ging te ver, dat vinden mijn cliënten ook. Ook al is het ding niet het lichaam binnengedrongen en is er dus geen sprake van verkrachting. Jammer voor Patrick, maar zijn aanklacht klopt niet. Het was ongein."

Toch hoopt Gea dat de vissers van de Morgenster in hoger beroep zwaarder gestraft worden. Om haar gelijk te halen, overweegt ze de video waarop de mishandelingen van haar zoon te zien zijn openbaar te maken. Ook de officier van Justitie Zetsma van de eerste rechtszaak liet na het vonnis weten moeite te hebben met de lichte straf. Hij sprak schande van "walgelijke" gebeurtenissen.

Patrick zal nooit meer terugkeren op de Morgenster. Hij zegt: "En als ik ooit kinderen krijg, mogen die niet gaan werken in de visserij." ●

De namen van de daders zijn gefingeerd.

reurdaden. Ook het bestuur van de Goede Herder-kerk zei niet direct 'ja' op de vraag het catechisatieboek in Zuuk voor deze speciale dienst beschikbaar te stellen.
„We hadden enige angst dat het gebouw twee dagen later zou uitbranden maar uiteindelijk hebben we besloten niet te zwichten voor terreur”, zegt voorzitter A. Vreugdenhil van de kerkvoogdij.
Voor Bouma blijft het gissen naar het aantal mensen dat naar de gebeds- en zangdienst durft te komen. „Ze moeten over de drempel van de angst heen durven stappen. En dat is hier een hele hoge drempel”, verhaart hij. De politie is volgens een woordvoerder „extra alert” tijdens de gebedsdienst.

Zuuk bidt om einde te maken aan terreur

ner die na zijn scheiding een liefdesrelatie zou hebben gehad met een minderjarige meisje.
Het sociale leven in Zuuk, dat iets minder dan honderd inwoners telt, ligt grotendeels stil. „Er heerst een sfeer van wantrouwen en achterdocht. Mensen durven 's avonds hun huis niet meer uit. Bang dat ze het uitgebrand terug zullen vinden”, zegt Bouma. Veel inwoners van Zuuk durven niet in het openbaar te praten over de ter-

en einde kan maken aan een reeks van brandstichtingen en bedreigingen. „We willen het licht van Jezus in zo'n donkere omgeving brengen”, zegt Bouma.
Zuuk kampt al sinds 1998 met een onbekende die brand sticht in onder meer huizen en auto's, andere vernielingen aanricht en voornamelijk bedreigingen uit. De acties zijn vooral gericht tegen personen, bedrijven en verenigingen die in contact staan met een inwo-

Door onze correspondent MARTIN STENBEKE Nijmegen, 11 NOV. De politie speurt al vijf jaar, een verzekeringsmaatschappij heeft een premie van 10.000 euro uitgelooft, maar nog altijd is de 'Wreker van Zuuk', de onbekende brandstichter die het Veluwe plaatsje Zuuk al jaren terroriseert, niet gevonden. Reden voor Wout Bouma uit Epe (waar Zuuk onder valt) om vanavond in de buurtschap een speciale gebeds- en zangdienst te houden. Inwoners van de buurtschap wenden zich onder leiding van voorgangers van de gereformeerde en hervormde kerk tot Jezus Christus met de vraag of hij 'het werk van de satan wil verbreken'

KOMMENTAR



Wer ist der Täter, wer das Opfer?

VON DR. CHRISTIANE ECKERT
E-MAIL: christiane.eckert@vol.at

Man will niemandem Unrecht tun. Nicht den Missbrauchsoffern, die ohnehin schon so viel durchgemacht haben. Aber auch nicht dem Angeklagten, der nach der Unschuldsvermutung „Im Zweifel für den Angeklagten“ so lange als unschuldig gilt, bis dessen Schuld bewiesen ist. Wenn der 29-Jährige tatsächlich nur ein Spielkamerad ohne sexuelle Absichten war, dann wird er künftig wohl den Kontakt mit Kindern meiden. Denn er wurde verhaftet und in Untersuchungshaft gesteckt. Er wurde als Stuckateur gefeuert, denn wer will einen im Gefängnis sitzenden „Kinderschänder“ in seinem Betrieb? Haftentschädigung bekommt er übrigens auch keine, denn der Verdacht war entsprechend den Vorschriften „begründet“. Derzeit ist er arbeitslos und enttäuscht, doch zumindest hat er keine Vorstrafe als „Sextäter“ in seinem Leumundzeugnis stehen.

Wer einmal lügt, dem glaubt man trotzdem

Senat glaubt 13-jährigem Missbrauchsoffer, dennoch Freispruch für Angeklagten

Feldkirch (ec) Aussage gegen Aussage: Hier der 13-jährige Hauptschüler, da der 29-jährige deutsche Stuckateur. Das Gericht glaubte dem Opfer, das angab, zweimal begripscht worden zu sein. Doch für einen Schuldpruch gab es zu wenig Beweise; somit Freispruch.

Der Junge ist verhaltensuffällig, bekannt für seine „Märchen“ und gilt auch in der Hauptschule als extrem geltungsbedürftig und hyperaktiv. Es war schwierig, seine Erzählungen zu deuten.

„Zärtlichkeiten“

Er schilderte, dass er im Bregenzerwälder Ferienhaus des 29-Jährigen übernachtet habe, dabei sei er vom Angeklagten zu gegenseitigen Zärtlichkeiten verführt worden. Als er nicht „wollte“, habe der

Mann allerdings damit aufgehört. Später noch ein zweiter Vorfall mit ähnlichem Ablauf, so die Angaben des Buben. Zunächst vertraute sich das Kind einem Schulfreund an, dann wiederum relativierte es alles und meinte: „Ach – das war doch nur ein Schmäh.“ In Einvernahmen und Protokollen – Widersprüche en masse, nachweisliche Lügen und Ausflüchte. Wenn nichts mehr half, schwieg der Bub.

Plötzlich Sextäter

Der 29-jährige Stuckateur aus dem Stuttgarter Raum hingegen war von den Anschuldigungen schockiert. Allein schon die Tatsache, sich als „Sexualstraftäter“, als „Kinderschänder“ vor einem Strafgericht verantworten zu müssen, irritierte den Unbescholtenen sichtlich. So korrekt er konnte, gab er seine Version der – für ihn ganz nor-

malen – Freundschaft mit dem Buben zu Protokoll. „Der Junge bekam von zuhause offensichtlich zu wenig Aufmerksamkeit. Wir sind gemeinsam gewandert, haben gespielt und uns unterhalten“, kann er in seinem damaligen Verhal-

AUS DEM RICHTER

„Ich habe den Buben nicht angerührt.“

DER ANGEKLAGTE



ten nichts Gesetzwidriges erkennen. Wenn ihm die Besuche des Buben zu häufig wurden und er versuchte, das dem Teenager zu vermitteln, warf sich dieser auf die Straße und redete von Selbstmord.

Richter Peter Mück brachte zu Beginn der Verhandlung

zwar ein: „Fakt ist: Der Bub hat mehrfach gelogen“, führte aber weiter aus, dass das nicht automatisch bedeute, dass er die angeklagten Handlungen ebenfalls erfunden haben muss.

Sogar die Verteidigung brachte ein, dass niemand wirklich „wissen“ kann, was damals passiert ist. Niemand außer dem Buben und dem Angeklagten.

Im Zweifel unschuldig

Nun war es so, dass begründete Zweifel an der Schuld des Angeklagten bestehen. Er ist freizusprechen, so verlangt es das Gesetz. Zurück auf der Anklagebank bleibt ein 29-jähriger, „im Zweifel“ für unschuldig Befundener, dem man ansieht, dass er mit dem Urteil nicht wirklich zufrieden ist, weil er immer noch beteuert: „Ich habe den Buben nicht angerührt.“

VORARLBERGER NACHRICHTEN

4.11.2003

Wegens verkrachting veroordeelde chauffeur nu door zoon vrijgepleit

‘600 keer verkracht en toch nog maagd’ luidde op 11 oktober de kop boven een reportage in deze krant, waaruit bleek dat een vader was veroordeeld na een aangifte van zijn stiefdochter wegens ernstige zedendelicten. Het meisje was volgens haar verklaringen jarenlang verkracht, maar bleek nog steeds maagd. Deze unieke veroordeling blijkt niet op zichzelf te staan. Op 24 oktober 2001 werd de 50-jarige vrachtwagenchauffeur Theo Tetteroo tot twee jaar veroordeeld met tbs. Dat

het maagdevlies van zijn dochter, dat de aangifte had gedaan, drie dagen na seksueel misbruik nog intact was, deed volgens de rechtbank in Rotterdam en de Hoge Raad niets af aan de ernstige beschuldigingen.

„Het gaat hier om een zeer ernstige gerechtelijke dwaling“, zegt mr. Wim van Zundert, de raadsman van Tetteroo. Hij kreeg deze week steun uit onverwachte hoek: de zoon van de veroordeelde meidde zich bij hem met de onthutsende mededeling, dat de indertijd afgelegde verklaringen vals waren.



■ De straf van Theo Tetteroo zat er in december 2001 al op. Vervolgens moest hij 15 maanden (!) wachten op plaatsing in een psychiatrische kliniek. „Ik ben onschuldig.“

RON COUWENHOVEN

ROTTERDAM, zaterdag
‘Verdachte heeft in een periode van ongeveer

tien jaar veelvuldig seksueel contact gehad met zijn dochter. Het misbruik begon al toen het meisje nog maar zes of

zeven jaar oud was. Verdachte heeft meermalen gemeenschap met haar gehad en haar gedwongen zich aan zijn seksuele lusten te onderwerpen. Daarbij schrok verdachte er niet voor terug zijn dochter te slaan, wanneer zij zich onwillig opstelde. Daarnaast heeft verdachte ook zijn minderjarige zoon in een periode van een aantal jaren seksueel misbruikt. Ook ten opzichte van zijn zoon gebruikte verdachte geweld, wanneer deze niet voldeed aan zijn wensen.

Met dit spijkerharde oordeel veroordeelde de rechtbank van Rotterdam op 24 oktober 2001 de 50-jarige vrachtwagenchauffeur Theo Tetteroo. Het vonnis was gebaseerd op gruwelijke verklaringen

van Theo's dochtertje en zijn zoon, die beiden aangifte hadden gedaan en bovendien op een bekentenis voor de rechter-commissaris. De dochter zou vanaf haar zesde tot haar zestiende jaar stelselmatig seksueel zijn misbruikt.

„Maar de bekentenis legde Theo af, nadat hij dagenlang dag en nacht was verhoord“, zegt zijn zwager Rinus de Jong. „Van enige rust was geen sprake. Hij was totaal uitgeput en bovendien was hem bij herha-

ling voor gehouden dat hij naar huis mocht als hij zou bekennen. Zo is hij onder zware druk door de knieën gegaan. Daarvoor en daarna heeft hij tot op de dag van vandaag volgehouden dat hij onschuldig is.“ Theo kreeg twee jaar en ter

beschikking stelling van de regering. Zijn straf zit er allang op, maar hij zit nu opgesloten in een psychiatrische kliniek, waar hij weigert aan allerlei therapieën deel te nemen, omdat hij strak en stijf volhoudt dat hij onschuldig veroordeeld is.

Bizarre kantjes

Aan die veroordeling kleefden al gelijk bizarre kantjes. Zo was het medisch dossier, waarin de gynaecoloog mevrouw dr. M. Groenewoud vaststelde dat drie dagen na een door de dochter beweerde penetratie haar maagdevlies nog intact was, niet aan de processtukken toegevoegd, maar vervangen door een korte ongedateerde samenvatting van een politiearts.

Mr. Wim van Zundert, de raadsman van Theo, zegt: „Tot op de dag van vandaag wordt geweigerd het rapport af te geven. Maar de Hoge Raad heeft in een arrest op een verzoek om herziening van het vonnis vastgelegd dat het meisje nog maagd was. Wetenschappelijk is onomstotelijk bewezen dat dat niet kan op zo'n korte termijn na seksueel contact. Toch weigert men het vonnis te herzien.“

De oorzaak daarvan is dat de Hoge Raad op puur juridische gronden oordeelde, dat er geen nieuwe feiten waren aangevoerd die een herziening wettigden. De uitspraak van de rechtbank was echter wonderbaarlijk, want de geloofwaardigheid van het kind kwam ernstig onder druk te staan, doordat zij haar grootvader bij wie zij in huis woonde, van dezelfde ernstige feiten beschuldigde. De man kon aan de hand van zijn medisch dossier aantonen, dat hij al meer dan vijftientig jaar niet meer in staat was tot seksueel verkeer. Justitie seponerde de aanklacht wegens gebrek aan bewijs. Bovendien moest de politie het kind uitleggen wat een erectie was.

Volgens verschillende familieleden van Theo was het uitgesloten dat het dochtertje door hem seksueel was misbruikt in zijn eigen woning, omdat hij de hele week op zijn vrachtwagen in het buitenland zat, het kind nooit bij hem loeerde in de weekeinden en bij bezoeken altijd vergezeld

was van oma. Bovendien kon Theo eind juni 1999, toen de laatste verkrachting zou hebben plaatsgevonden nog nauwelijks op zijn benen staan, omdat hij last van een zware hernia had.

Theo's advocaat mr. Van Zundert bereidt nu een nieuw verzoek aan de Hoge Raad om herziening van het vonnis voor. Deze week kreeg hij onverwacht belangrijke steun voor zijn visie, dat zijn cliënt volstrekt ten onrechte is veroordeeld. Hij zegt: „De zoon nam zelf contact met mij op. Hij vertelde dat zijn aangifte indertijd van A tot Z onjuist was en dat zijn vader en grootvader hem nimmer seksueel hebben misbruikt. Dit is uiteraard een belangrijke doorbraak, die ik aan de Hoge Raad zal voorleggen.“

Zwakbegaafd

Maar of dat ertoe zal leiden dat Theo op korte termijn uit de psychiatrische kliniek zal worden losgelaten, waar hij nu onder regeringstoezicht verblijft, is de vraag. Op bevel van de rechtbank werd hij onderzocht in de psychiatrische observatiekliniek het Pieter Baancentrum in Utrecht.

De psycholoog H. Koornstra en de psychiater J. Loerakker concludeerden: „Verdachte is een zwakbegaafde man met

een persoonlijkheidsstoornis ten gevolge van een ernstige ontwikkelingsachterstand. Daarbij is sprake van afhankelijk en ontwijkende trekken en een primitief en groten-deels afgesplitst driftleven.“

Volgens de deskundigen was het IQ van Theo lager dan 80. Maar Rinus de Jong staat toch vierkant achter zijn zwager. Hij zegt: „Theo is niet de intelligentste. Dat weet iedereen, maar gemakshalve werd vergeten dat hij totaal van de wereld was door de aanklachten van zijn zoon en dochter en de keiharde politieverhoren. Hij kon zich gewoon niet verweren en was volledig ingestort. Met zijn intelligentie valt het echt wel mee. Niet lang voor het onderzoek in het Pieter Baancentrum heeft hij nog zijn ADR-brevet gehaald in Lunteren. Dat had hij nodig om als chauffeur bulktransporten met giftige stoffen te mogen rijden. Daarvoor moest hij alles weten over die gevaar-

Jong ook zo zijn mening. De ge-lijke stoffen en de bijbehoren-de internationale papieren, die voor het vervoer nodig zijn. Hij haalde dat diploma probleemloos. Dus zo dom was hij nu ook weer niet.“
Over het waarom van de aangiftes, waarvan de zoon nu zegt dat ze vals zijn, heeft De

was, werden ze ondergebracht bij hun grootouders. De vrouw werd later gearresteerd en veroordeeld tot jarenlange gevangenisstraf, omdat ze de baby uit haar eerste huwelijk haalde. Toen ze weer contact met haar moeder kreeg, begon de ellende voor Theo. Dat is vol-gens mij geen toeval geweest.

deid. Theo's dochter was er bovendien getuige van dat haar oma dood neerviel, ter-wijl ze met haar naar de avondvierdaagse stond te kij-ken. Toen ze weer contact met haar moeder kreeg, begon de ellende voor Theo. Dat is vol-gens mij geen toeval geweest.

Gelukkig is de zoon nu tot inkeer gekomen. Ik hoop hartgrondig dat Theo eindelijk echt recht gedaan wordt, want hij zit volstrekt onschuldig vast."

Onschuldig en toch boeten!

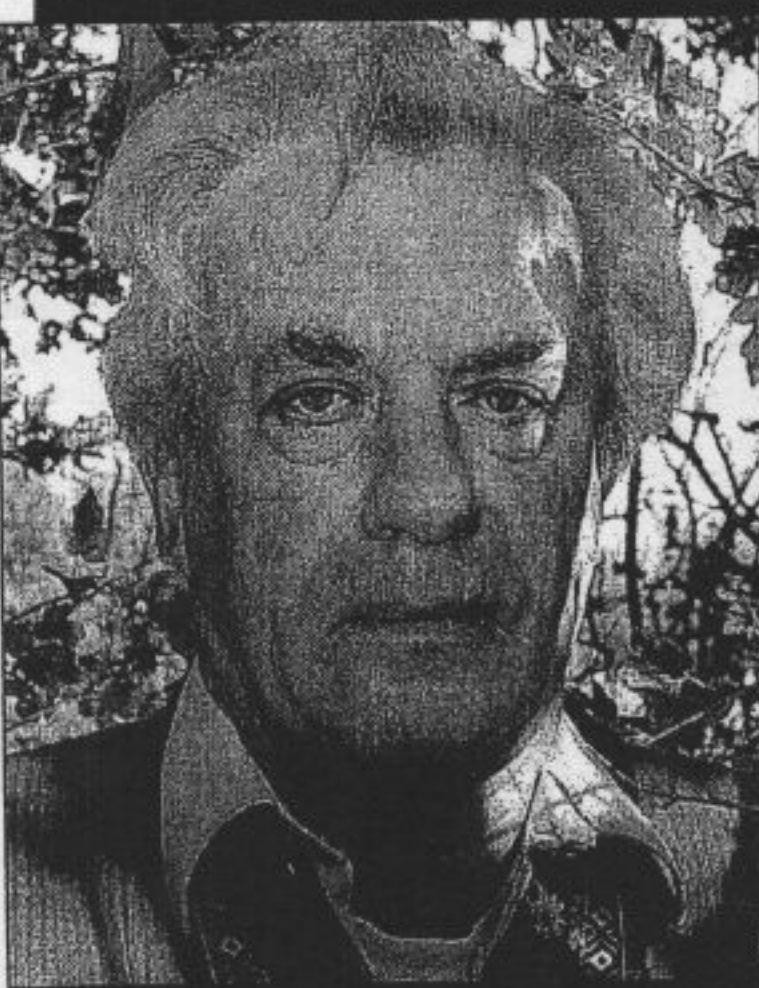
BELLINGWEDDE, zaterdag
„De rechtsgang in zedenzaken is vaak onbegrijpelijk en vormt een enorm verborgen probleem”, zegt mr. Chris Veraart, schrijver van het standaardwerk *Valse Zeden*, dat binnenkort in herdruk uitkomt. „Ik ben ervan overtuigd dat velen onschuldig zijn veroordeeld.” Een bijzonder merkwaardig geval is de zaak van Jan Buitenhuis (66) uit het Groningse Bellingwedde. Hij zou een kind van dertien in vijf jaar tijd 75 keer hebben verkracht, maar werd door de strafrechter in Haarlem vrijgesproken. Toch moet hij van het gerechtshof in Leeuwarden het zogenaamde slachtoffer een hoge smartengeld betalen.

Op 20 juni 1996 diende de toen 29-jarige Liselotte uit Amsterdam een afschuwelijke aanklacht tegen hem in bij de zedenpolitie Zaanstreek-Waterland. De kern van de aangifte luidde: „Jan Buitenhuis heeft mij vanaf het begin van de jaren tachtig minstens vijftien keer verkracht. Ik was pas dertien jaar, toen ik via zijn pleegdochter Linda, een schoolvriendinnetje, bij hem op de boerderij in de Beemster kwam om paard te rijden. In ruil voor het paardrijden dwong hij mij tot seks.” De klacht had een verwoestend effect op het leven van Jan Buitenhuis, een administratief medewerker van de Universiteit van Amsterdam. Hij raakte zijn baan en vrijwel al zijn vrienden en kennissen kwijt en moest zijn geboortestreek verlaten.

„De aanklacht kwam in de periode dat de zaak-Dutroux in het middelpunt van de belangstelling stond,” zegt Jan Buitenhuis. „De kranten in Purmerend en omgeving stonden ook vol over mijn zaak”. Waar ik kwam werd ik aangestaard met brandende ogen vol haat, vol afgrijzen en vooral vol walging. Mijn positie in die omgeving was onhoudbaar geworden.”

School

Maar Buitenhuis had de gewoonte nooit een snippertje papier weg te gooien. Zo kon hij de rechtbank ervan overtuigen dat hij onschuldig was. Hij toonde onomstotelijk aan dat zijn pleegdochter begin jaren tachtig niet op de door Liselotte aangegeven school zat



■ Jan Buitenhuis spreekt frank en vrij over zijn zaak. „Ik heb niets te verbergen, want ik ben onschuldig,” zegt hij. „Maar mijn leven werd door de aanklacht wel verwoest. Ik kon niet in mijn geboortestreek blijven, waar ik het altijd naar mijn zin had.”

FOTO: JAN STAPPENBELD

VRIJGESPROKEN JAN BUITENHUIS MOET 'ZEDENSLACHTOFFER' SMARTENGELD BETALEN

en dat zij in 1981 naar Amsterdam verhuisde.

In de aangifte vermeldde Liselotte dat Jan zijn twee minderjarige pleegdochters ook dwong tot seksuele handelingen. Beide vrouwen ontkenden tegenover de politie ten stelligste dat dit ooit het geval was. Bovendien getuigden ze dat de verhalen van Liselotte volkomen uit de lucht gegrepen waren.

Toch legde Jan Buitenhuis tegenover de politie een voor hem zelf ongunstige verklaring af. Hoe kwam dat? Buitenhuis zegt: „De aanklacht kwam

als een donderslag bij heldere hemel. Liselotte was een buitengewoon lief kind. Ik ontken het niet. Toen zij twintig jaar was heb ik een tijd een relatie met haar gehad. Die duurde vier jaar. Tijdens het verhoor in 1996 was ik volkomen de weg kwijt. Mijn korte geheugen is zelfs twee jaar volledig verdwenen geweest. Ik werd onder zware druk verhoord door een rechercheur, die er uitzag als een rabauw en die zware intimidatie niet schuwde. Daar ben ik aan onderdoor gegaan. Ik was toen psychisch gezien een wrak.”

Maar in het strafproces kreeg Buitenhuis gelijk. Hij werd vrijgesproken en kreeg van justitie zijn torenhoge advocatenkosten vergoed. Maar voor de uitspraak in Haarlem viel, begon Liselotte een kort geding tegen hem om een schadevergoeding te krijgen. De rechtbank in Groningen wees het verzoek van de hand, maar in hoger beroep wees het gerechtshof van Leeuwarden haar eis toe. Buitenhuis moest bijna 13.000 euro schadevergoeding betalen! Voor het hof herhaalde Liselotte gewoon haar later als volstrekt ongehoofdwaardig veroordeelde verhaal, dat zij vanaf 1980 tot 1983 seksueel misbruikt was door Buitenhuis.

Ongehoord

Mr. Chris Veraart uit het Noord-Hollandse Bergen, een expert op het gebied van valse aangiften in zedenzaken en schrijver van het standaardwerk *Valse Zeden*, zegt: „Ik heb al veel meegemaakt op dit gebied. Wekelijks worden er minstens drie zaken bij mij gemeld, maar de zaak van Jan Buitenhuis is voor mij ook volstrekt uniek. Dit is voor niemand meer te volgen: vrijpraak in het strafrecht en toch door de civiele rechter veroordeeld om smartengeld te betalen! Het is ongehoord. Het geeft aan dat er iets grondig fout zit in de rechtspraak.”

Buitenhuis is bezig met cassatie bij de Hoge Raad, maar heeft van zijn raadslieden al te horen gekregen dat dat verzoek weinig kans maakt. „Toch zet ik het door”, zegt hij. „Want ik wil de kwestie uiteindelijk voorleggen aan het Europese Hof. Ik weet dat ik in Nederland kansloos ben. Dat is elke man, die vals beschuldigd wordt van een zedendelict. Maar ik blijf doorvechten, want het gaat hier om de familie-er. Die moet gezuiverd worden.”

NIEUW RECHTS Het Rotterdamse raadslid Michiel Smit (voormalig Leefbaar Rotterdam) zag zaterdag zijn gedroomde demonstratie in Amsterdam verboden door burgemeester Job Cohen (PvdA), die bang was voor een veldslag tussen Nieuw-Rechts-aanhangers van Smit en zo'n honderd 'anti-fascisten'. Smit en kornuiten wilden demonstreren tegen de Stichting Martijn, die opkomt voor pedofielen. Zij weken uit naar Leiderdorp.

Elsevier 1/103

Kleine kans recidive bij zedenmisdrijven

VS Daders van zedenmisdrijven vallen minder vaak in herhaling dan andere criminelen. Dat is de conclusie van een onderzoek van het Amerikaanse ministerie van justitie. Uit onderzoek naar 9691 mannen die celstraffen hebben uitgezeten voor een zedenmisdrijf blijkt dat 43 procent sindsdien is gearresteerd voor een misdrijf. Bij andere ex-gevangenen is dat 68 procent. In slechts 5,3 procent van de gevallen gaat het om een nieuw zedenmisdrijf. *METRO 11/103 (AP)*

deze mening heeft discrimineert zo homo's waaronder dus zichzelf. Klaagt hij, wanneer hij hetero zou zijn, ook over alle hetero's wanneer het boekje Lolita weer eens een keer in de boekhandels opduikt?

Wat de Gay Krant zou moeten doen, (geaardheid verplicht gezien het recente verleden met vervolging), is het voor mensen op nemen die pedofiele gevoelens hebben alsook voor mensen met efebofiele gevoelens. Als de Gay Krant praktizerende pedo's en efebo's afkeurt zetten ze dat er simpelweg bij. Niemand is gebaat bij een taboe. Ook kinderen en jongeren niet. De Vereniging MARTIJN krijgt dikwijls doodsb bedreigingen per e-mail, telefoon (ook privé) en post (ook privé). Dit komt dubbel zo hard aan als je het gevoel hebt dat de samenleving het in dit geval (pedo's) wel best schijnt te vinden.

Volg je geweten en niet de huidige politieke correctheid, binnen 100 jaar zijn jullie net als ik toch dood, waarom dan een zo politiek correct leven leiden is mij een raadsel. Luister eens naar het hart of naar het kind in jezelf. Kinderen zijn vaak aardig maar ze groeien vaak op tot individuen die de heersende moraal zo erg overnemen dat ze hierdoor bij minderheden vaak onnodig veel leed veroorzaken.

Ik zal tenslotte nog een voorbeeld van overlapping geven. Ikzelf val op prepubers (vooral jongens maar ook wel meisjes), ik val op pubers (vooral jongens) en ik val op jongens tot een jaar of 30. Zelf seks met iemand van boven de dertig is niet uitgesloten. Dus ik ben behalve pedo (niet praktiserend overigens) ook homo, bi, tri en multi. Zie hier het belachelijke van het hokjesdenken wanneer je deze als te extreem handhaaft. De hokjesgrenzen zijn bijna nooit scherp te stellen namelijk.

Hopend op een publiekelijke stellingname van het COC en/of de Gay Krant, anno nu, tegen discriminatie van pedofielen. Van de politiek en (overige) pers hoeven we niets te verwachten blijkt helaas al jaren.

groetjes,
Marthijn Uittenbogaard,
Bestuurslid Vereniging MARTIJN
(op persoonlijke titel geschreven)

COC Breda: houdt scheiding pedo en homo helder

André van Wanrooij, de a.i. voorzitter van COC Breda, maakt zich zorgen over de beeldvorming van homo's in relatie tot de recente pedozaken zoals rond het Anne Frankplantsoen. Tijdens de heropening van het COC-onderkomen in de Baroniestad waarschuwde Van Wanrooij voor de vervaging van de grenzen tussen de pedo- en homowereld.

Van Wanrooij zegt dat hij na de mediahype rond de gebeurtenissen in het Eindhovense stadspark steeds vaker hoort van homo's die beschimpende opmerkingen naar hun hoofd geslingerd krijgen. Zonder uitzondering hebben die een link met de gang van zaken in Eindhoven, maar hij onderkent dat ook het Bredase stadspark er niet vrij van is. „Dit alles komt de emancipatie niet ten goede. Pedoseksualiteit moet je zeker niet onder het tapijt vegen. Mensen moeten er over kunnen praten zodat je hulpverlening op maat kan geven. Maar het is een heel andere wereld

reacties via red@gaykrant.nl

* Pedofilie betekent seksuele aantrekkingskracht en/of liefde met een erotische component tussen een volwassene en een prepuberaal kind.

* Pedoseksualiteit betreft daadwerkelijke seksuele handelingen tussen een volwassene en een kind (althoewel deze term vaak ook als de geaardheid wordt gebruikt) De Vereniging MARTIJN kiest voor de eerste definitie. Dit praat makkelijker namelijk. Ook noemen pedo's zichzelf

doorgaans pedofiel in plaats van pedoseksueel.

* Homofilie/homoseksualiteit betreft seksualiteit (in de ruimste betekenis van het woord) tussen personen die beide volwassen, globaal 18 jaar en ouder, zijn. Daar tussenin spreek je van efebofilie. Namelijk een volwassene met een jongeling (globaal 10-20 jaar; of 12-20 maar puberteit begint steeds eerder).

Het is logisch dat er tussen pedo en efebo altijd overlap bestaat. Ook tussen efebo en homo is er overlap. Bijna

dan de homo-gemeenschap. Wij doen ons werk op terreinen als voorlichting, coming-out en opvang. Daartoe zijn we mede afhankelijk van subsidies van lokale overheden en dus is er ons veel aan gelegen dat er een juiste beeldvorming in tact blijft. Pedoseksualiteit en de wereld van gays hebben net zoveel met elkaar te maken, als met de heteromaatschappij. Ik vind het om die reden onbegrijpelijk dat de boekwinkel *Intermale* als Gay-bookshop in OK, het blad voor pedoseksuelen, adverteert. Schandelijk is dat! Je ziet ook dat mannen in de dertig soms een jongen van 14, 15 jaar een homokroeg mee innemen. Daar wordt dan amper op gereageerd omdat we met zijn allen nu eenmaal zo'n tolerant deel van de bevolking vormen. Toch is hierin een stukje zelfkritiek zeker op zijn plaats. Ik weet dat het landelijk COC geen voortouw neemt in deze discussie. Daarom hebben we als zelfstandige afdeling Breda de zaak hoog opgenomen. Het is immers in ons aller belang dat de homo-emancipatie door alle recente ontwikkelingen geen schade oploopt.”

niemand valt op wel een 18-jarige maar totaal niet op een 17-jarige. Dus dit strikt gescheiden houden is behoorlijk belachelijk. Het argument over de te ontvangen subsidie in het artikel vind ik ook erg storend. Subsidie maakt inderdaad vaak politiek correct denk ik dan. Het allermeest ergerde ik mij aan het feit dat André van Wanrooij zich stoort aan het feit dat Intermail adverteert in het pedoblad 'OK'. Homo's zijn divers, dus er kunnen er ook tussen zitten die wel de OK willen verkopen en er in willen adverteren. Het allerergste is homogeniteit nastreven. André, die

Brieven

Mc. 11/03

Psychotherapie en risicotaxatie

Therapeuten van delinquenten moeten beschikken over kennis van de factoren die terugval veroorzaken. Wil dat zeggen dat ze zich moeten toeleggen op risicotaxatie - voorspelling van de feitelijke recidivekans van een individuele delinquent?

De belangstelling van psychotherapeuten voor risicotaxatie is niet nieuw. Het idee dat gevangenisstraf recidive voorkomt, is immers al lang verlaten. Detentie schakelt geweldadige, seksuele en gewoontemisdadigers tijdelijk uit en vergeldt hun misdaad. Meer mag er niet van worden verwacht. Maar des te meer recidivebeperking verwachten gerechtelijke instanties en politici van psychotherapie. Therapeuten komen daardoor onder druk te staan om het 'beter te doen dan de

gevangenis' en om 'de publieke opinie het hoofd te bieden'. Het publiek mag immers niet de indruk krijgen dat seksuele delinquenten vervroegd worden vrijgelaten om 'van therapie te genieten' en daarnaast gewoon hun gang kunnen blijven gaan. Risicomanagement moet ervoor zorgen dat de risico's binnen de perken blijven, dat de verantwoordelijkheden duidelijk afgebakend zijn en dat er toch een gecontroleerde politiek van voorwaardelijke invrijheidstellingen kan worden gevoerd.

In Nederland is er wat dit betreft vooral belangstelling voor risicomanagement en risicotaxatie bij ter beschikking gestelden. De Ruiter en Hildebrand (*Tijdschrift voor criminologie*, 2000, 4) betogen dat het vooral bij terbeschikkingstelling van belang is om beslissingen over moment en vorm van vrijlating te optimaliseren.

In België zijn er sinds de Dutroux-affaire verschillende wetten aangenomen die voor seksuele delinquenten gespecialiseerde adviezen verplicht stellen, alvorens ze in aanmerking komen voor een alternatieve gerechtelijke maatregel. Ook voor 'herstel in eer en rechten' na strafuitvoering is een dergelijk advies nu vereist. Die adviezen moeten uitsluitend geven over

Geen geknuffel bij het afscheid, maar een hand

Vóór het slachtoffer is er hulp van de sociaal-pedagogische dienst of een andere instantie. Het is zaak elke melding zeer zorgvuldig te onderzoeken, zegt consulent Annet Marie den Hartog van de handicaptenstichting De Compaan. Een deel van de vermoedens of aanklachten blijkt bij nader inzien niet te kloppen.

Den Hartog noemt het voorbeeld van een geestelijk gehandicapte vrouw, die overdag voorname lichte bed lag. Een verzorger probeerde haar aan te zetten tot meedoen aan dagactiviteiten. "Hij is haar kamer ingegaan en op het bed gaan zitten. Zij was nogal in paniek en huilend dus sloeg hij een arm om haar heen. Later vertelde zij dat de verzorger aan haar borsten had gezeten. Na vele gesprekken kwam uit dat de vrouw eerder was misbruikt. Ze had beelden uit die tijd 'gemengd' met het incident op haar kamer.

Hoe vaak seksueel misbruik of intimidatie voorkomt in de gehandicaptenzorg, vinden de zorgstichtingen moeilijk te schatten. In de tien jaar dat consulente Den Hartog dit werk doet, heeft ze jaarlijks maximaal twee meldingen waarbij een medewerker een cliënt zou hebben mis-

tijdens het vooronderzoek ander werk vond in de ouderenzorg. Zijn nieuwe werkgever had geen idee van de aanklachten.

Dat soort situaties moeten worden voorkomen door de deze week gemaakte afspraken. Instellingen moeten 'van hun personeel een dossier bijhouden over eventuele aanklachten. Dat dossier is door een andere instelling op te vragen.

Sinds de ontucht door de groepsleider letterlijk medewerkers van Gemiva is sterker op mogelijke aanwijzingen van seksuele intimidatie of misbruik, zegt Braam. "Blauwe plekken op de armen, of uitslag in de schaamstreek. We proberen alert te zijn op een plotselinge verandering in het gedrag. Een signaal is geen signaal. Misbruik blijkt vaak uit een heel scala aan dingen."

Bij een vermoeden van seksueel misbruik wordt bij Gemiva het consultatieteam met drie gedragsdeskundigen ingeschakeld. De Compaan in Den Haag heeft daarvoor twee seksualiteitsconsulentes in dienst. Daarna volgen gesprekken met het mogelijke slachtoffer en collega's.

Als er veel aanwijzingen zijn, wordt de zedenpolitie ingeschakeld. Het ochtendprogramma staat in het teken van (on)veilig gebruik van digitale media. Zo worden de gevaren van chatten op indringende wijze in beeld gebracht met fragmenten uit een uitzending van misdaadverslaggever Peter R. de Vries. Ook ziet u hoe eenvoudig en anoniem pesten met pestsites gaat. Voor het voorkomen en aanpakken van dergelijk misbruik van het internet en andere digitale media, worden u door PPSI en de Kinderconsument praktische handreikingen aangeboden.

Het middagprogramma bestaat uit workshops. Een aantal van deze workshops borduren voort op het ochtendprogramma. In de workshop 'Porno op de schoolcomputer' wordt antwoord gegeven op vragen als: kent uw school een 'netiquette' waaraan leerlingen en personeelsleden zich moeten houden? Wat doet de contactpersoon/vertrouwenspersoon als een leerling/collega, komt met een klacht over hate-mail? Dergelijke situaties komen ook ter sprake in de workshop 'Gedragen gedrag: verkeersregels voor de elektronische snelweg'. Aan de hand van het spel Gedragen gedrag mini, komen de workshopdeelnemers tot regels voor het gebruik van digitale media. Weetjes en tips worden u aan de hand gedaan in de workshop 'Veilig internet'.

In de overige workshops komt uitgebreid het vertrouwenswerk aan bod. De verschillen tussen contactpersoon, vertrouwenspersoon en leerlingbegeleider worden uitvoerig belicht. Er wordt nog eens stilgestaan bij de wettelijke Meldplicht en het ontwerpen van klachtroutes. Dit jaar schenkt PPSI aandacht aan een nieuw onderwerp te weten de positie van de verweerder (aangeklaagde) in de workshop 'Onterecht beschuldigd!'

De herhalingsconferentie 'Seksuele intimidatie en meer op de elektronische snelweg' wordt gehouden op 20 januari 2004 te Utrecht.

Anmelden voor de conferentie kan ook online via: www.aps.nl/ppsi

Voor meer informatie:
Project preventie Seksuele intimidatie (PPSI)
tel: 030-2856762 (maandag, woensdag en donderdag van 9-13 uur)
fax: 030-2856777
e-mail: ppsi@aps.nl

Bij veel instellingen voor gehandicaptenzorg ontbreekt het aan regels hoe men moet omgaan met meldingen van seksueel ontoelaatbaar gedrag van medewerkers. Maar ook verzorgers zijn kwetsbaar voor valse aanklachten.

ELS BRENNINKMEIJER

aan te pakken. Niet voor het eerst, maar nog steeds hard nodig.

Want één keer in de zoveel tijd komt weer een zaak naar buiten. Een kleine greep: een 42-jarige verzorger vergrijpt zich jarenlang aan een 26-jarige spastische vrouw in een woongroep. Een andere verzorger bekent tientallen verkrachtingen en lichamelijke mishandelingen van vercheidene verstandelijk gehandicapte bewoners van een gezinsvervangend tehuis. Ook de Zuid-Hollandse stichting voor gehandicaptenzorg Gemiva beleefde een drama, toen in 1997 een medewerker werd gearresteerd. De groepsleider had zeven licht verstandelijk gehandicapte kinderen uit het gezinsvervangend tehuis De Waalgaerde in Gouda jarenlang seksueel misbruikt. Hij werd la-

terveroordeeld tot drie jaar, waarvan één jaar voorwaardelijk.

Een emotionele zaak voor de betrokken ouders en kinderen van de Walgaerde, en voor de medewerkers, zegt Gemiva-psychologe Astrid Braam. "We hebben veel van deze zaak geleerd. We hadden al enkele jaren een speciaal consultatieteam dat zich bezighield met misbruik. Intern hadden we afspraken over wat te doen als een cliënt is misbruikt door bijvoorbeeld een familielid. Maar voor een collega, daar kwamen toch heel andere zaken bij kijken."

Zo kregen de naaste collega's van de man begeleiding en de ouders kregen brieven met informatie. Voor Gemiva en de ouders kwam daarna een tweede schok, toen uitkwam dat de betrokken groepsleider

Advocaat moet met rechters nog naar kinderporno kijken

Door Bas Kuit Utrecht/Leusden

Drie rechters en een advocaat buigen zich binnenkort over een verzameling kinderporno.

De foto's en films zijn aange troffen bij de 35-jarige Leusdenaar R.S.

De man moest gisterochtend voorkomen in Utrecht, maar de zaak tegen hem werd nog niet behandeld. De rechtbank wil het materiaal dat in het bezit was van S. bestuderen. Tevens krijgt zijn advocaat D. Gurses de gelegenheid de beelden te bekijken.

Het openbaar ministerie is niet ingegaan op het verzoek van de rechtbank de foto's en films toe te voegen aan het dossier in de strafzaak. Waren ze naar de rechtbank gestuurd, dan had ook advocaat Gurses kopieën moeten krijgen. In dat geval zou het openbaar ministerie zich schuldig hebben gemaakt aan het verspreiden van kinderporno, zei officier van justitie E. Lodder. De raadsman had het materiaal op zijn beurt

kunnen distribueren. Er was geen garantie dat hij dit achterwege zou laten.

Wat Lodder betreft, volstonden voor beoordeling de beschrijvingen die de politie heeft gemaakt van het pornografische materiaal. De rechtbank en Gurses willen het echter met eigen ogen zien. Daarvoor kunnen ze binnenkort terecht op het politiebureau. Leusdenaar S. wordt ervan verdacht dat hij ruim vijf jaar in het bezit is geweest van allerlei kinderporno. Hij zou beelden via e-mail hebben doorgestuurd naar andere liefhebbers van het genre. De man wordt er ook van beschuldigd dat hij in Amersfoort een minderjarige seksueel heeft misbruikt. Dit zou zijn gebeurd van 1986 tot en met 1991. De jongen met wie hij ontucht zou hebben gepleegd was 7 jaar oud toen het misbruik moet zijn begonnen en 13 toen het opphield. S. zou opnamen hebben gemaakt van seksuele handelingen met het kind. De rechtszaak tegen de Leusdenaar wordt voortgezet op 26 januari.

TBS heeft langste tijd gehad

OPINIE

door Klaas de Graaff

Eigenlijk laten magistraten die kiezen voor TBS (ter beschikking stelling) weten dat de rechtbank niet goed raad weet met de relatie tussen de daad en de dader. Want als iemand slechts voor een deel verantwoordelijk is voor andermans leed, kan er ook geen lange gevangenisstraf tegenover staan, zo heeft de wetgever destijds gemeend. Dat was al meer dan 75 jaar geleden toen de opa van de huidige minister Donner van Justitie de maatregel van de 'Ter Beschikking van de Regering om van harentwege te worden verpleegd' (TBR) doordrukte. Menige veelpleger op allerlei terrein liep toen de kans zo'n gevreesde maatregel aan zijn broek te krijgen.

De daders sidderden ervoor, omdat niemand wist hoe lang ze moesten vast zitten. Liever hadden ze een gevangenisstraf van vijf jaar dan een dwangmaatregel met griezelige behandelprogramma's. De laatste decennia is de maatregel nagenoeg alleen gereserveerd voor moordenaars en ernstige zedendelinquenten.

Het is echter maar de vraag of het begrip verminderde toerekeningsvatbaarheid ons zo veel houvast geeft. Dat krankzinnige mensen niet verantwoordelijk zijn voor hun daden is een open deur, maar een maatlat aanleggen bij een psychische stoornis is nog steeds een omstreden zaak.

Bij veel zware delicten spelen allerlei factoren uit het verleden een voorname rol mee, zoals geweld tijdens de jeugd jaren van de dader, zijn slechte aanpassing in de volwassenheid, de instabiliteit in een relatie, of het geringe denkvermogen. We kunnen ons ook afvragen of dat verband niet achteraf geconstrueerd is, want hoevelen met dezelfde historische achtergronden weten zich wel te gedragen?

Wat in elk geval vaststaat is dat bij beide typen daders derden niet opnieuw het slachtoffer mogen worden, verwijdering van de pleger uit de samenleving is vanzelfsprekend. De ontoerekeningsvatbaren naar een psychiatrisch ziekenhuis, maar of die anderen een dwangbehandeling moeten ondergaan in voor hen bestemde inrichtingen?

TBS heet de dwangmaatregel tegenwoordig, omdat TBR, naar men zei, zo'n stigmatiserend effect had en de behandeling niet voorbehouden was aan de overheid. De toenmalige rijksasiels voor psychopaten zijn TBS-klinieken of forensische centra geworden. De negen inrichtingen kosten handenvol geld om de doelstelling te halen de patiënten binnen zes jaar weer in de maatschappij terug te laten keren.

Inmiddels weten we dat de uitstroom van behandelde patiënten zelfs niet binnen deze gestelde termijn te verwezenlijken is. Steeds meer TBS gestelden komen terecht in de zogenaamde lange duur (long stay) afdelingen, waar ze naar alle waarschijnlijkheid nooit meer uitkomen.

TBS is dan levenslang geworden, omdat de veroordeelden kennelijk niet te genezen zijn. Althans dat menen de behandelaars die periodiek aan de rechters een risicotaxatie moeten overleggen. Liget dat aan de behandelaars of aan de patiënten die geen dwangbehandeling willen of bij wie die niet aanslaat?

Menigmaal bekruipt ons het gevoel dat TBS de plaats van levenslang heeft ingenomen. Misschien zou dat een betere optie zijn. Mensen die een ernstig gevaar voor de samenleving opleveren, zouden daaraan niet meer mogen deelnemen, dus is in principe een levenslange gevangenisstraf voor hen het enige alternatief.

Mocht blijken, dat een therapie de kans op herhaling wegneemt, dan zou gratieverle-

ning die termijn kunnen reduceren. Wel zou het initiatief voor zo'n behandeling dan uitdrukkelijk van de veroordeelde en niet van hogerhand moeten uitgaan.

Een TBS-kliniek is dan niet meer nodig, omdat gevangenisstraf voor een dergelijke behandeling best toegerust kunnen worden.

In speciale gevallen zouden deskundigen tot een tijdelijke opname in een gesloten psychiatrische inrichting kunnen besluiten. Een keuze overigens die nu al tot de mogelijkheden behoort.

Daarnaast kan ook in plaats van de automatisch vervroegde invrijheidstelling weer een voorwaardelijke invrijheidstelling bij een tijdelijke straf die rol kunnen vervullen. In dat geval gaat het er niet om of de gevangene zich tijdens zijn detentie keurig gedragen heeft, maar of er een geringe kans op recidive bestaat.

We ontkomen er niet aan dat bij dit alternatief voor TBS de verschuiving van dadegerichte naar daadgerichte aanpak een belangrijke impact voor de rechtspositie van de gedetineerde heeft. Toch blijft van die rechtspositie nog voldoende over als we weten dat de rechter nog steeds allerlei omstandigheden meetelt. Gebeurtenissen die te maken hebben met de voorgeschiedenis van de pleger van het strafbare feit en de omstandigheden waaronder het gebeurde.

Alleen speelt in deze vaststelling van de straf dan niet meer de vraag mee of een dader geheel of minder toerekeningsvatbaar was voor het ernstige feit, maar of deze mens wel of niet opnieuw kan vervallen tot dit verwerpelijke gedrag.

Klaas de Graaff is criminoloog en oud gevangenisdirecteur

Eenderde van de kinderen tussen acht en twaalf jaar heeft wel eens iets naars meemaakt op internet. De meest genoemde negatieve ervaring is het zien van vervelende foto's en plaatjes. Dat bleek gisteren uit een onderzoek van de Nationale Kinderkrant. Uit het onderzoek naar kind en internet blijkt dat kinderen naast ongewenste afbeeldingen ook te maken hebben met online pesten, computerproblemen en ongevraagd contact met onbekenden.

Verder blijkt dat 98,6 procent van de kinderen thuis een computer heeft. Ruim 30 procent heeft er een op de eigen kamer en 89,6 procent beschikt thuis over internet. Ruim de helft van de kinderen speelt het liefst spelletjes op internet.

De Nationale Kinderkrant riep in september 2003 via de krant en de website kinderen tussen acht en twaalf jaar op een enquête in te vulen over hun internetgebruik. Van de in totaal ruim een miljoen 8- tot 12-jarigen in Nederland reageerden er ongeveer 1100.

Met het onderzoek wil de Nationale Kinderkrant een bijdrage leveren aan de maatschappelijke discussie rondom de risico's van internet voor kinderen.

Gelukje

JUNIAN 31/10

N a tien jaar journalistiek mag ik het verklappen, we doen maar wat. Het werk komt voor 90 procent neer op handigheid, logisch nadenken en een gelukje op z'n tijd.

Ik herinner me de eerste uitzending van Netwerk, een Zondag, nazomer 1997. Ik was redacteur bij de nieuwe rubriek, die een goede start en dus nieuws moest maken. Minister van Justitie Winnie Sorgdrager beloofde daar live in de studio voor te zorgen. Balen dus dat ze het vrijdag vóór onze vuurdoop aan de concurrenten van het NOS Journaal weggaf.

Er moest nieuw nieuws komen en de telex bood weinig hulp. Totdat mijn oog op een bericht van Reuters viel: chemische castratie ingevoerd in Californië. Niet iets waarvan de Nederlandse tv-kijker direct wakker ligt. Maar wat, zo redeneerden we, als een politicus ervoor wil pleiten die behandeling ook in Nederland toe te staan? Ik besloot er een telefoontje aan te wagen met het CDA-Kamerlid Hans Hillen. En ja: beet. Een dag later hield hij voor onze camera's een pleidooi voor toestaan van chemische castratie bij onverbeterlijke zedendelinquenten. Nederland wond zich er een week lang over op.

Zo gaat het vaker. Een uitzending moet vol, de krant zakt, het programma gaat op zender. Daar horen gasten en onderwerpen bij. Die journalistieke werkelijkheid heb ik nu ook van de andere kant leren kennen.

Ik was net in dienst van de gemeente Amsterdam of er hing een journalist van Het Parool aan de lijn. Er volgde een diepgravend interview van vijf minuten over zin en onzin van een Haags adviseur voor het Amsterdams college. Nog even een foto maken voor de Ridderzaal, dat was het dan.

Een paar dagen later raapte ik de krant van de mat. Eén keer raden wie er paginagroot op het PS-katern prijkte. 'Onze vrouw in Den Haag' stond eronder. In één klap was voor de buitenwereld duidelijk wie de hoofdstad op het Binnenhof vertegenwoordigt. En dat terwijl ik maar een bijrol speelde in het uitvoerige artikel over lobbywerk. Geen slecht resultaat voor één telefoontje.

Op het stadhuis kreeg ik complimenten voor mijn uitgekende mediastrategie. Hoe heb je dat voor elkaar gekregen, vroegen collega-ambtenaren.

Het antwoord is simpel. Op het juiste moment bereidwillig zijn voor een journalist die zijn werk doet. En een gelukje op z'n tijd. Daar is, anders dan dure communicatiebureaus willen doen geloven, niets geheimzinnigs aan.

Simone van Geest

Dit is de eerste column van Simone van Geest. Zij was voorzitter van de Landelijke Studentenvakbond, werkte als journalist onder meer voor Netwerk en is nu lobbyist voor de gemeente Amsterdam te Den Haag.

'behandelingsmogelijkheden en inschatting van maatschappelijke gevaarlijkheid'. Risicotaxatie is dus aan de orde van de dag.

Verschillende wetten die een aparte aanpak van zedendelinquenten voorschrijven dateren weliswaar van voor de arrestatie van Marc Dutroux in augustus 1996, maar deze zaak heeft de uitvoering ervan ontzeggelijk bespoedigd. Seksuele delinquenten krijgen in België vandaag de dag in verschillende opzichten een aparte aanpak: strengere regels voor vervroegde invrijheidstelling, aparte centra voor behandeling en begeleiding, gespecialiseerde adviezen, eigen verjaringstermijnen. In 1990 was er voor heel België slechts één (tweetalig) centrum dat gespecialiseerd was in ambulante daderhulp. Nu zijn er alleen al in Vlaanderen twaalf ambulante centra.

Marc Dutroux bevond zich in voorwaardelijke vrijheid, toen hij gearresteerd werd. Onder het motto 'dit nooit meer' besloot men dat dergelijke debacles voortaan voorkomen moesten worden, door middel van wetenschappelijke screening van zedendelinquenten - oftewel risicotaxatie.

Het beëindigen of verlengen van een maatregel is een ja/nee-beslissing. Immers, een patiënt zal recidiveren of niet recidiveren - een tussenweg is er niet: 60% kans op terugval' bestaat op individueel niveau niet. De clinicus en de rechter moeten daarom onvermijdelijk mediteren tussen statistische gegevens (x% kans op recidive) en het individuele geval (betrokkene zal naar verwachting wel of niet recidiveren).

Wie moet deze risicotaxaties uitvoeren? Is dit werk voor therapeuten? Voor psychologen? Ik wil ervoor pleiten om het over te laten aan criminologen en statistici. In de bovenvermelde definitie valt immers in geen velden of wegen een therapeutische categorie te onderkennen. Philippe, Hilberman & Doren (*Tijdschrift voor Criminologie*, 2001, 1) hebben het over een 'vertaalslag' die klinici en rechters moeten uitvechten. Natuurlijk gaat het resultaat van zo'n risico-inschatting therapeuten aan. En ik wil ook eenszins de zinvolheid van therapie als recidivebeperkende maatregel ter discussie stellen. Risicotaxatie

speelt bovendien een belangrijke rol bij het bepalen van de voorwaarden waaronder (ambulante) therapie veilig kan worden uitgevoerd. Maar daarom hoeven we dit soort onderzoek toch niet zelf te doen?

Zinvoller lijkt me dat therapeuten zich concentreren op die risicofactoren die vatbaar zijn voor therapeutische beïnvloeding. Dit kan een inschatting opleveren van de ernst van de terugvalproblematiek. Op basis van zo'n nulmeting kan de behandelbaarheid van die therapeutische risicofactoren worden beoordeeld.

Daarboven geeft dit de mogelijkheid om de klinische blik niet enkel op het 'risico' te richten. Therapeutisch gezeten werken we immers ook (en misschien wel vooral) met beschermingsfactoren. En daarover is in de criminologisch georiënteerde risicotaxatieliteratuur bitter weinig te vinden (tenzij bij jeugd delinquentie). Een inschatting van de risico- en beschermingselementen die samen de terugvalproblematiek van een cliënt uitmaken, levert meteen een therapeutisch programma op. Momenteel werkt ITER aan het valideren van een dergelijke taxatieprocedure.

KRIS VANHOECK

Psycholoog, ITER, Centrum voor daderhulp, Brussel

Wat maakt jongens mooi?

Germaine Greer (64) legt de kunst van het mannen kijken uit

aan **Stine Jensen**
NRC 16-11

Koffie drinken met Germaine Greer. Helemaal ontspannen is het vooruitzicht niet. De bekendste feministe van deze eeuw heeft een reputatie: 'La Greer' zou uitblinken door drie eigenschappen: gauw geïrriteerd, geestig en geleerd.

Ze keren terug in het wonderlijke vermogen van Greer om drie totaal verschillende levens naast elkaar te leiden. Er is de geleerde Greer, de professor in de Engelse letterkunde die serieuze studies schreef over Shakespeare en vrouwelijke kunstenaressen. Er is de geïrriteerde Greer, die met haar scherpe en geestige provocaties steeds opnieuw als mediagenie de schijnwerpers op zich weet te vestigen.

Slechts heel soms lees je over de 'gentle' Greer, die het opneemt voor aboriginals in Australië en van koken en tuinieren houdt.

Hoe dan ook: wij raken niet op Greer uitgekeken. Ieder decennium verschijnt van Greers hand een spraakmakend boek, waarin ze de seksuele tijdgeest en de positie van vrouwen daarin analyseert. Vorige week verscheen *De Jongen*, reden voor dit gesprek.

Haar eerste boek *The Female Eunuch* (1971) bevatte een imposante analyse van de ongelijke machtsrelatie tussen de seksen. Als medeoprichter van het Amsterdamse seksblad *Suck* poseerde ze datzelfde jaar naakt in het tijdschrift. 'Zus, hou van je kut', zo heette het begeleidende baanbrekende feministisch essay, waarin ze vrouwen opriep hun vagina te fotograferen en de foto op te sturen. Ze vond dat er tegenwoordig nodig was tegen de 'uitbuitersporno' van bladen als *Screw* en *Hustler*, en pleitte er ook voor net zo vaak mannelijk als vrouwelijk naakt te gebruiken. Daarna volgden de boeken *Sex and Destiny* (1984), over anticonceptie, *The Change* (1991), over de menopauze en *The Whole Woman* (1999) over onder meer besnijdenis, pil en spiraalje. Enkele jaren geleden ging ze opnieuw uit de kleren, om te laten zien dat ook oude vrouwen mooi en sexy zijn.

'Komt het denken van Greer wel eens boven de navel uit?', zo luidde een veelgehoord verwijt, want seksuele bevrijding van vrouwen, dat was en is nog steeds Greers hoofdthema.

De Jongen, een koffietafelboek met 206 illustraties van mooie jongens en voorzien van een prikkelend essay van Greer, past ook in die doelstelling. In *De Jongen* wil Greer vrouwen een 'verfijnd' kijkgevoel aanleren door naar mooie jongens in kunst te kijken. Bovendien gaat het boek over de erotische bevrijding van de oudere vrouw. De kunstwerken die Greer bespreekt, tonen opvallend vaak een oudere vrouw naast de jongen: zij begeert hem en wordt op haar beurt begeerd.

Nee, helemaal ontspannen ben je niet als je Greer gaat ontmoeten. Maar soms heb je geluk en word je opgevangen door een nerveuze jongen van de uitgeverij, die een tip meegeeft: 'Ze houdt niet van onzekere mensen, wees zelfverzekerd. Of doe tenminste alsof.'

GEZELLIG

De Greer die ik ontmoet draagt een grijze wollen jurk en een beetje make-up. Ze is vriendelijk, niet geïrriteerd noch verveeld, althans, niet zichtbaar. Ze is vooral geroutineerd gezellig aan het babbelen. Gezellig geroutineerde Greer zoef, net als in haar boek, met soepel gemak van een korte uitweiding over een schilderij in de zestiende eeuw naar haar ervaringen als twintiger, toen ze gezelschap kreeg van een achtjarige Italiaanse 'page' genaamd Maurizio, naar haar afkeer van lippenstift ('dan kun je kussen

noch proeven') naar de 'schitterend mooie jongen' die ze gisteren op een boekenbeurs heeft gezien. Grootmoeder Greer weet intussen op indrukwekkende wijze een mannelijke bediende van het hotel op en neer te laten draven om thee te zetten ('wij hebben geen tijd om thee te zetten, wij werken') om vervolgens met verbazing af te vragen hoe Lipton Tea, een Australisch merk, in Nederland verzeild raakt. Geleerde Greer laat zich minder makkelijk prikkelen. Vragen over de relatie tussen kunst en werkelijkheid, 'esthetisch' versus 'plat' plezier, worden weliswaar in Latijn beantwoord, *de gustibus non disputandum est* (over smaak valt niet te twisten), maar het blijft soms gissen naar de diepere achtergronden van haar studie.

We beginnen eenvoudig. Wat maakt een jongen mooi?

'Mannelijke schoonheid moet je leren zien', vertelt Greer. 'Neem bijvoorbeeld 'De jongen met de rode baret' van Titiaan. Hij heeft al zijn kleren aan, maar let eens op het zwaard dat uit zijn jas steekt; dat is net zo groot als zijn penis. Hij kijkt wat mistig en zijn mond is ontspannen. Hij suggereert seks, maar geen tieten-kont-tieten seks, waarmee zoveel mannen zo gauw tevreden zijn, maar wat fetisjistisch en stom is. Deze jongen is geen plaything, maar heeft complexe gevoelens, die kwetsbaarheid en ondergeschiktheid suggereren.'

De mooie jongen is in Greers ogen een betere uitgave van de eendimensionale man: hij is speels, wispelturig, gevoelig en onstuimig. Lijkt hij niet een beetje op een vrouw?

'Alleen als je denkt dat schoonheid de verantwoordelijkheid is van vrouwen. Het is moeilijk om vrouwelijkheid en schoonheid uit elkaar te houden. Al in 1971 in *The Female Eunuch* wees ik erop dat het vaak als de enige taak van vrouwen wordt gezien mooi te zijn. Maar waarom doen mannen niet meer hun best om mij aan te trekken? Ik heb ogen, kan zien, maar hij doet niet zijn best! Ik kijk soms naar mannen en denk: waarom ga je je wimpers niet eens verven? Je zou zoveel mooier zijn. We horen overall om ons heen dat mannen tegenwoordig hun huid verzorgen en cosmetica gebruiken, maar ik lees dat al veertig jaar lang! Het is niet waar!'

'Ik prefereer jongens boven mannen omdat mannen zich minder makkelijk laten bekijken. Als we niet doen wat mannen willen, gedragen ze zich slecht: ze onthouden je van hun zachtheid en liefde en worden ongenaakbaar. Dat triggert in vrouwen een onderwerpende houding: 'o, kijk toch naar me! Vergeef me! Het spijt me!' Maar wat ze eigenlijk willen zeggen is: doe niet alsof ik er niet ben. De jongen speelt dat spel niet. Hij heeft nog niet geleerd hoe hij een vrouw kan controleren. Hij huult misschien zelfs! Daarmee wil ik niet zeggen dat vrouwen achter de jongens aanmoeten, maar dat mannen er minder gebrand op zouden moeten zijn om mannen te worden.'

OUDERE VROUWEN

'Ik volg nu met interesse de carrière van Johnny Depp. Hij is een jongen - omdat hij Johnny heet en geen John. Hij heeft vaak make-up op en draagt juwelen. Maar hoe lang kan hij dat volhouden? Mijn voorspelling is dat het einde van zijn schoonheid zijn dood betekent als jongen: hij wordt een tweederangs acteur, tenzij het hem lukt om een serieuze acteur te worden, dat wil zeggen, een man. De jongen moet kapot gemaakt worden.' En Mick Jagger dan? 'Die vind ik niet mooi. Hij is noch een man, noch een jongen - maar een, tja, insect.'

De jongen gaat ook over de erotische bevrijding van de oudere vrouw. 'Ik geef veel voorbeelden in mijn boek van relaties tussen oudere vrouwen en jonge mannen. Maar wie erop let, ziet dat het de jongens zijn die het initiatief nemen.

Zoals in Colettes *Cherie*: ze probeert hem op een afstand te houden, maar hij zoent haar. Zo is het ook in Bernard Schlinks *Der Vorleser*. Als hij uit bad stapt en ze hem een handdoek wil aangeven, heeft hij een erectie en nodigt hij haar uit. De lust van een oude vrouw is zeer verlegen. Het kan niet volop uitgeleefd worden. Je ervaart het zo: je kijkt naar de mooie jongen en denkt - als ik mijn hand op de zijne leg zie je je eigen oude hand en je wilt hem niet verontrusten, niet dat hij gaat gillen, omdat je denkt dat het zijn grootste nachtmerrie is om door een oude vrouw gekust te worden. Tenzij hij iets doet! Guy Ritchie en Madonna: ik weet zeker dat hij het initiatief nam. De meeste vrouwen hebben te weinig zelfvertrouwen daarvoor, en dat geldt zeker voor oudere vrouwen. Ze zijn verlegen. Ik geef regelmatig college aan jongens met flinke schouderpartijen, prachtige gezichten die ook nog eens hoffelijk en attent zijn, maar ik zou het niet in mijn hoofd halen ze actief te benaderen.'

MADONNA
Een groot Amerikaans wetenschappelijk onderzoek heeft uitgewezen dat steeds meer vrouwen voor een jongere partner kiezen. Bovendien lijkt er een culturele trend waarneembaar. Te denken valt aan Zoë Hellers *Notes of a Scandal*, Monica Ali's *Brick Lane*, de film *Y tu Mama Tambien*, en we zien ook filmsterren als Demi Moore (40 jaar) met de 25-jarige Ashton Kutcher, Madonna (45) met Guy Ritchie (35) en Cameron Diaz (31) met Justin Timberlake (22 jaar). Is er volgens Greer inderdaad sprake van een toyboy trend? 'Dat zou mooi zijn, want het betekent dat mijn uitstekende gevoel voor timing me niet in de steek heeft gelaten. Maar drie stellen maken nog geen trend. Ik zie nog steeds veel vrouwen om me heen die zich uitsloven voor lelijke mannen en alles doen om zijn aandacht te trekken, en hij vindt dat volstrekt vanzelfsprekend. Misschien zijn oudere vrouwen daarvan iets meer los gekomen en zoeken ze iets anders - iemand die mooi is om naar te kijken bijvoorbeeld. Vrouwen vinden net als mannen het uiterlijk, belangrijk, maar gooien als het om de grote beslissingen gaat het uiterlijk als eerste overboord en compenseren het verlangen naar schoonheid door bijvoorbeeld zijn 'leuke gevoel voor humor'.

OMSLAG PROBLEEM

Toch is er een jongen die niet ongecompliceerd van zijn schoonheid lijkt te genieten. Bjorn Andresen prijkt, tegen zijn zin, op het omslag van *De jongen*. Andresen, die in 1970 de rol van de mooie jongen Tazio speelde in de verfilming van Thomas Manns *Dood in Venetië*, voelt zich gebruikt door de feministe. 'Hij, geëxploiteerd om zijn uiterlijk door mij? Wel nee! We hebben de fotograaf enorm veel betaald voor die foto, en hij heeft verzuimd Bjorn in te lichten. Bjorn wil ons nu doen geloven dat Visconti's film zijn leven heeft verpest en dat hij niet meer met de mooie jongen geassocieerd wil worden. Maar let eens op wat hij doet. Hij brult: 'he he, die jongen ben ik!' en dat nieuws gaat binnen vijftien minuten de hele wereld rond. Is het overigens niet vreemd dat niemand de moeite heeft genomen een foto van hem als 48-jarige te nemen? Hij wil alleen als jong en mooi herinnerd worden. Vergelijk dat eens met de wees Henryk Lubomirski, de jongen die in het negentiende eeuwse Polen door Izabela Czartoryska-Lubomirska werd opgevangen en vervolgens op 8-jarige leeftijd als mooiste jongen gold en vele malen werd vereeuwigd op het witte doek als Cupido. Hij werd 73 jaar en liet zich op latere leeftijd nog vaak ook als oudere man schilderen. Hij begreep dat hij niet meer schoonheid en liefde vertegenwoordigde maar een ander mens was geworden - niet dat Bjorn-Andresen-gedoe - 'o, o, wat is mijn leven geruïneerd'. Het is triest. Bjorn Andresen heeft niks in zijn leven bereikt. Hij is geen artiest geworden en heeft twee mislukte huwelijken achter de rug en wil iemand daarvan de schuld geven: 'Ik leed omdat ik mooi was en werd uitgebuit'.

Hoe kijkt ze eigenlijk aan tegen de drie Greers zoals die in de beeldvorming rondom haar worden onderscheiden: de academisch geleerde Greer, de geestige en provocatieve critica Greer die licht geïrriteerd is en de zachtmoedige Greer die van tuinieren en koken houdt? 'Zachtmoedigheid? Waarom zou tuinieren zachtmoedigheid zijn? Tuinieren is etnische reiniging. Het is, naast autorijden, het meest hardvochtige en gewelddadige dat ik doe! Ik graaf in de grond, ruk planten eruit, woel de aarde op! Geïrriteerd? Als een stelletje politici me naar aanleiding van *De Jongen* gaan vragen of ik een *dirty old woman* ben, dan irriteert mij dat. Dan zeg ik uiteraard ja - wat kun je anders?'

Dirty Old Greer wil tot slot wel een boek signeren. Ze tekent iets, boven haar naam. Zie ik het goed? Het lijkt op een hartje, maar er zit een doorgetrokken streepje in het midden. Het lijken gekantelde lippen met twee zijflapjes. Een vagina met vleugeltjes? Ze grinnikt. Geestige Greer was er ook. De kunst van het kijken, maar soms met een knipoog, daar gaat het om.

MEER LOL

En andersom; waarom voelen jongens zich tot oudere vrouwen aangetrokken?

'Ik werd onlangs gebeld door een 21-jarige jongen die naar aanleiding van mijn boek heeft geschreven over zijn relatie met een 39-jarige vrouw. Hij vertelde me dat hij meer lol had met oudere vrouwen. Meisjes willen altijd iets van hem: commitment, aandacht, zorg, geld, en dat kan hij ze niet geven, en daarom is er altijd maar huilen en ruzie. De oudere vrouw is zelfstandiger: zij kiest de restaurantjes, geeft hem kleding en betaalt zijn rekeningen.' Een soort moeder met geld dus? 'Wat is daar mis mee? Het Freudiaanse cliché wil dat mannen hun moeder zoeken en meisjes hun vader. In feite zijn we door en door narcistisch: we zoeken natuurlijk onszelf.'

Relaties waarin leeftijdsverschillen een rol spelen, zijn echter niet vanzelfsprekend. 'Vanavond treed ik, erg toepasselijk, op het Crossing Border festival op, en als er een artificiële grens is die wat mij betreft aan de orde zou moeten worden gesteld is het wel leeftijd. Vorig jaar werden een aantal Afrikanen ervan beschuldigd dat ze tijdens hun opwerkzaamheden 16-jarige vrouwen zouden hebben misbruikt, omdat ze met hen zouden hebben geflirt. *O, for fucks sake!* In vele culturen zijn seksuele contacten tussen tieners volledig aanvaard. Het westen is een verkrampde pedofiele cultuur. We seksualiseren kinderen voortdurend! Meisjes leren we op vroege

Leven &cetera



Waarom Germaine Greer van jonge jongens houdt

NRC 16/11 1999
pagina 53



JOHNNY DEPP ... Hij is een jongen. Hij heeft vaak make-up op en draagt juwelen. Hoelang houdt hij dat vol?



MICK JAGGER ... Hij is noch man, noch jongen - maar een tja, insect? Foto Reuters



BJORN ANDRESEN, jongen op omslag Greers boek, die zich daardoor 'gebruikt voelt' ... hij wil mij de schuld van zijn mislukte leven geven

Germaine Greer, 'De jongen', uitg. Meulenhoff

'Tegenwoordig kun je walgelijke dingen voor kleine meisjes kopen. Kleine behaaitjes. Ik wil geen kleine Britneys!'

Germaine Greer South Bank Show Special Sun 19th Oct 23:05

'What is a boy exactly? Generally speaking, a boy is a male person who is no longer a child, but not yet a man.'

Germaine Greer
In this South Bank Show Special Germaine Greer argues against the conventional notion that the female body has always been used to represent the primary object of visual pleasure in Western art. In Greer's view, it is traditionally the figure of the young male, or 'The Boy' who represents the ultimate in human beauty.

Greer traces the origins of art's obsession with the boy from Ancient Greece to the present day.

Her journey takes her to galleries in Paris, Florence and Rome to discuss works by artists such as Michelangelo, Caravaggio, Titian and Van Dyck. Greer opposes the common assumption that male artists painted boys to express their own sexual preferences and to appeal to the homo-eroticism of other men.

She argues that women too have always looked at boys for pleasure and should be encouraged to do so. Applying her argument to modern times, Greer talks to boy band Westlife about their millions of adoring female fans, and looks back through history at the appeal of other famous young males. She visits a life-drawing class to observe female students reacting to a naked male model and attends a photoshoot for *Cosmopolitan* magazine, whose pictures of scantily clad sexy young men are used to lure women to buy the magazine.

Additional contributors include Louise Walsh, manager of Westlife, and Lorraine Candy, Editor-in-Chief of *Cosmopolitan* magazine. Written and Presented by Germaine Greer
Produced and Directed by Matt Cain and Edited by Melvyn Bragg

Boy oh boy

Germaine Greer's examination of young men, *The Boy*, isn't as iconoclastic as it's made out to be, says Natasha Walter

Saturday October 11, 2003
The Guardian

The Boy

by Germaine Greer
256pp, Thames & Hudson, £29.95

The first thing that strikes you about Germaine Greer's new book is just how lovely it is; page after page of sheeny illustrations of fine, languid boys as seen by artists from Praxiteles to Annie Leibovitz. But this is much more than a great coffee table book. In it, Greer is asking us to celebrate the evanescent loveliness of boys, but to do so in a very serious way.

What is often forgotten, in the fuss Greer tends to generate as a polemicist, is what a great critic she is. In *The Boy* she has taken a range of art from various eras, which enables her to show off her ability to illuminate images from different centuries and of very different qualities. Her energetic, honest way of seeing is evident on every page.

Indeed, I found myself growing increasingly fond just of the captions: "Correggio is the only artist ever to have depicted the anus and scrotum of an airborne angel," says one - though not of the picture illustrated; "An analogy with the physical release of orgasm seems inescapable," she says of Michelangelo's *Dying Slave*, an analogy that had previously escaped me; "There is no knowing how consciously the male odalisque assumed the pose of the *Dying Slave*," she says of a photograph by Collier Schorr taken in 2001, drawing precise parallels across the centuries. I found myself full of admiration for Greer's mission, although I'm not sure that saying boys are beautiful amounts to "demolishing one of the last great western taboos", as the cover excitedly has it. Greer has certainly walked confidently into controversial terrain.

The fake horror that has already been expressed by some newspapers - older woman admits to looking at pretty boys - is evidence of that. But Greer sidesteps any charge of indulging in the objectification of young men because of the inquiring intellect she brings to her examination of the way different aspects of boys are differently valued in different cultures and times.

Her primary aim in this book is to remind us how women lose out if we don't allow ourselves to look at boys and to be enchanted by what we are looking at. But she also suggests how much men have lost by forgetting to celebrate their own boyishness. Once, it seems from the art that other ages have left us, there really was a time when men could enjoy being on the cusp between masculine and feminine worlds and when they could create another transient persona, something more playful than the man and more powerful than the child. Her exploration of how

young men in fifth-century Athens allowed themselves to revel in their own peacock beauty, or in 18th-century England dressed up in satins and flounces, walking with a swagger on shiny high heels, provides a telling contrast with our current culture, in which even pre-school boys are forced into grey and navy and discouraged from exaggerated grace or expressions of feeling.

Her examination of the influence of the Belvedere Apollo on artistic representations of young men is particularly telling. This Roman sculpture, with its languid posture and insouciant elegance, was once hugely admired. Artists imitated it until the 19th century and powerful young men were eager to be painted in a similar style.

But suddenly in the modern era it fell completely from favour, derided by male critics for being guilty of "ultra-refinement" and "feeble prettiness." This exploration of the way art has been valued and revalued tells us a lot about the development of our own attitudes to male beauty. Greer picks out the figure of an Apollo in a Rubens painting - one of those many imitations of the Belvedere Apollo: "To a modern sensibility the god might seem to be mincing," she points out. Indeed there is something almost absurd, to our eyes, about his twinkly fingers and perfectly turned out toes. "Rubens's contemporaries, who expected a gentleman to ... make a good leg on any of the many occasions that required it, would not have seen it this way." Why is it, we might ask a little sadly, that the men of today are never expected to mince?

Because Greer relies on such close criticism of the art, this is a book that is best savoured slowly, with lots of time to gaze at the pictures - many of which were unfamiliar to me. And what makes a straight read-through even harder is that Greer has chosen to examine her subject thematically rather than chronologically, which means that you are constantly doubling back on yourself, bumping into Cupid again just after you have put away Boy George, which makes it tough trying to hold on to any sense of development across the centuries.

And although she is so good on the western artistic tradition, the book is less satisfying on other themes. She is too blithe, I feel, in her use of examples from other cultures. Obviously many cultures offer tempting images of boyish beauty: the lovely Wodaabe chaps, beloved of feminists who would like men to reclaim their inner Sarah Jessica

Parker, make an appearance, as does a Masai boy and a mention of the fact that before the Masai can become a man he "must kill a lion single-handed". In the current context of Masai life, boys must grow into men without such an achievement; it feels rather odd for her to assume that other cultures are so static and that they do not have their own currents of change.

Indeed, I find Greer more satisfying here as a cultural historian than as a polemicist for our times. Partly because she confines herself so much to visual art, brushing so swiftly past literature and cinema, she doesn't allow herself to explore how things are currently changing. From time to time she says things that feel a little out of date.

Her statement that recently "the age-old collaboration between mature women and boys in search of sexual enlightenment was at an end, officially at least", sits oddly with the current resurgence of interest in such matches. Right now, Mrs Robinson seems as alive as ever. It is telling that two out of the six books on this year's Booker shortlist deal with the love of the older woman for the boy. Monica Ali's *Brick Lane* gives the heroine a smooth-skinned, naive boy for her illicit affair; Zoë Heller's *Notes on a Scandal* deals with a 40-year-old teacher destroyed by her love of a 15-year-old. In popular films, from *Titanic* to *Theima* and *Louise*, love is directed towards the figure of the boy rather than the man, in contradiction of the traditionally sanctioned direction.

Greer does occasionally admit that there is a change going on in the way that women look at boys: "Women have now claimed the right to look and to derive pleasure from looking," she says honestly about boy bands and male strippers and advertisements showing women office workers watching young men out of the window. But she also suggests that boys are currently "considered attractive only to a perverted taste", that "the boy is the missing term in the discussions of the possibility of a female gaze".

Yet given the many contemporary examples we can see in high and low culture of women exploring their feelings for boys, Greer's achievement in this book may be not so much about breaking "a last taboo" as, more subtly, giving us more refined and interesting ways to interpret the complexity of those feelings that are already being expressed. And through her examination of the traditions of art, she also makes the reader aware that although we might currently be seeing a

change in how women are prepared to express their feelings about young men, there is not yet a concomitant change in the way that men, save for a few exceptions, are prepared to play boy. Natasha Walter is the author of *The New Feminism* (Virago).

Teenage rampage

Her critics forget that if there's one thing Germaine Greer loves, explains Peter Conrad, it's a good scrap - as her endearingly dotty book, *The Boy*, proves

Sunday October 26, 2003
The Observer

The Boy

by Germaine Greer
Thames and Hudson
£29.95, pp256

Germaine Greer is one of nature's cantankerous contrarians. In every utterance she squares up for a fight; over the decades, her thinking has advanced through a series of drastic reversals, and each loudly proclaimed change of faith has left her blunter-minded followers feeling confused and even betrayed.

A while ago she celebrated her arrival at the qualifying age for a bus pass by forswearing sex and declaring that old ladies should relish their cackling witchy power as crones. Now she violently rebuffs her own gender into redundancy, warning women that they are ill-equipped to act as 'sex objects' and are 'programmed for failure in their duty of attraction'. Greer believes that the job of arousing desire is done better, and with an ecumenical appeal to both men and women, by the boys who teasingly lounge and cockily strut through the pages of her book. The female eunuch now sings the praises of undescended testicles. The virago has become a yearning pederast - content, of course, in the course of her ramble through art history, to look but not to touch.

Greer can always be relied on to shout down the received wisdom and she begins by contesting the legal outlawry of what she calls 'boy sex'. Why, she demands, has our society criminalised "intimacy between individuals of disparate ages"? If nature didn't intend boys to be seduced by older men and women, why did it make them so damnably fetching, so downy-cheeked, rangy-limbed and pert-buttocked? And what harm, she asks, can be done by romps that are 'irresponsible, spontaneous and principally self-pleasuring'? Later she risks a defence of

sex tourism, proposing that the carnal traffic runs both ways and demanding: "Who is seducing whom?" I expect that the guardians of public probity have already taken up her cheeky challenge to fisticuffs.

Those who fulminate against her have misunderstood her motives: like the naughty boy in the nursery rhyme, she only does it to annoy and her arguments are often endearingly dotty. War, for instance, is explained as the lethal campaign of grown men against boys whose allure they envy. Fathers send their sons off to be killed in spurious disputes because they fear that these sappy juniors will 'replace them as the focus of female attention'. Boys, being powerless, represent innocence; passivity is a guarantee of peace. It's a crazy claim, given that much of the crime in our societies is committed by adolescents demoted by testosterone. Because Greer believes that the limber youths she has rounded up in her illustrations appeal alike to men and women, she offers them up as a palliative for all our conflicts. "The boy Eros," as she puts it in her concluding flourish, "would bring the sexes to a reconciliation, if we would only acknowledge him."

Jan Morris said something similar at the end of her autobiography: her change of sex, she thought, brought her closer to the oneness at the heart of nature. In Morris's case, emasculation transformed a man into a sibylline woman. Can Greer intend to travel in the opposite direction? And if so, what tithyphallic rampages does she have in store?

In between provocations, *The Boy* is a lavish, learned and fairly conventional exercise in art history - except that Greer, guiding us through the galleries of Europe, notices the bits and bobs we pretend to overlook: the anus and scrotum of a Correggio angel, conveniently displayed as he files off on an aerial errand, the meagre penis of an eighteenth-century Cupid, which is (as she remarks in an aside that will offend her sisters) "smaller than some clitorises", or the glorious fetishism of some classical lads in a Victorian painting who, watched by draped women, are playing bowls stark naked except for bristly-winged metallic helmets.

Greer the academic can talk the customary talk about 'homosexuality' or summarise sociobiological research on the cult of Dionysus, but she often discards her granny glasses and regresses into the rock chick of *The Doors*, she says, 'and saw Jim

Morrison turn upstage to stimulate himself. He then wheeled round to exhibit what she calls - temporarily seeking refuge in the fusty decency of Latinate euphemism - his engorged member.

Two such flushed totems book-end her book. The first belongs to a boy (though I would call him a young man: Greer's definition of puerility is very slippery) in a photograph by Will McBride, and its tubular length is augmented by 'optical distortion'. It hangs there like a ripe banana, an unforbidden fruit. The last - which Greer offers as an alternative to the painting of a jungly female pubis that Courbet called 'L'Origine du Monde' - dangles from a headless body photographed by Sarah Kent on a Californian beach. Though the organ this time is chubbier, Greer laments that it has 'undergone the mutilation of circumcision'. Speaking as another mutilee, may I assure her that the loss of one's cruddy prepuce is not exactly the same as a clitorotomy?

Greer's ogling defiantly disproves the orthodox feminist notion that 'the act of viewing is masculine', which means - according to this drearily prim doctrine - that 'the woman who views males as objects of erotic interest is a transvestite'. A few years ago, Greer spontaneously tore off all her clothes for the photographer Polly Borland and, rearranging her limbs with enviable ease, posed naked on a creased bed, her specs beside her on the fitted sheet, face crinkled by a wicked grin. This is a book about the prurient business of looking, and Greer expects us as we read it to be looking at her and marvelling at her larkily elderly lubricity. Cranky and exasperating as she is, the world would be a poorer, more piously timid place without her.

Comment

Greer's boys are a fragrant fantasy

**David Aaronovitch
Tuesday October 14, 2003
The Guardian**

For every Greer there are a dozen Motions. The publication of the Australian controversialist's coffee-table book celebrating the beauty of the adolescent boy has coincided with a rash of newspaper stories - mostly sympathetic - about the poet laureate's relationship with a woman writer exactly half his age. There is little doubt however, that Greer's transgenerational exploration is far rarer and ought therefore to be that much more dangerous. In fact she told the Daily

ugliness, after all, will pass. And while teenage boys may think about sex a great deal, it is (a) not usually sex with women over 50 and (b) often not as good or as urgent as building model aeroplanes, or beating your previous score on Grand Theft Auto.

What do we really know for sure about adolescent boys? That they are more likely to commit suicide, to commit crime, far more likely to be the victims of violence, less likely to pass exams than girls are. They are four times more likely to be diagnosed as emotionally disturbed. They are twice as likely to be diagnosed with a learning disability. Greer's boy is an idealisation. He is a fragrant Frankenstein's monster, into whom she is trying to breathe life. But why? In an interview a couple of years back, Greer revealed that she was - at that time - having an affair "with a boy" (I guess she meant someone between 18 and 25) after not having had a relationship with a man for 13 years. By contrast, staying in couples with people of our own generation, people with bellies and flaws, pasts like our own, people who accept our deficiencies and who we accept in turn, is a long and unideal business. It is also real. Too real for some people.

There is an interesting omission in Greer's rather beautiful book. The front cover shows a photograph by David

Bailey of a young actor called Bjorn Andresen. Andresen's one notable performance was in Visconti's film *Death in Venice*, based on the 1912 novel by Thomas Mann. The story is that the hero, Gustave von Aschenbach, artistically stymied, travels to Venice, where he becomes obsessed with a beautiful boy called Tadzio (Andresen). In him Gustave sees the embodiment of the ideal he is striving for in his music. He casts long, solemn looks at the youth, and even gets his hair dyed to make him look younger. Unfortunately he has tarried too long and - in the film - expires of cholera in a deckchair, his hair dye running down his face. His idealisation has killed him.

There is no mention of *Death in Venice* in Greer's text. **Exam slang? That's, like, totally cool** When we aren't lusting after them, we are slagging them off. It was reported at the weekend that examiners are alarmed at the use of "soap opera" expressions by students sitting A-level English exams. Candidates had, apparently, "lapsed into slang and the vernacular", employed "psychobabble" and (horror!) "discussed literature as if gossiping with friends".

"I would have imagined someone would have had the decency to ask me about it. Although, if they had, I most definitely would not have given my permission. I have had enough of the exploitation to tell you the truth.

Examples included a description of Duke Orsino in *Twelfth Night* as "spouting stuff", of Cleopatra as being "high maintenance", and of Hamlet as being a "mummy's boy" who seeks "closure". Said Dr Bernard Lamb, chairman of the Queen's English Society: "It is terrible that students are using this kind of language in exams."

How much better it would be, would it not, if students were simply to regurgitate what they had been taught by their teachers, in language they knew the examiners would appreciate? But instead here they are, showing that they have actually understood the truth of Shakespeare's characterisations. Of course Orsino "spouts", doesn't Olivia say so? Of course Hamlet seeks closure; what else is the sodding play about? And of course Cleopatra is "high maintenance". The examiners thought it meant Cleopatra had expensive taste - this, however, is from Nora Ephron's script for *When Harry Met Sally*: Harry Burns: "There are two kinds of women: high maintenance and low maintenance." Sally Albright: "Which one am I?" Harry Burns: "You're the worst kind. You're high maintenance but you think you're low maintenance."

Cleopatra was high maintenance. Give that student an A.

'Boy' accuses Greer of exploitation 17 Oct 03, The Advertiser AUSTRALIAN feminist writer Germaine Greer has been accused of exploitation by the former actor whose photo appears on the cover of her controversial new book *The Boy*.

Bjorn Andresen says Greer did not seek his permission to use his photo on her book which is a series of images of adolescent boys, which the academic admitted would have critics labelling her a pedophile. Andresen, who shot to fame as a 15-year-old in 1970 when he appeared as Tadzio in Luchino Visconti's film *Death in Venice*, was furious Greer used a photo of him taken on the set by David Bailey.

"I had no idea of this and I do not approve of it at all," Andresen, now 45, told London newspaper the *Evening Standard*. "I would have imagined someone would have had the decency to ask me about it. Although, if they had, I most definitely would not have given my permission. I have had enough of the exploitation to tell you the truth.

"I have a feeling of being utilised that is close to distasteful." Publisher Thames and Hudson said it did not need permission from Andresen and denied he was being exploited. "We had permission from David Bailey, we didn't need to consult the subject," Thames and Hudson publishing director Jamie Campin told AAP.

Death in Venice is still being shown in cinema screens around the world. "It's not exploitation, it's the opposite. She's celebrating it, enjoying it. Here's this wonderful looking young man, enjoy it."

Visconti described Andresen as the most beautiful boy in the world, but the Swede felt uneasy with the tag and spent much of his late teens and early adulthood trying to escape the identity. He is disturbed by the nature of Greer's book which the author says is a celebration of the "evanescent loveliness of boys".

"Adult love for adolescents is something I am against in principle," Andresen told Britain's *The Guardian* newspaper. "Emotionally perhaps, and intellectually I am disturbed by it - because I have some insight into what this kind of love is about."

Andresen said when he was 16, Visconti would take him to gay clubs where he was made uncomfortable by grown men staring at him.

"They looked at me uncompromisingly as if I was a nice meaty dish," he told *The Guardian*.

He found it odd that Greer, who campaigned so vigorously against the exploitation of women, was using him as an object of desire. "It is ironic," he said.

Feminist Greer, 64, champions the toy boy

By Tom Leonard (Filed: 18/10/2003) *Telegraph* The feminist Germaine Greer, in a move that might surprise those well

acquainted with the career of The Female Eunuch author, has enlisted the help of a teenage male model to put her case for the supremacy of boys. Greer, 64, posed with 18-year-old James Taylor for ITV's *South Bank Show* tomorrow. Her argument, which she also puts forward in a new book, *The Boy*, is that it is traditionally the figure of the young male - not the female - that represents the ultimate in human beauty.

In the film, the writer and academic visits Paris, Florence and Rome and interviews the boy band Westlife to trace artists' obsession with the boy from ancient Greece to the present day.

Women, too, have always looked at boys for pleasure and should be encouraged to do so, she says. "There are many ways in which a boy is an ideal fantasy partner for a woman." Apart from being "easier to manage", he has more staying power in bed than an older man, she argues.

Germaine Greer, The Boy

Dazereader.com Germaine Greer has published a book on male beauty in art and popular culture, entitled *The Boy*. (To be published in the US next month as *The Beautiful Boy*.) She also collaborated on a TV documentary which airs this weekend. *The South Bank Show* website summarizes the book and show's thesis.

Germaine Greer argues against the conventional notion that the female body has always been used to represent the primary object of visual pleasure in Western art. In Greer's view, it is traditionally the figure of the young male, or 'The Boy' who represents the ultimate in human beauty. Greer traces the origins of art's obsession with the boy from Ancient Greece to the present day.

Greer opposes the common assumption that male artists painted boys to express their own sexual preferences and to appeal to the homo-eroticism of other men. She argues that women too have always looked at boys for pleasure and should be encouraged to do so.

The *Guardian* ran a lengthy excerpt from Greer's book over the weekend. Most models for nude boy paintings throughout art history were anonymous.

It was startling, then, in the course of my research for a book about male beauty, to come across a boy fully identified as Prince Henryk Lubomirski, stripped to the buff and posing full frontal for Canova in 1786. Even more startling is the fact that he posed for Elisabeth Vigée-Lebrun, Angelica Kauffmann, Maria Cosway and Anne Seymour Damer as well. Engravings of one of Lebrun's images were sold by dealers all over Europe. By what strange concatenation of circumstances could a prince of the stiff-

necked Polish familia have become the first ever mass-marketed popstastic boy babe? Greer eventually travelled to Poland to research Lubomirski's life and modelling career.
Posted on Tue, Oct 14, 2003 at 11:31 AM

The Boy by Germaine Greer

Last posted: Monday 10 November 2003 10:20

GERMAINE Greer's latest book is a tribute to the charms of the teenage male as portrayed in art through the ages.

She says it's about time women stopped "censoring their responses" towards this age group and learned to appreciate them visually.

"Look but don't touch" is her clear message. This should allay the concerns of those who have attacked the book. Greer traces the origins of art's obsession with the boy, from Ancient Greece to the present day, and discusses works by gay artists such as Michelangelo and Caravaggio. What she does not seem to have taken on board is that masses of women - especially those with adolescent sons - have little or no erotic interest in teenagers and will always prefer the hirsute, mature male. But however much one may disagree with the author, she is erudite, entertaining, and certainly knows how to write. The many illustrations in her book are stunning. The Boy by Germaine Greer (Thames & Hudson, £29.95)

<http://www.thisisbolton.co.uk/lancashire/bolton/leisure/BENBOOK37.htm>

Nothing but the boy

Date: October 25 2003

By Cameron Woodhead THE BOY

By Germaine Greer Thames & Hudson, \$90 THE BOY

By Julian Davies Text Publishing, \$24.95

<http://www.theage.com.au/text/articles/2003/10/22/1066631496604.htm>

Controversy is Germaine Greer's echo. Whatever she says, a cackle of dissension follows. Although Greer's is one of the most supple, passionate and original intellects of our age, it is also an incorrigibly narcissistic one. Her new, lavishly illustrated art book about the erotics of boyhood flaunts all the qualities of its author's flawed

brilliance and is sure to provoke more than its fair share of debate. Part of the purpose of her book, Greer tells us, is to "advance women's reclamation of their capacity for, and right to, visual pleasure".

The public recognition and legitimisation of female sexual desire in the 20th century should now be refined, she thinks, by the recognition and appreciation of women's right to appreciate male beauty in art. Unfortunately for men, Greer's vision of male beauty is transient and fleeting. It is typified by the boy "old enough to be capable of a sexual response, but not yet old enough to shave".

"This window of opportunity is not only narrow," she writes, "it is mostly illegal." But to regard the boy as an object of erotic celebration, as Greer points out, was not always seen as child pornography. The nude boy as the subject of figurative painting and sculpture has a long and illustrious history, and Greer presents it alongside a range of literary analogues with remarkable erudition and enthusiasm. Greer refutes the notion that the boys depicted in ancient Greek and Roman art (or indeed during the classical resurgence that occurred in the early modern period) were largely the byproduct of a pederastic culture. Rather, she suggests, they were indicative of "universal joy and pride in their visibility", a tendency that continues to this day.

However, the history of art does seem to be skewed by recent developments, and the author's contention that the male nude was only eclipsed by the female nude as the icon of ideal beauty as recently as the 19th century is incontrovertible. From the kouros of Ancient Greece to Michelangelo's David, boys, in all their ambiguity and evanescent charm, are ubiquitous. One of the interesting aspects of Greer's argument is the overt link she makes between the disappearance of the male nude in the visual arts and the opening of public galleries to the female gaze. Both occurred during the 19th century and Greer musters a formidable amount of evidence to demonstrate the gradual de-erotisation of the male form during this period.

Where the boy was presented as effeminate or sexually polymorphous, denunciations came thick and fast. Greer's description of the fall from grace of the Belvedere Apollo among art critics during the 19th and early 20th centuries is a particularly instructive example of patriarchal anxiety in action.

Even worse, if the art depicted the boy as a passive object of aggressive female desire - a frequent motif in him." If Greer's passion for boys did not throw her into such obviously irrational ecstasies as these, her book would be more academically watertight and her arguments less prone to attack - but it wouldn't, I suspect, be quite the same tour de force that it is.

The Boy is both an insightful survey of male beauty through the ages and a powerful and radical polemic that challenges the hypocrisy of contemporary culture on the subject. It is occasionally undermined by erroneous statements (some artists clearly did have access to female models before the 19th century, for example) and self-indulgent whimsy that you will find - depending on whether you love or hate the author - either endearingly idiosyncratic or utterly outrageous.

Whatever you think of its thesis, this is an extremely intelligent, unconventional and thought-provoking book that also contains a trove of ravishing art. If they hadn't been published at exactly the same time, Greer's book might well have served as an aesthetic manifesto for Julian Davies's novel of the same name. Set in New York in 1956, it involves an erotic attachment formed between Zimzam, a 16-year-old street boy, and Marian, a celebrated jazz singer in her mid-30s.

Marian is an orphan, brought up in Canberra by her formidable Aunt Flavia, who constantly inveighed against men. Headstrong Marian did not listen, of course - as a famous entertainer she was courted by thousands and frequently mulled over her one long-term relationship, a disastrous and abusive one as it happens, with a mad clown called Andre.

Zimzam is also an orphan. His entire family perished in a fire and he fled from his pedophile uncle to wander the streets. When the two lost souls meet by chance, the boy flirts shyly with the older woman. Before they know where they are, Zimzam is staying in Marian's ritzy hotel, living the high life, and it is not long before his insouciance and lack of guile lead to an encounter in the bath. And so on.

The contrast between Zimzam and the men in the novel - who are all represented as wanting to possess Marian - could not be starker. The ageing owner of the hotel is repulsively emblematic - when she spurns his advances, he invites both her and the boy up to his penthouse and presents

final sentence, "would bring the sexes to a reconciliation, if only we would let him."

The Boy is both an insightful survey of male beauty through the ages and a powerful and radical polemic that challenges the hypocrisy of contemporary culture on the subject. It is occasionally undermined by erroneous statements (some artists clearly did have access to female models before the 19th century, for example) and self-indulgent whimsy that you will find - depending on whether you love or hate the author - either endearingly idiosyncratic or utterly outrageous.

Whatever you think of its thesis, this is an extremely intelligent, unconventional and thought-provoking book that also contains a trove of ravishing art. If they hadn't been published at exactly the same time, Greer's book might well have served as an aesthetic manifesto for Julian Davies's novel of the same name. Set in New York in 1956, it involves an erotic attachment formed between Zimzam, a 16-year-old street boy, and Marian, a celebrated jazz singer in her mid-30s.

Marian is an orphan, brought up in Canberra by her formidable Aunt Flavia, who constantly inveighed against men. Headstrong Marian did not listen, of course - as a famous entertainer she was courted by thousands and frequently mulled over her one long-term relationship, a disastrous and abusive one as it happens, with a mad clown called Andre.

Zimzam is also an orphan. His entire family perished in a fire and he fled from his pedophile uncle to wander the streets. When the two lost souls meet by chance, the boy flirts shyly with the older woman. Before they know where they are, Zimzam is staying in Marian's ritzy hotel, living the high life, and it is not long before his insouciance and lack of guile lead to an encounter in the bath. And so on.

The contrast between Zimzam and the men in the novel - who are all represented as wanting to possess Marian - could not be starker. The ageing owner of the hotel is repulsively emblematic - when she spurns his advances, he invites both her and the boy up to his penthouse and presents

Marian with a wooden dildo. Zimzam, on the other hand, does not seem to want anything from her, is always content in the moment.

Their erotic sanctuary was never going to last, though, and it doesn't. Zimzam turns out to have a hidden agenda and the denouement of their short, blissful reverie is brutal and shocking. Davies writes in finely sculpted sentences and the two central characters are wonderfully observed. The liaison he describes occurs with the kind of natural inevitability that makes you ponder why it is that, as Greer notes, we live in a world that more than ever stigmatises intimacy between individuals of disparate ages.

In different ways, both of these books pay tribute to the short-lived appeal and special vulnerability of the boy. They also demonstrate that to contemplate the allure of boys is a fraught experience - a fact that seems a constant throughout the ages, from the cautionary tale of Narcissus to the pathos of von Aschenbach perving on Tadzio in Thomas Mann's *Death in Venice*.

Greer is right when she says that the incomparable beauty of the boy is made more vivid to the viewer by the certain knowledge that it will fade. "Only in art," she writes, "can (it) be preserved against the ravages of time."

The Boy by Germaine Greer

In the 19th century the female nude supplanted the male. But the boy is back - and Germaine Greer's welcome to him, says Mark Simpson

19 October 2003, *Ind*

In Florence tourists are said to be prone to a fainting sickness provoked by all that great art in one place; it's too much for the poor dears. Perhaps though it is not so much the art that is to blame, as the fact that many of the Renaissance masterpieces on show are of impossibly beautiful boys. Boys are after all very, very exhausting. And the more eternally, exquisitely immobile they are rendered, the more perfectly they are captured for posterity, the more they promise only heartache and backache.

Not to mention headache. As Rosalind in Shakespeare's *As You Like It* playing the boy Ganymede - originally a boy actor playing a girl playing a boy - argues, it is the job of a "moonish youth" to "grieve, be effeminate, changeable, longing and liking, proud, fantastical, apish, shallow, inconstant, full of tears, full of smiles, for every passion something and for no passion truly

anything..." A complete nightmare, in other words. As a queen in a gay nightclub once confided to me some years ago as I leered at his falling-over drunk 19-year-old pal picking fights with the lesbians and dancing on the stage with his pants down: "E's not worth it, dear."

But then, that is perhaps the nature of desire itself; and until relatively recently the "moonish youth" was considered the symbol of it. Not so much love and affection as lust and infatuation: Cupid, Venus's son, was a blindfolded and very much out-of-control boy armed with a bow and poisoned arrow that infected its victims with feverish thoughts. Until the 19th century, when the female nude supplanted the male, and Cupid was transformed from a winged rapsallion into a sexless chubby cherub of dove-like monogamy, moonish youths could make pretty much everyone swoon. Germaine Greer may or may not be pre-19th century, but boys definitely make her rather giddy. Perhaps someone should have told her: "E's not worth it, dear" - but if they had we might not have had *The Boy*, a high-class scrapbook of over 200 glossy prints of glossy boys, mostly culled from the history of Western art, and divided into chapters such as "The Boy is Beautiful", "Play Boys", "Soldier Boys" and "Boy Bands of the Renaissance" (OK, I made that last one up).

The text is very much more serious and learned than some of the chapter headings might suggest, and is not, alas, written in coloured felt tip; though sometimes it can strike an unintentionally humorous note. On the back cover, above a Joshua Reynolds painting of a long-locked moonish 18th-century youth with eminently kissable lips, Greer selflessly proclaims that she'd "like to reclaim for women the right to appreciate the short-lived beauty of boys". It's a filthy job, girls, but someone has to do it.

In her introduction, Greer presents an argument that, post-Paglia, post Justin Timberlake - and post, if I may say so, Simpson - is not exactly new: "Most people have accepted without question that women are treated as sex objects, viewed principally as body, with a primary duty to attract male attention," she writes. "Though this is clearly true, it is also true that women are at the same time programmed for failure in their duty of attraction, because boys do it better." Just in case the male sex should take this as a compliment from the famous, antipodean feminist, Greer quickly adds, "This is not good news for men" - well, that's a relief - "because a boy is a boy

for only a very brief space." In other words, boys are "programmed for failure" too, even more so than girls. It is the doomed and reckless nature of boyish beauty that is its greatest appeal. Greer argues that art's magic is that it captures it forever - but maybe, I can't help but wonder, gazing at all these swooning pictures, both boys and art lose something priceless and nameless in the process.

Giddy, boyish beauty can certainly produce some very giddy statements. When talking about boyish flirtatiousness, Greer complains: "The erotic interests of girls and older women are seldom acknowledged by the mainstream culture." Perhaps Calvin Klein, Westlife and Titanic are not "mainstream" in Greer's rural idyll, but it's as obvious as a teenage pimple that since the 1980s much of pop music, film and advertising - and, since the 1990s, sport - has been filled with tarty boys directly and very lucratively appealing to females (and males). In the last few decades the media have put boys back on the "sex" pedestal that the 19th century knocked them off. If you need proof of the global, cross-gender, cross-sexual, cross-media appeal of boyishness you need look no further than, er, Kylie's bottom.

But Greer, amorously playful as she is, wants it both ways: over the page she forgets her feminist moan about marginalisation and cannily situates her book and herself back in the mainstream: "By the end of the 20th century female appetite for sexual stimulation had been recognised and platoons of male strippers mobilised to take commercial advantage of it."

Adding: "That healthy appetite should now be refined by taste." By Greer's taste, that is. Fortunately, her taste isn't bad - if perhaps a little on the youthful side. Greer defines a "boy" as "old enough to be capable of sexual response but not yet old enough to shave. This window of opportunity is not only narrow, it is mostly illegal." In fact, this definition, while technically accurate, does not quite hold true. Even before the age we live in now, where boyishness is no longer such a "brief span" and is artificially extended into a man's thirties (or forties in the case of Tom Cruise), the "beautiful boy" was frequently older than we tend to think. The ephebe of ancient Greece, for example, was not, contrary to modern prejudice/fantasy, what would be now considered nonce-bait, but a young man of military service age, that is aged 18-20. In other words, the aesthetic ideal of classical Greece

was of the same notional age as many of today's boy bands and much of the England squad. More accurate is the definition Greer offers later: "A boy is a male person who is no longer a child but not yet a man." This of course covers most males today.

Greer's "reclaiming" of the "right" to visual pleasure for women occasionally seems more resentful than joyful: it's as if she doesn't want to join men in the joy of looking but elbow them out of the way. Writing about Hadrian's Antinous, who famously drowned in the Nile, she asserts: "What should be clear is that as the emperor's catamite Antinous could never have survived into manhood." (Whereas, of course, if he had been Greer's catamite his journey into manhood would have been perfectly safe...) The circumstances of Antinous's death are mysterious, and obviously Hadrian's erotic interest in him could not have survived Antinous's arrival at full manhood, but it is by no means "clear" that Hadrian would have offered him instead of just marrying him off. The purpose of classical "pederasty", from a cultural point of view, was not so much adult male pleasure but turning boys/young men into men. It is Greer the feminist, not Hadrian the Heilenist, who sees adult masculinity as the problem and boyishness as the answer. This is why The Boy is "not good news for men".

It's a boyishness which Greer regards as, funnily enough, rather like her, and also as the key to a "reconciliation of the sexes". As she puts it when talking about early modern attitudes towards sex: "Intense amorosness... is considered an attribute of women rather than men... boys share the female's propensity to ungovernable desire, amorous obsession... Polymorphous sexplay was considered part of the birthright that boys would grow out of as life became earnest... and their lusts harnessed in the service of the body politic." Much better, obviously, that they be harnessed in the service of the body Greer. Forever.

The Boy, a book full of giddy pictures of giddy boys, has its own rather exhilarating, amorous kind of gendered giddiness: Greer is herself a little like As You Like It's Rosalind: a boy playing a girl playing a boy playing with boys.

<http://www.gaylive.be>
In haar boek De jongen verzet de Engels-Australische schrijfster Germaine Greer zich tegen de overheersende rol van de vrouwelijke schoonheid in de de kunst en de media van de afgelopen periode. Ze laat zien

niet aan bod zou komen. Zoals ze het zelf verwoordde: "Ik wil vrouwen het recht teruggeven van de genieten van de vluchtige schoonheid van jonge jongens".

Deze uitgave in de reeks Meulenhoff Documentair introduceert alleszins een nieuw "hot item" en het is dan nog van de hand van de auteur die "De vrouw als eunuch" schreef, een eveneens grensverleggend werk en tevens één van de best verkochte boeken in de naoorlogse geschiedenis.

Bruna.nl

Ik wil vrouwen het recht teruggeven te genieten van de vluchtige schoonheid van jongens.' - Germaine Greer
In De jongen verzet Germaine Greer zich tegen de overheersende rol van de vrouwelijke schoonheid in de kunst en de media van de afgelopen periode. In de eeuwen daarvoor was het juist de man, en dan met name de opgroeiende jongen, die het schoonheidsideaal beheerste.

Aan de hand van meer dan tweehonderd bekende en onbekende foto's, beelden en schilderijen illustreert ze de rollen die jongens spelen in de westerse beeldcultuur, zoals de spelende jongen, de vechtende jongen, de jongen als engel en als verleider. Germaine Greer doorbreekt met haar baanbrekende studie

haar baanbrekende studie de taboe op de seksuele aantrekkelijkheid van jonge jongens. Uit angst voor pedofilie kon dit voor de kunst essentiële onderwerp lange tijd niet diepgaand besproken worden. Tegelijk laat ze zien hoe ook vrouwelijke modellen in de kunst en de media vaak uitgesproken jongensachtige trekken hebben. Voor veel schilderijen van vrouwen hebben in vroeger eeuwen dan ook jonge mannen model gestaan.

Voor haar voorbeelden in deze originele benadering verwijst Greer niet alleen naar grote en kleine kunstwerken uit het verleden, zoals Cellini's Narcissus en Donatello's David, maar ook naar eigentijdse uitingen als Larry Clarks Oklahoma City en naar moderne iconen als John Travolta en Jim Morrison.

Een nieuw boek van Germaine Greer dat, na De vrouw als eunuch, weer heel wat stof zal doen opwaaien.

<http://www.theartsver.be>
In deze baanbrekende studie plaatst Germaine Greer Adonis tegenover de feminiene schoonheid in kunst en media. Ze overwint daarmee één van de laatste overblijvende taboes: De seksuele aantrekkelijkheid van jonge jongens. Van schoonheidsideaal in vervlogen tijden tot het onderwerp van culturele onbespreekbaarheid heden ten dage.

Door middel van meer dan 200 foto's, beelden en schilderijen - soms bekend, vaak totaal onbekend - illustreert, beschrijft en bespreekt de auteur "de jongen" doorheen de geschiedenis en in al zijn hoedanigheden: vechtend, stoer, serviel, ravottend, liefelijk, dwepend en verleidelijk.

En Germaine Greer zou zichzelf niet zijn als ook het vrouwelijke gedachtengoed omtrent dit onderwerp van de afgelopen periode. Ze laat zien

kleine kunstwerken uit het verleden, zoals Cellini's Narcissus en Donatello's David, maar ook naar eigentijdse uitingen als Larry Clarks Oklahoma City en naar moderne iconen als John Travolta en Jim Morrison.

<http://www.pacinfo.be/tv/donderdag/d/brown/>
oncanvasvoetzoeker.htm
Brussel: Is Titiaans 'Venus van Urbino' de eerste pin-up in de kunstgeschiedenis? Umberto Eco koos dit renaissancechilderij als vertrekpunt voor een hele tentoonstelling, waarin de culturele en historische context van het vrouwelijk naakt in de schilderkunst wordt geschetst. Gitte Van Hoyweghen vond dit thema een kolffje naar de hand van GERMAINE GREER, en bezoekt samen met de literaire feministe de tentoonstelling 'VENUS ONTSLUIJER' in Brussel. Van Germaine Greer verscheen vorige week het boek 'De jongen', waarin ze vol vuur de schoonheid van de jongeling beschrijft. Naakte jongens of naakte vrouwen in de kunst? Germaine Greer zorgt voor commotie.

About a Boy
(Edited highlights of the panel's review)
BBC News
Watch the whole programme: www.bbc.co.uk/1/programmes/b002z2z2

MARK LAWSON:
Tom Paulin, it is an odd plot, this middle-aged man who preys on single mothers and befriends an 11-year-old. Can you make a romantic comedy out of that?
TOM PAULIN:
I think you can. The treatment of the single mothers is disgraceful, made into menagerie. It is an essay film, no man is an island, the done line is run through it. Male emotional literacy as in Four Weddings and a Funeral. Male fear of emotion and anxiety. That all runs in it. It is well acted, largely, I think. Hugh Grant with the crop hair style, which I like, is trying to push his acting abilities a bit further, I think. I'm not sure that he entirely succeeds in that. But it is interesting to watch him try.
CRAIG BROWN:
I like the single mothers thing. It is like Mike Leigh.
PAULIN:
It jarred, the support group.

BROWN:
But one of the strengths of the film is that you take this, the original Hugh Grant view, at the beginning of the film, very detached, cynical and he does this speaking over, speaking his

thoughts over previous dialogue. That is very cynical. With the single mothers group, it personifies that side of it, in that you first see them as this awful kind of nightly gaggle of ugly women, basically. But then they get warmer and suddenly the mother of the boy becomes rather sympathetic.
PAULIN:
She does, yes.

The film moves from seeing them as cynical, unpleasant people, you wouldn't want to be in a room with, that you want to be warm to.
GERMAINE GREER:
Well, now. Ahem! I doubt very much that Hugh Grant can get very much older. Boyishness is all he has. It was getting creaky here. The side-long glances, the being cute, none of that really worked. He is befriended by a child with the worst hair cut. If anybody had any human warmth they should have done something about it.

BROWN:
But that is the point.
GREER:
Yes, I know. All Hugh Grant does for him is buy him a pair of trainers then they get stolen and then I seem to notice they're not replaced. It is a very peculiar film. The idea is that any man, even one as empty-headed and useless as ~~the~~ character played by Hugh Grant will understand a boy child better than his mother. He can be a great father just out of instinct, because he knows what the kid wants.

BROWN:
It says in the film he remembers his own childhood. He hasn't grown up.
GREER:
Your childhood is not another child's childhood.

PAULIN:
If you are in touch with your childhood then you can communicate with children I think.
MARK LAWSON:
Not the innerchild, all that stuff again!

GREER:
Obviously these women are not in touch with their childhood's.
BROWN:
Your mother entirely understood you?
GREER:
No, no. That is a really crappy ploy. No!

LAWSON:
Stick with the film for the minute.
GREER:
I thought the film...

BROWN:
You were saying it was inconceivable that a man could understand a boy better than his own mother.
GREER:
No, I didn't say that. Hang on just a

minute! He doesn't want to relate to the child. He is dealing with the child in his spare time with spare mental energy. Yet his instincts regarding the child are correct. Whereas practically all the women's instincts regarding their children. Every woman has screwed up.

BROWN:

It was a fiction, one mother, one son, one man. It wasn't political.

GREER:

No, no. Remember, the other son who is so screwed up, Ali, the kid who does the breakdancing in the concert? It is a superficially beguiling film, empty and basically nasty.

BROWN:

It is very funny, also.

GREER:

It is not funny.

BROWN:

Everyone was laughing in the audience.

GREER:

Tom didn't think it was funny.

LAWSON:

It doesn't have a viewpoint, which is the thing that I think is wrong with it. There is a key scene at the end where they sing a song at a concert. It is never clear whether it is supposed to be hideously embarrassing.

BROWN:

I had seen *A Beautiful Mind* last week which ends with everyone applauding him. I thought it was a contradiction of the Hollywood premise that everyone applauds you. It shows life as complex, very embarrassing, a small triumph. I thought it was rather interesting. A mainstream film to do such a complex thing.



Kunstbijlage Feministe Greer on tour: ode aan mannelijk naakt >

Heel Engeland viel over Germaine Greer toen haar nieuwe boek de schoonheid bezong van het onbehaarde jongelingenlichaam. Het laat haar koud.

Emancipatie van de vrouw is nog altijd haar doel. Op tournee door België en Nederland: 'Vrouwelijk naakt is van deeg, mannelijk naakt van vlees en bloed.'

Door Anne van Driel

Een kushandje. Hoeveel gepensioneerde professoren zullen zich die diva-achtige geste kunnen veroorloven, ten overstaan van een zaal voornamelijk gevuld met studenten, die wachten op een kunsthistorisch exposé?

Germaine Greer kan het.

Een applaus stijgt op wanneer de dame in het grijs de filmzaal van het Paleis van Schone Kunsten in Brussel betreedt; een applaus dat overgaat in luid gejoel als zij zich door de menigte een weg naar het podium baant om daar, zichtbaar tevreden, te inventariseren hoeveel volk ze nog op de been krijgt: ruim tweehonderd man, bijna twee keer zo veel als de brandvoorschrijven toestaan.

Greer is on tour. Met *De Jongen*. 'Doet' het vasteland van Europa met het boek waarmee ze in Groot-Brittannië andermaal controversie en verwarring heeft gezaaid. Maandag en dinsdag België, woensdag (*Crossing Border*) en donderdag en vrijdag (voor interviews) Nederland. Greer, het icoon van het feminisme. Greer, de vleesgeworden oorlog tussen de sekses. Geháát door mannen, die ze in met *The Female Eunuch* (1970) op hun nummer zette door vrouwen te adviseren niet te huwen, en



Gwyneth Paltrow (31)...



en toyboy Chris Martin (26). FOTO'S AP

Steeds meer vrouwen willen een jongere toyboy

Madonna (45) heeft Guy Ritchie (35). En filmster Gwyneth Paltrow (31) gaat trouwen met Chris Martin (26), zanger van Coldplay.

Het helpt, maar een vrouw hóeft niet langer beroemd te zijn om een jonge man te huwen. Geëmancipeerde vrouwen zonder sterrenstatus vinden ook hun toyboy.

Het aantal vrouwen dat een jongere man trouwt is de afgelopen 25 jaar verdubbeld, maakte het Office for National Statistics - het Britse CBS - gisteren bekend. Tussen 1963 en 1998 nam het aantal bruiden met een jongere bruidegom toe van 15 tot 26 procent. Goed nieuws voor vrouwen. 'In de toekomst zullen er minder weduwen zijn', zegt Janet Askham van het Institute of Gerontology in Londen. 'Voor mannen is het slecht nieuws. Ze moeten langer blijven werken om hun oudere vrouw te onderhouden.'

Volgens Askham is leeftijd minder belangrijk geworden. 'Vrouwen streven met het huwelijk hun eigen doelen na', zegt een woordvoerder van het statistiekbureau.

'Ze zijn economisch onafhankelijk. Het huwelijk is geen wegbeider naar veiligheid en status.'

Beroemdheden zetten de trend. Naast Madonna en Paltrow hebben ook Posh Spice (David Beckham) en actrice Emma Thompson (Greg Wise) een jongere man. Demi Moore (41) vrijt nu met de 25-jarige Aston Kutcher. *Eastenders*-actrice Barbare Windsor (66) is de huwelijksparner van Scott Mitchell (39) en Joan Collins (70) doet het met Percy Gibson (37).

Vrouwen die voor de tweede keer trouwen, kiezen nog vaker een jongere man. 15 Procent trouwt in dat geval een man die meer dan zes jaar jonger is.

Het leeftijdsverschil tussen partners is sowieso groter geworden. In de helft van het aantal huwelijken is de ene partner nu vijf jaar ouder dan de andere. In 1963 gold dat nog maar voor eenderde van de huwelijken. 'Grote leeftijdsverschillen zijn acceptabeler geworden, voor de betrokkenen en de maatschappij', aldus het rapport. Peter de Waard

die hen in 1984 opnieuw stevig op hun pik trapt met haar pleidooi voor seksuele geheelonthouding in *Sex and Destiny*.

Diezelfde Greer moedigt haar lezers nu aan 'te genieten van de voorbijgaande schoonheid van jongens'.

Provoceren en taboes doorbreken. Wisselende standpunten innemen. Greer staat ervoor garant. Al zal het merendeel van de twintigers en dertigers in het Paleis voor Schone Kunsten die houding vooral kennen van haar tendingraadse optredens in het BBC-programma *Late Review*.

Vierenzestig is ze inmiddels, maar still on the spot. In *De Jongen* - een kunsthistorisch koffietafelboek over het mannelijk naakt - cist ze het recht op van vrouwen (lange tijd beschouwd 'als één lijf met maar één doel: mannelijke belangstelling wekken') om uit te komen voor hun voorkeur voor jongens. Jonge jongens, wel te verstaan: 'oud genoeg om seksueel geprikkeld te kunnen worden, maar nog niet zo oud dat ze zich moeten scheren'. Gevolg: in Engeland tuimelden de critici over haar heen. Niet in de laatste plaats daartoe aangemoedigd door Greer zelf, die vóór de publicatie van het boek zei dat ze 'wel voor pedofiel zal worden uitgemakkt'.

Ook in Brussel stelt Greer haar gehoor niet teleur. De microfoon die tijdens het publieke interview steeds dichterbij haar neus wordt geduwd, keurt ze misprijzend: 'Gosh, a black glance penis'. Tot hilariteit van de zaal.

En in hoeverre haar boek als pedofiel te bestempelen is? 'Dat hangt ervan af wat je onder pedofilie verstaat', zegt Greer. 'Veertienjarigen hebben seksuele rechten, want seksueel volgroeide verlangens. Maar ik weet niet of ze ook in hun eigen leeftijdgenoten zijn geïnteresseerd. *They just want people with tits*. Het is tamelijk normaal dat je seks leert van iemand die een beetje ouder is.'

Om eraan toe te voegen: 'Wijzen op de schoonheid van jongens is niet hetzelfde als uitnodigen tot misbruik. Of als zeggen: "*Grab them and fuck them in the ass*."

'Oh nee, veel te saai', beoordeelt Greer de businesslunch die de ober in het chique Crown Plaza Hotel in Brussel haar aanraadt. Haar voorkeur gaat uit naar een *foie gras* en vooral een glas witte Sancerre. Bijkomen moet ze, van de vlucht vanuit Londen, en van het interview voor een Belgisch cultuurprogramma dat daar direct opvolgde. En opladen: voor de drie journalisten die ze alleen al de komende paar uur in haar bruidssuite te woord moet staan.

In Engeland weigert ze nog interviews te geven ('Die journalisten willen toch alleen maar zo snel mogelijk gebruik maken van mijn toilet, om te kunnen melden dat ik Lancôme gebruik'). De Britse pers oordeelt zonder ook maar één letter in haar boek te hebben gelezen, meent ze. 'En ze stellen dat mijn theorieën louter voortkomen uit een persoonlijke obsessie'. Terwijl: staat er ook maar één woord in *De Jongen* over haar inmiddels beëindigde relatie met een jonge minnaar?

'Not one.'

Onvermoebaar vermaakt Greer - aan te spreken als 'Professor Greer', tenzij ze uitnodigt minder formeel te worden - haar gezelschap. Richt zich tot haar Nederlandse uitgever Reinjan Mulder ('Je hebt een huis in Harwich? In bloody Harwich? You weird chap!'). Praat als een waterval over de vijftien duiven die ze thuis in het landelijke Essex houdt ('Maar die steeds wegvliegen naar de

dichtsbijzijnde flat. Ik hou ze elke dag met mijn verrekijker in de gaten'). En windt zich op over de verkiezingsretoriek van New Labour, die mensen een gevoel van onveiligheid aanpraat ('Hoezo worden bejaarden bestolen? Iedereen weet dat geen enkele bejaarde in Engeland een cent te makken heeft').

Ze schrikt pas op als er een misverstand over haar programma blijkt. Vanavond géén lezing over het mannelijk naakt, maar een anderhalf uur durend interview over Umberto Eco's tentoonstelling 'Venus ontsluit' graag.

Greer slaakt een zucht: 'One and a half hour about those fucking Venuses?'

'Het is een van de grootste misvattingen in de kunstgeschiedenis', zegt Greer, nippend aan een glas witte wijn in de koninklijke suite van het Paleis voor Schone Kunsten, waar ze zich later zal laten rondleiden langs die 'verdomde

Icoon van het feminisme is op tournee met haar boek over de 'ravissante schoonheid' van jonge jongens

Venussen' - vol aandacht, en zichtbaar geïmponeerd. 'Het idee is dat de kunst voor het overgrote deel uit vrouwelijke naakten bestaat. Terwijl ze in werkelijkheid slechts een fractie beslaan: naakte mannen hebben de overhand.' Die misvatting is veroorzaakt door de burgerlijke moraal van de negentiende-eeuw, meent ze. Toen er publieke collecties ontstonden, waar ook vrouwen toegang toe hadden. De mannelijke naakten werden voor hen niet geschikt geacht, en dus uit de musea geweerd.

Ze houdt stand voor *Venus van Urbino* van Titiaan. Wijst naar de armen die verschillende lengtes hebben, naar de nek die niet fatsoenlijk aansluit op het slappe lijf. 'Had ik deze tentoonstelling gemaakt, dan zou ik een fotomodel uitnodigen - pak hem beet: Jerry Hall - en haar vragen de pose van Venus in te nemen. Dan zou blijken dat dat fysiek onmogelijk is: haar benen zouden het begeven.'

Waarmee ze maar wil zeggen dat vrouwelijke naakten, Titiaans meesterwerk inclusief, niet naar het leven zijn geschilderd. 'Het zijn constructies van het ideaal van schoonheid: zonder lichaamshaar, zonder lichaamsopeningen.'

En precies dat maakt volgens Greer het verschil met de voorstellingen van 'ravissante, goddelijke naakte jongens', die kunstenaars tot in de negentiende eeuw 'bij gebrek aan vrouwelijke modellen' maakten. 'Ook daarin wordt de ideale schoonheid gecelebreerd: die van de jeugd', stelt Greer. 'Maar mannelijke naakten zijn doortrokken van leven. In de kunst zijn vrouwen gemaakt van deeg; mannen van vlees en bloed.'

Op de boekenbeurs in Antwerpen legt Professor Greer het de volgende dag nog eens haarsfijn uit. Voor een zaal voornamelijk gevuld met dames van boven de veertig. In een lezing met lichtbeelden, die in vergelijking tot haar exposé in Brussel licht lijkt gekuisd.

Beelden van de *Apollo Belvedere* flitsen voorbij ('Wat ik mooi vind aan hem, is hetzelfde wat ik mooi vind aan David Beckham: *what you get is power, without force*').

En Greer toont een dia van een schilderij van Titiaan, waarop een schuin omlaag kijkende Sint Sebastiaan gehuld is in een lendedoek met

Daar heeft de Vlaamse schrijfster Kristien Hemmerrechts, die de lezing van professor Greer eerder die dag inleidde, geen boodschap aan. 'Ze veralgemeniseert te veel, vind ik. Neemt haar persoonlijke ervaring te zeer als uitgangspunt. Dan denk ik, kom op Germaine, doe eens research. En ze presenteert zaken die al bekend zijn als nieuwigheden.' Dat kan de vrouwen bij de stand waar Greer die dag haar boeken signeert niet deren. Greer, *every inch a professional*, weet hoe ze haar fans benaderen moet. Met een glas witte wijn binnen handbereik en een pen in de aanslag informeert ze uitgebreid waarom een dame op leeftijd een sleutelhanger in de vorm van een dolfin om haar nek heeft

hangen. Vraagt ze vol interesse door welke tropische ziektes een studente Geneeskunde zoal bestudeert ('Good luck! We need you!'). 'You are enjoying it?', komt een persdame informeren. 'No', is het korte antwoord. 'Ik zit hier nog steeds, terwijl alle andere schrijvers al zijn ontsnapt.'

Professor Greer valt op haarloos naakt

Weg met mannen: Germaine Greer verklaart haar liefde voor 'De Jongen'



Hij was prachtig, Tadzio uit de film 'Dood in Venetië'. Maar de engelachtige jongen is nu achterveertig, en hij is kwaad: jarenlang heeft hij als een exotisch beest in een kooi mooi moeten zijn, en meer niet. Hij was de ellende nog maar net te boven, en nu heeft Greer hem op de cover van haar nieuwe boek 'De Jongen' gezet, zonder zijn toestemming te vragen. Zou zij, de schrijfster van 'De vrouw als eunuch', feministe van het eerste uur, niet de laatste moeten zijn om iemand zo tot lustobject te reduceren?

Maar inconsequentie is ongeveer Greers handelsmerk. Dertig jaar na haar pamflet voor seksuele bevrijding pleitte ze even doortastend voor seksuele onthouding, en nu werpt ze zich weer met orgastisch enthousiasme op De Jongen. Maar misschien is al die tegenstrijdigheid juist haar kracht. Als je met haar praat over haar fascinaties in het algemeen, en nu dus voor De Jongen in het bijzonder, moet je je noodgedwongen overgeven aan een orkaan die alle kanten tegelijk ultraast. En toch heb je uiteindelijk het gevoel dat er een lijn in zit, dat ze gewoon als een razende op zoek blijft naar de waarheid, en dat die nu eenmaal vaak onomstotelijk haaks op zichzelf staat.

GERMAINE GREER (64) • Ik kreeg deze morgen zo'n bedroevende brief! Ik maak mij zorgen over uw houding ten opzichte van homoseksuelen, want u bleef maar zeggen dat de kunstenaars die mooie jongens schilderden normaal waren. Dat woord, normaal, heb ik nauwelijks ooit gebruikt. Ik geef op dit moment naar aanleiding van mijn nieuwe boek geleestte lezingen in de National Gallery. Daarin zeg ik dat de meeste schilders van mooie jongens heteroseksueel waren. Waar-

'Ik heb liever iemand met wie ik kan spelen dan iemand die mijn boekhouding doet'

mee ik wil zeggen: 'En dus niet homoseksueel, zoals men tegenwoordig in zo'n geval veel te snel denkt.' Ik benadruk dat, omdat ik met 'De Jongen' onder andere het domein van mannelijke schoonheid, waar homoseksuelen een monopolie op lijken te hebben - weer een beetje voor vrouwen wil claimen. Ik zeg: 'Hé!

Hallo! Wij zijn er ook nog! Wij vinden die jongens ook adorabel. Wij vinden ze ook mooi en prikkelend.'

* Ergelijk dat zo'n man dat meteen weer seksualiseert. Het lijkt tegenwoordig wel of een relatie pas een relatie is als er een stuk van iemands anatomie in een gat van de ander

zijn kinderen tederheid te betuigen. Behalve tegenover mijn broer dan; die kroop zeker tot zijn twaalfde elke morgen bij hem in bed - waarschijnlijk omdat dat in de ogen van mijn vader onmogelijk geseksualiseerd kon worden. Maar zijn dochters! Nee. Hij kon het zichzelf absoluut niet permitteren die ook maar aan te raken. Wat dus betekent dat wij een hebehoel troost en warmte hebben gemist.

* Toen mijn vader in het ziekenhuis lag en stervende was, was het mijn diepste wens dat ik hem eindelijk één keer zou kunnen vasthouden. Maar ik was te laat. Dat blijft een wens die nooit meer vervuld kan worden.

* Maar kom we moeten het over het boek hebben.

HUMO Waarom heeft u, lang voordat het boek verscheen, gezegd: 'Ze zullen me hierna wel voor pedofiel uitmaken.'

GREER • Omdat ik iedereen vóór wilde zijn. Ik wist zeker dat het ervan zou komen. En ik had gelijk. Een Australische krant schreef dat ik een complete hypocriet was, en dat ik het boek alleen maar heb geschreven om te rechtvaardigen dat ik niks liever doe dan als een oude vicezeker boven foto's van mooie jongens te hangen.

* Mijn zus was trouwens ook verbaasd. Zij had na al die heisa ook helemaal iets anders verwacht dan een kunstboek.

HUMO Dus als u er zelf niet zo de aandacht op had gevestigd...

GREER • Dan hadden ze dat ook gedaan. Ge-loof me.*

HUMO Gooit u zelf niet graag olie op het vuur, bijvoorbeeld door te schrijven: 'De motieven van de actievoerders tegen pedofilië/seksocrisisme zijn op zijn minst ook een beetje twijfelachtig.'

GREER • Je moet dat niet verkeerd begrijpen. Natuurlijk is het vreselijk dat kinderen door economische omstandigheden gedwongen worden tot seks waar ze nog niet klaar voor zijn. Waar ik me aan stoort is dat in die mensen hun verhaal weer de veronderstelling doorklinkt die zo overheerst in de huidige euwig-jong-cultuur: dat jonge mensen onmogelijk oudere mensen kunnen begrepen. Terwijl juist het idee dat alleen jonge mensen begeerlijk zijn aan de basis ligt van pedofilië.*

Blikschade

HUMO Hebt u ondertussen al contact gehad met Björn Andresen, Tadzio in Visconti's 'Dood in Venetië'?

GREER • Nee. Weet je, dat ik eigenlijk een andere foto voor de cover had gekozen, een schilderij van Thomas Lawrence, maar we mochten het van de eigenaar niet gebruiken. Maar goed, ik ben blij met deze cover. Het is een prachtige foto. Hij is van David Bailey. Andresen bezit de rechten ervan niet, dus ik moest hem niet om toestemming vragen.

* Toen ik in die artikels las dat hij zo boos was, kon ik alleen maar denken: 'Hoe ziet hij er nu uit, op zijn achtenveertigste? Waar is de

foto!' Vond jij dat niet irritant? Als je zoiets leest, wil je dat toch weten! Hij ziet er vast verschrikkelijk uit.'

HUMO Andresen wil waarschijnlijk niet geïdentificeerd worden: het mooi-zijn-en-zwijgen heeft zijn leven al volkomen verpest. En het objectiveren van de vrouw streed, maar nu van Andresen en de andere jongens zelf lustobjecten maakt.

GREER • Maar ik vind dat er in het verhaal van Andresen wel een oneerlijkheid zit: als hij niet herinnerd wilde worden aan de tijd dat hij alleen maar mooi moest zijn, dan had hij nu ook niet moeten zeggen: 'dat was ik! En als hij geen foto van zichzelf wil geven, wil hij toch zelf liever zoals Tadzio herinnerd worden?'

* Vrouwen zullen ook nooit zo kijken, nooit zo objectiveren als mannen. Je kent de theorie van de mannelijke blik: altijd dominant, beoordelend en vol veroveringsdrang. Een man die op straat naar je kijkt, vindt dat hij het recht heeft zijn mening over je te geven, en je dikke oude koe te noemen, of appreciërende geluiden te maken als hij je wel mooi vindt. Het komt niet in hem op te denken op dat hij daar eigenlijk het recht niet toe heeft. Die blik is bedreigend, en maakt vrouwen overmatig bewust van hun uiterlijk. Ze zijn altijd bang hoe ze er aan de achterkant uitzien. Zeker tot mijn vijftienvoertigste was ik elke keer als ik in de bibliotheek opstond en door de zaal liep aan het denken aan de mannen die zouden opkijken om mij voorbij te zien lopen. Nu zie ik als ik naar een voetbalmatch ga kijken allemaal meisjes met truitjes die strak over hun borsten spannen op weg naar de vest afgeleborste frituur, om zolang mogelijk langs het veld met voetballers te kunnen lopen. Zij capituleren voor die blik, en proberen aan de fantasiën te beantwoorden. Héél oncomfortabel.

* Sinds de *girlpower* zegt men dat vrouwen op dezelfde manier macht uitoefenen met hun blik, als een soort travestieten: vrouwen die mannen zijn geworden. Ik geloof dat niet. Vrouwen hebben altijd naar mannelijk schoon



Björn Andresen, Tadzio in de film 'Dood in Venetië', was woest toen Greer zijn foto voor de cover van haar nieuwe boek gebruikte. Greer: 'Waarom zie je nooit een recente foto van hem? Hij is 48 nu, hij ziet er vast verschrikkelijk uit.'

10 november 2003

150 ■ HUMO

gekeken. Op hun manier. Met dit boek wil ik vrouwen het recht op dat visueel genot teruggeven.*

De rode baretten

HUMO In 1973 bejubelde u al het portret van 'De Jongen met de Rode Baret' van Titiaan, dat ook nu vooraan in uw boek prijkt.

GREER • Ja. Toen al zei ik dat vrouwen anders keken, en probeerde ik uit te leggen waarom vrouwen *Playgirl* niet kochten. Weet je wie er op de cover van de eerste *Playboy*-voor-vrouwen prijkte? Burt Reynolds! Helemaal naakt, haarig en opgepompt, met een slappe lul die je niet niet kan zien. Het was verschrikkelijk, totaál niet opwindend en volkomen idioot. Wij gingen elke weekend naar optredens van rockbands. Jongens die zingen en dansen en uit de bol gaan, met halve of hele erecties en wapperende haren, daar reageerden wij op. Wij kochten *Rolling Stone*. Nummer 108, die met de foto van David Cassidy door Annie Leibovitz is trouwens nog altijd het meest gezochte collectors item van dat blad.

* Dus terwijl groepjes allemaal bezig waren met *jongens*, probeerde *Playgirl* te verkopen met *mannen*. En wie kocht dat blad? Homoseksuele mannen!

* Mannelijke porno is zo *baveculhi!* Je vraagt je toch steeds weer af: wanneer gaan mannen daar zelf ziek van worden? En het antwoord is: nooit! Want mannen zijn *trainsporters*, postzegelverzamelaars. Ze zijn eendimensionaal en dwangmatig, terwijl vrouwen veel te subtiel zijn, en gecompliceerd.

* Die 'Jongen met de Rode Baret' dat is toch: *mmmmmm*. Dat zachte, donkere haar langs dat nog haarloze, witte gezicht. En dan die hand met die gescheurde leren handschoen, waarmee hij dat forse heft van zijn zwaard van tussen al dat haar van zijn bontmantel trekt.... Dan heb je je toch zin om te zeggen: 'Titiaan! Kom jij eens hier! Wat betekent dit?' Zijn schilderingen hebben altijd een allegorische betekenis, en dit beeldt duidelijk een fase in lemands leven die diep seksueel is. Die jongen is kwetsbaar, verlangend, vol verwondering, en hij kijkt niet. Hij wendt zijn blik af. En een door niet te kijken, zegt hij: 'Kijk naar mij!'

HUMO Titiaan was een man, en toch kon hij subtiel zijn.

GREER • Mja. Maar waar het mij om gaat: Titiaan was volkomen heteroseksueel. Dus vraag je je af: waarom schilderde hij die jongen? En het antwoord is: narcisme! De portretten in mijn boek zijn in feite allemaal portretten van *the artist as a young man*. De kunstenaars stoppen in die jongens alles wat ze nog wisten van de tijd dat ze nog zeven keer per dag ejaculeerden, en constant van vrouwen droomden. En ik ben ze heel dankbaar dat ze dat hebben gedaan (*lacht*).

Laatste kus

HUMO 'Een jongen weet nog hoe te genieten en te laten genieten zonder zich druk te ma-

151

Als iemand de leus 'Het persoonlijke is politiek' in haar vaandel voert, is het Germaine Greer. Vrijwel al haar boeken zijn gebaseerd op haar eigen ervaringen. Dat begon in 1970, toen ze debuteerde met *De Vrouw als Eunuch*. De seksuele revolutie, de menopauze, het moederschap: Greers onderwerpen lopen parallel aan haar eigen leven. En nu, nu ze 64 is, verschijnt *De Jongen*. Een kunsthistorisch werk over de jongen als schoonheids-ideaal en een pleidooi voor de relatie tussen rijpe vrouw en jonge minnaar.

Germaine Greer is deze week te gast op Crossing Border (12 t/m 16 nov.) in Den Haag.

door PAM VAN DER VEEN

Xandra Schutte, hoofdredacteur Vrij Nederland:

"Wat mij altijd stoort aan de literatuur van de tweede feministische golf is het klagende, het slachtofferachtige. "De mannen zijn gemeen en wij zijn zielig." Dat heeft Greer nooit gehad. In al haar boeken slaat ze een brutale toon aan, met woeste uithalen, oneliners en krankzinnige voorbeelden. Dat is ontzettend verfrissend. Ze eiste autonomie op, schreef over seks op een manier die daarvoor alleen aan mannen was voorbehouden en deed dat met veel humor en zelfspot. In haar nieuwste boek mis ik dat. *De Jongen* ziet er prachtig uit, is letterlijk een lust voor het oog, maar de tekst is helemaal niet goed. Het is een taai, overloze beschrijving van schildertjes en mythologieën, die nauwelijks dieper op het

onderwerp ingaat. Greer slaat bijvoorbeeld de hele zoste eeuw over, waarin homo's zich de blik op jongens hebben toegeëigend en we ons bewust zijn geworden van de macht van het kijken. Daarbij is het vreemd dat iemand die de seksindustrie en de daarmee samenhangende uitbuiting afwijst, op zo'n manier naar jongens kijkt. Stel dat Greer een man was en een boek had geschreven over hoe prachtig jonge meisjes zijn. Dat er niets beters is voor een meisje dan in de seksualiteit worden ingewijd door een oudere, rijpe man. "Ouwe viezerik!", zou iedereen dan geropen hebben. Greer heeft nu precies de blik opgezet, die het feminisme altijd verworpen heeft. Natuurlijk is het goed dat vrouwen lust opeisen. Door de affaire Mabel zie je dat het nog helemaal niet vanzelfsprekend is dat vrouwen over hun eigen seksualiteit beschikken. Maar je zou willen dat Greer het op een intelligentere, geestiger manier had gedaan. Een manier die beter past bij haar persoonlijkheid. Want Greer is de meest publieke en provocerende feministe ter wereld. Ze is flamboyant, een diva, onredelijk, vol kuren en paradoxen, maar ondanks dat iemand aan wie je je kunt spiegelen. Ze heeft zichzelf altijd belangrijker gevonden dan zusterschap en zich dus nooit aangesloten bij het feminisme als beweging. Maar doordat ze altijd ongenueerd haar eigen weg is gegaan heeft ze de weg vrijgemaakt voor andere vrouwen en is ze zeker invloedrijk geweest."

Louis Behre, directeur Crossing Border: "Germaine Greer is een icoon. Dus als zo iemand een nieuw boek uitbrengt, vragen wij haar natuurlijk op ons festival. Ik heb *De Jongen* nog niet gelezen, maar wel doorgebladerd. Ik vind het van veel humor getuigen, omdat ze in dit boek precies het tegenovergestelde doet als in *De Vrouw als Eunuch*. Namelijk de man verheerlijken. Of eigenlijk de jongen, maar dat is toch ook een man."

De Vrouw als Eunuch heb ik destijds ook gelezen. Een prima boek. Het veroorzaakte nogal wat heisa bij het establishment, maar niet in mijn omgeving. Ik keerde in hippie-achtige kringen waar ook mannen bezig waren zichzelf te bevrijden en waar vrouwen niet voor hun plekje hoefden te vechten. Of ik het feminisme altijd

een warm hart heb toegedragen? Dat klinkt weer zo braaf. Ik vond het wel heel vervelend als er zo zwart/wit over mannen werd gesproken. Maar opkomen voor je eigen recht, dat kon ik alleen maar toejuichen. Greers boek shockeerde mij dan ook niet. Ik zag haar vaak in Engelse talkshows en vond haar ideeën heel interessant. Ik was zelfs een beetje verliefd op haar. We waren allemaal een beetje verliefd op Germaine. We vonden het wel leuk, zo'n mooie, slimme vrouw, die ons wel even zou vertellen hoe het moest."

Germaine Groenier, ex-Dolle Mina/schrijfster/programma-maakster:

"*De Vrouw als Eunuch*, god ja, waar ging dat ook alweer over? Geen idee! Ik weet nog wel dat ik er niet doorheen kwam. Ik hield veel meer van boeken in romanvorm over de problematiek van vrouwen. Doris Lessing en Marilyn French, die had ik op mijn nachtkastje liggen. Die schreven op een persoonlijke manier over vrouwen die getrouwd waren en kinderen hadden. Daar kon ik me in herkennen. Maar dat wil niet zeggen dat Greer niet een hartstikke goed mens was. Ze was de eerste vrouw die zo letterlijk over de dingen sprak. Ze nam geen blad voor de mond en heeft de emancipatie daarmee zeker geen kwaad gedaan. Bovendien was ze heel erg mooi, en dat was ook niet onbelangrijk. Ze was een goeie reclame voor onze zaak. Maar haar boeken, nee, die waren me veel te pamfletterig. We moesten zelf al zoveel pamfletten maken!"

Belle Kuisken, organisator Ontmoeting met Germaine Greer:

"Begin oktober ging in Brussel een tentoonstelling open die bedacht is door Umberto Eco. De tentoonstelling *Venus Ontsluiert* is opgebouwd rond 'De Venus van Urbino' van Titiaan en gaat onder meer over erotiek en vrouwelijke verlei-

ding. Vanuit de literaire organisatie Het Beschrijf wilde ik daar iets tegenover zetten. Naar aanleiding van haar nieuwe boek heb ik Germaine Greer uitgenodigd om de tentoonstelling te komen bekijken en na afloop commentaar te geven in een gesprek met een journalist. Ik verwacht een spitse discussie, want in *De Jongen* verzet Greer zich tegen de overheersende rol van vrouwelijke schoonheid in de kunstgeschiedenis. Ze laat zien dat het juist heel lang de jongen is geweest die het symbool van verleiding was. Ze gaat daarbij zeer grondig en kunsthistorisch onderlegt te werk en haalt er ook allerlei maatschappelijke visies op mannelijke en vrouwelijke schoonheid bij. Wat ik vooral mooi vind is hoe ze periodes overbrugt, hoe ze verbanden legt tussen de houding van Apollo op een doek van drie eeuwen oud en die van tippelende jongens van nu. Greer is vijftien jaar geleden ook al eens uitgenodigd door Het Beschrijf. Volgens de toenmalige organisator was iedereen een beetje bang voor haar. Ze was snel, grappig, ongelofelijk alert en praatte iedereen onder tafel. Ik ben dan ook op zoek gegaan naar een stevige interviewer om tegenover haar te zetten. Liefst een man, voor het evenwicht. Het is Ivo Belet geworden, een bekende Vlaamse tv-journalist met de nodige ervaring."

- Venus en Adonis, Ontmoeting met Germaine Greer, 10 november 19.30 uur Paleis voor de Schone Kunsten, Brussel. Reserveren: 0032-2-507.82.00
- Germaine Greer is woensdag 12 november te gast op Crossing Border in Den Haag. Zie voor het volledige programma www.crossingborder.nl
- Backstageleden kunnen met 5 euro korting naar het avondprogramma van 15 november

hebben". De aloude feministe is blijkbaar een kenner; ze sprak over mannen zoals anderen over wijn praten.

een ander accent in de programmering: meer schrijvers en minder muzikanten. Louis Behre kiest vandaag zijn literaire talent, hij had DBC Pierre al geboekt voordat deze de Booker Prize won. Pu-bliciteitsretractor op de eerste avond was schrijfster Germaine Greer die voor een zaal vol vooral oudere liefhebbers en kwiek college gaf over de esthetische kwaliteit van het mannelijke adontescen-tienlichaam. Aan de hand van dia's van schilderijen en beelden legde ze verbanden, zoals tussen Apollo en David Beck-ham, en Bush en overdreven masculini- teit. Greer zelf houdt van 'boys', oftewel 'mensen die de moedermelk nog in zich

eer een incompleete uitgave van de jongen."

HUMO Mannen moeten dus jongens blijven?

GREER • Als ze dat durven. Zoals David Beckham. Hij is een leider, de kapitein van de Engelse ploeg, maar hij kan ook goed met mensen omgaan, is gevoelig, simpel en open. Kortom: een echte jongen. Hij kan probleemloos - op het vrouwelijke af - dingen doen met zijn haar, en juwelen dragen. Want tegen al die mannen die zich zorgen maken over hun mannelijkheid kan hij zeggen: 'Ik heb daar geen problemen mee. Ik kan zelfs een roos tussen mijn tanden dragen. Ik weet wie ik ben, en twijfel niet over mijn erectie: 'I'll be fine!'

Hij combineert zachtaardigheid met kracht. Dat is nieuw. Of liever: mannen zijn vergeten hoe ze dat moeten doen. Als we nu een generatie van dat soort jongens-mannen zouden krijgen, dan wachten meisjes heel goeie tijden."

Bloed op de lens

HUMO Dat is toch een trend? We zien in reclames steeds meer mooie jongens, mannen proberen ook steeds vaker jongen te blijven, en Demi Moore heeft een vriend van 24.

GREER • Ja, ik hoop dat er steeds meer jongens zijn die in de spiegel kijken en zeggen: 'Yeah! Dit is precies waar een vertijgerige geslaagde vrouw op zit te wachten.' Meestal nemen de jongens het initiatief, hè. Zij denken: 'Als ik die jongen kus, gaat hij geslacht zijn.' En dan op eens pakt hij haar vast, en kust haar. Zij schrikt, en dan zegt hij: 'Dit is toch wat je wilt?'

Maar goed, ik moet nog zien of boyhood echt doort. Ik zie bij jongens toch ook heel veel hardheid, grote afgezakte broeken, petten, hooilangs met Bierbuis-ken... Ik weet niet of er voor De Jongen wel genoeg sociale ruimte is.

HUMO Ik wilde eigenlijk zeggen: het boek is wel goed getimed.

GREER (lacht) • Ja. Dat is waar. Ik heb een perfect gevoel voor timing - ik schrijf over iets dat nieuw is, maar toch al net lang genoeg meegaat om relatief bekend te zijn. Dat zeiden ze over 'De vrouw als eunuch' ook."

Door HESTER CARVALHO DEN HAAG, 13 NOV. Op de openingsavond van Crossing Border doet de nieuwe locatie denken aan je eigen huis net na de verhuizing. Het huis - de Koninklijke Schouwburg - is mooi maar de sfeer moet nog komen. Het publiek, deze avond

"De jongen met de rode baret van Titiaan. Greer: 'Mmm. Dat zachte, donkere haar langs dat witte, haarloze gezicht. En hoe hij dan dat forse heft van zijn zwaard hussen al dat haar van de bont-maniel trekt. Dan heb je toch zin om te zeggen: 'Titiaan! Kom eens hier jij Wat betekend dit?'"



"Raad eens wie er aan het schrijven is, zei ik dan: 'Ik!'"

HUMO Maar zelfs voor de oude seksist Norman Mailer had u, ondanks al uw discussies, uiteindelijk een zwak. Misschien is het een persoonlijke kwestie, zoekt u steeds het type uit dat u even onprettig behandelt als, bijvoorbeeld, uw vader?

GREER (denkt even na) • Neen, ik denk echt dat ze dat allemaal doen."

HUMO Is het omdat jongens meer op vrouwen lijken - ze zijn niet zo geneigd te domineren - dat je gelijkwaardiger met ze kan omgaan?

GREER • Natuurlijk. Een man en een jongen, dat is iets totaal anders. Dat is zo vreemd. Pas kwam ik nog een man tegen die ik goed heb gekend toen hij achtien was. Hij reed toen rond in een oude MG, die hij op de meest onmogelijke plekken altijd weer moest aanduwen. Heerlijke jongen was het. Daarvan kon ik niets, maar dan ook niets, terugvinden in de man die hij was geworden. Hij was nu zakenman, had een machtspositie en was opgezwoolen, degelijk en oersaal.

• Mannen benijden jongens, en willen het liefste dat ze zich zo snel mogelijk inpassen in het patriarchale systeem. Ze willen dat ze serieus worden en een baan zoeken, ze willen er zo snel mogelijk *mannen* van maken. In studies is de jongen ook vaak niet meer dan een incompleete man. Voor mijn gevoel, is de man veel-

genlijk het enige probleem."

HUMO Dus u zweert bij jongens?

GREER • Op mijn leeftijd mag je je gelukkig prijzen als je sowieso een relatie hebt, en ben je dankbaar voor alles wat je krijgen kunt, ha- ha."

HUMO De jongen, zegt u, zou de seksen bij elkaar kunnen brengen.

GREER • Ja, een jongen zal je niet proberen te controleren. Mijn he-le leven heb ik mannen gehad die, zelfs als ze geen degelijke opleiding hadden, of nog nooit zelf op een fatsoenlijke manier hun geld hadden verdiend, mij toch probeerden de les te spellen, en me bekriftseerden. Zelfs als ik schreef, keken ze over mijn schouder mee en zeiden: 'Oh, neen, zo zou ik dat niet stellen.' Ongelofelijk gewoon.

Het Crossing Border-festival is na drie jaar Amsterdam terug in Den Haag. Hippies, liefhebbers van mooie jongens en fans van horror, iedereen kwam de eerste avond al aan bod.

Germaine Greer

ken om zoets als macht. Zijn specialiteit is spel... en niet zo zeer overheersing."

GREER • Ja. Ze zijn nog niet hard. En nu heb ik het niet over hun pe-nissen, hè. Want die zijn dat juist wel. Harder dan die van De Man, die zich juist zelf zo hard maakt omdat hij bezorgd is om de hardheid van zijn penis. De fallische onrust drijft hem met in zijn behoefte aan dominantie."

HUMO 'De jongen, uitgesloten van fallische macht, is domweg be-giftigd met een ontvankelijke penis in plaats van een dominante fallus.'

GREER • Ja. Een jongen, daar vrij je mee, hij kan zich niet beheer-sen en ejaculeert zonder dat hij dat wil. Maar dat is geen enkel probleem, want hij kan dat bin-nen een halfuur weer. Hij is niet bezig met presteren en het laten duren met *hier duwen* en *daar wruwen* tot jij een orgasme hebt, want-dan-mag-hij... Dat speelt niet als je toch uren kunt door-gaan. Je kan zelfs de jongen pe-netreren. Hij voelt dat niet als een vernedering. Hij denkt gewoon: 'Ooh! Eens kijken hoe dat is!' En: 'Wat kunnen we nog proberen?' Hij is niet geïnteresseerd in macht, maar in plezier. Wat natuurlijk wel betekent dat hij een beetje te-leurstellend is op het gebied van echt een relatie aangaan. Maar als je een *big girl* bent, dan wil je dat ook niet per se. Ik kan leven zon-der een man die zich volledig aan mij wijdt. Ik heb liever iemand met wie ik echt kan spelen, dan iemand die mijn boekhouding doet."

HUMO En volgens u begeren de meeste jongens ook een rijpere vrouw?

GREER • Ja. Lees Milan Kundera's 'Onwetendheid' maar. Of 'Clara' van Colette. Wat jongens vooral willen is *gewild* zijn. Cherubino (in 'Le Nozze di Figaro' van Mozart, red.) bijvoorbeeld, wil zo graag dat iemand van hem houdt, en hij wil leren, zoals hij zingt in de aria: 'Tell me fair ladies, what love is, is it what I feel here?' Jongens willen van je leren, over alles, ook over steden en restaurants. Ze moeten nog niet doen alsof ze alles al onder controle hebben. Het hele punt is juist dat zij dat niet hebben, dat ze nog niet beheersen en heersen. En een rijpere vrouw weet wat ze daarmee moet doen -

Het is bijna teleurstellend. Verwacht je de pedofiele coming-out van het boegbeeld van het feminisme, krijg je een kunstboek vol doorwrochte beschouwingen van kunstuitingen uit de 17e en 18e eeuw. Prachtig boek hoor, 'De Jongen' van Germaine Greer, maar zoals Shakespeare al ooit zei: 'Much to do about nothing'. De internationale pers viel

door
MARJOLEIN HURKMANS

"En nou is het een beetje een probleem dat journalisten in Australië niks hebben om over te schrijven. Er zijn daar geen zelfmoordaanslagen, geen filmsterren met een drankprobleem, dus ze grijpen alles aan. De man is gaan rondbellen, commentaar gaan vragen aan iedereen die het geven wilde. Het boek was nog niet eens af, niemand had het gezien, maar iedereen had een mening. 'Bent u een dirty old woman, mevrouw Greer...' 'Ja hoor'. Ach, toen ik 'De vrouw als eunuch' had geschreven, noemde iedereen me een hoer. Daar zat ik ook niet mee. Modder is goed voor de gewassen en genieten van seks is geen zonde, dat is lekker." Ze grinnikt: "Mijn uitgever is natuurlijk alleen maar blij met al dat rumoer. Hij moet gedacht hebben dat hij gestorven was en in de hemel beland."

"En dan kwam daarna nog die toestand bij met Bjorn Andressen, ooit de mooiste jongen van de wereld die schitterde in de bijzonder saai film 'Death in Venice'. Hij staat op de cover van het boek, maar is boos over het feit dat hij daar niet voor wordt betaald. De rechten van die foto liggen simpelweg bij de fotograaf. De man, hij is inmiddels in de 40, beweert dat zijn schoonheid als kind hem de rest van zijn leven heeft gedwaarsboemd bij het maken van carrière. Wat een onzin. Ik ken legio mooie jongens die als man zijn afgestudeerd. Dennis Hopper was ooit een schitterende jongen en moest het later zien te maken als doorsnee man en Leonardo di Caprio lijkt hetzelfde lot beschoren. In tegenstelling tot bijvoorbeeld Johnny Depp en Brad Pitt; zij weten hun jongensachtige schoonheid vrij lang in stand te houden."

Afijn, terug naar de gladder jongenslichamen die Germaine Greer zo bewondert. "Pure schoonheid inderdaad", zegt ze nuchter. "Jonge jongens, op de grens van kind en volwassenheid zijn niet voor niets zo vaak uitgebeeld in de kunst. En zet de David van Michelangelo naast de Venus van Milo. Vergeleken met hem is zij piomp en mollig. Niet dat jonge meisjes niet mooi zijn, hoor", voegt ze daar snel aan toe, "maar dat weet iedereen zo langzamerhand wel. Dat weten we zelfs zo goed dat we denken dat alle vrouwen eruit moeten zien als tienermeisjes. Of erger nog, als jongens met opgeplakte borsten. Tot in de 19e eeuw stonden jongens ook model voor schilderijen die van vrouwen werden gemaakt. Veel beroemde naakten lijken vrouwen, maar zijn mannen. En wij maar streven naar die perfecte bouw en strakke ledematen van een 15-jarige jongen en denken dat stri-

massaal over de schrijfster van onder andere 'De Vrouw als Eunuch', 'Het lot van de vrouw' en 'De overgang. Over vrouwen en ouder worden' heen, maar wij kunnen u verzekeren: Germaine doet het niet met knaapjes, ze kijkt er alleen maar naar. En dan nog het liefst naar exemplaren gebeeldhouwd in marmer of ver-
eewigd in olieverf.

ae, zachte buiken en hangende borsten niet des vrouw zijn."

Ze zucht even. "Ik heb het in mijn boek helemaal niet over seks met tieners; ik heb het over genieten van hun schoonheid. Dat is iets totaal anders. In feite beseft iedereen dat jongens beelddoel zijn. Iedereen met gevoel voor esthetiek althans. We durven er alleen niet voor uit te komen, bang dat we voor pervers worden uitgemaakt, inderdaad, van pedofilie beschuldigd. Ik ken een moeder die een foto maakte van haar 4-jarige zoon-tje dat in de sneeuw plast. Het ventje kijkt arrogant en trots in de camera: 'Kijk eens, ik heb een piemel en daarmee kan ik een geel gat in de sneeuw maken'. Ze bracht het fotolletje naar een laboratorium en werd prompt door de politie opgepakt. De angst voor pedofilie is in ieder geval in Engeland veel te ver doorgeschoten."

Haar seksleven is bij lange na niet meer zo indrukwekkend als ten tijde van haar wereldberoemde bestseller 'De Vrouw als Eunuch', zegt ze onbeveng. "Meid, ik ben 64. Ze hangen echt niet meer bij me aan de deur. En ik word er naarmate ik ouder word ook niet zelfverzekerder op. Ook Germaine Greer, die het ooit met vele mannen deed, voelt zich onzeker als ze haar kleren uitdoet in het bijzijn van een onbekende man. Dat vind ik trouwens niet erg. Dat hoort bij het vrouw zijn. Vrouwen zijn goed zoals ze zijn, ik zou niet willen dat we mannen werden. Ik houd van die kwetsbaarheid."

De professor in de Engelse taal- en letterkunde vervolgt: "Een van mijn studentes, een heel mooi meisje met een briljant verstand kwam een tijdje geleden naar mijn werkkamer om haar werkstuk te bespreken. Ze zag er slecht uit, dus ik vroeg wat er aan de hand was. Ik weet hoe vrouwen in elkaar zitten, dus ik vermoedde meteen liefdesperikelen. En jawel, tranen met tuiten. Haar Italiaanse vriendje beantwoordde haar brieven en telefoontjes niet. Ze had geen woord op papier gekregen. Daar word ik niet kwaad over. Ik herken dat. Ik zou willen dat ik alle uren terug kon krijgen waarin ik zelf vruchteloos bij de telefoon zat te wachten, niet meer in staat om te werken, verlamd tot dat Hij uiteindelijk belde. Het aantal studentes dat haar tentamen verknalt omdat haar relatie net is verbroken, is evenredig aan het aantal studenten dat zijn verkering uitmaakt zodat hij rustig kan studeren en na de tentamenperiode gewoon een nieuw liefje gaat zoeken. Wij zitten in zak en as; zij laten geen traan. Het grote verschil: wij houden van iemand met ons hele lichaam en niet alleen met onze vagina. Ik vind dat mooi. Houden zo."

Het probleem ligt niet bij

DEN HAAG — Ze moet er zelf om lachen. „Mijn zusje reageerde precies zo toen ze het boek voor het eerst zag. Al die commotie is eigenlijk begonnen tijdens een feestje in Australië. Ik vertelde aan de meneer die naast me zat dat ik een boek aan het maken was over de schoonheid van jongens. Hij bleek journalist."

ons vrouwen, wij doen er alles aan. Het ligt aan de mannen. Zij sluiten zich op in een cocon en hoe hard wij ook tegen het glazen bord voor zijn kop staan te timmeren, ze horen ons toch niet. Willen ons niet horen. Ik zat deze week in de trein van Antwerpen naar Brussel. Naast mij zat een man een tijdschrift te lezen met naast hem zijn zoon-tje van een jaar of 4. Steeds opnieuw probeerde het kind een gesprek te beginnen, maar de vader zei gewoon niks terug. Het was een lange reis. Ik denk dat papa zelfs de advertenties heeft zitten lezen om maar geen aandacht aan zijn kind te hoeven besteden. Dat zou een moeder niet kunnen. Ze zou misschien met een half oog doorgelezen hebben, maar ze had het jongetje niet

kunnen negeren. Moeders leren onze zonen liefhebber te zijn, zachtaardig en tot op het moment dat zij opgenomen moeten worden in de mannenwereld, bezitten ze dan ook die schoonheid waar ik in 'De Jongen' over schrijf. Er komt echter een moment dat ze losgerukt worden van die moederborst, hun plaats

moeten innen in een fallisch gevormde maatschappij waarin je alleen maar helemaal beneden kan beginnen en al vechtend een weg omhoog moet vinden. Dat is een ontzettend kwetsend en pijnlijk proces. Wie kan heit kwalijk nemen dat ze zo emotioneel en hard worden als ze uiteindelijk blijken te zijn? Ik ben allang blij dat wij vrouwen ons niet meer klakkeloos door die kerels in hun coconnetjes laten afwijzen en vernederen. Tegenwoordig eindigt in Engeland de helft van alle huwelijken in een scheiding en dat komt meestal vanuit de vrouw die liever in armoede met een uitkering leeft dan nog één dag langer blijft bij een vent die haar niet waard is en geen zier om haar lijkt te geven."

Alleen sommige homoseksuelen ontsnappen aan die fallische fuik, zegt ze. "Die blijven hun moedermelk binnenhouden. Maar die gaan dan ook vaak niet bij macho bedrijven werken, maar belanden in de kunst- en artiestenwereld. Homoseksualiteit is volgens mij gewoon een manier om je af te zetten tegen de verplichting van jongen man te worden."

Zelf heeft ze geen kinderen. "Misschien is dat maar goed ook. Ik zou waarschijnlijk zoveel van mijn zoon houden dat hij nooit van me los zou komen en op zijn vijftigste achter mijn rolstoel aan zou lopen." En een dochter die zich af zou zetten tegen haar feministische moeder, met een macho zou trouwen, acht kinderen zou krijgen en de hele dag zou breien? "Ho", zegt ze breed lachend. "Ik kan brieven als een bezetene. Geen vrouw die me verslaat. Wat dat betreft."

Voor een verloren soldaat (Roeland Kerbosch, 1992, Ned.). Verfilming is een gearfumeerde, zouteloze en hypocriete echo van Rudy van Dantzig's autobiografische romandebuut (uit 1986) over een Amsterdamse jongetje dat de hongerwinter bij een Fries vissersgezin doorbracht. Ned. 1, 0.13-1.50u.

NRC 21-11

De jongen *0 P 21 j NOV 03*

Wat is een mooie jongen? Volgens

Germaine Greer is dat een jongeman tussen pakweg tien en twintig die nog niet overal haar heeft, maar wel al seksueel prikkelbaar is. Zulke jongens, met gladder wangen, platte buik, weelderige haardos en een wat beschroomd voorkomen, staan veelvuldig afgebeeld in haar niet altijd even helder becommentarieerde plaatjesboek *De jongen*. In haar voorwoord legt zij uit wat zij ermee beoogt. Zij wil vrouwen, die blijkbaar vroeger niet aan hun trekken konden komen, hun 'recht op visueel genot' teruggeven. Het gaat hier om een verijnd soort genot, want in het rijk geïllustreerde boek staan geen foto's van gewone blote mannen of van strippers, maar afbeeldingen van erkende kunstwerken: de David van Michelangelo, de Sint-Sebastiaan van Mantegna, maar ook het naaktportret dat Annie Leibovitz maakte van David Cassidy. De belangrijkste bewering die Greer doet is dat mannen eigenlijk altijd moole, onbedorven jongens zouden moeten blijven, eindeloos bewonderd door beschaafd geile, kijkgrage dames. Gluren op niveau. (Meulenhoff, vert. Auke Leistra en Atty Mensinga. €45,- (geb.), €32.50 (pb))

Rechter beslecht de ruzie rond nalatenschap Büch

Van onze verslaggever **VK**
AMSTERDAM
21/11

wij erg tevreden', laat Patrick Buch weten. Patrick, Arthur en hun moeder zijn naar de rechter gestapt uit onvrede over de afwikkeling van de nalatenschap van de vorig jaar overleden schrijver door zijn voormalig financieel adviseur Joz van Graaf. Zij vonden dat ze onvoldoende op de hoogte werden gesteld en zaken via de media moesten vernemen. De twee andere broers Menno en Richard vonden dat Van der Graaf prima werk deed. Met het besluit is een einde gekomen aan de ruzie tussen de erven.

Op verzoek van de erven Arthur en Patrick Buch en hun moeder, wordt advocaat Th. Bremer de verffenaar van de nalatenschap van Boudevijn Büch. Dat heeft de Amsterdamse rechtbank dinsdag besloten. De verffenaar is te vergelijken met een curator en is belast met de verdeling van de nalatenschap van Büch.

"Mijn broer, moeder en ik zijn blij dat de rechter onze wens heeft ingewilligd. Ook met Bremer zijn

Pubers met honger naar seks

Pasolini



2 november 1975
Pasolini vermoord! Wie heeft het gedaan? Een schandknaap heeft een bekentenis afgelegd. Waarom geloof ik het niet? Ik heb ooit Pasolini's vriend ontmoet, een jezuïet, hij had een hoge dunk van Pasolini's religio-siteit. En ik heb Pasolini zelf ontmoet; ik moest hem overhalen om naar een conferentie van het katholieke vormingscentrum in München te komen om over zijn films te spreken. 'Film en religie' was het thema van de conferentie. Hij kwam, hij sprak ook, en zijn film *Teorema* werd vertoond.

Ik heb lang naar zijn gezicht kunnen kijken; een getekend gezicht, verschuurd, doorploegd, gewond, doorleden, gespannen. Levend, zeer levend. Een gezicht met een brandmerk, onzichtbaar maar onmiskenbaar. Homoseksueel, pederast, communist, groot filmmaker en schrijver, ja, een groot schrijver zeg ik, nadat ik behalve *Teorema* ook nog *Koningsmoord* heb gelezen. En christen, iemand die uitgestoten lieffest en geen van de duistere plaatsen schuwde voor het 'schuim' bijeenkomt: pooiers, dieven, schandknapen. En die daar omkomt met de lugubere logica van het lot.

Gisteren tijdens het avondeten bij de F.'s werd zijn dood natuurlijk besproken. Ik wilde niets zeggen, maar ik kon het niet laten, en ik werd fel, iedereen werd plotseling fel. Pasolini zorgde voor een scheiding der geesten. Ze vielen over hem heen, Italianen en Zwitsers. Hij was homoseksueel geweest, ja, dat tolereerden ze wel, maar dat hij zoveel jongens had verleid, dat was gewoon schandelijk, en zijn hang naar de onderwereld, naar de misdadigers...

Ik zeg: 'Dat is precies wat de Farizeeërs Jezus verweten. Die had ook zo'n hang naar de uitgestoten, hoeren en tollenaars.' Maar daar waren ze het niet mee eens: Jezus had geen jongens verleid en vormde geen bedreiging, hij ging naar de mensen toe om hen te redden. En Pasolini? Hij ging naar de uitgestoten omdat hij zich met hen verbonden voelde in de nood, in het geïsoleerd zijn van het 'normale', van de burgerlijke maatschappij, van de zelfgenoegzaam, de 'Farizeeën'.

Hij bekende zichzelf zijn ellende, zijn gewetensangst, zijn wanhoop. Hij zag zichzelf en de anderen naakt en bloot. Hij hield van de verachten. Zijn plaats was bij hen. Ook Dostoevski ging naar de dronkaards, de spelers, de hoeren, de moordenaars.

Luise Rinser

Luise Rinser (1911-2002), Duitse schrijfster. Fragment uit 'Bij de Tijd', vertaling Ria van Hengel, Nijgh & van Diltmar 1991. Copyright of the original German edition 'Kriegsspielzeug. Tagebuch 1972-1978', S. Fischer Verlag, Frankfurt am Main 1978, © L. Rinser 1991. Foto DPA.

0.13-1.50 (Ned 1) Voor een verloren soldaat **VRE 21-11**
Ned 1992. Van Roeland Kerbosch. Met oa Jeroen Krabbé, Andrew Keiley en Maarten Smit. Gebaseerd op de autobiografisch getinte roman van Rudy van Dantzig. Van Dantzig beschrijft hoe een Amsterdamse stadskind voor het invallen van de hongerwinter naar het Friese platteland werd gestuurd en daar emotioneel verkomert. Een dag na de bevrijding neemt

een Canadese soldaat hem mee in zijn vrachtauto en wijdt hem in in de homoseksuele liefde. Filmmaker Ker-

"Angst voor pedofilie is doorgeschoten"

Voorstelling: Coming out door Growing up in Public. Concept en regie: Jeroen Kriek. Tekst: Don Duyns. Gezien: 31/10, de Krakeling, Amsterdam. Tournee t/m 29/11. Inl. (030) 276 1220 of www.growingupinpublic.nl

Door JOWI SCHMITZ
Het is een ongelooflijk suf stelletje jongens en meisjes dat zo stoer mogelijk voor de badhokjes poseert. Ze hebben te grote brillen, sandalen met geitensokken, plakkerige scheidingen en ze praten slend, alsof hun hersens nog niet volledig ontwikkeld zijn. Dat komt waarschijnlijk omdat ze, zo blijkt even later, mateloos geobsedeerd zijn door seks.

Coming out van het Utrechtse theatergezelschap Growing up in Public is een griezelige en grappige jongerenproductie over pubers in een plattelandszwembad die langzaam maar zeker op hol slaan, daartoe aangespoord door hun genadeloze hormonen.

Iedere grens wordt overschreden. De restjes tere kinderziel, die de acteurs door middel van x-benen, neurotische hoofdknijkes en trillende stemmen gestalte geven, worden vermorzeld. Ontstaat er een partje, dan hangt de rest over de rand van de badhokjes met open mond het gefoezel gade te slaan. Gaat het mis, dan wordt de afgewezene beloond met hartgrondig hoogelach.

"Wil jij mijn piemel zien, gratis?" "Heb je een vergrootglas voor me?"

Raja (Sanne Vogel) gaat seksueel het verst. Ze pijpt in ruil voor sigaretten en koestert tevens de fantasie doodgeneukt te worden. Haar sigarettenrook, maar ook haar grote, ronde lichaam zijn haar wapens in de strijd met de andere sekse. Met haar stevige dijbenen smooit ze triomfantelijk een spartelende jongen.

Eigenlijk doen deze jongeren elkaar allemaal verschrikkelijke dingen aan, onder het mom van aantrekkingskracht.

Het is wel jammer dat auteur Don Duyns geen weerstand kon bieden aan de behoefte de touwtjes aan elkaar te knopen.

Dat levert teveel monologen en privédrama's op, die de hongerige lichaamstaal van de personages niet past. Want er is nauwelijks een reden waarom ze elkaar letterlijk en figuurlijk naaien.

Alleen die ene dan.

Tom Kellerhuis HP 8/9

Bas Meerman (33): "Een journalist schreef ooit over mijn *Getekend dagboek* dat ik een geval voor de psychiatrie was. Er zijn altijd mensen geweest, zelfs mijn vader, die vroegen: waarom maak je van die perverse tekeningen? Ik heb geen antwoorden. Ik kan het je niet zeggen. Maar er is één grote vergissing die altijd wordt gemaakt, en dat is dat die tekeningen telkens weer geïnterpreteerd worden als een verlangen naar erotiek of naar lustbevrediging. Dat is niet waar. Het gaat in de eerste plaats om een verlangen naar esthetiek. Daarom zijn het zulke mooie tekeningen. Anders was ik toch wel foto's gaan maken of kinderen gaan verkrachten?"

"Er komen ook vrouwen in mijn werk voor, en inmiddels ook bloemen en stillevens. Maar het heeft wel altijd een persoonlijke ader. Ik krijg een roos van een minnaar die bij mij op tafel staat en ik schilder hem na. Oké, ik geef toe: ik ben *Sexbesessen*. Bezeten van seks, obsessief, maar niet zo obsessief dat ik mezelf alleen als opdracht stel goeie, geile porno te maken."

Ik ben als kunstenaar opgeleid aan de Amsterdamse Rietveld Academie. In 1993, tien jaar geleden, kreeg ik mijn diploma. Het was een academie waar eigenlijk helemaal niet geschilderd mocht worden, want iedereen maakte installaties, foto's en video's. Ik tekende. Ik wilde wél

RADIO**Schandknappen**

Ze noemen zichzelf wel *male adult entertainer*, maar in begrijpelijk Nederlands zijn het schandknappen en jongenshoeren. Recent nog is het 'Eindhovenese schandaal' over jonge jongens die geronseld werden in parken om 'het' voor geld met mannen te doen. Het is de 'ouderwetse' kant van het schandknappen. Veel *male adult entertainers* zijn zelfverzekerde zakenlieden, hebben een accountant en betalen belasting. Jongens die vroeger in parken rondhingen, bieden zich tegenwoordig via het internet aan. Dat rondhangen kost tijd en ook de klant kan via het internet vanuit zijn luie stoel een keuze maken. De *schandknaap* is een documentaire over modern jongenshoeren.

RADIO DOCUMENTAIRE
747 AM
RVU 16.02

NCRV Gids 31/10

Zijn de foto's op de tentoonstelling kunst of kinderporno? Officier van Justitie Herman Vlieger (Huib Stapel, foto, links) ziet zichzelf in de eerste aflevering van het nieuwe seizoen van *Wet & waan* geconfronteerd met een dilemma. Op een zondag wordt hij uit bed gebeld met de tip dat er op een tentoonstelling in een galerie iets niet pluis is. Vlieger gaat er op af en belooft zijn vriend Wessel (Marcel Hensema, rechts) snel terug te zijn. Die belofte kan hij niet waarmaken. De foto's blijken een twijfelgeval en Vlieger neemt ze in beslag voor gerechtelijk onderzoek. Iedereen valt over hem heen: de kunstwereld, de publieke opinie en zelfs zijn dochter Julia. Zij vindt de foto's gewoon kunst. Tot overmaat van ramp komt ook zijn ex-vrouw langs. Dit kan Wessel weer niet waarderen. [SD]

WET & WAAN
NEDERLAND 1
AVRO 21.52

bosch wilde een speelfilm wijden aan de bijzondere oorlogservaring. Als jongetje zat hij óók in Friesland en herkende volgens eigen zeggen zoveel overeenstemming in stemming en omstandigheden in Van Dantzig's roman, dat hij hun beider ervaringen dacht te kunnen bundelen. Critici waren niet enthousiast en deden de film af als een 'sloem en simpel tv-dramaatje' (Peter van Bueren) of als een 'knuffelig dutje' (Joyce Roodnat). Naar verluidt distantieerde Van Dantzig zich van de film omdat hij er weinig meer in herkende van zijn eigen verleden.

schilderen, maar ik durfde het niet. Toen kwam ik op De Ateliers terecht, zeg maar gewoon de beste kunstopleiding van Nederland, en daar werd wél gebeeldhouwd en geschilderd. Ze zeiden tegen me: je mag komen, maar dan moet je ook gaan schilderen. Je kreeg iedere week van die kunstprofessoren over de vloer die naar je voortgang kwamen kijken, maar één ding stond vast: je kon het werk maken dat je wilde maken. Na twee jaar dacht ik: nu ga ik de wijde wereld in. Ik kreeg de koninklijke subsidie. Mijn eerste solo-expositie in galerie De Praktijk was een groot suc-

Judith Eiselin

NRC 7/11

Met wie zou je het liever doen: met Margaret Thatcher of met een zestigjarige lerares die uit haar mond naar 'ingeblikte kool' ruikt, maar wier gezicht nog sporen van vroegere schoonheid vertoont? Met de koningin van Engeland of met een spekkige klasgenote? Drie vrienden, Jon, Dino en Ben, keuvelen daarover na schooltijd. Wie bedenkt de meest ranzige vraag?

Alleen al dit begin van *Testosteron* (*Doing It*) van Melvin Burgess, een boek voor jongeren vanaf een jaar of zestien, was in Engeland genoeg voor een bescheiden relletje. 'Smeerlapperij', stelde recensente en gelauwerd kinderboekenschrijfster Anne Fine in *The Guardian*, die het boek verder onder meer 'walgelijk' en 'gestoord' noemde. Meisjes zouden na het lezen van het boek hun ouders smeken naar een meisjesschool te mogen. Het zou ze een enorme deuk in hun zelfvertrouwen geven, omdat Burgess de jongens in zijn boek zo geobsedeerd laat zijn door 'arses', 'bushes' en 'titties'.

Fine besprak het boek twee maanden voor de publicatiedatum, die prompt met een maand vervroegd werd. Het boek vloog de winkels uit. Van met name volwassen vrouwen kreeg Fine een hoop bijval. De meeste andere Britse recensenten, maar vooral ook de jongeren die via het Internet reageerden denken er heel anders over. Ze zijn het over het algemeen eens met Burgess: boeken die speciaal voor hen gemaakt worden, zijn vaak suf, oneerlijk en onecht. Burgess schrijft hoe het werkelijk is om puber te zijn. *Testosteron* is smerig bij tijd en wijle, ja. Maar het is ook een heerlijk boek, opwindend, grappig, veelomvattend en zelfs geruststellend: het gaat over seks en wat daarbij komt, aan handelingen, maar ook aan emoties.

Twee van de drie hoofdpersonages hunkerend naar de eerste keer, echte seks met penetratie en al. De daad neemt in hun gedachten mythische proporties aan. Voor Dino is het ook al een uitgegemaakte zaak met wie het zou moeten gebeuren. Want 'Dino was het helemaal', met zijn gelijkmatige gezicht waarin een vleugje ruwheid zweemt. Zijn 'volle lippen', zijn 'goudbruine ogen': 'meisjes verdronken erin en werden nooit meer teruggezien.' Dus zal de seks plaats moeten hebben met zijn vrouwelijk equivalent Jackie. Delicate Jackie, die net als hij een spoor van hunkerende harten achterlaat, maar dan dus bij de jongens. Alleen twijfelt ze.

Broerigheid

Op slapstick-achtige wijze, maar zonder ongelooftwaardig te worden, beschrijft Burgess Dino's allengs meer wanhopige pogingen haar in bed te krijgen. Burgess kan zich met evenveel vanzelfsprekend gemak inleven in een weifelend, maar van haar macht genietend meisje als in een door lust verteerde jongen. Of andersom. Als puber speelt bij de keuze voor een partner bovendien niet alleen met wie je het wilt doen, maar ook wat anderen daarvan zullen vinden. De 'match' moet wel kloppen binnen het grotere geheel van de school met zijn strikt afgebakende groepjes, van de 'populair' tot de 'nerds'. Zelfs kledingstijl speelt een rol in het bepalen van iemands begerlijkheid, net als de maten van buiken, billen en borsten. Wie op dik valt, valt ten prooi aan de felle hoon van leeftijdsgenoten.

Burgess neemt in *Testosteron* nergens een blad voor de mond, niet als het gaat om ontluisterende zaken, maar ook niet als er grote gevoelens spelen. Hij schrijft teder over ontluikende liefde en weet ontgoocheling, teleurstelling en verwarring te vangen. Telkens wisselt hij van perspectief: de lezer kijkt nu eens

door de ogen van de een, dan weer met die van de ander.

De hoofdpersonen kennen elkaars geheimen niet, al wisselen ze nog zo stoer en vrijpostig van gedachten. Ben bijvoorbeeld leidt in de ogen van zijn vrienden een saai bestaan. In werkelijkheid is hij de enige die daadwerkelijk seks heeft. Ben heeft zelfs de door vele jongeren gedroomde affaire met een lerares. Burgess geeft zo'n fantasie ruim baan in zijn boek en verrast dan door naast de broerigheid ook de enorme benauwenis ervan weer te geven. De ongelijkheid van een dergelijke verhouding dwingt Ben tot een afhankelijk rol. Zo hangt de schrijver als een god die alles overziet boven het van hormonen kolkende middelbare-schoolplein.

Melvin Burgess heeft een reputatie opgebouwd. Hij is wereldwijd, naar inhoud en naar vorm, een van de meest gedurfde auteurs voor jongeren – én voor iedereen die ooit jong was en daar graag aan terugdenkt. Eerder werd zijn boek *Junkies*, een meeslepend en afschuwwekkend portret van de drugscene, bekroond met de Carnegie Medal, een prestigieuze Britse prijs voor jeugdliteratuur. Zijn vorige boek *Lady, My Life As A Bitch* (hier verschenen bij uitgeverij Gottmer in de 'Octopus'-jongerenreeks), ging over een meisje dat van de ene dag op de andere in een loopse leef veranderd. In een hond dus, die niets anders aan haar hoofd heeft dan het snuffelen onder andermans staart.

De schrijver beschouwt zichzelf als een navolger van de inderdaad ook nogal vrijgevochten Aidan Chambers. Maar Chambers schrijft veel krampachtiger, zo nadrukkelijk als hij altijd bezig is met het maken van kunst. Hij ontbeert Burgess' soepelheid. Burgess op zijn beurt krijgt nu navolging. De Engelse jeugdliteratuur wordt steeds 'harder' en tegelijkertijd steeds toegankelijker. Behalve Burgess strekken auteurs als Bret Easton Ellis, maar ook Nick Hornby de nieuwe auteurs tot voorbeeld. En zo ontstaat een nieuw soort literatuur voor jongeren, die door het 'real life'-karakter tevens parallellen vertoont met de onder iets oudere jongens en meisjes zo populaire 'lad'- en 'chicklit'.

Ballonvaarders

Burgess zet de verhouding tussen ouders en hun kinderen mooi op zijn kop, door een van zijn hoofdpersonen te laten ontdekken dat ook zijn moeder borsten heeft en bovendien nog steeds iets als passie en lust kent. Oud en uitgerangeerd als ze in de ogen van haar zoon is, betrapt hij haar in een overspelige omstrengeling. Zijn ouders lijken ineens vreemden voor hem. 'Wat dachten ze, wat voelden ze? [...] Misschien waren ze stiekem wel ballonvaarders, of in werkelijkheid afkomstig uit Wales en hadden ze zichzelf een Engels accent aangemeten. Hij had altijd gedacht dat hun volledige gevoelsvolle persoonlijkheden in hem en zijn broer en in elkaar samenkamen [...] Waren ze pervers? Keken ze in de spiegel als ze het deden?'

Op zijn vorige boek, het hondenboek met zijn vrouwelijk perspectief, zou, belooft Burgess, 'a knobby book for boys' volgen. Dat maakt hij waar in *Testosteron*, in de Nederlandse vertaling 'met dank' opgedragen aan 'Meneertje Knots'. Het is jammer dat de Nederlandse vertaling vaak zo geforceerd klinkt. Wat in het Engels op een goede manier, af en toe rake langs tuttigheid schampend 'naughty' is, wordt in het Nederlands al gauw harkerig of al te plat. Alsof Burgess' ironie eruit gezeefd is. Vertaler Richard Kruis wrong zich in bochten, maar wist een ander niet de vanzelfsprekendheid en scherpe directheid van Burgess' taal mee te geven. 'Niemand had haar ooit verteld dat een stijve knop niets meer betekent dan een stijve knop' staat er dan. Of zo'n jongen uit het boek gebruikt plotseling het temerige 'vrijen'.

Het valt de vertaler niet helemaal aan te rekenen, maar een wat speelsere en vrijere vertaling had toch wel gekund. De stijl van Melvin Burgess heeft wel wat weg van de manier waarop Ronald Giphart schrijft, woordspelig en melig, maar ook soepel, speels en als echte spreektaal. *Testosteron* is helaas slordig uitgegeven, met typefouten en al. Uitgeverij Vassallucci had te veel haast spraakmakend te zijn, lijkt het. Het is dan ook te hopen dat Nederlandse jongeren het van hun docenten in elk geval op hun Engelse literatuurlijst mogen zetten. In ieder geval doen de jongeren in dit boek het keurig met condoom.

Melvin Burgess treedt op vrijdagavond 14 en zaterdagmiddag 15 november op Crossing Border op.

Jeugdboeken**Een pittige biologieles voor hitsige jongeren**

Grof geweld, verkrachting, incest, drugsmisbruik, abortus, hondenseks: de Britse auteur Melvin Burgess heeft zo langzamerhand alle onderwerpen wel gehad die de meeste andere jeugdboekenauteurs niet aandurven. Het kan niet missen: zijn boeken, waarvan er al vier werden genomineerd voor de prestigieuze Carnegie Medal, roepen rumoer op.

Ook in zijn nieuwste, *Doing it*, gaat het er weer heet aan toe. Geen nieuws, maar volgens landgenote en collega-kinderboekenschrijfster Anne Fine is hij echt te ver gegaan. Walgelijke smeerlapperij die direct tot pulp vermalen moet worden, noemt ze *Doing it*. In Nederland, waar het boek onder de titel *Testosteron* is verschenen, lijkt zich niemand druk te maken. Is dat terecht?

Ja. In *Testosteron* worden tere kinderzietjes inderdaad niet gespaard, maar waarom zou je ook, als je voor een doelgroep schrijft die ook Jan Wolkers leest? Burgess schrijft op waar gezonde jongens van zestien over fantaseren. Wie daar niet tegen kan, moet dit open- en blootboek gewoon niet lezen.

Testosteron gaat over drie jongens die met niets anders bezig zijn dan die mythische eerste keer. Maar ze maken het zichzelf niet makkelijk. Dino is een jongen waar elk meisje wel mee naar bed wil. Jammer genoeg heeft hij zijn zinnen gezet op klassenmooiste Jackie, die eerst zeker wil weten of Dino wel echt van haar houdt.

Ben heeft wél succes: hij doet het met de knappe, net van de academie gekomen dramadocente Alison. Zijn seksuele leven zou perfect zijn, als het niet geheim was. Voor zijn vrienden gaat hij door het leven als een pechvogel, terwijl hij alles heeft waar zij alleen maar van kunnen dromen. Dat blijkt echter een luxeprobleem, zodra hij merkt dat Alison een echte relatie met hem wil. Terwijl hij dacht dat het haar alleen om spannende avontuurtjes in de bezemkast ging.

Jonathon ten slotte, de ongrijpbare grappenmaker van het stel, heeft sjans met de mollige Deborah. Zij is het enige meisje in de klas met wie hij kan lachen, maar nu wil ze méér. Hij hoeft maar met zijn vingers te knippen om zijn maagdelijkheid te verliezen, maar hij had zich zijn eerste liefde heel anders voorgesteld. Kan het hem nu wel of niet schelen dat iedereen haar dik noemt?

Zo hebben ze allemaal hun zorgen. Hoewel er achter de struikjes en in onderlijke bedden het nodige gebeurt, blijkt *Testosteron* uiteindelijk helemaal niet over neuken te gaan, maar over het feit dat je altijd met iemand neukt. Niet de eerste liefdesdaad maakt een jongen tot man, maar het op de juiste manier omgaan met de mens naast wie hij de volgende dag wakker wordt.

Een belangwekkend inzicht. Typisch iets wat een doorsnee biologieleeraar niet weet over te brengen, of in elk geval niet zo indringend als Burgess.

Net als in zijn eerdere boeken hebben de expliciete beschrijvingen van lust en agressie een functie. De omstreden jeugdauteur wil laten zien wat er mis kan gaan als minnaars zich overgeven aan hun primitiefste verlangens. Maar zijn personages kiezen uiteindelijk altijd voor wat verstandig is. En als zij het niet doen, dan doen zijn wereldwijd geworden lezers het wel.

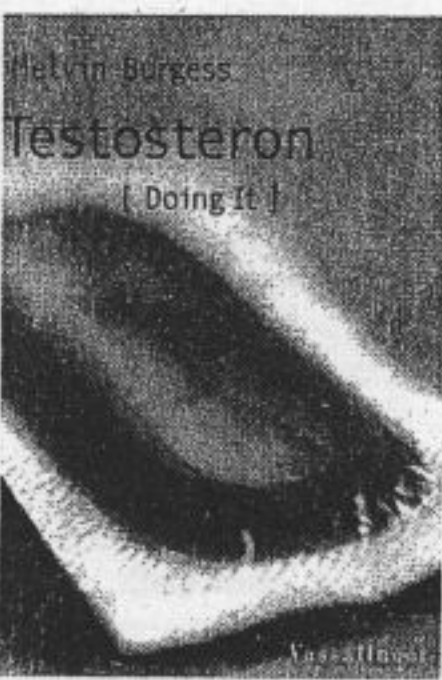
Eigenlijk is *Testosteron* dus niet meer dan een voorlichtingsboek en Burgess een opvoeder, zij het met een onorthodoxe aanpak. Hij neemt graag een omweg via smerige stegen en achterbuurten vóór hij op school aankomt. Dát is waar ouderwetse pedagogen zich aan storen.

Erger is dat de discussie over choquerende elementen in zijn romans iedere keer de aandacht afleidt van de vraag die in literaire recensies werkelijk relevant is: kan deze beruchte jeugdromancier eigenlijk wel schrijven?

Daar zit hem nu net de kneep. Krijgt Burgess slechte vertalers of schrijft hij zelf slecht? Inspireren tot mooi Nederlands doet hij in elk geval niet. Met omslachtige zinnen en geforceerde metaforen worstelen auteur en vertaler zich door de seksscènes heen. Het resultaat: goedkope porno. Echt broeierig, zoals bij de meester van literair-erotisch schrijven Louis Paul Boon, wordt het nergens. En dan is *Testosteron* ook nog eens snel en slordig uitgegeven. Er staan typefouten in, en de redacteur heeft lelijke contaminaties niet weggehaald.

En dan dat gerommel met het vertelperspectief! Burgess probeert een boek te maken dat in ieder hoofdstuk vanuit een ander personage een visie geeft op de gebeurtenissen. Maar regelmatig doet die persoon uitspraken die alleen afkomstig kunnen zijn van de schrijver zelf.

Kennelijk hebben we toch te maken met een ouderwetse verteller die boven het verhaal blijft staan en niet op het oordelend vermogen van zijn lezers durft te vertrouwen. Dino, Ben en Jona-



Omslag van 'Testosteron'

thon blijven, hoe herkenbaar ook, vlakke handpoppen, nadrukkelijk bewogen en gesouffleerd door moralist Burgess.

Dit alles neemt niet weg dat er maar weinig jeugd auteurs zijn die zo openlijk over dit soort onderwerpen durven te schrijven. Dat is, ondanks de literaire bezwaren, absoluut een verdienste. Burgess verdient aandacht omdat hij gebieden durft te betreden waar zijn al te keurige collega's schielijk vandaan blijven.

Gezien zijn boodschap zouden niet alleen opvoedkundigen dat moeten toejuichen, maar iedereen die wil dat jongeren blijven lezen. Waarom zouden ze, als brave volwassenen het benauwd krijgen van een beetje *testosteron*?

Piotr van Lenteren

Melvin Burgess: *Testosteron*. Vertaald uit het Engels door Richard Kruis. Vassallucci, 284 pagina's; € 14,95. ISBN 90 5000 651 5. Melvin Burgess is te gast op Crossing Border Kids, 15 november in Den Haag.

Op zoek naar Fränzi

ces: alles verkocht. Kort daarop verhuisde ik naar Berlijn. Vanaf dat moment heb ik alleen maar geschilderd.

"Toch blijf ik een tekenaar in hart en nieren. Getekend heb ik altijd, al als klein kind. Dat zit me in het bloed. Maar het maken van grote schilderijen was zo'n enorme kluit dat ik geen tijd meer had voor mijn tekeningen. Zo is *Getekend dagboek* ontstaan. Ik heb mezelf min of meer gedwongen te blijven tekenen. Dat is een leven op zich gaan leiden. Het is de rode draad door mijn werk, de bron waaruit ik put.

"Die tekeningen wilde ik eigenlijk nooit tentoonstellen, omdat ze persoonlijk zijn en te intiem: mijn eigen pedoseksuele en pornografische voorstellingen. Maar toen criticus Jhim Lamoree eens over de vloer kwam in Berlijn, zei hij: 'Dat moet je wél doen.' We hebben er een boek van gemaakt en een tentoonstelling. Ik heb die tekeningen nooit willen verkopen, want ik heb het gevoel dat ik het me financieel kan veroorloven om ze voor mezelf te bewaren.

"Als een geschreven dagboek heb ik met potlood mijn fantasieën getekend. Daar zit een parallel met mijn eigen leven in. Ik zit dagenlang in mijn atelier zonder dat ik een mens zie. Ik heb daar vaak een dialoog met iets dat me ontbreekt, en vervolgens uit mijn penceel vloeit. Ik kan het niet verklaren en ik wil het ook niet, ik ben immers geen psycholoog, maar ik kan me wel herinneren dat ik dat als kind al deed.

"Misschien ben ik daarom zo goed gaan tekenen, want het moest allemaal zo realistisch mogelijk. Abstracte schilderkunst heeft me nooit geïnteresseerd. Als ik maar tevoorschijn kon toveren wat ik miste, dan had ik een gelukte tekening. Daaruit is mijn huidige tentoonstelling ontstaan. Ik vroeg me af waarom de kloof tussen mijn dagboek en mijn schilderwerk zo groot was en steeds groter werd. Want zolang je een intieme voorstelling op klein formaat maakt, druk je het de mensen niet in hun gezicht. Ik heb nooit geschilderd om te provoceren of om de wereld te verbeteren."

Ik vind zelf eigenlijk dat ik erg formeel werk maak. Als je mijn werk met andere hedendaagse schilders vergelijkt, ook in Duitsland of in Italië, dan zie je dat zij op zoek zijn naar een inhoud of naar een boodschap. Dat ontbreekt bij mij. Ik kijk altijd puur naar het schilderij; dat heb ik ook op De Ateliers geleerd. Het was nu eenmaal een zeer formele opleiding.

Maar een van mijn docenten zei: 'Er klopt iets niet. Jouw onderwerpkeuze is zo pregnant, die moet wel belangrijk zijn.' Mijn antwoord daarop was dat je een onderwerp moet kiezen dat spannend genoeg is om het werk ook te kunnen afmaken. Ik kan die kachel daar wel gaan schilderen, maar na twee dagen ben ik erop uitgekeken. Terwijl die pornografische voorstellingen wel pakkend genoeg zijn om ermee door te gaan. Mijn werk is pornografisch, maar het is geen porno.

"De meeste homo's zeggen: o, maar zoiets kunnen we niet bij ons thuis ophangen, want het is veel te homo-erotic. Maar weet je wie het werk wel koopt? Hester Alberdingk Thijm, hoofd van de kunstcollectie van Akzo Nobel, of Deborah Wolf, kunstankoper van ABN Amro. Mijn galerist in Italië heeft bijvoorbeeld helemaal geen homo's in zijn klantenkring. Dat zijn allemaal verzamelaars, rijke mensen, en die kopen mijn schilderijen omdat ze ze mooi vinden. Er zijn heel veel voorbeelden van homofiele schilders die homo-erotic getint werk maken, waarbij de kracht van het werk de thematiek is ontstegen. Je moet je niet te veel laten afleiden door het onderwerp. Het gaat uiteindelijk om de kwaliteit van het beeld."

Mijn laptop zit vol met gedownloadede cumshots en andere homo-erotiek. Voor een deel is dat inspiratie, op zoek dus naar mooie vormen, en voor een deel ook lust. Ik word door die afbeeldingen geprikkeld, maar aanvankelijk heb ik geprobeerd alles uit mezelf te halen. Tot het moment waarop ik een internetaansluiting kreeg, en ik erachter kwam dat er al zoveel beeld-

In het Van Gogh Museum hangt dezer dagen een bijzonder naakt van de Duitse schilder Ernst Ludwig Kirchner. Pas na tachtig jaar werd de naam bekend van het meisje dat voor Kirchner poseerde.

NKL 29/11

Door PETER YVON DE VRIES
"Hockender Mädchenakt" luidt de oorspronkelijke titel van de hiernaast staande tekening van Ernst Ludwig Kirchner, die sinds kort te zien is in het Van Gogh Museum in Amsterdam. De naam van het tienermodel wordt discreet verzwegen. Zeker is dat het model niet zijn dochter is; Kirchner stierf kinderloos. Liefhebbers van het werk van de Duitse expressionist weten echter dat het gaat om de toentertijd twaalfjarige Fränzi, een lief-talig Zwitsers deertje wier achternaam tot voor kort in duisternis was gehuld.

Midden jaren tachtig zocht ik in het Kirchner Museum te Davos naar informatie over Fränzi. Een middag lang vroeg ik de een na de andere map met houtsneden en tekeningen op, omdat ik hoopte op de achterkant van de vellen nadere gegevens over haar te vinden. Weliswaar waren het prentenkabinet en de handbibliotheek up to date, maar Fränzi's achtergrond bleef een raadsel.

Tot de Duitse theoloog en filosoof Gerd Presler zich over de kwestie boog. Hij raadpleegde de archieven van Künstlergemeinschaft Die Brücke - Kirchner was een der oprichters -, en verdiepte zich in brieven van tijdgenoten, ploos Kirchners schetsboeken uit en plaatste uit wanhoop advertenties in de belangrijkste kunsthistorische tijdschriften met het dringend verzoek om inlichtingen. Geen respons.

In 1995 ontdekte Presler echter in één van de 180 schetsboekjes van Kirchner een korte notitie, gedateerd Dresden, 12 februari 1926. "Vandaag was ik bij Fehrmann, heel bijzonder. Alles was nog net als vroeger (...). Fränzi heeft twee buitenechtelijke dochters. Zeer, zeer aardige kindertjes. De oude mevrouw Fehrmann oogt hetzelfde; zij ziet er nog precies zo uit als toen. De zoon is roerend. Heel jong nog, maar nu al met sneeuw witte strepen in zijn haar. Hij liep in de oorlog mosterdgasvergiftiging op en kreeg een zenuwzinking."

In zijn boek *E.L. Kirchner. Seine Frauen, seine Modelle, seine Bilder* heeft Gerd Presler alle muzen getraceerd en op een rijtje gezet: Emmy Frisch, Line, Isabella, Dodo (= Doris Große), nachtclubdanseres Erna en haar zus Gerda Schilling, Nele van de Velde, danseres Nina Hard, Lise Gujer, de negerinnen Milly en Nelly (beiden dansten in een circus), Mary Wigman en Elisabeth Hembus-Witt. Met de meesten van hen had Kirchner een verhouding. Niet met Fränzi Fehrmann, noch met haar iets oudere zusje Marcella dat eveneens naakt voor hem poseerde.

Wegens onzedelijk gedrag, en ontvoering van een minderjarige, werd de Weense schilder Egon Schiele in 1912 ver-

materiaal bestaat. Ook van fantasieën die ik zelf heb. Maar *Getekend dagboek* is geheel ontstaan uit mijn eigen fantasie.

"Als thema gaat niets mij te ver. Mijn werk is grenzeloos. Maar dat wil niet zeggen dat ik een voorstander ben van kinderporno. Ik vind dat walgelijk en smakeloos! In Milaan zijn mijn tekeningen van een expositie verwijderd omdat ze in verband werden gebracht met pedofilie. Ik krijg boze brieven van advocaten die de rechten van het kind vertegenwoordigen. Die denken natuurlijk dat ik een kinderverkrachter ben. Die mensen kunnen niet naar kunst kijken; ze snappen er geen reet van. Ik ben een professionele kunstenaar, die zijn werk zo goed mogelijk doet. Het raakt me wel. Ik word er kotsmisselijk van."

Ik ben geen sociaal mens. Als schilder heb ik ontzettend veel behoefte aan isolement. Ik verkeer eigenlijk constant in vrijwillige eenzaamheid. In Berlijn zit ik ver weg van de Nederlandse kunstwereld. Ook daar woon ik in een uithoek, een getto vol Turken, Noord-Afrikanen en uit-schot. Je kent wellicht de Berlijnse architectuur, allemaal *Hinterhöfe*, en ik zit zelfs aan een tweede achterbinnenplaats waar niemand weet dat ik besta.

"'s Avonds duik ik ter compensatie het nachtleven in: Berlijn is de stad van de nacht, dat gaat altijd door. Maar het is ook de stad van de anonimiteit. Je kunt er in



Ernst Ludwig Kirchner 'Hurkend naakt meisje', 1910

oordeeld tot een maand gevangenisstraf. Terwijl hij alleen maar samenwoonde met het toentertijd zeventienjarige schildersmodel 'Wally' (= Valerie Neuzil). Volgens de overlevering werd zij hem 'geschonken' door zijn leermeester en latere rivaal Gustav Klimt.

Bijna was Ernst Ludwig Kirchner in 1910 voor hetzelfde feit veroordeeld. Hij was samen met zijn schildersvrienden Erich Heckel en Max Pechstein, en de zusjes Fehrmann, aan het werk op een zonovergoten Alpenwei toen er een steile koddebeier opdook. Vergeefs legden de kunstenaars uit dat het ging om modeltekenen in de vrije natuur. Niets meer of minder.

Laconiek schreef Pechstein over het voorval in zijn memoires: "Schnell huschten die beiden Mädchen in ihre Bademantel." Pechsteins nog natte schilderi-jerd werd in beslag genomen en er zou aangifte ('eine gnadenlose Strafanzeige') worden gedaan. Maar het liep met een sissert af. Nadien zwommen de kunstenaars en hun modellen, met kledij en schildersspullen op het hoofd, naar een eilandje in het meer en gingen daar onge-

een of andere kelder de hele avond zonder iemand te spreken in een hoek gaan zitten, en alle naakte mensen zien dansen. Dat zorgt voor afwisseling en verstrooiing. Ik was laatst op zo'n naaktparty, een feest dat ik me hier in Amsterdam helemaal niet kan voorstellen. Het was zo *far out*, er liepen zoveel gekke mensen rond, dat het net leek alsof ik in een schilderij van Otto Dix zat.

"Een paar jaar geleden zat ik in een ernstige schilderkunstige crisis. Het had ermee te maken dat ik de vraag naar mijn werk niet meer aankon. Ik dacht aan al die andere succesvolle schilders die helemaal de foute kant zijn opgegaan: Markus Lüpertz, Georg Baselitz, Rainer Fetting. Ze hebben prachtig werk gemaakt, maar op een bepaald moment alleen nog shit geproduceerd.

"Een week voordat mijn werk op transport moest voor een tentoonstelling in Italië, dacht ik: het is niet goed genoeg. Er moest openens nog van alles aan gebeuren. Op het laatst zat ik als een freak onder de olieverf in mijn atelier. Schilderen was strafwerk geworden, en toen dacht ik: als ik mijn geld moet verdienen, dan weet ik wel iets leukers. Dan ga ik gewoon doen waarover ik schilder.

"Ik heb contact gezocht met CAZZO-films, een producent van homoporno. Cazzo betekent lul in het Italiaans. Het is cult wat ze maken, een antwoord op de

stoord weer aan de arbeid.

Midden jaren tachtig vond ik in Davos niets over Fränzi. Bij nader inzien nogal wiesde: de verzamelaars Roman Norbert en Rosemarie Ketterer schonken hun imposante collectie Kirchner-schetsboeken pas in 1992 aan genoemd museum. Vier jaar later werden die door Gerd Presler gepubliceerd, onder de toepasselijke titel *Ekstase des ersten Sehens*. Visuele extase kan uiteraard worden bereikt met pilletjes en injecties of door weet ik veel te snuiven. Puur picturale verliefdheid levert echter, zoals E.L. Kirchner (1880-1938) aantoonde, een danig bestendig vorm van extase op.

Kirchner keek, peinsde en aarzelde, en verzinnebeeldde uiteindelijk zijn indruk. Die manier van denken en doen, kortom spontaniteit veinzen - vandaag de dag uitsluitend aan vrouwen en cabaretiers toegedicht - is voor beeldend kunstenaars zo oud als de wereld. Uiteindelijk komt het altijd neer op esthetiek.

Van Kirchner tot Beckmann: tot 8 februari 2004 te zien in het Van Gogh Museum te Amsterdam.

Amerikaanse porno-industrie waar alleen maar van die saaië ruk & fuck-scènes worden gedraaid. CAZZO maakt bijvoorbeeld filmpjes over skinheads en nazi's die zich aftrekken op *Mein Kampf*. Ze wilden eerst wat foto's zien. Cineast Martin C. de Waal heeft toen een film gemaakt waarin ik mijn broek laat zakken. Maar een paar jaar geleden werd ik kortstondig verliefd op een jongen die zei: 'Als jij de porno in gaat, moet ik je delen met de hele homo-hel.' Daar had ik geen zin in. Ik was bovendien verschrikkelijk bang voor aids. Dus toen heb ik geschreven: 'Ich hab's mir anders überlegt.'

"Sindsdien ben ik professioneler gaan werken en als een gek aan het werk geslagen. Ik heb een gigantische productie: het is met de laatste serie schilderijen gegaan als met een filmrolletje dat je volschiet. 's Ochtends beginnen, 's avonds klaar, en als ik mazzel heb, is het een goed schilderij geworden. Die enorme productie heeft er ook mee te maken dat ik niet weet hoeveel tijd ik nog heb.

"Vorig jaar kreeg ik na een hiv-test te horen dat ik positief ben. Ik heb een tijdje bewust een relatie gehad met iemand die seropositief is. In Berlijn. Ik was helemaal verliefd op die jongen. En zonder dat ik het wist, ben ik geïnfecteerd. Domme pech. Het was een relatie waarin ik altijd de actieve partner was. De dokter of de specialist zal altijd zeggen dat hij die ont-

Ik vind een condoom niet erotisch, sorry hoor. Hieruit bestaat mijn leven nu: overdag schilderen en 's nachts vrijen."

nier ook een opluchting als je het dan toch hebt. Het klinkt gek, maar ik ben nergens meer bang voor. Mijn liefdesleven is nog nooit zo goed geweest. Ik heb een nieuwe vriend, iemand die helemaal in de begintijd al is geïnfecteerd. In 1983 of zo, en hij leeft nog steeds. Als ik iemand ken met levenslust, dan is hij het wel. Dus, nou ja, "We vrijen niet veilig. Nee, want het ergste is al gebeurd. Waarschijnlijk heeft hij een andere variant van het virus. Maar ja, wat wil je? Ik wil toch leven. Moet ik me nog steeds gaan kwellen met veilige seks?"

Ik breng het ter sprake in een tekst die bij de uitnodiging voor mijn nieuwe expositie *Bengel (half mens - half engel)* wordt verstuurd. Het is een beetje tegenstrijdig. Aan de ene kant zeg ik: ik ben niet politiek geëngageerd, en ik probeer de wereld niet te verbeteren. Aan de andere kant vind ik het wel belangrijk om het te vertellen. Omdat je ten eerste met gebreimen

weeer begonnen te schilderen.

"Mijn toenmalige vriend is helemaal doorgedraaid; die vond het zo erg dat hij mij had geïnfecteerd. Hij is een psychotisch geval geworden. Dus die jongen was ik ook kwijt. Dit was zo'n geweldige drama, dat overleefte een liefdesrelatie meestal niet. Daar stond ik dan en dacht: ik moet verder. Ik ben aan de volgende tentoonstelling gaan werken en dat bleek de oplossing te zijn.

"Met hiv kun je leven, maar zonder gaat het beter. Maar het is op een bepaalde ma-

vangt meer risico loopt dan hij die actief is. Dat is dus helemaal niet waar. We hebben het altijd veilig gedaan, maar het condoom is gewoon gescheurd. De kans om het zo op te lopen, schijnt één op de 250 te zijn."

Ik hoorde het vorig jaar tijdens een tentoonstelling van mijn werk in De Praktijk, getiteld *Het bloed kruipst...* Daar hingen ook een aantal werken met als thema 'barebacking', anaal neuken zonder condoom. Als ik er nu op terugkijk, denk ik: eigenlijk had mijn werk een voorspellen-

chantabel bent. Ik wil niet dat er een of andere idioot opduikt die verhaaltjes begint te vertellen. Vroeger was het een probleem als je homo was, tegenwoordig niet meer. Tegenwoordig is het een probleem als je seropositief bent, maar iedereen mag het weten.

"Ik vind dat ik op een heel vruchtbare manier in mijn werk met mijn infectie omga. Het valt niet te zien in het werk als thema, maar je proeft het in de titel van de tentoonstelling en uit de hoeveelheid werk. Ik wil niet zeggen dat het werk een therapie is, want daarvoor ben ik veel te professioneel. Maar ik ga er toch prat op dat mijn kunst heel persoonlijk is. Dus wil ik het er ook over hebben. Ik maak persoonlijk werk, waarin ik mijn infectie een plaats kan geven." |

Bengel (half mens - half engel). Galerie De Praktijk, Amsterdam. Vanaf 6 september t/m 8 oktober. Getekend dagboek. Sonntags-Club, Berlijn. Vanaf 5 september.

Loverboys kleden meisjes ook financieel uit

Z+W 29/10
Een nieuwe variant van het fenomeen 'loverboys' is opgedoken: bij de banken. De jongens verleiden meisjes, maken hen afhankelijk en dwingen de meisjes dan hoge leningen af te sluiten, waarna ze er met het geld vandoor gaan.

Volgens de Nederlandse Vereniging van Banken (NVB) gaat het bij de nieuwe loverboy-variant om 'meer dan enkele tientallen gevallen'. Justitie stelt een onderzoek in. Loverboys zijn een onderschat probleem in de steden. Het zijn criminele jongens, die jonge, vaak nog schoolgaande, meisjes emotioneel aan zich binden en hen vervolgens de prostitutie in dwingen (zie ook Zorg + Welzijn 17). De fraude-expert van de NVB noemt deze nieuwste methode een moderne variant van huwelijkszwendel: de meisjes krijgen uiteindelijk de schuldeisers op hun dak als ze de duizenden tot tienduizenden euro's moeten afbetalen. In veel gevallen komen de meisjes ook in aanraking met justitie, bijvoorbeeld wegens valsheid in geschrifte, waartoe de jongens hun slachtoffer niet zelden dwingen. Een ideale prooi zijn meisjes die werk hebben, geen strafblad en niet geregistreerd staan als wanbetaler. Zij krijgen gemakkelijk een lening.

DEN HAAG — Alle scholen voor voortgezet onderwijs moeten voorlichting gaan geven over de gevaren van prostitutie en loverboys. Daarnaast moet er een landelijke campagne komen waarmee prostituees wordt gewezen op de mogelijkheden uit 'het vak' te stappen. Een meerderheid van de Tweede Kamer sprak zich gisteren hiervoor uit. ChristenUnie-leider Rouvoet kreeg de steun van CDA, VVD, PvdA en SGP voor zijn oproep. Zijn motie om een registratie- of vergunningplicht in te voeren voor prostituees, haalde het niet. Volgens minister Donner (Justitie) zou dat ook neerkomen op een herinvoering van het hordeelverbod. (ANP)

► Mijn boobs

Beste jongen van 13 ('Leuke string', #42). Ik merkte dat ik een vreemd soort woede in me opvoelde komen toen ik jouw stukje las. Ik wist niet meteen waar dit vandaan kwam omdat ik het wel een beetje met je eens ben; sommige meisjes maken het echt te erg. Niet veel later werd het me dan toch duidelijk waarom het voor mij zo moeilijk was jouw verhaal te moeten lezen. Ik zal het je uitleggen: zelf ben ik niet bepaald schaars geschapen. Met mijn 14 jaar en een cup D, is menig meisje jaloers op mij. Wat alleen nooit begrepen wordt, is dat je de eventuele ruggijn maar vooral de verschrikkelijke opmerkingen maar voor lief moet nemen. Dagelijks krijg ik iets naar m'n hoofd als: 'Lekkere tietuuuuuuuuuu!' Door jongens van mijn eigen leeftijd of die van iets ouder (ik word door mijn boobs vaak ouder ingeschat). Er zijn heel veel jongens die, zelfs als je gewone, niet al te blote kleding aan hebt, het niet kunnen laten je een opmerking naar je kop te gooien of je zelfs te achtervolgen. Maar eigenlijk ben ik het meest pissig of misschien wel woedend op de oudere mannen die met deze 'complimentjes' aan komen zetten; van 40 tot zeker 65 jaar! Jij kan hier natuurlijk niet veel aan doen, maar voor mij is het wel zo dat ik door die 'complimenten' van oudere mannen ook anders (in negatieve zin) naar de jongens van mijn leeftijd kijk die met 'complimenten' komen. Ik hoop dat je door dit bericht misschien wat meer van

de soms ietwat overdreven reactie van deze meiden begrijpt. Luca (14)
VFRB 1/11
► Heej Schatje
Ik wil even reageren op alle brieven over hoe jongens tegen meiden aankijken. Ik doe mijn best om er leuk uit te zien, omdat jongens dan naar me kijken. Maar ik bedoel daar dan niet mee dat ze een gesprek moeten beginnen met: 'Heej Schatje!' Wat de meeste jongens dus wel doen. Dus ik wil alle jongens even een tip geven: begin een gesprek normaal, dan stoppen wij met zekken.
Lieve

Een loverboy VFRB 15-11
Het gebeurde allemaal twee jaar geleden. Ik ontmoette een hele leuke jongen, een Marokkaanse jongen. In het begin merkte ik niks, maar langzamerhand ondeckte ik dat hij een loverboy was. Hij nam me mee naar de hoerenbuurt en vertelde me dat ik erg veel kon verdienen en erg mooie kleren zou krijgen. Maar ik moest eerst 18 jaar worden, anders zou ik door de politie opgepakt kunnen worden. Dankzij mijn ouders ben ik van hem af, maar nu, een jaar later, heeft hij een paar keer geprobeerd om weer contact met me op te nemen via mijn mobiel en smsjes (ik ben over een paar maanden 18). Ik kom hem in de stad regelmatig tegen en dan doe ik toch weer aardig tegen hem. Ik vind het namelijk toch weer leuk als er iemand zo aardig tegen me doet. Maar ik wil niks met hem! Wie heeft er ook zo iets meegemaakt? En hoe heb jij dit opgelost?
Een meisje van 17

Nog niet gezoend

Ik heb al sinds de zomervakantie verkering met Rens, maar wij hebben nog niet gezoend en als wij bij elkaar zijn durven wij niets te zeggen tegen elkaar. Ik moet er niet aan denken om met hem naar bed te gaan, want dat vind ik allemaal zo eng. Rens wil volgens mij wel met mij naar bed, maar moet je je voorstellen dat het fout gaat en dat ik zwanger word! Ik durf het niet te zeggen, want

op school doe ik me voor als een stoere meld, maar diep in mijn hart ben ik dit niet. Ik ben er wel klaar voor, want ik zit al in de derde klas, maar wat moet ik doen om mijn angsten voor seks te overwinnen?
VFRB 29/11 Een meisje van 14

► Hopeloos verliefd II

Het heeft een stuk langer geduurd dan de bedoeling was dat ik van me zou laten horen hoe het met m'n probleem afgelopen is, maar hier is dan de reactie. Allereerst moet ik helaas vertellen dat ik nog steeds (en heviger) verliefd ben op 'het meisje van 13' zoals ik haar noemde. Ik heb een hoop reacties gekregen van heel verschillende mensen. Misschien leuk om te weten dat de jongste 13 en de oudste 73 was! Ik kreeg dan ook totaal verschillende tips. Nog bedankt allemaal. Wat ik denk ik zeker zal doen is brieven aan Haar schrijven en ze niet opsturen. Over Haar fantaseren doe ik eigenlijk al bijna twee jaar (maar dan zonder erotische zaken). Wat ik ook zal doen is wat de mevrouw van 73 me aanraadt om te doen: vriendschap warm houden en aan m'n toekomst werken. Het is misschien onverstandig, maar ik ga binnenkort naar het meisje toe. Gewoon op visite. Misschien vind ik Haar daarna dan wel veel minder leuk. In ieder geval nog hartelijk bedankt voor jullie reacties en steun en ik hoop dat mijn gevoel voor Haar gauw weer overgaat.
Een jongen van (nu ondertussen echt) 18

► Hij wou meer

Ik ben een meisje van 13 en ik had met een jongen van 17. Op een keer zaten we op een bankje achter in een bos. Hij wou met me tongen, dat vond ik niet erg. Maar hij wou meer. Hij ging aan m'n borsten zitten! Maar dat wou ik helemaal niet! Hij zei dat hij het zou zeggen als hij niet aan mijn vagina mocht zitten! Ik liet het dus maar toe. Daar heb ik nu heel erg spijt van. Ik ben bang dat hij het gaat zeggen nu de verkering uit is. Ik weet niet meer wat ik moet doen. En ik durf er niet met iemand over te praten. Heeft iemand dit ook of gehad?
VFRB 1-11 Een meisje van 13

Aanranding

Aanrandingen in de wijk Vollenhove (Zeist), schande spreekt men ervan. De politie roept slachtoffers op aangifte te doen. Ik ben zo'n slachtoffer en ben naar de politie gegaan, na twee keer bellen. Het was tevergeefs. Er zou nog contact met me worden opgenomen. Twee weken later was ik nog steeds niet gehoord. Daar kan ik me echt druk over maken: velen kost het al moeite naar de politie te stappen en hun verhaal te doen. En dan wordt er dus niets mee gedaan. Of je mag je verhaal niet eens komen vertellen. Op die manier komen we in een vicieuze cirkel terecht. Mensen doen geen aangifte meer, want er wordt toch niets mee gedaan en de politie heeft geen houvast meer bij het bestrijden van criminaliteit. Amersfoort Susanne van Aernsbergen

Britse jongetjes snoepen Viagra

GROOT-BRITANNIË Zes Britse schooljongens zijn deze week naar een ziekenhuis gebracht omdat ze onmiskenbaar van de erectiepil Viagra hadden gesnoept. Ze konden de effecten uiteindelijk niet meer verbergen, waarop de schoolleiding besloot de knapen voor de zekerheid naar een hospitaal te brengen. (ANP)

Metro 24-10

Op de straathoek wacht loverboy

Interview | De ouders van Linda vertellen hoe hun dochter tot seksslavin werd gemaakt

Aangifte durven ze niet te doen, maar hun eigen verhaal willen de ouders van Linda wel vertellen. Kritiek op hun eigen aanpak schuwen ze niet. 'Hij gaf haar de liefde en aandacht die ze thuis kennelijk niet kon vinden.'

Van onze verslaggever
Bart Jungmann
AMSTERDAM

Dit is het verhaal van een meisje dat slachtoffer werd van een loverboy. Beter: dit is het verhaal van haar ouders. Het meisje is bang voor represailles. Haar ouders zijn dat ook, maar ze hopen dat het een waarschuwing is voor andere ouders. Daarom wordt het verhaal, in anonimiteit, toch verteld.

Het is de eerste maandag van de maand, de dag waarop alle sirenes hun maandelijkse oefening hebben. Het decor is een opgeruimde nieuwbouwwijk in een provinciestadje. Het gevaar lijkt ver weg. 'We zijn als gezin ook behoorlijk middle of the road', zegt vader. Maar ook midden op de weg gaat het wel eens erg mis.

Linda is de oudste van de twee dochters die moeder uit haar eerste huwelijk heeft meegenomen. Met haar stiefvader botert het niet.

Ze voelt zich buitengesloten in de nieuwe gezinssamenstelling. Linda's vriendenkring bestaat steeds meer uit allochtonen: buitenstaander onder buitenstaanders.

Ze is een vroegrijp meisje dat al op 11-jarige leeftijd de aandacht trekt van oudere jongens en mannen. Ze is 14 jaar als de loverboy zijn entree maakt in haar leven, aanvankelijk zo romantisch als het bedrieglijke woord suggereert. Moeder: 'Hij gaf haar de aandacht en de liefde die ze thuis kennelijk niet kon vinden.'

Vader: 'Zo'n eerste halfjaar is voor die jongens een investering.

Dan maken ze het meisje afhankelijk.'

Waren er toen al signalen dat het fout ging met Linda? Ja, die waren er. Mooie kleren bijvoorbeeld. Moeder: 'Maar dan had ze die zogenaamd van een vriendin geleend.' Nog zo iets: Linda is opeens een fan van zwarte rapclips waarin niet goud omhangen mannen begeerd worden door onderdanige meisjes. Vader: 'De machtsbalans in die clips, ja, dat had een signaal moeten zijn, achteraf gezien.'

Van een leerlinge die met gemak vwo aankan, glijdt Linda af naar vmbo. Er wordt een orthopedagoge ingeschakeld, het uitgaan wordt aan banden gelegd: slechts één keer per week en bijtijds weer thuis. Later zal blijken dat Linda er 's nachts stiekem vandoor gaat als de rest van het gezin al op één

oor ligt. Op de hoek van de straat wacht de loverboy, altijd de man in het duister gebleven.

Na dat halfjaar barst de bom. Linda, die dat weekende bij haar eigen vader logeert, komt 's ochtends om acht uur thuis. Ze zit onder het bloed. De loverboy zou de avond ervoor iets in haar drincken hebben gedaan en haar willoze lichaam aan vrienden hebben overgeleverd.

Maar de hele verschrikkelijke waarheid blijft dan nog verborgen. Intimidatie en afhankelijkheid hebben van Linda een blanke slavin gemaakt. Als ze seksuele diersten weigert, wordt een pistool tegen haar hoofd gezet. Als ze aanstalten maakt om weg te lopen, dreigt de loverboy ook haar zusje voor zijn karretje te spannen.

Zijn haar ouders al die tijd naïef geweest? Vader: 'Ja, ik vind dat ik

Zwolle biedt geheime opvang aan

Een Kamermeerderheid wil dat alle scholen voor voortgezet onderwijs voorlichting gaan geven over de gevaren van prostitutie en 'loverboys', bleek dinsdag. Ook steeds meer gemeenten onderkennen het groeiende probleem van loverboys. Meestal leidt dat alleen tot preventieve projecten, maar Zwolle gaat een stap verder. Wethouder Pot van welzijn: 'In alle bescheidenheid kan ik zeggen dat wij er adequaat op hebben ingespeeld.'

Hij vertelt over het Plan van Aanpak Loverboys 2003-2005. In het eerste halfjaar werden 63 meldingen van mogelijke slachtoffers ontvangen. In achtien gevallen moest de Zwolse taskforce daadwerkelijk hulp bieden en negen slachtoffers moesten op een geheime plek worden opgevangen. Twee loverboys

werden dit jaar veroordeeld, tegen een paar anderen loopt nog een onderzoek.

In Zwolle hebben welzijn, politie en justitie de handen ineengeslagen om onder regie van de gemeente de gedwongen prostitutie te bestrijden. Schaaamte en intimidatie maken het lastig dit probleem aan te pakken.

Pot: 'De mogelijkheid van anonieme aangifte zou het voor ons een stuk gemakkelijker maken, maar ik snap wel dat je daarbij geen uitzondering kunt maken voor slachtoffers van loverboys.'

Zwolle richt de voorlichting ook op ouders en docenten, opdat zij signalen oppikken. Daarnaast is een intermediair actief in de groep van Zwolse randgroepjongeren om ze te weerhouden van het prostitueren van jonge meisjes.

boys'. Daarnaast moet er een landelijke campagne komen waarin prostituees wordt gewezen op de mogelijkheden om uit het vak te stappen. Een meerderheid van de Tweede Kamer sprak zich hiervoor dinsdag uit. (ANP)

Kamer wil voorlichting over 'loverboys' op school

DEN HAAG — Alle scholen voor voortgezet onderwijs moeten voorlichting gaan geven over de gevaren van prostitutie en 'lover-

naïef ben geweest. We hadden beter moeten opletten.'

Moeder: 'Het is een kind dat ergens anders wortels heeft gezocht, klaar.'

Vader: 'We hadden meer op ons gevoel moeten vertrouwen.'

Moeder: 'We hebben alle registers opengetrokken, maar zonder bewijs doe je niets.'

Linda is 16 jaar oud en al bijna twee jaar in de ban van haar loverboy als ze eindelijk de orthopedagoge inlicht. Linda wordt opgenomen in een psychiatrische kliniek, maar daartuit al snel ontvoerd door de loverboy.

De straf op haar weglopen is een serieverkrachting. Zelfs loverboy's vader zou zich aan Linda hebben vergrepen.

Volgens het plaatselijke moskeebestuur gaat het om een levensgevaarlijk gezin, zo crimineel dat een verzoek om tussenbeide te komen niet wordt gehonoreerd. Ook nu, terwijl de loverboy vastzit wegens een ander vergrijp, durft Linda geen aangifte te doen en haar ouders zullen dat ook niet stimuleren. Vader: 'Hoe lang zit zo'n jongen nu helemaal vast?'

Moeder: 'En wat gebeurt er daarna? Krijgen we bescherming?' Van hun tweeën is hij het bitterst gestemd. Zijn bloed gaat al koken van een willekeurige Marokkaan op straat. Het spijt hem dat te moeten zeggen. Erger nog vindt hij het gevoel door politie en justitie in de steek te zijn gelaten. 'Dat is mijn grootste zeer.' Hij vindt het onverteerbaar dat de politie niets wil doen, zelfs geen onderzoek, als er niet eerst aangifte wordt gedaan.

Na de ontvoering is Linda weer opgenomen in de psychiatrische kliniek. Het gaat haar naar omstandigheden redelijk goed. Stukje bij beetje komen de verhalen los, het een nog verschrikkelijker dan het ander. Moeder: 'Ze is zo bang geweest, daar hebben wij geen weet van.'

Ze heeft Linda wel eens gevraagd waarom ze nooit haar hulp heeft ingeroepen. Daar zijn moeders toch voor? Mam, had Linda geantwoord, je hebt geen idee hoe vaak ik om je heb geschreeuwd.

pend voor mannen die in de prostitutie werken. Via www.maleweblog.nl probeert de dienst contact te krijgen met de prostituees aldus een woordvoerder. De site is een soort digitaal dagboek met actuele informatie en richt zich op alle prostituees die in Amsterdam werkzaam zijn, hulpverleningsinstellingen en andere belangstellenden. Ze kunnen er ook een dagboek bijhouden. (ANP)

ama's slachtoffer worden van seksueel geweld. AC 2-11
Site GG&GD voor prostituees actief
AMSTERDAM — De GG&GD heeft zijn aangekondigde website ge-

van seksueel geweld en gedwongen prostitutie onder hen. In december bezoeken zij een voorstelling van 'De jongens, de meisjes' door het theatergezelschap Klassiekunst. Hiermee willen de organisatoren van de voorstelling voorkomen dat Emmen - De 150 alleenstaande minderjarige asielazoekers (ama's) in Drenthe krijgen seksuele voorlichting in het kader van een project over bestrijding

Sex is not just for grown-ups

The age of consent has been set at 16 for the past century. Now, the Government wants to tighten the law. In this provocative and personal argument Miranda Sawyer says the Home Office is wrong: it would be better for everyone if we lowered the age to 12

Sunday November 2, 2003
The Observer

Teenagers, eh? Clogging up the buses, jacking mobile phones, laughing at your shoes, frightening the world as they flip Sunny Delightful psycho killers. If they're not screaming, they're talking in grunts, or moaning, or bullying each other, or running away together to hang out in the dance section of Milton Keynes record shops. Why do they have to be so adolescent? Let's ban them.

Except: they're great, aren't they? Teenagers are our society's lifeblood. We steal their styles in music, clothes, celebrity gossip, communication (texting and online chat rooms were driven initially by teenagers). We love their idols: Justin, Christina, Eminem. We copy them. Middle-aged men ride skateboards, carry rucksacks, fancy Britney. Females from five to 40 dress to look like a flat-stomached, short-skirted, Top Shopped 15-year-old. We watch teenagers - we watch over them, we watch out for them, we see a gang of them outside the precinct and we call the police - but our love-hate relationship with them means that we ignore who they really are. Despite its seeming visibility, the real teenage world is closed to outsiders.

Adolescents have private lives, with hidden friends, language, judgments and desires. Being a teenager is about finding your own way, among your peers, within an outside world that both desires and despises you, protects and envies you, and censures the way you are.

Remember? No matter how old you are, you can remember being a teenager. It's not often that you will, of course. Your hair was crap. Your skin was worse. You fell over in front of that girl you wanted to impress. Your best mate was prettier than you, and you had to pretend not to notice when she snogged her boyfriend, leaving you to make stilted conversation with his mate because you didn't want to get off with him. Remember? If you do, and you're honest, you'll be surprised how many of your teenage

memories involve sex. Even if you didn't recognise it then, the fire in your stomach, the howl in your head, the ache in your heart, were all caused by longing. By lust. Not just lust for sex, of course - teenagers have to deal with friendship, family, freedom, schoolwork, social life, stress - but sex was a vital part of your life. Even those deemed late developers, those who weren't sexually active until older, know that sex is a potent teenage force. Harry Enfield's sketch about Kevin the Teenager becoming reasonable the moment he lost his virginity has its roots in truth.

When I was young, I went to parties where the room for coats was full of writhing couples by 8.30pm. My friends and I talked about hand-jobs and blow-jobs, feeling up and fingering, even before we'd tried anything of the sort. We manoeuvred each other into sexual situations. At 13, I went to the cinema with a boy I'd grown up with. He brought his friend, who suddenly clamped his arm round my shoulder and groped for my flat breast, though we'd barely spoken. I just leant forward so he couldn't reach and sat like that for the rest of the film.

That, of course, was nothing. From 12 onwards, my friends and I played spin-the-bottle, we timed each other snogging at parties, we swapped partners, we shared beds - or, more often, bus shelters - we reported back on getting off with each other. He moves his head around too much when he kisses, she holds your dick too tight, he puts his hand up your skirt before touching your tits (wrong order, the weirdo).

From our early teens, if couples went out with each other for more than a few weeks, things would get hotter, heavier... though not always progressing to full sex, partly due to circumstance. We lived with our parents. We could fiddle with each other in our rooms if we were allowed up there to 'listen to records'. It was that, or grappling on a park bench. When someone's parents went away, we would descend on the vacant house, and the couples would move quickly to the bedrooms or the shower. There was always some panic about the sheets. Though some were shagging young, by the time most of us moved on to penetration, we had spent more time than Sting on foreplay.

I was a teenager in the Eighties: aren't British kids far more sexually speedy these days? In fact, the most recent National Survey of Sexual Attitudes and Lifestyles shows that about a quarter of

British girls and a third of boys have had full sex by the age of 16. Maybe you think that's a lot, maybe you think that's not many. The fact is, they're doing it. For the past few months, I've been making a TV programme about the age of consent, and talking to teenagers about sex. Some drip with sexual braggadocio, while some don't want to talk about it; some lie, though most don't. There is still a depressing gender divide between girls and boys: when a girl has lost her virginity, she's likely to keep it quiet; when a boy loses his, he shouts about it (unless it's against his religion). A boy who has sex is deemed a player, a girl who has sex is a sket (a slang).

Kyle, a perfectly turned out, 16-year-old charmer, lost his virginity at 12, 'to an older woman'. She was 14. 'She was in control, man,' he laughs. 'She used handcuffs and everything.' (This isn't uncommon. I remember a girl who specialised in taking young boys' virginity. She would arrange a time and venue, then turn up, dressed in a mac and saucy underwear, and proceed to remove, almost clinically, the grateful lad's cherry.) Anyhow, since Kyle's first experience of sex, he has had about 12 partners - 'I flexed it in a train toilet once!' - most of whom were one-night stands. He is unembarrassed about this.

'Teenage sex is more fun, more casual,' he says. 'It's about experimenting; everyone wants to experiment. As long as you keep your self-respect.' Laura lost her virginity at 13, unhappily. She sought advice, from a Brook Advisory Centre, and finished with her boyfriend. Still, a year later, after dating other boys, she felt ready for her next sexual partner. He was 21. At 15, Laura became pregnant. She had never thought about the age of consent before: suddenly, she panicked. She thought her boyfriend might go to jail. Then there's Penny, who is 13 but, with make-up, looks two years older. For a while, she was seeing an older boy, though she dismisses him now as 'a knobhead'. She is still a virgin, although some of her friends have had sex.

When she is out with her mates, she is expressive, calling 'love you' to those she cares about, and 'fuck you', quick as a whip, to a girl she thinks is taking the piss. Penny isn't bothered about who's had sex and who hasn't; she says she will make her own decision about her virginity. 'I will lose it when I'm ready, when I can rely on the boy I'm going out with. I'm not going to wait until I'm married. I'm gonna do it with someone who I think likes me and I like them enough.'

As Kyle says: 'There's making love and there's having sex. Teenage sex is not the same as a married relationship.' No, it's not: because teenage sex under 16 is illegal. The British age of consent is 16. We all know that. No penetration before you're 16, whether you're gay or straight. But it's not as clear as many think. For one, the age of consent in Northern Ireland is 17. And for another, there is no age of consent for straight sex for boys. In England, Wales and Scotland, it is illegal to have sex with a girl under 16. It is illegal to have gay sex with a boy under 16. But it is not illegal to have straight sex with a boy under 16. So, if two 15-year-olds, a girl and a boy, sleep together, only the boy is committing a crime.

For those who can be bothered to remember their teenage years, this seems laughably unrealistic. The Bill will criminalise hundreds of thousands of young people for normal, natural behaviour. It takes no account of teenagers' real lives and ignores people's sexual development. We don't all flick our sexual switch to 'on' at 16; zoom from 0-60 on our sixteenth birthday. According to experts such as John Coleman, of the Trust for the Study of Adolescence, we have sexual feelings from a very young age.

'Many adults think that sexuality really starts with puberty,' he says, 'but it doesn't. Children are sexual from the very beginning.' In fact, by age two, most babies are playing with their genitals. We explore our own bodies - and, sometimes, those of others - throughout our childhood and into our adolescence. 'We can't say at any one age that a child becomes sexual.'

Some people mature early, some late; and not just physically, but emotionally, too. Maybe they have the body of a fully grown adult, but their mind is still childish. That's why surveys among teenagers on the subject of sex are invariably confused. Some are ready for bed; others are just ready for bed. There has been little mention in the media of the proposed changes to the age of consent - Natasha Walter wrote on the subject in the Guardian recently; John Humphrys briefly grilled a junior Home Office Minister, Paul Goggins, on the Today programme in August. This despite the fact that other aspects of the Bill have been highlighted: there was a furore about the clause banning sex in back gardens earlier in the year, and sex and the internet has had a lot of attention. But about the age of consent: nothing.

Our last Sexual Offences Act became law in 1956. Clearly, we need a new one. We could hardly be expected to legislate for the computer age in the Fifties, and society's recent concern over paedophilia requires tougher laws

girls remains 16. It hasn't changed in more than 100 years. Now, however, the Government is quietly preparing to tighten the law. The Sexual Offences Bill passing through the House of Commons proposes to make sex with boys under 16 illegal. More, it will make all forms of sex - not just penetration - illegal for under-16s. That includes everything from snogging to fondling to rubbing the crotch of his jeans or putting your hand inside her bra, through to what swimming pools used to define as heavy petting. The lot. Bases one through 10. Illegal.

For those who can be bothered to remember their teenage years, this seems laughably unrealistic. The Bill will criminalise hundreds of thousands of young people for normal, natural behaviour. It takes no account of teenagers' real lives and ignores people's sexual development. We don't all flick our sexual switch to 'on' at 16; zoom from 0-60 on our sixteenth birthday. According to experts such as John Coleman, of the Trust for the Study of Adolescence, we have sexual feelings from a very young age.

'Many adults think that sexuality really starts with puberty,' he says, 'but it doesn't. Children are sexual from the very beginning.' In fact, by age two, most babies are playing with their genitals. We explore our own bodies - and, sometimes, those of others - throughout our childhood and into our adolescence. 'We can't say at any one age that a child becomes sexual.'

Some people mature early, some late; and not just physically, but emotionally, too. Maybe they have the body of a fully grown adult, but their mind is still childish. That's why surveys among teenagers on the subject of sex are invariably confused. Some are ready for bed; others are just ready for bed. There has been little mention in the media of the proposed changes to the age of consent - Natasha Walter wrote on the subject in the Guardian recently; John Humphrys briefly grilled a junior Home Office Minister, Paul Goggins, on the Today programme in August. This despite the fact that other aspects of the Bill have been highlighted: there was a furore about the clause banning sex in back gardens earlier in the year, and sex and the internet has had a lot of attention. But about the age of consent: nothing.

Our last Sexual Offences Act became law in 1956. Clearly, we need a new one. We could hardly be expected to legislate for the computer age in the Fifties, and society's recent concern over paedophilia requires tougher laws

to stop grooming and other pederast activity. There can't be many who disagree with any of that. But, to me, at least, it seems wrong to criminalise teenagers for consensual sexual experimentation, for doing what comes naturally, for doing what we did at their age. If they are prosecuted under this law, they could be sent to a youth offenders' institute or prison for up to five years, and have their names placed put on the sex offenders' register.

The Government argues for the new clauses on several counts. First, it denies that it is actually altering the law. This claim is dismissed by the House of Commons Joint Committee on Human Rights, which reported on the proposed clauses in January 2003. Second, the Government says the law won't be much used. Guidelines will be issued to prosecutors so that they don't bring the law to bear on what Goggins, when I interviewed him, described as 'the more innocent kind of behaviour'. I presumed he meant that teenagers wouldn't be hauled up in court for consensual kissing and cuddling, and said so. But, instead, he went on to say 'some sexual behaviour which may be consensual may also be harmful for children'. He didn't elaborate. So perhaps

prosecutors' judgment will be more far-reaching than we imagine. Sex is tricky. Legislating around sex is even trickier. There has been a lot of negotiation around the age-of-consent clauses. The Government's original proposal would have stopped agony aunts from giving advice to teenagers under 16. This was dropped after lobbying. But, because of the delicacy of the discussions, many public bodies set up to help teenagers negotiate their sexual lives are refusing to go on the record with their opinion of the Bill. They can't be seen to oppose the Government when the Government pays their wages.

There are individuals who will, however. Sara Swann, a child protection expert, who was consulted in the drafting of the Bill, is worried about the way it has turned out. She knows that fear of getting into trouble is a major barrier to teenagers seeking support. 'It's a muddle,' she says. 'If a 14-year-old who's been sexually active is raped, how are they going to tell somebody what's happened to them - if they feel they're a criminal in the first place? We're going to send things further underground, and we're going to stop young people getting the help they need to make informed decisions about their own bodies and their own sexual experiences.'

There are individuals who will, however. Sara Swann, a child protection expert, who was consulted in the drafting of the Bill, is worried about the way it has turned out. She knows that fear of getting into trouble is a major barrier to teenagers seeking support. 'It's a muddle,' she says. 'If a 14-year-old who's been sexually active is raped, how are they going to tell somebody what's happened to them - if they feel they're a criminal in the first place? We're going to send things further underground, and we're going to stop young people getting the help they need to make informed decisions about their own bodies and their own sexual experiences.'

There are individuals who will, however. Sara Swann, a child protection expert, who was consulted in the drafting of the Bill, is worried about the way it has turned out. She knows that fear of getting into trouble is a major barrier to teenagers seeking support. 'It's a muddle,' she says. 'If a 14-year-old who's been sexually active is raped, how are they going to tell somebody what's happened to them - if they feel they're a criminal in the first place? We're going to send things further underground, and we're going to stop young people getting the help they need to make informed decisions about their own bodies and their own sexual experiences.'

Verkracht en gefilmd door jongens in Oost

(Van een verslaggever)
AMSTERDAM - Drie jongens van veertien tot zestien jaar hebben in de nacht van 16 op 17 oktober een meisje 'op gruwelijke wijze' verkracht in een woning in Oost, temidden van haar vrienden. Dat heeft de politie vanmorgen bekendgemaakt. De verkrachting is door de daders vastgelegd op video. Aan de hand van de beelden heeft de recherche de jongens vorige week kunnen arresteren.

Het meisje en een groepje jongens, allemaal van vijftien tot zestien jaar, waren in de woning, waar geen volwassenen aanwezig waren.

Een vage kennis van de jongen die op het adres woonde, belde aan met het verzoek het toilet te mogen gebruiken. Hij ging weer weg, maar kwam later terug. Toen één van de andere jongens later vertrok, kwamen twee gedeeltelijk gemaskerde, gewapende jongens de woning binnen. Waarschijnlijk gaat het om bekende van genoemde kennis.

Ze bedreigden de pubers, be-

roofden hen en stalen spullen uit de woning. Vervolgens verkrachten de jongens het meisje en dwongen ze enkele van de andere pubers seksuele handelingen te verrichten. Eén van de daders filmd alles met een videocamera, die hij in de woning had gevonden.

De rechercheurs van de Sociale Jeugd- en Zedenpolitie hebben volgens de politie zelden zo'n ernstige verkrachtingszaak meegemaakt.

Op een onbewaakt ogenblik kon één van de slachtoffers met de videocamera uit de woning vluchten. Aan de hand van de beelden kon de recherche vorige week de verdachten aanhouden. Eén van hen heeft inmiddels een gedeeltelijke bekentenis afgelegd.

Bij huiszoeken vond de recherche een deel van de spullen die bij de overval waren buitgemaakt.

Alle drie de verdachten zitten nog vast. Het onderzoeksteam denkt met hen alle daders te hebben gepakt.

Roof werd brute verkrachting
 Het Parool, 18-11-2003
 Loes de Fauwe

AMSTERDAM - De drie verdachten van de overval en verkrachtingszaak in Amsterdam-Oost waren uit op geld: ze hadden gehoord dat er een paar duizend euro in huis zou liggen. En ze waren ongewapend. Dat zegt Harald Meijer, advocaat van de zestienjarige die wordt verdacht van de verkrachting van een vijftienjarige meisje.

"Ze hebben doen voorkomen alsof ze gewapend waren, en hebben met een heel grote bek de vijf jongens en het meisje die daar in huis film zaten te kijken, zo geïntimideerd dat ze echt geloofden dat er wapens waren." De drie jongens hebben inmiddels een bekentenis afgelegd. Dat bevestigt het openbaar ministerie.

De drie zitten vast; morgen wordt over verdere voorlopige hechtenis beslist. Ze worden binnenkort psychologisch onderzocht.

Dat is volgens Meijer ook nodig: "Want het is volslagen onverklaarbaar hoe daar die overval is ontarda in deze verkrachting, het filmen en het dwingen van die andere jongens tot

masturberen. Ook voor de verdachte jongens zelf."

"Mijn cliënt begint zich nu pas te realiseren dat hij iets heeft gedaan dat nooit had mogen gebeuren. Ze hebben er van tevoren niet over gesproken, er was niet gedronken, er was niet gebruikt, en was niets in dat huis gaande wat aanleiding had kunnen geven. Het is vreselijk wat ze gedaan hebben en onbegrijpelijk," aldus de advocaat.

De drie drongen gemaskerd de woning binnen. Ze hadden van een van de jongens die in de woning op bezoek was, gehoord dat er geld in huis zou liggen. Na het doorzoeken van de woning, is, zoals Meijer zegt, 'de boel vreemd uit de hand gelopen'. De buit was volgens Meijer niet noemenswaardig, maar dat was niet de aanleiding tot het seksuele geweld, zegt hij. Toch heeft de verkrachting daarna plaatsgehadt, door de zestienjarige jongen, terwijl zijn vijftienjarige vriend dat filmd met een buitgemaakte videocamera. Kort daarna wist een van de bedreigde jongens de camera afhandig te maken en het huis uit te vluchten. De politie spoorde de daders op grond van de beelden op.

De drie jongens zijn autochtone Amsterdammers. Dat zegt Menno van Gaalen, advocaat van de jongste verdachte, een, naar zijn zeggen, gewone scholier, uit een gewoon gezin. Dat geldt volgens Meijer ook voor de andere jongens.

De oudste van het verdachte drietal was wel van school, maar zou weer aan een opleiding beginnen. De drie hebben geen strafblad, alleen de

Trio verkrachters in Amsterdam bekend schuld

AMSTERDAM, 18 NOV. Drie jongens van 14, 15 en 16 jaar uit Amsterdam hebben bekend dat zij zich schuldig hebben gemaakt aan een groepsverkrachting. Dit heeft het openbaar ministerie vandaag bekend gemaakt. In de nacht van 16 op 17 oktober drongen de drie een woning binnen in Amsterdam waar een meisje en zes jongens aanwezig waren. De jongeren waren 15 en 16 jaar oud. De tieners verkrachtten het meisje en dwongen de anderen onder bedreiging van wapens tot seksuele handelingen. Een van de daders legde dit vast op video. Een van de slachtoffers wist de camera van de overvallers weg te grissen en de politie te waarschuwen. (ANP)

oudste heeft ooit, aldus zijn advocaat, 'een paar kleine akkefietjes' gehad. Hij heeft volgens zijn advocaat grote spijt over zijn voor hem zelf ook onverklaarbare gedrag en is blij dat hij nu wordt onderzocht. De veertienjarige die ook nog vast zit, wordt alleen verdacht van deelname aan de overval.

Het meisje heeft volgens de politie slachtofferhulp aangeboden gekregen.

own decisions about their own bodies. They have a right to enjoy sexual experimentation, if that's what they really want. But until they are ready for the jump into adulthood, into full sex, with all its emotional and physical consequences, we shouldn't ban teenagers.

Miranda Sawyer is a writer and broadcaster specialising in youth culture. Her Channel 4 programme on the age of consent will be shown on 16 November at 9pm.

Waarheid moeilijk te achterhalen
Kleuter van school na seksmisbruik
 20-11-2003, Trouw
 Door Annelieke Dijkstra
 Een 5-jarige kleuter in Nijmegen is van school gestuurd wegens seksueel misbruik van klasgenootjes. De directie van de Prins Claus school nam deze maatregel begin oktober, vijf weken na de eerste signalen van ouders en kinderen. De kleuter zit nog steeds thuis.

Tien tot vijftien leerlingen zouden het slachtoffer zijn. De kleuter zou ondermeer de geslachtsdelen van leeftijdgenootjes hebben betast en stokjes in hun anus hebben gestopt. Ook zou hij kinderen hebben geschopt en geslagen. Hulpverleners buigen zich over het jongetje en zijn mogelijke slachtoffers.

Het staat nog niet vast dat sprake was van seksueel misbruik. Justitie kon gisteren niet zeggen of zij onderzoek zal instellen. Aangifte is achterwege gebleven, omdat vervolging van een 5-jarige onmogelijk is.

Ouders en onderwijsinspectie hebben harde kritiek op de leiding van de school in de wijk Dukenburg. De ouders vinden dat de directie onmiddellijk na de eerste melding, op 28 augustus, in actie had moeten komen. Ook de inspectie meent dat de zaak 'te lang onder de pet is gehouden'. 'De directie heeft ons pas in de tweede helft van oktober gebeld. Als we dit eerder hadden geweten, hadden we de onrust misschien kunnen voorkomen.'

De politie vrees dat verhoor van de kinderen weinig zal opleveren, omdat zij inmiddels te veel met hulpverleners hebben gepraat. 'Ze zijn dan misschien door de volwassenen beïnvloed.' Volgens de GGD valt bij kinderen onder de 12 niet vast te stellen of zij de waarheid spreken over dergelijke gebeurtenissen. De inspectie probeert een andere school te vinden voor de 5-jarige. 'Dat valt niet mee.'

16 can have consensual sex with their peers (often called age-gap legislation), otherwise the age of consent is 16. If we want teenagers to delay their first sexual experience until they are ready, so that they're not forced into it, so that they won't get pregnant, so that they'll enjoy it safely and, vitally, won't regret it - then the age of consent is no help at all. What does work is sex education.

John Coleman reports: 'In societies in which there's more sex education, more openness, there's a far lower rate of teenage pregnancy. And there's clear evidence that in families where it is possible and easy to talk about sex, children delay their first sexual relationships. Parents always fear that talking about childhood sexuality will lead to children experimenting earlier. But all the evidence shows that the more you talk to young people about sex, the more sensible they are, and the more willing they are to delay.'

So do you talk to your teenagers about sex? If not, does their school? In all surveys, teenagers say that they want more sex education. Yet the Government is seeking to tighten the laws involving the age of consent, which will lead to a less open approach to teenage sexuality. Shouldn't we at least be talking about this lack of talking? Personally, I would scrap the Government's new age of consent laws. Instead, I would adopt a three-step approach. One, improve sex education. We need to empower teenagers so that they are equipped to deal with the complicated situations that sex can bring. Two, tighten laws against paedophilia. And, three, lower the age of consent to 12. Actually, I'd be open to an age-gap system such as exists in the Netherlands and Portugal, though I don't say this in the TV programme, as it would criminalise Laura's ex-boyfriend. Certainly, it's worthy of discussion. But, either way, I would still lower the age of consent to 12. Not because I think that teenagers should be having sex at 12, but because I think they should be delaying it until they are ready. Twelve is an indicator, a marker between the ages of childhood and adolescence, not an average age of first sex, not the best of a bad job.

Teenagers will continue to have sex when they want to, regardless of the law. What we have to do is educate them so that they don't do so until they're fully prepared. They, and we, need to talk about sex openly and without fear of prosecution. We should help them to celebrate themselves, to understand their own needs and desires. They have a right to make their

Teenagers' sex lives are affected by the law. Britain has the highest rate of teenage pregnancy in Europe. The figure may have fallen since the Seventies (about 8 per cent of 15-19 year olds in 1970; about 6 per cent in 2001), but the rest of Europe is reducing the number of teenage pregnancies more quickly. We were doing well, but there was a blip in the downward trend in the mid-Eighties, after Victoria Gillick won and then lost her attempt to stop doctors prescribing contraception to under-16s without parental consent. As a result of her court action, many teenagers believed that services that provided contraception would no longer be confidential. Then, in 1995, there was a health scare surrounding the third generation pill: in 1996, teenage conception rates rose significantly.

Clearly, the best way to stop young pregnancies would be for teenagers not to have sex. The second best way would be for them to have safe sex, using effective contraception. Here, the age of consent can be a hindrance, even before the new Bill. Talking to teenagers, I realised that for many the age of consent is rarely an issue until after they have had sex. Maybe he wants to get some condoms, but isn't sure if he's allowed. Maybe she feels pressured into having sex and wants to talk to someone, but her friends assume sex is great - and she can't tell her mum and dad. Maybe she becomes pregnant, and he's older: will he be prosecuted? A teacher told me of an occasion when an underage girl fell pregnant and asked her for help. But the teacher couldn't take the girl to a clinic, because she was underage. The girl didn't feel able to tell her parents, so she dithered: until it was too late and she had to keep the baby. Another great British statistic.

The stark truth is this. Though the age of consent can frighten teenagers into not seeking help when they need it, it doesn't stop them having sex. Cross-European comparisons of sexual health, carried out by Rox Kane and Kaye Wellings at the London School of Hygiene and Tropical Medicine, show that the age of consent has no bearing on the age of first sex. In Spain, the age of consent is set low, at 13; yet the average age of first sex for girls is 19 and for boys, 18. In Mali, the age of consent is 16, but most young people wait until a year later. In California, the age of consent is 18, but most have sex between 16 and 17. The age of consent in France, Sweden and Denmark is 15. In Italy and Canada, it is 14. In Japan, 13. In Chile, it's 12. In Portugal and the Netherlands, teenagers between 12 and

Meisje geprest tot seks met één dader

Van onze verslaggevers
Ital Mol
Iliaki Oñorbe Genovesi
AMSTERDAM

Het 15-jarige vrouwelijk slachtoffer van een overval en zedenzaak in een woning in Amsterdam-Oost is gedwongen tot orale seks met één van de daders. De twee mededaders lieten een ander slachtoffer de daad op video vastleggen, maar hebben zelf geen seksuele handelingen verricht, aldus het Openbaar Ministerie (OM).

De drie minderjarige jongens hebben bekend. Minstens één dader zal voor verkrachting worden aangeklaagd. Volgens het OM geldt het afdwingen van orale seks juridisch gezien als verkrachting. Of de overval onder bedreiging van een wapen is gebeurd, is onduidelijk.

Volgens de Amsterdamse politie waren de drie jongens van 14, 15 en 16 jaar gewapend met een mes. Hiermee zouden ze op de avond van 16 oktober de woning zijn binnengedrongen. Vervolgens zouden ze de vijf aanwezige jongens en één meisje, allen van 15 en 16 jaar, hebben gedwongen hun spullen af te geven en seksue-

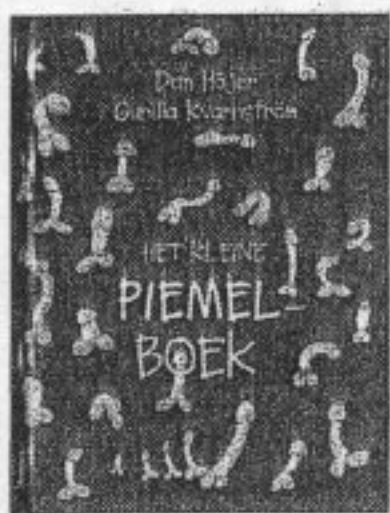
Een gewoon lichaamsdeel
Kinderboeken over seksuele voorlichting zijn er genoeg. Daarin wordt doorgaans uitgelegd hoe 'normaal' seks is, dat alles kan en mag als iedereen het maar leuk vindt. Niets aan het handje.

Wie *Het kleine piemelboek* van Dan Höjer leest, weet wel beter. Ook Höjer legt aan jongens uit dat doorsnee-piemels niet bestaan, dat masturberen ongevaarlijk is, en hij geeft praktische wenken voor zelfbevrediging en condoomgebruik. Maar wie het boekje leest, krijgt toch allesbehalve het idee dat een 'piemel' een normaal lichaamsdeel is. Höjers verzameling culturele en wetenschappelijke feitjes maakt begrijpelijk waarom praten over piemel zo geladen is - altijd en overal.

Wist u bijvoorbeeld dat eunuchen aan het Chinese hof van verre te ruiken waren omdat zij - na het verwijderen van hun testikels - hun plas niet meer konden ophouden en luiers moesten dragen; dat Japanse vrouwen in tempels afbeeldingen van piemels aanbedden; dat een man tijdens één nacht gemiddeld zes keer een erectie krijgt en een zaadlating een snelheid van veertig kilometer per uur haalt, zoals Höjer in de literatuur heeft gevonden. Van die dingen.

Dan Höjer werkte als verslaggever en hoofdredacteur bij *Kamratposten*, de oudste kinderkrant van Zweden. Meisjes stuurden massaal hun vragen over seks, maar jongens bijna nooit. Voor al die jongens die niet durven, heeft hij dit boek geschreven. Zij mogen hem wel danken, voor de neutrale toon waarin hij de vaak humoristische en soms schokkende informatie opschrijft. Nergens wordt het flauw. Geestig zijn ook de tekeningen van sullige, trotse en ontroerende piemels van Gunilla Kvarnström.

Het kleine piemelboek is een onmisbaar boek voor alle jongens vanaf negen jaar die nog niet toe zijn aan de roman *Testosteron*, besproken op de pagina hiernaast. Eén dringend verzoek aan hen: het piemelboek wel laten rondslingeren voor meisjes en moeders. **AKC/II**
Dan Höjer, *Het kleine piemelboek*, illustraties Gunilla Kvarnström, 94, 80 blz. € 9,95



le handelingen te verrichten. Justitie wil het gebruik van een mes niet bevestigen. Wel zou er sprake zijn geweest van een 'als dreigend ervaren situatie'.

Volgens advocaat Harald Meijer, die een van de verdachten verdedigt, waren de jongens ongewapend.

De drie daders waren naar de woning gegaan, omdat ze hadden gehoord dat daar een grote som geld zou zijn. De echte buit lag volgens de advocaat in de orde van grote van 'een paar mobiele telefoons en een computerspel'.

De teleurstelling over het feit dat er geen geld in de woning was, is volgens Meijer niet de aanleiding geweest voor de seksuele uitpattingen. Ook hadden de daders volgens de advocaat geen drank of drugs gebruikt. Waarom de overval zo uit de hand is gelopen, is voor hem een raadsel. Zijn cliënt kende de slachtoffers niet.

Meijer vertegenwoordigt de verdachte die in de zaak ervan wordt beschuldigd 'de feitelijke handelingen' te hebben gepleegd. Hij wil niet op de details ingaan. Ook Menno van Gaalen, advocaat van de jongste dader, wil weinig kwijt. Alleen dat de drie daders autochtone Amsterdammers zijn uit gewone gezinnen.

14 jaar oud **BWS HAJAAR**

Ik ben 14 jaar oud en laatst was ik op vakantie met mijn familie en nog een andere familie. Op een dag was ik alleen in het bos met mijn nichtje van 10 jaar oud om naar bessen te zoeken. En toen deed ze haar broek en onderbroek omlaag en ze vroeg of ik haar wou vingeren. Ik heb dat gedaan en ze heeft mij ook gerukt. Ik weet niet goed wat ik hiermee aan moet en of ik ermee moet doorgaan. Misschien weten jullie een oplossing?

Gelukkig heb je deze vraag aan de NVSH gesteld en niet aan andere instanties, want die zouden je het volgende verteld hebben:

-In de eerste plaats, zal men zeggen, is het strafbaar wat jullie gedaan hebben. Je hebt namelijk allebei ontucht gepleegd met iemand van onder de zestien jaar, en dat is verboden. En wat bij wet verboden is, is altijd slecht en dat mag je dus niet doen. Je moet de wet ook gehoorzamen omdat je anders gestraft wordt, en dat is geen pretje, zal men zeggen.

-In de tweede plaats zal men in de praktijk door het leeftijdsverschil jou als 'dader' zien en het meisje als 'slachtoffer'. Hoewel je dus eigenlijk allebei strafbaar bent, zal men het meisje meer als 'kind' opvatten dan jou. Omdat zij onder de twaalf is wordt jouw slechtheid nog groter geacht. Seks met iemand van onder de twaalf vindt iedereen absoluut uit den boze. Mishandeling, vernedering, verminking vindt men lang niet zo erg.

-Of het meisje nu zelf haar broekjes uitgedaan heeft doet, zal men zeggen, niet ter zake. Jij, zal men zeggen, moet wijzer wezen. Blijf dus uit haar buurt, in je eigen belang en dat van haar.

Ons advies is natuurlijk een beetje anders: er is niets verkeerd gebeurd, integendeel. En of je ermee door moet gaan? Wel, wees lief en hou het geheim, dan kan jullie niks gebeuren.

Droomvrouw blijkt man

LONDEN, zaterdag
Zes deelnemers aan een Brits realityprogramma waarin de kandidaten een langbenige brunette genaamd Miriam moesten verleiden, overwegen een proces te beginnen tegen televisiezender Sky One en producent Brighter Pictures, onderdeel van Emdemol. Pas aan het einde van het programma bleek dat Miriam is geboren als een jongetje.

De mannen moesten uit een rij vrouwen de meest aantrekkelijke kiezen. Stuk voor stuk kozen zij Miriam, die zij vervolgens voor zich moesten zien te winnen.

Gezoend

Sommige mannen hebben met Miriam gezoend. Veel verder zijn zij waarschijnlijk niet gegaan, want geen van hen heeft gemerkt dat Miriam nog niet alle operaties heeft ondergaan die van haar een vrouw moeten maken.

Toch voelen de mannen zich genomen. Zij eisen dat Sky het programma niet uitzendt. Ze

hebben een contract ondertekend, maar dat was voordat bleek dat Miriam een transsexueel was. **(AP)**

'Te weinig actie tegen handel in mensen'

NKU

Door een onzer redacteurs
DEN HAAG, 19 NOV. Oppositiepartijen PvdA, GroenLinks en SP in de Tweede Kamer vinden dat het kabinet te weinig doet om mensenhandel aan te pakken. Ze vinden dat slachtoffers van mensenhandel, vaak vrouwen, ter bescherming tegen de daders een definitieve verblijfsvergunning moeten krijgen als zij aangifte doen. Coalitiepartijen CDA en VVD zijn ook voorstander van goede bescherming van deze vrouwen, maar willen geen permanente verblijfsvergunning geven.

Door een onzer redacteurs
DEN HAAG, 19 NOV. Dit bleek gisteravond tijdens een debat met de ministers Donner (Justitie) en Verdonk (Vreemdelingenzaken en Integratie) over mensenhandel. De oppositie hoopt dat meer vrouwen aangifte doen als zij daarna in Nederland mogen blijven. De bewindslieden weigeren dat, omdat het in strijd is met de nieuwe Vreemdelingenwet. Zij erkennen dat het aantal zaken tegen mensenhandelaars terugloopt. Donner vreest dat het vooruitzicht op een permanente status de betrouwbaarheid van de verklaringen negatief zal beïnvloeden. De bewindslieden vinden dat de huidige regelingen voldoende bescherming bieden aan slachtoffers.

Het gaat veelal om vrouwen die zijn ontvoerd of onder valse voorwendselen zijn meegelokt en in Nederland tot prostitutie worden gedwongen. Als zij de daders, vaak georganiseerde criminele netwerken, bij de politie aangeven, mogen zij in Nederland blijven zolang het proces tegen de verdachten duurt. Daarna moeten zij weg.

Van de naar schatting 3.500 vrouwelijke slachtoffers van mensenhandel en gedwongen prostitutie doet nu slechts 5 procent aangifte. Angst voor de gevolgen en dreigingen, zowel in Nederland als in hun herkomstland, weerhoudt de vrouwen vaak van het doen van aangifte. De nationale rapporteur mensenhandel in Nederland had in 2002 al aanbevolen dat een definitieve status voor slachtoffers een oplossing kan zijn.

Verdonk wil onder meer dat bij acties waarbij illegale prostituees van straat gehaald worden, direct de mogelijkheid wordt geboden aangifte te doen wegens mensenhandel.

Afspraken op kindertop an 2002

AKC/II

Afspraken op de VN Kinderconferentie in 2002:

miljoen kinderen onder vijf jaar sterven jaarlijks. t moet met eenderde om-

0 miljoen kinderen onder vijf jaar zijn ondervoed. ik dit moet met minstens n derde omlaag.

0 miljoen kinderen gemiddeld geen onderwijs, van wie t merendeel meisjes. In 10 moet dat aantal gehal-

nderen moeten worden beschermd tegen alle vormen van misbruik, verwaarsing, uitbuiting en geweld.

nderen moeten worden beschermd tegen elke vorm

Toestaan bordelen helpt niet voldoende

NM

Door een onzer redacteurs
DEN HAAG, 12 NOV. Vrijwel de gehele Tweede Kamer is van mening dat de opheffing van het bordeelverbod in 2000 tot nog toe niet heeft beantwoord aan de destijds gestelde doelstellingen, zoals het ontvlechten van prostitutie en criminaliteit en de verbetering van de positie van prostituees.

Dit bleek gisteren tijdens een Algemeen Overleg in de Tweede Kamer, naar aanleiding van de rapportage over de eerste twee jaar na de opheffing van het bordeelverbod. Minister Donner (Justitie) verwees klachten van de Kamerleden over de praktijk van de prostitutie naar de gemeenten die, naar zijn zeggen, sinds de opheffing van het bordeelverbod in eerste instantie verantwoordelijk zijn voor het prostitutiebeleid.

Een aantal partijen (PvdA, VVD, GroenLinks en D66) kon zich in deze, naar hun mening passieve opstelling van de minister niet vinden. De PvdA stelde een motie in het vooruitzicht waarin van Donner een meer integrale benadering wordt gevraagd. Voor de problemen van de prostitutie zijn nu een groot aantal ministeries eindverantwoordelijk, waaronder Justitie (criminaliteit), Sociale Zaken en Werkgelegenheid (arbeidsverhoudingen) en Financiën (belastingheffing).

Donner liet merken weinig mogelijkheden te zien voor het CDA-plan om gemeenten de mogelijkheid te geven geen bordelen in hun gemeente te tolereren. Omdat de landelijke wetgever het bordeelverbod heeft opgeheven, kunnen gemeenten niet langer een beroep doen op ethische overwegingen als zij geen bordelen willen toestaan, aldus de minister. Ook gemeentelijke planologische overwegingen zullen, meende hij, geen stand houden wanneer ze worden aangevochten bij de afdeling rechtspraak van de Raad van State.

Vergroting van de mogelijkheden voor gemeenten op dit terrein maakt deel uit van het huidige regierakkoord. Donner verklaarde zich bereid met collega Dekker (Rumtelijke Ordening) te bezien of er wellicht via regionale planologische beslissingen een basis kan worden gevonden om bordelen in gemeenten met een centrumfunctie te concentreren. VVD-Kamerlid Griffith vreest criminalisering van de prostitutie als gevolg van het CDA-plan.

Te veel juffen slecht voor jongens

Bijna 60% van de ondervraagde leraren in opleiding is negatief over de toename van het aantal vrouwen voor de klas. Dertien procent meent dat hierdoor 'soffies' worden gekweekt en 45% geeft antwoord in de trant van: 'Kinderen hebben behoefte aan een voorbeeldfiguur'. Ook stelt een behoorlijk aantal dat veel kinderen thuis al een vader missen en dat juist dan een mannelijke docent goed zou doen. Slechts 3% zegt dat meer vrouwen voor de klas een goed effect kan hebben; het macho-gedrag van jongens zou daardoor op tijd worden aangepakt. Bijna 40% stelt dat het niets uitmaakt, een man of een vrouw voor de klas.



Van der Hoeven: Kinderen thuis al een vader missen en dat juist dan een mannelijke docent goed zou doen.

Tel van onze onderwijsredactie
1-11 ZOETERMEER, zaterdag
Ruim de helft van de studenten aan de lerarenopleidingen vindt de ver-vrouwelijking in het onderwijs een slechte zaak. Ze denken dat de over-vertegenwoordiging van vrouwelijke docenten niet goed is voor de sociaal-emotionele ontwikkeling van jongens. Dat blijkt uit een enquête van de Algemene Onderwijsbond (AOB), gepubliceerd in het blad 'Straks voor de klas'. Ook minister Van der Hoeven stelde afgelopen week in de Tweede Kamer zich zorgen te maken omtrent de vervrouwelijking en zou meer mannen voor de klas willen zien.

voorkomen dat jongens tussen 12 en 15 jaar zich gingen prostitueren. Zij die wel in de prostitutie belandden, wisten maar al te goed waar- mee ze bezig waren."

Wie Ron Rousseau moreel wil steunen, kan via Dave Forbush een brief naar hem schrijven (e-mail: dforbush@dfireway.com).

De politie De politie voerde een maandenlang slepend onderzoek en stelde een dossier samen waarin te lezen stond dat Rousseau samen met vier anderen een netwerk runde dat zich bezighield met kinderprostitutie en van seksueel misbruik.

Er moet actie komen om de ergste vormen van kinderraibeid uit te roeien.

In 2010 moet het aantal besmettingen met het hiv-virus onder kinderen zijn afgenomen met 50 procent.

Uiteindelijk was ik de enige die in de gevangenis terecht kwam, ook al hadden alle kinderen die bij ons thuis kwamen ver- klaard dat ik hen juist had afgeraden om zich te prostitueren. Ik had nooit seksuele contacten met de kinderen die bij ons thuis kwamen. Het jongste kind dat over de vloer kwam, vond het juist 'cool' dat hij twee vaderfiguren in zijn leven had, mij en mijn toenmalige partner."

Valen zien Rousseau als gevolg van de rechtszaak tegen hem als iemand die kinderen misbruikte. "Maar ik ben geen man die kinderen misbruikt", verzekert de gevangene. "Ik deed alles wat ik kon om te